

ئاماده كردنى:

بۆكان:

محهمهد ئەمىن شاسه‌نه‌م: ٦٢٢١٣٤٠

عه‌لى جه‌وشه‌نى: ٦٢٤٢٩٢١

E-mail: nawendikurdika@yahoo.com

دهنگی بلورینی دهق

لیکۆلینهوه

و

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی

عه‌بدولخالق یه‌عقووبی

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

دهنگى بلورينى دهق

ليكولينهوه و رهخنه ئهدهبى

عهبدولخالق يهعقووبى

كارى رووبهرك:

چاپى: يهكهم

پيتچن: بيگهرد سالج / سقز: خدمات كامپوتري سوزنى /

كارى رووبهرك: سالج سووزهنى

ژماره:

بۆ

نه شمیل

و

هه موو ئه و ساته سر کانهی

ئه ویند ارانه ژیاوین.

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

پیرست:

- بابەت
- لاپەرە
- پیش گوتهی نووسەر..... ۷.....
- لیکۆلینەوه:
- ۱ - ئەرکی ئەدەبی زمان له
- شعیری کلاسیکی کوردی دا..... ۹.....
- ۲ - رەسەنایەتی له روانگەي سهلهفیهتی مۆدیرنی
- ئەدەبییهوه..... ۴۳.....
- ۳ - گێرانهوهی، «پێدەشتی کارمازە کوژراوه کان» ی
- شیرزاد حەسەن ۷۳
- ۴ - دەسلاتی زمان له کۆماری کورته شیعردا..... ۱۳۳.....
- وتار:
- ۵ - تازەگەری رەخنەیی و رەخنەي کوردی..... ۱۵۳.....
- ۶ - وەرگێران و رەخنە و شەش پرسیاری دیکه..... ۱۶۵.....
- ۷ - هەندی تاییهتەندی دەقی وەرگێراوی
- قورئان به قەلەمی ههژار ۱۸۱.....
- ۸ - له پەیشی تازەگەرییهوه تا پرۆسەي تازەگەری..... ۱۹۷.....
- ۹ - خوازه له وەرگێرانی شیعردا..... ۲۰۵.....
- دەق و رەخنە:
- ۱۰ - دەق: «دەمینەوه له ئیو تاریکایی دا»..... ۲۱۹.....
- رەخنە: رەسەنایەتی دەق له « دەمینەوه...»..... ۲۲۱.....
- ۱۱ - دەق: « تەم و مژ»..... ۲۳۳.....

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

رهخنه: گيرانهوهى ساتهكانى دواى كارهسات له

» تهه و مهتر«دا..... ٢٣٧.....

فهرههنگوك..... ٢٤٧.....

پیش گوتهی نووسەر

(۱)

«جۆرج ئیستاینیر له یه کهم فهسه لئ یه کیک له دواین کتیبه کانی به ناوی «ئاماده بوونی راسته قینه» دا ده لئیت: گریمان له کۆمه لگایه ک دا، جا به هر بیانوییه ک بیئت، ریگا به قسه ی ره خنه گرانه نه دریئت، و ته نیا ئیزنی ئه وه بدن کاری ره سه نی هونه ری به ره م بیئت، بی ئه وه ی کهس مافی ئه وه ی هه بیئت له سه ر ئه و به ره مانه بدویئت و هه لیانسه نگینییت و وتاری ره خنه گرانه یان له سه ر بنووسیئت. له کۆمه لگایه کی وا دا، یان ئیستاینیر گوته نی له م « دژی ئارمانجشاره ئه فلاتوونی» یه دا چی ده قه ومی؟ وه لامه که ی زۆر هاسانه، ئه و کاره به ناو ره سه نه هونه ری یانه ش چیت به ره م نایه ن، نه ک هر له به ر ئه وه ی بۆ گه شه سه ندن و بالاکردنی ئه دهب و هونه ر کاری ره خنه یی مه رچی پیویسته، به لکو به م هۆیه پیچه لپیچتره ش که هر به ره میکی هونه ری نوئی خوئی حوکی ره خنه گرتن له شوینه واری هونه ری کۆنی هه یه، به گوته ی ئیستاینیر «هونه ری جیدی، موسیقا، ئه دهب، هه موو سه رومر کرده وه یه کی ره خنه گرانه ن» یان وه ک دریدا ده لئیت: «هر به ره میکی ئه دهبی زه مینه خوشکردنه بۆ / به ره مه یئانی / ده زگای ره خنه گرانه ی ئه دهبی.»

(حقیقت و زیبایی، بابک احمدی، صص ۸ - ۴۸۷)

(۲)

«دهنگی بلورینی دهق» هه لبژارده یه که له نیوان نیزیکه ی سی وتار و لیکۆلینه وه و ره خنه ی ئه دهبی بلاو کراوه و بلاو نه کراوه م له م چه ند ساله ی

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه
پيشكوتنهى نووسهر

دوايى دا، كه تهنيا به ههوليكى دهزانم له پيناوى خوشكردنى زهمينهى
 كارى رهخنهى نوي له كوردستانى ئيران و بهس، ههوليك كه دان به كه م
 دهسهلاتى خوى داده نييت و له هه مان كاتيشدا به پيوست بوونى له
 راده به دهري خوى ده زانييت.

له سونگهى ئه وهى رهخنه، به گشتيترين ماناي خوى، دهق دينيته دهنگ و
 ئه م دهنگه ش، له شيوهى شووشهيهكى بلور، هه م ناسكه و مه زهندهى
 شكاندنى زور ده گريت، هه ميش زولال و سپى و بيگه رده و تيشكى ئه نديشه
 پيدا ده گوزه رييت، ئه م كوومه له وتاره م، كه ههوليكه بو خويندنه وه و
 وه دهنگه ينانى دهق، به «دهنگى بلورينى دهق» ناويدر كردووه. له
 خوينه ريشى ناشارمه وه خوشه ويستى كارى رهخنهى ئه ده بى لاي من له
 خوشه ويستى ئه ده بيات و ژيانه وه سه رچاوه ده گريت، بويه هه ميشه
 گوتوومه، مه رگ هه زار زمانى ههيه و به جوريك قسان دهكا، ئه ده بيات
 زمانيكى ههيه و به هه زار جور ده دويت، كه وايه ئه ده بيات ژيانه.

بوكان - پاييزى ١٣٨١ - ٢٠٠٢

«ئەرکی ئەدەبیی زمان»

له شیعری

کلاسیکی کوردی دا»

«زمان تاقانه به ختی ئیمهیه له جیهان دا»

«ژۆرژ باتای»

دهنگی بلورینی دهی ئهركی ئهدهی زمان له.. رهخنه و لیکۆلینهوه

(١)

شه بنم که نه زم و نه سره له ئە وراقی غونچه دا
 گۆیا بووه به زار و زوبان و ددان و پووک
 «نالی» عه جهب به قووه تی حیکمه ت ئە دا ده کا
 مه عنایی زۆر و گه وره به له فزی که م و بچووک

(٢)

بی شک له ئە ده بی کلاسیکی کوردی دا ئە وه نده ی تا ئیستا باسی
 شیعی زمانی کوردی کرابی به نیوه ی ئە و ئاوړیکی بنه وشه یی له زمانی
 شیعی کوردی نه دراوه ته وه و ئە م لایه نه گرینگه ی بوتیقای شیعی
 کلاسیکی کوردی تا کو ئیمرۆش هه ر له بازنه ی به رته سکی هه نی سه ناعه تی
 به دیعی وه ک جیناس و له ف و نه شر و تیباق و... دا باسیلیکراوه، و
 نه توانراوه لایه نه جوانیناسه زۆر و زه وه نده کانی به وردی بخریته ژیر
 زه ربه بینی لیکۆلینه وه و خویندنه وه یه کی نوێخوازانه وه. هه ر بۆیه ئە گه ر
 چاوێکی خیرا به سه ر سه رتاپای ئە و لیکدانه وانه ی رابردووی شیعی
 کلاسیکی کوردی دا بخشینین به ئاشکرای ده رده که وی زۆر جار و اتا
 کردنه وه ی هه نی واژه و ده سه ته واژه و رسته ی چه توون و دره نگ
 خۆبه ده سه ته وه ده ر به ره خنه و لیکۆلینه وه ی ئە و ده قه کلاسیکیانه هاتۆته
 ئە ژمار. ئە گه ر تانیستا ئە و تواناییانه ی که جوانی ناسی زمانی شیعی
 کلاسیکی کوردی له ناخی خۆیدا هه لیگرتوون ئاشکرا نه بوون و نه کراون،
 ئە وه به هیه کلوژیك نابیتته هۆی ئە وه ی حاشا له و تواناییانه و له سه رجه م

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينه وه
ئهركى ئهدهبى زمان له..

بوتيقاي شيعرى كلاسيكى كوردى بكرى. ئيمه ئيمرو بوارى ئه وه مان ههيه له ريگاي كومه ليك تيورى و بيروكهى رهخنه گرانهى هاو چه رخه وه ئاورپكى نازايانه له دياردهى شيعرى كلاسيكى كوردى بدهينه وه و به قوولاييه كانيدا روبرچين و له هه ناوييه وه لى پروانين و لى بدوين. ئه گهر گه وه هر و زاتى زمان وه ديار خستنى نهينى شته كاته با بزائين زمانى شيعرى كلاسيكى كوردى چ نادياريكمان بو ديار دهكا و چ نهينيه كمان بو ئاشكرا ده كاته وه. ئه گهر تايبه تمه ندى زمان ئه وهيه جيهان و تيكراي بوون بو ئيمه ويئا دهكا با بزائين له ريگاي زمانى شيعرى كلاسيكى كورديه وه به كام جيهان دهگهين و چون «بوون» يكمان بو ئاشكرا دهبى. ئه گهر، به وتهى ميشيل فوكو، سيستمى گوتار - سيستمى ناودير كردنى ديارده كاني ده ور و بهر - له ريگاي زمانه وه دهسه لاتي خوى داده سه پيئي، با بزائين سيستمى گوتارى شيعرى كلاسيكى كوردى چ زمان و چون زمانىكى بو ئه وه دهسه لاته به كار هيناوه و تا چ رادهيه ك توانايى و تا قهتى ناو دير كردنىكى ئه ده بيانهى له سهر ديارده كاني ژينگه ي مه عنه وى و مادى خوى بووه؟! زمانى شيعرى كلاسيكى كوردى له ريگاي ويئا كردن و وه ده رخستنى چيه تى و چونىتى «مروفت» و «جيهان» كورده وه تا چ رادهيه ك توانيويتى توانا كاني خوى وه ك دياردهيه كى ئاشكراكه ر وه گهر بخا؟! ئه م پرسيارانه يه كه له سه دى ئه و پرسيارانه ن كه ده كرى له ريگاي رهخنه يه كى زانستيانهى هاو چه رخه وه هه ولى دوزينه وهى وه لاميان بو بدهين.

(٣)

بەر له وهی باسی ئه رکی ئه ده بیی زمانی قوناغیک له شیعی کوردی،
 واته شیعی کلاسیکی بکهین پیویسته به کورتی ئاوریک له جیگه و پیگه
 ئه م جوره زمانه، له نیوان جوره کانی تری زمانی ئه ده بیی بدهینه وه. به
 وتهیه کی تر: ده بی بزانی ئه ده بییه تی زمانی شیعر چ جیاوازییه کی له گه
 ئه ده بییه تی زمانی ژانره کانی تر دا هه یه، ئایا سنووریک ده ستنیشانکراو له
 نیوان زمانی شیعی و زمانی، بو نمونه، په خشانیک خه یالای دا هه یه،
 ئه گه ر نیه. ئه ی جیاوازی نیوان ئه و ژانره جوراوجورانه له چیدایه و
 ئه گه ریش هه یه تایبه تمه ندییه کانی ئه و جیاوازی و لیکنه چوونه کامانه ن و
 چین؟. بو پیزانی به بوون، یان نه بوونی ئه م سنووره، ده بی هه ول بدهین
 سه ره تا له و تایبه تمه ندیانه ی که تایبه ت به شیعر و زمانی شیعرین
 بکو لینه وه و پاشان پیناسه یان بکهین ئه م پیناسه یه له حوکمی نیشانه ی
 جیاوازی نیوان جیهانی ژانری شیعر و ژانره کانی تر دایه هه ر بو یه لی ره دا
 باسیکی گشتی له مه ر پیناسه و تایبه تمه ندی جوره کانی زمانی ئه ده بی له
 روانگه ی سی شیعر ناسی هاوچه رخی ئیرانییه وه (محهمه د ره زا شه فیعی
 که دکه نی - داریووش ئاشووری - محهمه د عه لی هه قشناس) بیینه ئاراهه:

- شه فیعی که دکه نی پی وایه شیعر تی کشکانی نورمی (Norm)
 زمانی ئاساییه. ئه و کاته ی نورمی زمان تی ده شک «راسانی واژه کان» به دی
 دی و «ده روزه ی جوانی ناسی واژه کان به ره و روومان ده کریته وه» و
 «ده چینه پانتایی شیعره وه». به وتهیه کی تر «شیعر رووداویکه له زماندا
 رووده دا»، «شاعیر به شیعره که ی خوی، له زماندا کاریک ده کا که خوینهر
 له نیوان زمانی شیعی ئه و و زمانی روژانه دا جیاوازی دابنی» دواتر و هه ر

دەنگەری ئۆلەبە زەمان لە..... رەخنە و لیکۆلینەوه

لە بەشی «زەفکردنەوه» ی ئەم وتارەدا زیتر باسی بۆ چوونەکانی کەدکەنی
 دەکەین ▶.

- ئاشووری زیتر بە دیدیکی فەلسەفییەوه دەروانیته شیعر. بە
 باوەری ئاشووری شیعر «پانتاییەکی تایبەتە لە دەرکەوتنی بوون»،
 ئەزموونی دەرکەوتنی بوون «ساتیکی» تری شتەکان و رووداوەکان و جیهان
 و بوونە کە لە ئەزموونە هاوبەش و ئاساییەکانی مرۆڤدا خۆیان دەرناخەن.
 ئاشووری ئەم ئەزموونە بە «ئەزموونی شاعیرانە» ناو دەبا. شاعیر دیت و
 ئەم پانتاییە تایبەتە لە دەرکەوتنی بوون (واتە شیعر) کە لە جیهاندا پەرژ و
 بلاو بۆتەوه «کۆدەکاتەوه و لە ریگای زمانەوه دەریدەبێی».

هەر بۆیە بە پیچەوانە ی بۆ چوونی شەفیعی کەدکەنی، ئاشووری
 پێی وایە «شیعر رووداویکە لە جیهاندا روودەدا و هەر وهک هەر شتیکی کە
 لە جیهاندا روودەدا، لە زماندا خۆیا دەبییت»، بەلام «لە و سەرەوه کە هەر
 جۆرە ئەزموونیک پیویستی بە زمان و شیۆه دەربرینی تایبەتی خۆی هەیه
 ناکرێ بە زمانیک تر بنویندرێ، ئەزموونی شاعیرانەش پیویستی بە زمان و
 شیۆه دەربرینی تایبەتی خۆی لە هەریمی زماندا هەیه» ▶

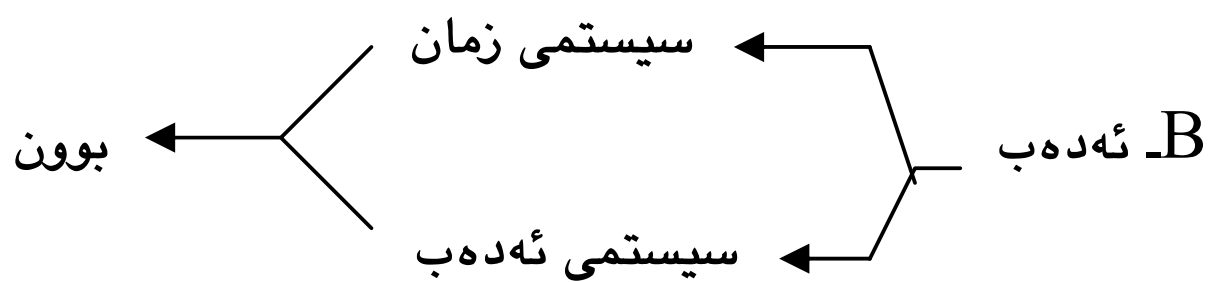
هەق شناس- یش، وهک شەفیعی کەدکەنی، هەر پیناسە ی «رووداویکی
 کە لە زماندا روودەدا» ی بۆ شیعر و بەرەمی ئەدەبی هەیه. تیۆری هەق
 شناس بە شیۆهیهک دارپێژراوه کەبتوانی وهلامی ئەم پرسیاره بە
 شیۆهیهکی زانستیانه بداتەوه: «ئەدەب لە کوپوه دەسپێدەکا و زمان لە
 کویدا کۆتایی پیدئ؟» سەرەنجی هەقشناس زیتر لە ناوەندی چەمکی
 ئەدەبیەتدا کۆبۆتەوه.

به باوه‌ری هه‌قشناس زمان و ئه‌دهب له سه‌ر تاقه يه‌ك بابته ده‌دوین و ئه‌ویش بوون یان جیهانه. به‌لام ئه‌م دوو دیارده‌یه هه‌رکام به شیوه‌ی تایبه‌تی خۆیان رووبه‌رووی ئه‌م بوون یان جیهانه ده‌بنه‌وه. هه‌قشناس ده‌لی زمان به شیوه‌یه‌ی یه‌ك سیستمه رووبه‌رووی بوون ده‌بیته‌وه، رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌ك كه ته‌نیا له سه‌ر بناغه‌ی «سیستمی زمان» داده‌مه‌زێ، واته ئه‌وه‌ی له‌م چه‌شنه رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌دا، زمان وه‌ك ئامرازێك بۆ «دۆزینه‌وه و ناسینی ره‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی بوون و پیوه‌ندییه‌کانی نیوان ئه‌م ره‌گه‌زانه به‌کار دی. که‌چی ئه‌دهب به شیوه‌یه‌کی دوو سیستمه رووبه‌رووی جیهان ده‌بیته‌وه که بریتین له: «سیستمی زمان» و «سیستمی ئه‌دهب». بوونی ئه‌دهب به بوونی ئه‌م دوو سیستمه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه. به‌م چه‌شنه سیستمی ئه‌دهب و ئه‌و جیهانه خه‌یال‌اوییه‌ی ده‌یخۆلقینی له ریگای سیستمی زمانه‌وه روو ده‌نوینی. (بروانه خشته‌ی

(۱)

A- زمان ← سیستمی زمان ← بوون

(خشته‌ی ۱)

کورت و کرمانجی هه‌قشناس بۆ جیاکردنه‌وه‌ی جوهره‌کانی زمانی ئه‌دهبی له‌یه‌کتری له سێ کوچکه‌ی (هۆنراوه/په‌خشان/شیعر) که‌ک وه‌رده‌گری، هه‌قشناس پیوه‌ندی نیوان ئه‌م سێ جوهره ئه‌دهبییه له سه‌ر

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

بنه‌مای دوو چه‌مکی «ناوه‌کی» (Content) و «ده‌ره‌کی» (Expression) دادمه‌رزینن و پئی وایه هۆنراوه (نظم) له سه‌ر کۆله‌که‌ی «ده‌ره‌وه‌ی» زمان **ئه‌رکی ئه‌ده‌بی زمان له..** و شیعەر له سه‌ر کۆله‌که‌ی «ناوه‌وه‌ی» زمان دا راوه‌ستاوه. مه‌به‌ستی هه‌قشناس له ده‌ره‌وه‌ی زمان رواله‌ت و تیکرایی پیکهاته غه‌یره ماناییه‌کان و به‌تایبه‌ت پیکهاته ده‌نگیه‌کانی زمانه وه‌ک: کیشی عه‌رووزی، سه‌روا، ته‌رجیع، جیناس و... ئه‌م تاییه‌تمه‌ندیانه له گه‌مه‌ی ده‌ره‌کی زمان دا به‌شدارن و گه‌وه‌ری هۆنراوه‌ن. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی هه‌قشناس له «ناوه‌وه‌ی زمان» ئه‌و ره‌گه‌زانه‌ن که بنه‌مایه‌کی مانایان هه‌یه. لێره‌دا شیعەر ده‌بیته به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی و له ریگای ده‌ستیوه‌ردان له جیهانی ماناوه ده‌خولقی. ئه‌و ئامرازانه‌ی که شیعەر به‌ره‌مدینن له گه‌مه‌مانایی و ناوه‌کییه‌کانی زمان دا به‌شدارن ده‌که‌ن که برتین له: شوبه‌اندن، خوازه، کینایه، مه‌جاز و...

په‌خشان جوړیکی تری زمانی ئه‌ده‌بییه که نه له سه‌ر کۆله‌که‌ی ده‌ره‌وه و نه له سه‌ر کۆله‌که‌ی ناوه‌وه‌ی زمان دا راوه‌ستاوه، به‌لکو هه‌ر راست له نیوه‌راستی زمان دایه. به‌مجۆره په‌خشانه ده‌لین «په‌خشانن باو». ئیمه لێره‌دا بۆ ئه‌و سێ کوچکه‌یه‌ی که هه‌قشناس له مه‌ر جوړه‌کانی زمانی ئه‌ده‌بی پیشنیاری کردووه نمونه‌ی کوردی دینینه‌وه:

شیعەر

[+ گه‌مه‌ی ناوه‌کی]

(خشته‌ی 2)

غه‌زه‌له‌کانی نالی

رۆمانی ئیواره‌ی په‌روانه

میژووی موسیقای کوردی عه قیدهی مه رزیه

په خشان (- گه مهی ناوه کی / - گه مهی ده ره کی)
هۆنراوه / + گه مهی ده ره کی

له رووی خشتهی ۲- وه وه ده کری به شیوهیه کی ریژهیی (نهك ره ها) سنووره کانی نیوان سی جور زمانی ئە دەبی شاعر و هۆنراوه و په خشان رهنگریژ بکری. ئیستا ئە گهر ئیمه بمانه وی رادهی ئە دەبییه تی زمانی شیعری کلاسیکی کوردی هه لسه نگینین ده بی بزانین ئەم زمانه تا چ رادهیه ک توانیویتی خوی له تایبه تمه ندی [+ گه مهی ناوه کی] نیزیک کاته وه و که لکی لیوه رگری. هه ر بویه بو ئەم مه به سته پیویسته له ئەرکی ئە دەبیی زمانی شیعری کلاسیکی کوردی بکولینه وه.

(٤)

مارتینی (A.Martinet) و هالیدهی (M.A.K.Halliday) و به تایبهت یاکوبسن (R.Jakobson) سی زمانناسی سه ر به کیشهی ئە دەب بوون که چوار چپوهی ئەرکه کانی زمانیان به ورد بینیه وه دارشت. ئیمه لی ره دا به پیی گه لاله ی یاکوبسن به گشتی و کورتی باسی ئەرکه کانی زمان ده که ن. یاکوبسن بو پیشکه شکردنی ئەم گه لاله یه خشته یه کمان ده خاته به رده ست. ئەم خشته یه پیشانده ری ره وتی وه دیه اتنی پیوه ندی که لامی یه له ریگای زمانه وه ▶:

بابهت

په یام

بنیر.....وه رگر (خشتهی 3)

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بهستينى پيوه ندى

رهمز

وهك دهبينن له م خشتهيه دا بنير په ياميك بو وهرگر ده نيرى. **ئهركى ئه ده بى زمان له..**
 بابته تى په يامه كه ده بى هه لگرى مانا و واتايه ك بى، ئه گينا په يامه كه
 كاريگه ريتى له سهر وهرگر نابى. ئينجا پيوسته بنير رهمزيك بو
 په يامه كه ي له بهر چاو بگرى هه تا ئه و رهمزه له لايهن وهرگره وه
 بخويندريتته وه، دواچار ئه گهر په يام له بهستينى فيزيكييه وه تينه په رى،
 ناگاته دهس وهرگر. به باوه رى ياكوبسن ئه م شهش پاژه پيكهينه رى
 پرؤسه ي پيوه ندى كه لامى كه برىتين له: بنير، وهرگر، بهستينى پيوه ندى،
 رهمز، په يام و بابته شهش ئهركى زمان دابن دهكهن كه برىتين له:

۱- ئهركى عاتيفى (emotive function): له م ئهركه ي زمان دا روى
 په يام له بنيره. ئه م ئهركه پيشانده رى هه ستي تاييه تى بنيره، جا چ بنير
 به راستى هه ناوى له وه هه سته سهر رير بى، چ هه روا بنوينى كه خاوه نى ئه و
 هه سته يه. به وته يه كى تر له هه ر شوينى بنير باسى خوى بكا ئهركى
 عاتيفى زمانى به كار هيناوه. مارتينى ئه م ئهركه ي به «قسه ي دل» ناو
 بردووه، وهك: «ئاي چه نده م خوش ده ويى»

۲- ئهركى هانده رى (conative function): روى په يام، له م
 ئهركه دا، له وهرگره. له كاتى بانگ كردن، يان دهستووردان به كه سيك ئه م
 ئهركه ي زمان خو ده نوينى. ياكوبسن ده لى ناتوانرى راست، يان ناراست
 بوونى ئه م چه شنه رستانه ديارى بكرى، وهك «ئه م ژوره خاوين بكه وه»،
 يان «خوايه گيان» به وته يه كى تر له م جوړه رستانه دا سه رچاوه يه ك به دى

ناکری تا بۆ سه‌لماندنی راست، یان ناراست بوونی رسته‌کان بگه‌رپینه‌وه سه‌ری.

۳- ئه‌رکی گه‌رانه‌وه‌یی یان ئیرجاعی (referential function): له‌م ئه‌رکه‌دا رووی په‌یام له‌ بابته‌تی په‌یامه‌. ده‌کری له‌ ریگی ده‌وربه‌ر و ژینگه‌ی ئه‌و و ته‌ و رسته‌نه‌ی که‌ خاوه‌ن ئه‌رکی گه‌رانه‌وه‌یین راست و ناراست بوونیان سه‌لمیندری، چونکی ئه‌م وتانه‌، له‌ بنه‌رته‌دا، وته‌گه‌لیکی هه‌والده‌رانه‌ن، وه‌ک: «دوینی باوکم له‌ سه‌فه‌ر گه‌راوه‌» یان «قه‌راره‌ چه‌وتووی داها‌توو کۆلیکمان میوان بۆی». یاکوبسن له‌ سه‌ر ئه‌م خاله‌ پیداده‌گری که‌ جیاوازی نیوان ئه‌رکی گه‌رانه‌وه‌یی و ئه‌رکی هانده‌ریی زمان له‌ ریگی ئیمکانی سه‌لماندنی راست یا ناراست بوونی وته‌کانه‌وه‌ دیاری ده‌کری، به‌م شیوه‌یه‌ که‌ تیکرای رسته‌ هه‌والده‌رییه‌کان خاوه‌ن ئه‌رکی گه‌رانه‌وه‌یین. لاینز (J.Lyons) ئه‌م ئه‌رکه‌ی به‌ وه‌سفی (descriptive) و بولیتر (K.Buhler) به‌ ده‌رپینی (representative) ناو بردووه‌.

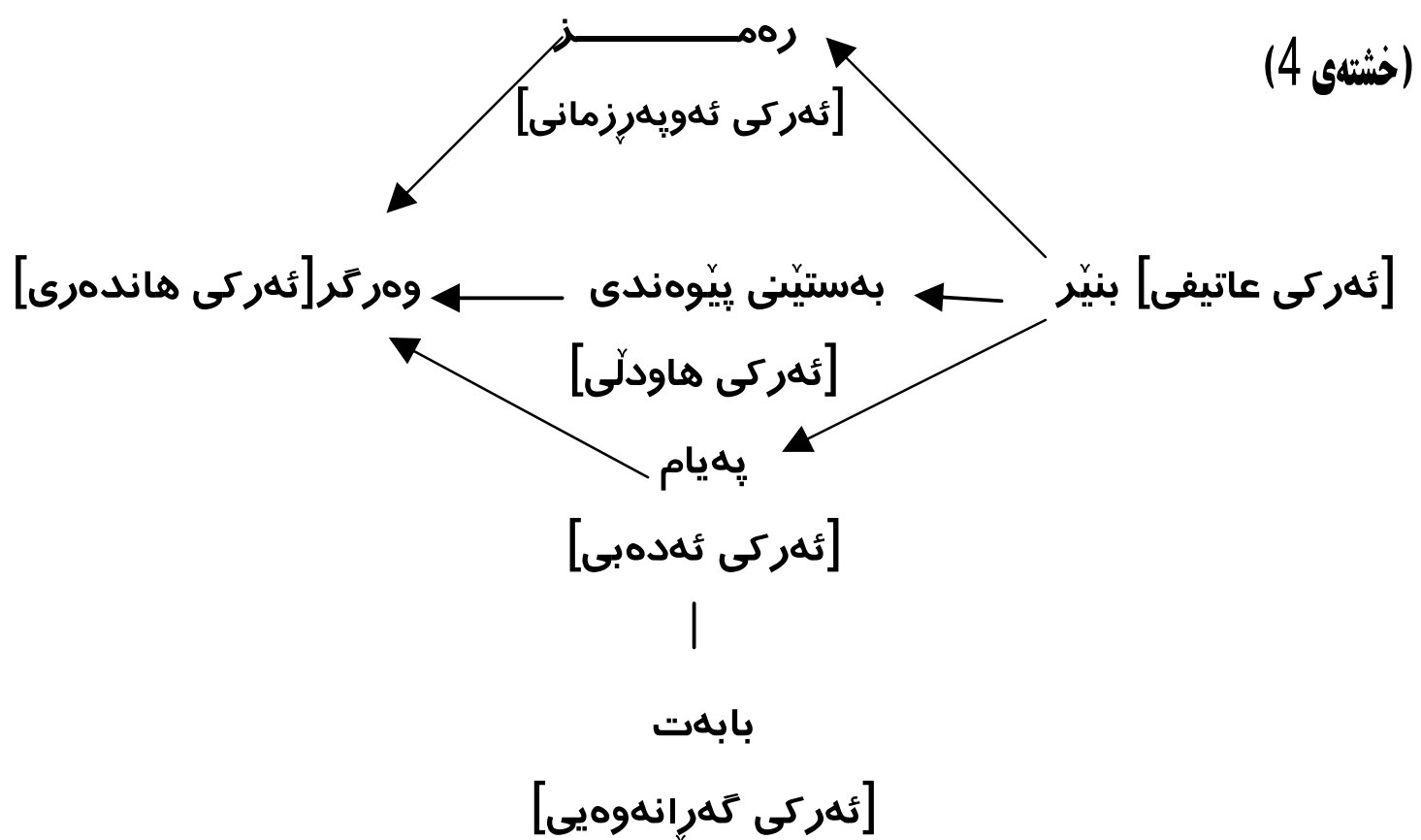
۴- ئه‌رکی ئه‌و په‌ر زمانی (meta language function): یاکوبسن ده‌بیژی ئه‌و کاته‌ی بنیتر، یان وه‌رگر، یان هه‌ردووکیان وا هه‌ست بکه‌ن پیویسته‌ له‌ هاو به‌شبوونی ئه‌و ره‌مزه‌ی که‌ که‌لکی لیوه‌رده‌گرن دلنیا و ئه‌رخه‌یان بن، په‌یام رووی له‌ ره‌مز ده‌بی. ئاله‌م دۆخه‌ دایه‌ که‌ زمان بۆ قسه‌ کردن له‌ سه‌ر خودی زمان به‌کار ده‌بری. به‌ وته‌یه‌کی‌تر له‌ ریگی کار کردی ئه‌رکی ئه‌وپه‌رزمانیه‌وه‌ ئه‌و واژانه‌ی به‌ کار ده‌برین راقه‌ ده‌کری. ئه‌رکی ئه‌وپه‌رزمانی زیاتر له‌ قاموسه‌کان‌دا ده‌بینری. بۆ نمونه‌ له‌ فه‌ره‌نگی هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژاردا هاتوو: «میمک: خوشکی دایک». ئه‌مه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌ به‌ کار هیئانی ئه‌رکی ئه‌و په‌ر زمانی زمان.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

5 - ئهركی هاودلی (Phatic function): له م ئهركه دا، رووی په یام
ئهرکی ئهدهبی زمان له..
 له بهستی نی پیوهندییه. به گوته ی یاکوبسن مه بهستی هه ندی په یام ئه وه یه
 که پیوهندی به دی بینن، هه ندیکی تر ده بنه هوی دریژه پیدانی پیوهندی،
 دهسته به کی تر هه ن هه ر بۆ ئه وه ی له توانایی و کار کردی بهستی نی
ئهرکی ئهدهبی زمان له..
 پیوهندی دلنیا بن. بۆ نمونه ئه گه ر له وت و وێژیکی ئاسایی دا لایه نیکی وت
 و وێژه که له نیوه راستی قسه کانی دا بلێ «کاکه لیم حالیت؟» مه بهستی
 ئه وه نیه که پرسیاریکی زهقی کردبێ و لایه نه که ی تر له وه لام دا بلێ «به لێ
 کاکه چاکت لی حالیم» به لکو مه بهستی له وه یه که لایه نه که ی رووبه رووی، له
 رهوت و دريژه ی وت و وێژه که ئاگادار کاته وه. لی ره دا رسته ی «کاکه لیم
 حالیت» ئه رکی هاو دلی زمان وه ئه ستۆ ده گری. به لام ئه گه ر مامۆستایه ک
 له کاتی ده رس وتنه وهیدا له قوتابیان بپرسی: «کورپینه لیم حالین؟» دیاره
 مه بهستی ئه وه یه، که ئه گه ر هات و له ده رسه که حالی نه بوون دهنگ بکه ن
 و بلین حالی نه بوون تا جاریکی تر ده رسه که دووپات کاته وه. ئیتر لی ره دا
 رسته ی «کورپینه لیم حالین؟» خاوه ن ئه رکی هاو دلی زمان نیه و
 پرسیاریکی راسته وخۆیه.

6 - ئهركی ئهدهبی (literary function): له م ئهركه ی زمان دا
 رووی په یام له خودی په یامه. له م دۆخه دا په یام دیته ناوهندی سه رنجی
 پیوهندییه وه. یاکوبسن پیی وایه لیکۆلینه وه له م ئه رکه ی زمان به بی له بهر
 چاو گرتنی کیشه گشتیه کانی زمان، به ره م و ئاکامیکی ئه وتوی نابی و له
 لایه کی تره وه له زمان کۆلینه وه ش پیویستی به لیکۆلینه وه یه کی تیر و
 ته سه لی ئه رکی شیعریی (poetic function) زمانه. یاکوبسن ده لی ئه رکی
 شیعریی زمان هه ر به ژانری شاعر نابه ستریته وه ته واوه تی پیکهاته ی

شيعريش خوڤى، هەر له چوار چيوهى ئهركى شيعريى زمان دا چر نابيته وه. بويه واباشتره له برى دهسته واژهى «ئهركى شيعرى» «ئهركى ئهدهبى» به كار بهينن، هەر ئه و شتهى كه مارتينى به «ئهركى جوانى خولقينى» ئاماژهى پيده كا. به مجوره ئيستا دهكرى له سهر بنه ماى بوچوونى ياكوبسن، خشتهى ٤ بخهينه بهر چاو كه ئاوپتهيه كه له رهگهزه پيكهينه رهكانى پرۆسهى پيوهندي كه لامى و شهش ئهركى زمان:

له مه به دوا زيتر و وردتر باسى ئهركى ئهدهبىى زمان و زمانى ئهدهب ده كه ين.

(٥)

فۆرماليسته كان باسى دوو پرۆسهى زمانيان هينايه ئاراوه: پرۆسهى زمانى «خودكارى» (automatisation) و پرۆسهى زمانى «زه فكدنه وه» (foregrounding). هاورانىك (B.Havranek) زمانناسى «چيك» ي پيى وابوو پرۆسهى خودكارى زمان به كار بردنى رهگه زكانى زمانه

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بۆ باسکردن له بابەتيك بى ئەوهى شيوهى دەربرينهكهى سەرنجىكى ئەوتۆ رابكيشى، بەلام زەقکردنهوه بەكاربردنى رهگەزكانى زمانه به جورىك كه شيوهى دەربرين بكهويته ناوهندى سەرنجهوه و له هه مان كاتدا نائاسايى بنويىنى و له هه مبه ر پرۆسهى خودكارى زمان، ناخودكارى بى. **ئەركى ئەدەبى زمان له..** موكاروفسكى (J.Mukarovsky) -يش، زمانناسىكى ترى چيك، پىي وايه زمانى شيعر خاوه ن ئەو په رى تايبهتمه ندى زەقکردنهوهيه. به برۆى موكاروفسكى زەقکردنهوه، واته لادان له پيوهره باو و ئاساييهكانى زمان موكاروفسكى له روى روانگهى هاورانىك - ه وه به م ئاكامه دهگا كه زمانى ئەدەب نهك بۆ بهديهينانى پيوه ندى، بهلكو بۆ گه رانهوه بو سەر خۆى بهكار دهبرى. ئەمهش هەر هه مان بۆچوونى ياكوبسن دهگريتهوه. واته ئەو كاته زمان خاوه ن ئەركى ئەدەبى له قه لەم دهدرى كه سەرنجى په يام بۆ خودى په يام بى.

بى شك كيشهى زەقکردنهوه له زمانى ئەدەبدا كيشهيهكى حاشاهه لئه گره، به لام ئەوهى راستى بى هيشتاش نه توانراوه ئەو جوره زمانهى كه به شيوهيهكى رهها لايه نى پيوهندييهتى هه بى پيناسه و دهسنيشان بكرى، ئەو شتهى «زمانى ئاسايى» پيده گوترى، دياردهيهكى كۆمه لايهتى و دهروونيه. دياره ئەم «ئاسايى» بوونه له كۆمه ل و تاكه كه سه جوراوجۆر و جياجياكاندا پيوانه و كيشانهى تايبهت به خۆى ههيه. به وتهيهكى تر ئەو هۆكارگه له كولتورىيهى (ليره دا «كولتور» به واتا گشتى و بهر فراوانه كهى خۆى وه رگيراوه) كه له كۆمه لگايه كدا ده بنه هۆى ئەوهى زمانىك به ئاسايى له قه لەم بدرى، رهنگبى له كۆمه لگايه كى تردا ئەو جوره زمانه به نائاسايى و زەقكراوه بيينه ئەژمار. هه ر بۆيه زمانناسان هيشتاش

له سهر ئەم باس و خواسانه كيشه و دهمهتهقه يانه بۆ نمونه كريستال (J.crystal) ودهيفى (D.Davy) وت و ويژى غهيره رهسمى به زمانى ئاسايى دهزانن: كوھين (J.cohen) ... زمانىك به ئاسايى ديينته ئەژمار كه بۆ باسكردن له بابەتيكى زانستى به كار بهيئيرى و ناوى دهنى «زمانى زانست». راسته ئەم روانگانه و چەندين روانگەى تریش بۆيان ههيه به ههندى هۆ پهسند بكرين و به ههندى هۆى تر حاشايان ليكركى، بهلام خالى هاوبهشى ههموويان له وهدايه كه هيج كاميان نه يانتوانيوه به وردى و راشكاوى سنوورى نيوان ئەو زمانهى كه پيى دهليان ئاسايى و ئەو زمانهى كه خاوهن زهقكرده وهيه، ديارى بكن. لهم بهينه دا زمانناسانيكيش بوون، پييان وابوو دهسنيشانكردنى قهتعى و قسهبرى ريساكانى زمانى ئاسايى مومكين نيه. بۆ ويينه شوورت (M.H.short) ئەم بۆچوونه پاساو ده داته وه و دهلي ئاسايى بوونى ريسايهكى زمانى، بهو واژانهى كه له رسته دا بهكار دهبرين به ستراره ته وه، و رادهى ئاسايى بوونى ئەو ريسايه به پيى واژهكان دهگوردرى.

سهرهپاي سهرومپى ئەم ههول و دهولانه، ئەو پرسيارهى كه ويدوسون (H.G.Widdowson) هينابوويه گورپى بى وهلام مايه وه پرسياره كهى ئەمه بوو: «چۆن چۆنى دهكرى لادانيك به لادان (deviation) له زمانى ئاسايى بزاني؟» تهنيا ريگايهك كه زمانناسان دهبوايه بيانگرتايه ته بهر، پيناسه كردنى ئەو لادانانه بوو كه به حازرى له بهردهست بوون. بۆيه ليچ (G.N.Leech) هات و خوى به باسى ئەم دهسته لادانانه وه خهريك كرد به برپاوى ليچ زمانى ئەدهبى له چاو جوورهكانى ترى

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بهكار هينانى زمان پر پيچ و پهنا تره، گه پانه وهى بو سهر خوځيه تى و تايبه تمه ندى خودكار ييه تى كه مى تيا ده بينرى.

دياره زمان له يه كه م روانين دا و له بهر فراوان ترين شيوهى به كار **ئهركى ئه ده بى زمان له..**

هينانى دا وهك ئامرازىك بو به ديهينانى پيوه ندى چاو ليده كرى. پيوست به

پيداگريش ناكه ئه گهر بلين ئه م ئهركه يه كه مين و سهره كيترين ئهركى **ئهركى ئه ده بى زمان له..**

زمانه. له ههر پرۆسه يه كى پيوه ندى دا، په يامىك له لاي بنيره وه به ره و وه رگر

ده نيږدرى. ئه م په يامه به يارمه تى كو مه لىك واژه كه له سهر ته وه ره ي

هاونشيني - ين راده گويزرى. جا ئيستا ئه گهر به ههر شيوه يه ك، په يام به

جوړىك رابگويزرى كه به هاى ئه م راگويزانه له باره مانايى و واتاييه كه ي

زياتربى، ئه وه سهرنج بو لاي خودى په يامه كه راده كيشرى. ئاليره دا يه پى

ده نيينه ههرىمى ئهركى ئه ده بى زمانه وه، و زياتر له وهى له مانا و ناوهر وكى

په يام ورد بينه وه، ده پروانينه جوانى و فورمى په يام. ههر چوڼىك بى ده بى

به م راستييه بزانيه كه سنوورىكى ديارىكراو له نيوان ئه م ئهركه ي زمان و

ئهركه كانى ترا به دى ناكرى. ههر بو يه و اباشتره پيشه كى له روى شهش

پيش نمونه وه باسى شهش ئهركه كه ي زمان بكه ين، ههر چه ند ئه مه به و

واتايه نيه كه ههر نمونه يه ك ته نيا هه لگرى تاقه ئهركىكى زمان بى، چونكى

وهك وتمان سنوورى ئه م جيا كردنه وه يه، ئه سته مه به ساكارى ديارى

بكرى. با بو نمونه سهرنج به ديهينه ئه م رستانه ي خواره وه:

۱- سهرم سهير ديشى.

۲- دا ئه و ده سره يه م بو بشو.

۳- ژووره كه مان زور خه فه يه.

۴- ميمك يانى خو شكى داىك.

۵- حالی عه رزم هه ی؟

۶- په پووله ی نیگات هه لفری.

رسته ی (۱) زۆرتر خاوه ن ئه رکی عاتیفی زمانه . له رسته ی (۲) دا ئه رکی هانده ری زمان به رچاوه . ئه رکی زمانی له رسته ی (۳) دا پتر گه رانه وه ییه . رسته ی (۴) نمونه یه که له ئه رکی ئه وپه پزمانی زمان . له نمونه ی (۵) دا چونکی بنیر مه به سستی دلنیا بوون له نه پچران و نیوه چل نه مانی پیوه ندییه ، ئه رکی هاو دللی زمان له ئارادایه . واته لیږه دا بنیر چاوه ری نیه وه رگر وه لامیکی راسته و خو به م پرسیاره بداته وه ، به لکو هه ر ئه وه نده ی ئاگادار بی پیوه ندییه که له گوږی دایه به سته ، له نمونه ی (۶) دا ئه رکی ئه ده بیی زمان به سه ر ئه رکه کانی ترا زاله . با له م نمونه ی خواره وه ش ورد بینه وه :

(۷) بی که س منم ، که سی له زوبانم بگا نیه

هه مده م خودا نه ناسن و ده م پر له یا خودا

«مه حوی»

له نمونه ی (۷) دا هه رچه ند ئه رکی ئه ده بیی زمان دیار و به رچاوه ، به لام ده بینین له «بی که س منم» دا رووی په یام له بنیره ، بویه ئه رکی عاتیفی زمانیش دیته گوږی . له لایه کی تره وه پیداکری له سه ر بابه تی «خودانه ناسی» رووی په یام به ره و بابه تی په یام وه رده سوورپینی ، که وایه ئه رکی گه رانه وه یی زمانیش له م نمونه یه دا ده وری هه یه .

(۸) نه سیم په نجه ی پات ئه ر سه ردی کیشان

بداره ش نه تو ی دل ده روون ریشان

(مه وله وی)

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

له نموونهی (٨) دا سه ره پای ئه وهی ئه رکی ئه ده بیی زمان به خهست و خوۆی به دی ده کری، ئه رکی هانده ری-یش له دپری «بدارهش نه تووی دل ده روون ری شان» به ئاشکرای ده بینری.

یاکوبسن بو ناساندنی تایبه تمه ندی زاتی زمان له شیوهی به کار
ئه رکی ئه ده بیی زمان له..
 هیانی واژه گه لدا له دوو ته وه ره ی هاو نشینی و جینشینی که لک
 وه رده گری. لپه دا پیویسته له سه ر باسی ئه م دوو ته وه ره یه، سووکه
ئه رکی ئه ده بیی زمان له..
 له نگه ریک بگرین و که م تا کورتیک بو خوینه ریان شیبکه ی نه وه: وه ک ده زانین
 زمان به شیوهی «زنجیری ئاخوتن» و له سه ر هیلیکی راسته وخو خویا
 ده بیته. بو نموونه له رسته ی «سی گه ز چیت بکره» ئه م راسته وخویه تییه به
 ئاشکرای ده بینری. پاژه واژه ییه کانی ئه م رسته یه، که بریتین له سی،
 گه ز، چیت، بکره،. جگه له و پیوه ندییه دیار و ئاشکرایه ی که له نیوان
 خویندا هه یانه، پیوه ندییه کی تریشیان به و پاژه واژه ییانه وه هه یه که
 هه نووکه له م رسته یه دانین، که چی ده یانتوانی له بری ئه و چوار واژه یه ی
 سه ره وه به کار بیّن و دیاره ئه گه ریش به کار برابایه ن، مانای رسته که
 ده گوړا. به وته یه کی تر ئه م رسته یه (و به گشتی زمان) له سه ر دوو ته وه ره
 خو ده نوینی: ▶

١- ته وه ره ی هاو نشینی (syntagmatic axis): بریتیه له پیوه ندی
 نیوان پاژه دیار و له بهر دهسته کانی نیو رسته، یان په یام. بو نموونه له
 بابته ئه م رسته یه ی سه ره وه دا ده لپین واژه ی «سی» له گه ل واژه کانی «گه ز»
 و «چیت» و «بکره» دا له پیوه ندی هاو نشینی دایه.

٢- ته وه ره ی جینشینی (paradigmatic axis): بریتیه له
 پیوه ندی نیوان پاژه پیکه ی نه ره کانی رسته که له گه ل پاژه نادیار و له بهر

دهست نه بووه كانی نیو رسته، یان په یام. بۆ نمونه بۆ ئه و رسته یه ی سهره وه ده لاین «سئ» له گه ل «چوار» و سهرجه می ژماره كانی تر، یان «گه ز» له گه ل «میتر» و سهرجه می پیوانه كانی تر، یان «چیت» له گه ل «کریشه» و سهرجه می چه شنه كانی تری پارچه و ... له پیوه ندی جینشینی دان.

به باوه ری یاکوبسن له ریگی شیوه ی هه لبژاردنی واژه یه ك له نیوان واژه گه لی هاومانا له سهر ته وه ره ی جینشینی و چۆنیتی له په نایه كدانانی ئه و واژانه له سهر ته وه ره ی هاونشینی یه وه ده کری رسته یه ك له ئه رکی پیوه ندییه وه بۆ ئه رکی ئه ده بی بگوازینه وه. بۆ وینه با بروانینه ئه م نمونه ی خواره وه:

(۹) خۆر له ترسی ته له عتی [یار] وه کوو شییت به رووی زه رده وه هه لات و رووی له کیوان کرد.

(۱۰) له ترسی ته له عتی [یار]، خۆر وه ك دیوانه به رووی زه رده وه رایکرد و كه وته کیوان.

(۱۱) له خه وفی ته له عتی [یار]، رۆژ چه شنی شییتی، به رووزه ردی هه لات و دایه شاخان.

(۱۲) له خه وفی ته له عتی رۆژ هه ر وه کوو شییت

به رووزه ردی هه لات و كه وته کیوان

«نالی»

ده توانین له رووی ئه و نمونه ی سهره وه به روانگه ی یاکوبسن له مه ر چۆنیتی کارکرد و ئه رکی واژه كان له سهر دوو ته وه ره ی هاونشینی و جینشینی دا بچینه وه. یاکوبسن پیی وابوو جووری هه لبژاردن و له په نایه كدانانی واژه كان کاریگه ری تییه کی ئه و توی له سهر بنه مای مانایی

ئەركى ئەدەبىي زمان لە..

دەنگى بلورىنى دەق رەخنە و لىكۆلینەو

رستەكەدا نیه. بە برۆای یاکوبسن ئەو کاریگەریتیه لە سەر خودى پەيامەكەیه و رووى پەيام بەرەو خودى پەيام وەردەگىڤى. بەم پىیه رستەى (۹) نموونەى كارکردى ئاسایى و باوى زمانى رۆژانەیه و رووى پەيام لەم رستەى پەدا لە بابەتى پەيامە. لە رستەى (۱۰) دا بە ھۆى جىگۆرپینەوھى «خۆر» و دەستەواژەى «لە ترسى تەلەتەى»، و ھەرۆھە بە كار ھىنانى، ئەم رستەیه بە شىوھى «كەوتە كىوان» سەرنجى خوینەر و رده و رده بەرەو خودى پەيام رادەكىڤى. لە نموونەى (۱۱) یشدا رووى پەيام لە خودى پەيامە، بەلام ئەو جىاوازییەى لەگەل (۹) و (۱۰) دا ھەیه، كە خاوەن جۆرە كىش و ئاھەنگىكە. نموونەى (۱۲) جگە لەوھى خاوەن كىش و ئاھەنگە، خەيالاًویشە و لە چا و (۱۱) خاوەن تايبەتمەندى شىعیرى زیاترە. نالى لىرەدا لە سەر تەوەرەى جىنشینی لە برى وشەى «ترس» «خەوف» و لە جىاتى واژەى «دیوانە» «شىت» و لە باتى وشەى «خۆر» «رۆژ» ی بەكار ھىناوہ. ئىنجا لە سەر تەوەرەى ھاونشینی لە جىاتى ئەوھى بە شىوھى باوى رىزمانى رستە «رۆژ» لە سەرەتاوہ بىنى پاش دەستەواژەى «لە خەوفى تەلەتەى» بەكارى بردووه و... بە وتەیهكى تر لىرەدا شىوھى ھەلبژاردن و چۆنىتى لە پەنايەكدانانى واژەكان لە خۆلقاندنى ئەم شىعەرەدا دەورى سەرەكى دەگىڤن. ھەر بۆیە دەتوانین بلىین رادەى ئەدەبىیەتى ئەركى زمانى لەم دىرەشىعەرەى نالى دا گەیشتۆتە ئەو پەرى خۆى.

(۶)

وہك پىشتر ئاماژەمان پىکرد فۆرمالیستەكان لە نىوان دوو پرۆسەى خودكارى و زەقکردنەوہدا، پرۆسەى دووھەمیان بە ھۆكارى خۆلقاندنى زمانى ئەدەب دەزانى. بە باوہرى لىچ زەقکردنەوہ دوو جۆرە: يەكەم لادان

له ریسا باوهکانی زمان، دووهه م زیاد کردنی ههندی ریسی نوئی به ریساکانی زمان. به وتهیهکی تر زه قکردنه وه له ریگای دوو شیوازی لادان و ریسا زیادکردنه وه وه (extra regularity) خو ده نوینی.

شه فیعی که دکه نی پیی وایه زه قکردنه وه به سهر دوو دهسته دا دابهش ده کری: زه قکردنه وهی مؤسیقای و زه قکردنه وهی زمانی. به بروای که دکه نی دهستهی مؤسیقای ئه و کومه له هۆکاره ن، که له ریگای که لک وهرگرتن له کیش و ئاههنگه وه خوین له زمانی باو جیا ده که نه وه. ئه م کومه له هۆکاره زۆرجار کیش و سه روا و ره دیف و هاو ئاههنگیه دهنگیه کانن. له ولاوه دهستهی زه قکردنه وهی زمانی ئه و هۆکارانه ن که به هۆی جیاوازی زاتی وازه کان له سیستمی رسته کاندای ده بنه هۆی زه قکردنه وه. ئه م هۆکارانه بریتین له: خوازه و مه جاز و ئیجاز و هتد. جا با ته تیکی گرینگ که لیچ به ئاشکرای ئاماژهی پیده کا، ئه وهیه که لادان ده بی تا ئه و ئاسته ریگای پیبدری که پیوهندی نیوان بنیر و وهرگر نه چرپینی. به وتهیهکی تر لادان ده بی به شیوهیه ک و تا ئه و رادهیه بی، که زه قکردنه وه ده ره تان و ئیمکانی راقه کردنی هه بی. ▶▶ بووونکردنه وهی پتری ئه م باسه، با له م نمونانهی خواره وه ورد بینه وه:

(۱۳) - بۆنت خوشیه کی سیراوی ده پزینیتته ناو له شم.

(۱۴) - بۆنت چاویکی سیراوی ده پزینیتته ناو له شم.

لیره دا هه رچه ند رستهی (۱۴) خاوه ن ئه رکی ئه ده بیی زمانه به لام چونکی لادانه وازه ییه که ی به شیوهیه ک به کار براوه که راقه کردنی ئه مجوره زه قکردنه وهیه ئه سته م و ته نانه ت نامومکین ده کا، ده بیته هۆی چرپانی پیوهندی نیوان بنیر و وهرگر. (له م باسه دا نووسه ر و خوینه ر)

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

لیڤه دا به پۆیستی دهزانم ئاماژهیهکی کورت به بۆچوونیکۆ هالیدهی له مه پ ئاستهکانی زمان بکه م. به باوه پری هالیدهی زمان سی ئاستی ههیه ▶▶ : ۱- مانا ناسی ۲- روخسار، یان فۆرم که بریتیه له ریزمان و واژه ۳- روالهتی زمان که بریتیه له: ئەلف - شه پۆلی دهنگی له ئاخاوتندا، که به گشتی پۆی دهگوتری سیستمی واجی، ب- نیشانهی خهتی له نووسیندا، به گشتی پۆی ده لاین سیستمی خهتی ▶▶ .

ئهرکی ئهدهبی زمان له..

مانا ناسی	فۆرم	روالهت
مانا	ریزمان و واژه گهل	سیستمی واجی و سیستمی خهتی

(خشتهی 5) - ئاستهکانی زمان

لیچ پۆی وای ئه و که سهی زمانیک فیڤ ده بی هه ول ددها له م سی ئاسته دا کارامه و شارهزا بی، بۆیه ئه گهر خولقینه ری به ره میکی ئه ده بی و به تایبه تی شیعر بیهوی له ری سای زمانی باو لادا، زه قکردنه وه که ی به گشتی له سه ر ئه م سی ئاسته ی زمان دا چر ده کاته وه .

(۷)

وهک وتمان لادان، به واتای خو دوور خستنه وهیه له ریسا باوهکانی زمان. با ئه وهش بلین لیڤه دا مه به ستمان هه ر چه شنه لادانیک له ریساکانی زمان نیه، چونکی لادانی وا هه ن زیاتر بنه مایه کی ناریزمانیان ههیه و

ناكری به داهینانی هونه‌رییان له قه‌له‌م بدهین. بۆ وینه ئه‌گه‌ر كه‌سیك
بیهوی لادانیکی له‌م ده‌سته بخولقیینی:

(١٥) - فرمیسی ئاسمانم دیم داده‌وه‌رینه‌ سه‌ر زه‌وی.

ئه‌م لادانه‌ دواچار ده‌بیته‌ لادانیکی ناریزمانی و ناتوانی هه‌ست و
مه‌به‌ستی شاعیر «بنیر» بۆ خوینه‌ر «وه‌رگر» ئاشکرا بکات. چونکی ئه‌م
رسته‌یه‌ پێویستی به‌ کاری «دی»یه‌، تا بتوانی له‌ باری ریزمانیه‌وه‌ دروست
بی. به‌لام با هه‌ر له‌ چوار چیه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌دا سه‌رنج بده‌ینه‌ ئه‌م به‌یته‌:

(١٦) (خزرا) ئه‌گه‌ر چاوی حه‌یاتی برییه‌ ئاوی حه‌یات

من له‌ خاکی ده‌ری جانانه‌مه‌ هه‌ر چاوی حه‌یات

(مه‌حوی)

دیپری دووه‌می ئه‌م شیعره‌ له‌ ریسای باوی زمان‌دا به‌م شیوه‌یه‌
ده‌نووسریته‌وه‌: «من چاوی حه‌یاتم هه‌ر له‌ خاکی ده‌ری جانانه‌یه‌» ده‌بینین
لی‌ره‌دا مه‌حوی به‌ لادانیکی نه‌حوی (Syntactic deviation) له‌ سه‌ر
پاشگری «م» و گوازتنه‌وه‌ی له‌ شوینی سروشتی خو‌ی (واته‌ پاش «حیات»)
بۆ شوینیکی ناسروشتی نیو رسته‌که‌ (واته‌ دوا «جانانه‌») زمانی شیعری
خۆی زه‌قکردۆته‌وه‌.

لی‌ره‌دا وا باشه‌ به‌ پێی ئه‌و پۆلینکردنه‌ی که‌ لیچ ره‌چاوی
کردوه‌ ►► ئیمه‌ش باسی جووره‌کانی لادان بکه‌ین، که‌ یه‌کیک له‌
تایبه‌تمه‌ندییه‌ گرینگه‌کانی ئه‌ده‌بی کردنی زمانه‌ له‌ شیعری کلاسیکی
کوردی‌دا:

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

۱- لادانی واژهیی: لهمجۆره لادانه‌دا، شاعیر له ریی خولقاندنی
واژهیهکی تازهوه خووی لهو ریسا باوانه‌ی ساز کردنی واژهکانی زمان دهرباز
دهکا، و له م ریگایهوه زمانی شیعیری خووی زه‌قده‌کاته‌وه. بۆ نمونه:

(۱۷) دل له ئیدارکی حه‌قیقه‌ت بی به‌شه، بی داغی عیشق

«مه‌حویا» دانا ده‌بی به‌م چاوه بینایی بکا

(مه‌حوی)

چاوگی «بینایی کردن» تا ئیستاش چ له زمانی شیعر و چ له زمانی
په‌خشانی کوردی‌دا به‌کار نه‌براو. مه‌حوی له ریگای داهینانی ئەم واژه‌یه
نوویه‌وه لادانیکی واژه‌یی له زمانی شیعیری خووی‌دا به‌دیھیناوه و به‌م جۆره
شیوه دهربیرینی خووی زه‌قکردۆته‌وه.

۲- لادانی نه‌حوی: شاعیر له ریگای جیگۆرکی کردن به ره‌گه‌زه
پیکهینه‌ره‌کانی رسته‌وه له ریسا ئاساییه‌کانی نه‌حوی زمان خو دهبویری، و
به‌م شیوه‌یه زمانی خووی له زمانی باو جیا ده‌کاته‌وه:

(۱۸) بۆ چی نه‌گریم، سه‌د که‌رهم دل ده‌شکینی

بۆ مه‌ی نه‌رژئی، شیشه له سه‌د لاوه شکاوه

(نالی)

له‌م به‌یته‌دا به‌پیی ریسا باوه‌کانی نه‌حوی زمان، ده‌بوايه
پاشگری «م» له بری «که‌رهم» به «دل» هوه نووسابا. دیاره لی‌ره‌دا
نالی هه‌م بۆ کیشی شیعره‌که‌ی، هه‌میش بۆ پیداکری و زه‌قکردنه‌وه‌ی
ده‌سته وشه‌ی «سه‌د که‌رهم» ئەم لادانه نه‌حوییه‌ی به‌دیھیناوه یان
شیعیری مه‌حوی که‌ لیپاولیپه له نمونه‌ی لادانی نه‌حوی وه‌ک:

(١٩) واعيز، له من، بلی به نه زهر ته عنه بهس بدا

دینی بتانه دینی من، ئەو مه زهه بی زه هه ب

(٢٠) پروانه سووتنم، وهره، پروا که من نهمام

په روانهم ئیترم نیه په روا که من نهمام

(٢١) چلۆن ئەو دیته چاوی من که یه کسه ر عونسوری ئاوه

مه حاله من که بچمه دلیه وه، دل کیشوه ری بهرده

(مه حوی)

٣- لادانی دهنگی: له مجۆره لادانه دا، شاعیر تیده کۆشی له ریگی

خۆ رزگارکردن له کۆت و بهندی ریسا دهنگیه باوه کانی زمانه وه، جۆره

دهنگیک له واژه ی شیعره که ی دا بخولقینی که له روانگی دهنگناسیه وه

له گه ل دهنگی زمانی باو یه کنه گریته وه. بۆ وینه:

(٢٢) شوکر تو له فکر ناچی، ئەگەر چی من له فکرت چووم

له من غایب نه بی تو، به سمه، با من بم له تو غایب

(٢٣) خۆم و خۆینمت له فکر چوو، دوعا ده کهم

رهنگی خوینی من که له دهستت نه چیته وه (مه حوی)

له نمونه ی (٢٢) واژه ی «فکر» ی یه که م به شیوه یه ک به کار براوه،

که له کاتی خویندنه وه دا، ده بی له سه ر دهنگه نه بزوینه کانی (به تایبه ت «ك»

و «ر») پیداکری بکری که چی ئەم پیداکرییه له خویندنه وه ی «فکر» ی

دووهم دا نابینری. به وته یه کی تر دهنگی «فکر» ی یه که م زه قراوه ته وه و

دهنگی «فکر» ی دووهم شیوه ی باوی زمانی هه یه. له رسته ی (٢٣) دا ئەم

پیوه ندیه له نیوان واژه ی «خوین» ی یه که م و دووهم دا ده بینری.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

جیاوازییهکان لهوه دایه ئەمجار دهنگی «خوین»ی یهکه م شیوهی ئاسایی زمان ههیه و «خوین»ی دووهه م له دهنگی باوی زمان لایداوه.

٤ - لادانی مانایی: بواری مانا وهك یهكێك له بهتواناترین ئاستهکانی زمان بۆ زهقکردنهوهی ئهرکی ئەدهبیی زمان له قهله م دهدری. له شیعری کلاسیکی کوردی دا و به تایبته له شیعری مهولهوی و نالی و مهحوی دا ئەمجۆره لادانه به فراوانی دیتته بهر چاو ▶▶ . جوۆری له پهنا یهکدانانی واژهکان له سهر تهوه ره ی هاونشینی شیعری ئەو شاعیرانه، بۆته هۆی ئەو لادانه ماناییانهی که زمانی ئەو شاعیرانه وهك زمانیکی لادهر له ریسا ماناییه ئاساییهکانی زمانی باو، به ئیمه دهناسین. له لادانی مانایی دا شاعر زیاترین نیزیکایهتی له گه ل تایبته مهندی [گه مهی ناوهکی] زمان دا ههیه. به وتهیهکی تر، به رفراوانترین مهیدانی که شاعر له ویدا دهتوانی گه وهه ری راسته قینه ی بوون و چیهتی خوی بنوینی، مهیدانی لادانی ماناییه. ئەو - وهك ده لاین - جیهانه تایبته ییهی که شاعر خاوه نیهتی ته نیا **ئهرکی ئەدهبی زمان له..** له سهر بناغه ی ئەو لادانه ماناییانه داده مهرزی که شاعر دهیانخولقین. شاعر ئەو کاته دهتوانی خوینهر بهریتته نیو جیهانی تایبته ی خویه وه، که ئەو جیهانه تایبته جیهانی بێت غهیری جیهانی باوی خوینهر، جیهانی که به مانای تازه وه. ئیمه لیره دا ههول دهدهین چهند نموونه یهکی لهو تایبته مهندیانه ی که له [گه مهی ناوهکی] زمانی شیعری کلاسیکی کوردی دا به شدارن بێنینه وه:

ئەلف - شوبهاندن (simile) ▶▶

شریخه و گرمه ی ههور دووری دۆس

(٢٤)

وههنا بهردهن مهغز و رهگ و پوس

بـوـى گولالهـى دهرد دلـبـهـر عهـزـيـهـن (٢٥)

مهزهـى تام خـهـم ياران لهـزـيـهـن

كلـيـلهـى خهـفهـت نه سهـهـر كاوهـى دل (٢٦)

مهـزهـهـى شادـيـم كهـردهـن بـى حاسـل

تهوق خهـم گهـردهـن شهـوقهـ كهـم بهـستهـن (٢٧)

كهـف پاى شادـيـم خار تـى شكـستهـن

(مهولهوى)

تهـنـكهـ توـيـزيـكى كـشاوهـ بهـ رووا قولـزوومـى مهـوت (٢٨)

وهـكـ هـهـبابـى بهـ هـهـوا بهـندهـ نرا ناوى

حهيات

(مهحوى)

ب - گيان به بهرداكردن / تهـشـخيـص / (personfication):

غهـم دهـلـى: «نالـى» كهـ غهـم خـواـريـم نهـكا (٢٩)

نا عـيـلاجـم مـن بـهـنى ئادهم دهـخـوم (نالـى)

له ههـر جـيـهـك ههـلـى خورشـيـدى عيشـقى گولـروخان مهـحوى (٣٠)

ئهـگهـر عهـقـلى بـيـى، لهـو جـيـگهـ ئاونـگـى عهـقـل چـبـكا؟

(مهحوى)

دلـهـ پر چـيـنهـن پـيـشـانيـى شهـوقت (٣١)

پوس مهـردهـن وهـبان روخسار زهـوقت

(مهولهوى)

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ج - خوازه (metaphore):

(۳۲) تا من دووی سفتهی جهستهه فیشتهره

جهلای ئاوینهی ئهوه زیاد تههره

(مهولهوی)

(«ئاوینه» خوازهیه بۆ روخساری یار)

(۳۳) له دوگمهی سوخمه، دوینی نوێژی شیوان

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

(نالی)

(له م شیعره دا «باغی سیوان» خوازهیه بۆ سنگ و مه مکه.

ئه گهر «بهیان» یش به مانای به ره بهیانی له بهر چاوه گرین و به واتای

«به هیکان» بی، ئه و ده بیته خوازه بۆ مه مکه. ▶▶

لیره دا به پیویستی ده زانم ئاماژه به تایبه تمه ندیه کی هه ره گرینگی

شیعری نالی بکه م، که پیوه ندی به م سه ره باسه مانه وه هه یه، ئه ویش ئه وه یه

پیکهاتهی شیعری نالی به شیوه یه ک دارپێژراوه، که تیکرای گه مه

ده رکیه کانی زمان دوا جار وه ک هۆکاریکی گرینگ بۆ ئه فراندنی سه ر له

به ری گه مه ناوه کیه کانی زمان ده ور ده گێرن. به وته یه کی تر، ئه گهر له

شیعری نالی دا، گه مه به رووبه ری زمان ده کری، ئه وه ته نیا بۆ رازاندنه وه ی

ئه و رووبه ره زمانیه نیه، به لکو هه ر ئه م گه مه ده ره کیانه، له ئاکامدا

ده بنه ره گه زی ته واو که ری گه مه ناوه کیه کانی زمانی شیعریی. راسته

شیعری نالی له ریگای ئه فسوونی فۆرم و رواله تییه وه ده تکیشتیه نیو

جیهانی خۆیه وه، به لام سه ره پای ئه و ئه فسوونه رووبه رییه ی زمان،

ئه فسوونیکی زۆر سه یرتری دیکه له شیعری نالی دا سه ر سوورپماوت ده کا،

که ئه ویش ئه فسوونی ئه و گه مه مانایانه یه که پیکه ینه ر و گه وه ره ی

راسته‌قینه‌ی ئەو جیهانه‌ن که پیشتر له ریگای زمانی نالییه‌وه که وتبوییه ناوییه‌وه. شیعری نالی شیعریکی زمانباز و ماناخولقیینه ▶▶، شیعریکی که له ویدیو هەر فیلیکی زمانیه‌وه هه‌قیقه‌تیکی مانایی خۆی هه‌شار داوه. وته‌ی یاکوبسن - مان بیته‌وه بیر: «زمانی بی مانا مانای نیه.»

۵ - لادانی شیوازی: جاری وایه شاعیر له شیوازی سه‌ره‌کی شیعیر نووسین که پتر له سه‌ر بنه‌مای ره‌گه‌زه‌کانی زمانی نووسینه‌وه دامه‌زراوه و که‌متر ئاورپ له ره‌گه‌زه‌کانی زمانی ئاخاوتن ده‌داته‌وه، لاده‌دا و له واژه و پیکهاته نه‌حویه‌کانی زمانی ئاخاوتن که‌ک وهرده‌گری. بۆ نمونه ویده‌چی «نالی» له غه‌زه‌لی «نهمردم من ئە‌گه‌ر ئە‌مجاره بی تو» دا له شیوازی باوی شیعیر نووسینی خۆی لایداوه و زیاتر رووی له زمانیک کردووه که واژه و رسته‌کانی زیاتر له کاتی ئاخاوتن‌دا به‌کار ده‌برین. نالی ویده‌چی به‌م شیوازه سه‌رنجی خوینه‌ری ئە‌م به‌یتانه زیاتر بۆ لای خۆی راده‌کیشی:

(۳۴) بیناییم کویره، هه‌لنایی به رووی که‌س

موژهم یه‌ک یه‌ک ده‌لیی بزماره بی تو

(۳۵) هه‌موو روژی له تاو هيجرانی ئە‌مسال

ته‌مه‌نای مردنی پیراره بی تو

(نالی)

ئاشکرایه ده‌سته‌واژه‌ی «بیناییم کویره»، «هه‌لنایی به رووی که‌س». «له تاو...» زیاتر ده‌سته‌واژه‌ی زمانی ئاخاوتنن که نالی له زمانی خه‌لکی ره‌شوکی قوزتوونیه‌ته‌وه و له‌م شیعیره‌دا وه‌ک لادانیکی له زمانی باوی شیعری کلاسیکی کوردی به‌کاری بردوون. ئە‌وه له حالیکدایه که شیعری نالی به

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

شیعریکی پر پیچ و پهنا و نوخبه گه رایانه ناسراوه و له مجۆره بهیتانه شی
زۆره:

(۳۶) برۆت بآلی هوما سایه ی سه ری سولتانی حوسنت بوو
خهتت هات و وتی: من ناسیخی توغرایی خونکارم

(نالی)

(۶) لادانی زاراوه یی ▶▶ : هه لده که وی شاعیر بو زه قکردنه وه ی
زمانی شیعریی خو ی واژه، یان دهسته واژه ی زاراوه یه کی تری جیا له زمان و
زاراوه ی باو، بئینیتته نیو شیعری خو یه وه:

(۳۷) خاو و بی خاوی دوو زلفی خاوم ئەز
چاوه چاوی یه ک غه زاله چاوم ئەز

(۳۸) غهیری زولفی تو که رشتهی عومرمه
دهس له (مافیها) ی زه مان برپاوم ئەز

(۳۹) دائیم له دووته میگه لی ژن، نیرگه لی پیاو
به م ریشه وه له پیشه وه بووگی به سه رگه له

(نالی)

(۷)

یه کئیکی تر له و هۆکاره گرینگانه ی که راده ی ئەده بییه تی زمانی
ئه رکی ئەده بی زمان له ..
شیعریی ده باته سه ری، پرۆسه ی ریسایا زیادکردنی زمانیه. به وته یه کی تر،
زیاد کردنی ریسایه ک به ریساکانی زمانی باو جووری دووه می زه قکردنه وه ی
ئه ده بی دینیتته گوپی. دیاره ئەم جووره زه قکردنه وه یه به لادان له ریسایا
باوه کانی زمان داناندری و له گه ل لادانیش جیاوازی هه یه. بو نمونه:

(۴۰) هام دهردان ئیشی... هام دهردان ئیشی

پیمه وهن ئیشی، چ ته رزه ئیشی
ئیشی پیچ چوون ئیش وه ماران ریشی
ئیشی پرئیشی، ریشهی گیان کیشی

(مهولهوی)

نمونهی (٤٠) به بی ئه وهی خاوهنی هیچ چه شنه لادانیکی زمانی
ئه وتو بی، له ریگای زیادکردنی ریسای زمانییه وه، زه قکردنه وهی تیدا به دی
ده کری. ئه م ریسا زیاد کردنه وه یه ش له دوو ریگاوه به ره م هاتوو: کیش
و هاوپییتی (alliteration). مهولهوی له ریگای دووپاتکردنه وهی برگیه یی
(٥+٥) بو خولقاندنی کیش، و دووپاتکردنه وهی دهنگیه وه (دهنگی
پییتی «ش») بو خولقاندنی جووره هاوریکیه کی دهنگی (واته هاو پییتی)
توانیویتی دوو ریسا به ریساکانی زمان زیاد بکات و له م ریگایه وه زمانی
شعیری خووی زه قبکاته وه. یان له م نمونه یه دا:

(٤١) گهر بازی نه زه ربازی، له م دهست و نیگارته چی
بو یاری و دهسبازی، له م راو و دیارته چی

(نالی)

له م به یته دا لادانی زمانی ده ورپکی بهر چاوی نیه و زه قکردنه وه
ته نیا له ریگای زیاد کردنی ریسای زمانییه وه هاتوته ئاراوه. نالی جیا له
دووپاتکردنه وهی برگیه یی بو به ره مهینانی کیشی شیعره که ی، له ریگای
به کارهینانی جووت واژه ی (نه زه ربازی/ دهسبازی) و (نیگارته/ دیارته) وه،
جووره هاوریکیه کی به دی هیناوه که له لیکۆلینه وهی کلاسیکی دا به
«ته رصیع» ناوی دینن. هاوریکی سیه م له ریگای دووپاتبوونه وهی
واژه ی «چی» وه وه دهست دی، که «ره دیف» ی پیده لین. که وایه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

له نمونهی (٤١) دا، سی جۆر ریسا زیاد کردن ده بینین که بریتین له کیش و ته رصیع و ره دیف.

(٨)

(٤٢) «نالی» به دواه شهعری دهقیقی خه یالی شیعر

بو ئه و کهسهی که شاعیره، سه د داوی نایهوه

(نالی)

سه رماوهزی ١٣٧٩

دیسامبر ٢٠٠٠

سه رچاوه و پهراویز:

- ١ - بسوی زبان شناسی شعر، مهرا ن مهاجر، محمد نبوی، تهران، نشر مرکز، ١٣٧٦، ص ٩١
- ٢ - شعر و اندیشه، داریوش آشوری، تهران، نشر مرکز، ١٣٧٧، ص ٣٣
- ٣ - بسوی زبان شناسی...، صص ٩٣ - ٩٤
- ٤ - له م وتاره دا هۆنراوه هاوواتای (نظم) ی فارسی، یان (verse) ئینگلیسی و پهخشان هاوواتای (نثر) ی فارسی، یان (prose) ئینگلیسی و شیعر هه مان (شعر) فارسی و (poem) ی ئینگلیسیه.
- ٥ - به سوی زبان شناسی...، صص ٩٥ - ٩٦
- ٦ - از زبان شناسی به ادبیات، کورش مهر کی ئه ده بی زمان له...، ١٣٧٣، صص ٣١ - ٣٥
- ٧ - هه مان سه رچاوه، صص ٣٦ - ٣٧
- ٨ - هه مان سه رچاوه، ص ٣٨

۹- مبانی زبانشناسی و کاربرد آن در زبان فارسی، ابوالحسن نجفی، نشر نیلوفر، ۱۳۷۸، صص ۴۴-۴۵

۱۰- از زبانشناسی به...، صص ۴۲-۴۳

۱۱- همان سه‌چاوه، ص ۴۵

۱۲- پیوسته بگوتری (خشته‌ی ۵) ته‌نیا پیشانده‌ری به‌شی ناو زمانی گه‌لآله‌ی هالیده‌ی به‌بو پیشاندانی کارکردی زمان، نه‌ک‌ئو گه‌لآله‌ گشتیه‌ی که له مه‌ر زمان له زه‌ینی‌دا بووه

۱۳- از زبانشناسی به...، ص ۴۹

۱۴- هر چند سهر دپیری ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه ئاماژه به «شعیری کلاسیکی کوردی» ده‌کا به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی ئی‌مه سهر له به‌ری جوگرافیای شعیری کلاسیکی کوردی نیه. چونکی له لایه‌که‌وه به سهر کردنه‌وه‌ی سهرتاپای شعیری کلاسیکی کوردی له تاقت و توانای وتاریکی چهند لاپه‌ره‌یی دا نیه و له لایه‌کی دیکه‌وه‌ش مه‌به‌ستی سهره‌کی له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه ئاماژه به هندی تاییه‌تمندی گشتی له زمانی ئە‌ده‌بیی شعیری کلاسیکی کوردیه. بۆیه وامان به باش زانی له بری زۆری و بۆری نمونه‌کان، هر له سی شاعیری ئەم قوتابخانه شیعریه، واته: نالی و مه‌وله‌وی و مه‌حوی نمونه بخوازین، ئە‌ویش دیسان به دوو هۆ. یه‌که‌م ئە‌وه‌یه که ئەم سی شاعیره بی شک لوتکه‌ی شعیری داهینه‌رانه‌ی کلاسیکین و ئە‌گه‌ر قه‌رار وابوویه نمونه‌ی باشمان به ده‌سته‌وه دابایه هر ده‌بوایه دست و داوینی ئەم سی شاعیره بوایه‌ن، دووه‌میش شاعیرانی کلاسیکی دوا‌ی ئەم سی کوچکه‌یه‌ی شعیری کلاسیکی، زۆر و که‌م که‌وتوونه‌ته ژیر کاریگه‌ریتی ئە‌وانه‌وه و دیاره به‌م پییه، ویستمان نمونه‌کانمان هی پیشه‌نگه‌کانی ئەم کاروانه بی.

۱۵- شه‌فیعی که‌دکه‌نی له نیوان دوو جو‌ر لادان جیاوازی داده‌نی: «لادانی سواو» (انحراف مستعمل) و «لادانی داهینه‌رانه» (انحراف خلاق). به باوه‌ری که‌دکه‌نی، لادانی سواو جو‌ره لادانیکه، که به هۆی زۆر به‌کار بردنی، کۆن و له باو که‌وتووه‌و، ورده ورده له زمانی باویش‌دا، که‌لکی لی وهرده‌گرن، وه‌ک:

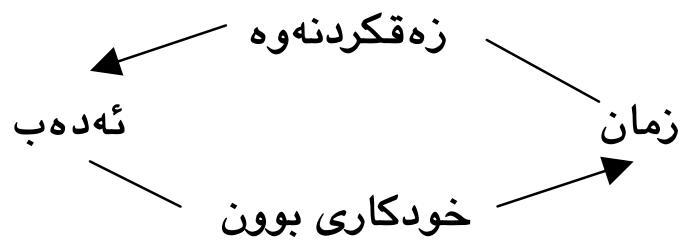
شه‌هیدی تیری برژانگی که‌ژهل چاویکی بی دینم

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

شهفاعةت خوازمه روژی قیامهت بهرگی خوینیم (کهمالی)

شوبهاندنی برژانگ به تیر شوبهاندنیکی سواوه له شیعی کلاسیکی کوردی دا و هینده به کار براوه، که تایبهتمهندی زهقکردنهوهی خۆی دۆراندوو، هه رچه رهنهگه له سه رهتاوه به داهینانیکی هونهری له قهلهم درا بی. به پیی بۆ چوونی که دکهنی، له په نا دوو پرۆسهی خودکاری و زهقکردنهوه، پرۆسهیهکی تریش بهدی دهکری و ئه ویش پرۆسهی «خودکاری بوون» ه. ئه م پرۆسهیه ئه و جوړه لادانانه دهگریتهوه، که له سه رهتاوه له چوارچیوهی پرۆسهی زهقکردنهوهدا به کار دهبران و پاشان هاتونهته نیو زمانی خودکارهوه. که وایه دهکری بلیین پرۆسهی زهقکردنهوه، ئه و کاتهی وهدی دئ، که لادانه که له زمانه وه گوازترابیتتهوه بۆ نیو ئه ده ب. پیچه وانیهی ئه م رهوته به کارهینانی لادانیکه له زمان دا، که له سه رهتاوه لادانی ئه ده بی بووه و به هۆی برۆسهی خودکاری بوون که وتۆته نیو زمانی باوه وه (بروانه خشتهی خواره وه)

- از زبانشناسی به ... ص ص ۴۹- ۴۸

۱۶- له م شیعه ده دا مهوت (واته مه رگ) به قولزووم (واته ده ریا) شوبهیندراوه.

۱۷- دیوانی نالی، لیکۆلینهوهی مه لا عه بدولکه ریمی موده رریس، ناوه ندی

سه لاهه دین ئه بیووبی، ۱۳۶۸، ل ل ۳۲۰-۳۲۱

۱۸- نووکی خامه ی من که بیته مه عنی ئارایی که مال

خهت به خهت ئیزهاری نه قشی سووره تی مانی ده کا (نالی)

۱۹- مه لبهت جگه له م شه ش جوړ لادانه دوو جوړی تریشمان هه یه که چونکی

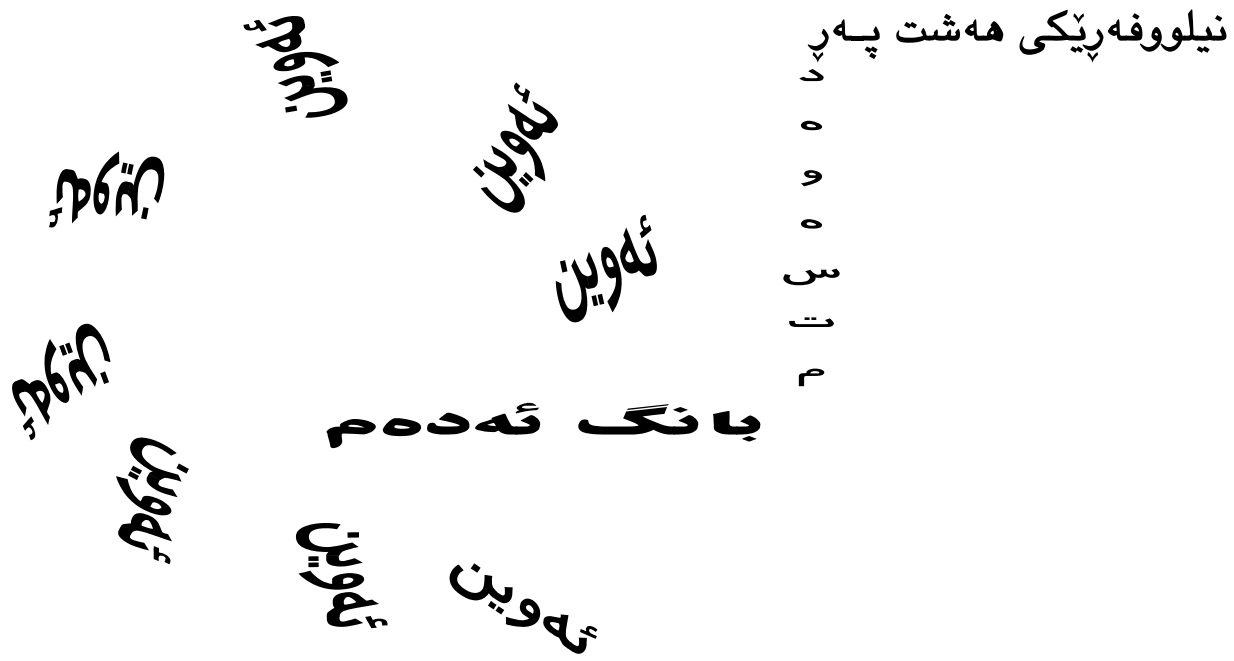
ئهرکی ئه ده بی زمان له شیعی کلاسیکی کوردی دا به کار نه براون، له دهقی وتاره که دا ئا ماژمان پی نه کردوون. به لام لی ره دا به پیو یستی ده زانم باسیان بکه م:

ئه لف - لادانی نووسینه وه یی: جاری وایه شاعیر جوړه لادانیک له شیوهی

نووسینه وهی شیعه که ی دا به دی دینی، بۆ ئه وهی سه رنجی خوینهر بۆ لای مه به سته که ی راکیشی. به وته یه کی تر له لادانی نووسینه وه یی دا، هیچ چه شنه ئال و

گۆرپك له شیوهی دەرپرینی واژه‌دا به‌دی نایه‌ت، به‌لکو له ریگای ئه‌و لادانه‌وه مانا و مه‌به‌ستیکی تایبه‌ت و تازه‌تر ده‌خولقی. دیاره ئه‌مجۆره لادانه له قالبی ده‌قگرتوی شیعری کلاسیکدا به‌دی ناگری و تایبه‌ته به شیعری نوی، که به هوی چۆنیی نوسینه‌وهی تایبه‌تی خوی، توانای ئه‌مجۆره لادانه‌ی هه‌یه . وه‌ک ئه‌م دوو نمونه‌یه:

۱- له سهر

[درۆکانی موقه‌ده‌س، حه‌مه‌ساله سووزه‌نی، چاپ نه‌کراوه]

۲- ژیان ژیان ژیان ژیان ژیان
 چه‌ند سال ژیاوم
 چه‌ندین سالی‌ترینش بژیم
 ناتناسم
 ژیان ژیان ژیان ژیان

[رووه‌که‌کانی خواوه‌ند، سه‌باح ره‌نجده‌ر، هه‌ولێر، ۱۹۹۹]

ب - لادانی زه‌مانیی: له مجۆره لادانه‌دا، شاعیر له جۆری زه‌مانیی زمانی باو لاده‌دا و واژه یان ده‌سته واژه گه‌لیک به کار ده‌با، که له هه‌نوکه‌دا باویان نه‌ماوه و زۆرتر له رابردوو دا به‌کار براوان.

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

» رهسهنایه تی له روانگه ی:

سه له فییه تی مۆدیرنی ئەده بیه وه،

و

بۆچی ئەم سه له فییه ته به زمانى تهوس ده نووسی؟»

● داستایوڤسكى بهردهوام به قسه یه كى خۆی رمانده چله كینى. ئەو ده لى: «تیکه لکردنى خوش ویستنى مروڤایه تی و رق هه لگرتن له خه لکی ره شوکی و راسته قینه یه كیک له مه ترسییه كوشنده كانى نیو دلی سیاسه تی مۆدیرنه.» «مارشال بیرمه ن»

● من لایه نگری هونه ریكم كه پیتان بیژی کاتژمیر چهنده، یان ناو ونیشانی فلانه شه قامتان پی بلی. من لایه نگری هونه ریكم دهستی پیریژنیك بگری و له شه قام بیپه ریڤینیته وه «کلاس ئۆلدینبرگ»

(۱)

ئەگەر مانای سیاسەتی مۆدێرن ھونەری بەرپۆھ بردنی کار وباری کۆمەلگا بێ لە رێگای پیکھینانی فەزایەکی ئازاد بۆ دیالۆگیکی ھەمە جۆری کۆمەلکە باوەرپی کوک و ناکوک، و دواجار پیدانی مافەکانی مرۆڤ— بە مرۆڤ—، نەك لە سۆنگەیی بیرو باوەرپی، بەلکو تەنیا بە ھۆی وجود و بوونی مرۆڤانەیی مرۆڤ، ئەویش لە رێگای ئەو جۆرە پێوەندییانەیی کە لە پیناوی پاراستنی ریزی مرۆڤ لە کۆمەلگایەکی شارستانی دا پیکھاتوون. ئەو بە یگومان لە بەرامبەر ئەم مانا مۆدێرنەیی سیاسەت دا، مانایەکی سوننەتیش بەدی دەکری کەریک بە پێچەوانە، پەپرەوی ھیچ چەشنە ریبازیک ناکا کە «ئازادی بیرکردنەوہی مرۆڤ—» گەوھەری ئەو ریبازە بێ. بە وتەییەکی تر سیاسەتی سوننەتی ھەولیکە بۆ سەرکووتکردنی ئەسلی دەنگا و دەنگی (فرە دەنگی) بیر و ھزری کۆمەلگا، لەبری ئەوہی ھونەری بەرپۆھ بردنی کۆمەلگا بێ ھەولی بە زۆر پالپێوەنانی کۆمەلگایە بەرەو شوینیک ئەو سیاسەتە دەخوازی، ئەویش لە رێگای پیکھینانی پێوەندییەکی دوو جەمسەری، پێوەندی من و دژە من، باش و دژە باش و...، ئەم پێوەندییە لەسەر دەستی ستراتیزی ھەرەشەکردن بێ یا خود وە تەماع خستن، گیان خستنه مەترسییەوہ بێ یا خود خەلات کردن، گەورە کردنەوہی بەدرۆی کەسایەتییەکی تاییبەتی بێ لە رێگای پرۆپاگاندەوہ، یاخود بێ حورمەتکردنی مرۆڤ— لە رێگای میدیاکانەوہ، بە جیدی قسە لەسەر کردن بێ، یاخود بە تەوس نووسین زۆر گرینگ نیە، گرینگ ئەوہیە ئەم ستراتیزییە دواجار

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

مروڤ دهخاته سهر ههلبژاردنی دوو ریپانی دیدیکی مهترسیدار: دیدی رهش
یا سپی، دیدی چاک یان خراپ، دیدی خۆیی یان بیانی و...

(۲)

بیگومان حاشا لهو راستییه ناکرێ که هه نووکه نهوهیهک له مهیدانی
ئهدهبی کوردی له ئارادان کهدهکرێ ئاوهلناوی سهلهفی - بیان بخریته پال.
لهگشتیتیرین حالهتدا بۆمان ههیه دوو جۆر پیناسه بۆ سهلهفی دهستهبهه
بکهین. سهلهفی لهسادهترین پیناسهی خۆی دا ئهوه کهسهیه دژی
جیهابینییهکی تازه بابتهتی ئهدهبی رادهوهستی، و ئهوه دژایهتییهش ههر له
چوار چۆیهی نهست و ناخودئاگای سهلهفی دا دهمینیتیهوه، و ههرگیز
کهوشهنی ههست و خود ئاگای نابهزینی. بهلام له پیناسه قورستر و
ئالۆزتره کهیدا سهلهفی کهسیکه ستراتیییهکی بهرهنگار بوونهوهی تایبهتی
بۆ ئهوه دژایهتیکردنهی پهیرهو دهکا، و دواچار هیژ و وزهیی فیکریی خۆیشی
بۆ دابهزاندنی ئهوه ستراتیییه لهسهر دهقی کۆمهلگای ئهدهبی دهخاته گهپ.
به وتهیهکیتر، سهلهفی جۆری یهکه م سهلهفیییهتهکهی ناچیتته خانهی
ئایدیالۆژییهکی تایبهتهوه، چونکی ئهوه توانا و برشته فیکرییهی تیدا بهدی
ناکرێ لهم ئاسته نزمهی سهلهفیییهت بترازی و بیر و بۆچوونه کال و
کرچهکانی خۆی له بیژنگی عهقلانییهتیکی مهنتقی بدا، و دواچار
سیستماتیکیان بکا، به کردهوهش بیانگۆریتته سهه شکی ههلویتت، و
ئاراستهیی جیهانی دهرهوهی بکا. بهلام سهلهفی جۆری دووهه م سهلهفیییهکی
خودئاگای مودیینه که دیارترین تایبهتمهندییهکهی پیکهینان و دهربرینی
ئایدیالۆژییهکی تایبهته له دوو ئاستی ئاخافتن و نووسین دا. کهلکهلهی
سهههکی ئهوه وتاره سهلهفیییهتی جۆری دووهه مه که له قۆناغی ئیستای

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

میژووی ئەدەبی کوردی دا مەیدانیکی بەرفراوانی فیکر و هزری کوردییان داگیر کردوو، بەردەوامیش وا دەنوینن گۆیا تاکە هەقیقەتی ئەو مەیدانە ئەوانن. گەورەترین و بەرچاوترین تاییبەتمەندی سەلەفییهتی مۆدێرن حاشا کردنی نیە لەو هەموو گۆرانکارییە دیار و ئاشکرایانەیی ئیمروکە لە هەر گۆشە و کەناریکی ئەم جیهانە دا دەبینرێ، بەلکو حاشا کردنییەتی لە رەنگدانەوه و دەنگدانەوهی فیکری و فەلسەفی ئەم گۆرانکارییانە، کە بی شک سەرلەبەری جیهان و ژیانی مروۆفی خستوتە ژیر کاریگەرییەتی و کارتیکردنی خۆیەوه. بە زمانیکی دیکە، سەلەفییهت دان بەو هەقیقەتە دا دەنی کە جیهانی ئیمروۆ جیهانیکی جیاوازه لە جیهانی بەر لە قوونای مۆدێرنیزم، بەلام ئەستەمە ئەم دان پیاوانە قەناعەتی پێبینی کە ئەم گۆرانکارییانە بگوازیتهوه بۆ نیو جیهانی هزر و ئەندیشه و هەست و هەلوێست و فیکر و فەلسەفەیی، لەبابەت ژیان و ئینسان و دواجار جیهان. بۆیە دەکرێ بلیین سەلەفی وجودیکی نەگۆرە لە نیو جیهانی بگۆرەکاندا. بۆم هەیه لیڕەدا وەلامی سەرنجی وردی ئەو خوینەرە بدەمەوه کە لە چەند دیپری پێشوو دا لەوانەیه پرسیبییتی، باشە سەلەفی مۆدێرن یانی چی؟! ئەگەر کەسیک پیناسەیی سەلەفی پێدەدری چۆن و بۆچی مۆدێرنه؟! ئەم دوو ئاوەلناوه دژوازه چۆن پیکهوه لەژێر چەتری دەستەواژەیهک دا رادەوهستن؟! با هەولێ دۆزینەوهی وەلامی ئەم پرسیارانە بە نمونە هیئانەوهیهکەوه دەسپێبکەین. سەلەفی بەچاوی خۆی دەبینی مروۆف— لە سایەسەری دیارده و دەسکەوتەکانی مۆدێرنیزاسیۆن، خۆی دەگەیهنیته مانگ، لە خۆر دەکۆلیتهوه، و بۆ دەست بە سەر داگرتنی ئەستێرەکانی تریش گەلالە دادەرپیژی و... هەر ئەم سەلەفییهش لەوانەیه بەم راستییە

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

بزانی، یان نهزانی، که سهرو مری ئەم دەسکهوتانه به ههلهکوت و ریکهوت نهبوون، و بهرهمی فیکریکی مۆدیرن، یان با بلین ههلقولاو له شیوه روانینیکن که له جیهانی ئەندیشهیهکی زانستهندا دهقیان گرتوو و پیکهاتوون. فیکری نامۆدیرن، با هه ر نهلین دژه مۆدیرن، هیچ دهسکهوتیکی لهم چهشنه ی له بواری زانست دا نهبووه و بیگومان ناشیبی، چونکی هه ر لهبنهپهتا فیکری نامۆدیرن باوهپی به دهستتیهوردان و گوڕانی جیهان نیه. ئالییره دایه که دهبینین مروقی سهله فی — وهک هه ر مروقیکی دیکه ی سه ر ئەم گو ی زهوییه — له دهسکهوتهکانی فیکری مۆدیرن، واته هه مان دیاردهکانی مۆدیرنیزاسیۆن، که لک وهردهگری، بو نموومه له سه ر دهستی ئەو شهپۆلانه ی زانست وهفهزای خستوون چاو له تهله فزیۆن دهکا، بهلام دواچار خو ی ههنگاوێک به رهو ناسین و زانینی جیهانی فیکری مۆدیرن هه لئاگری، و له قاوغی سهله فییه تی خو ی دا ده مینیتته وه. به م لیکدانه وهیه بی، دهسته واژه ی سهله فی مۆدیرن له وه ناچی دهسته واژه یه کی نابه جی بی: سهله فییه ک که له جیهانی دهسکهوتهکانی فیکری مۆدیرن دا دهژی. بهلام ئەمه ته نیا ده لاله تیکی ئەم دهسته واژه یه یه. ده لاله تیکی تری دهتوانی ئاماژه بو ئەو ستراتیژیانه بکا که سهله فییه کی مۆدیرن ده یانگریته بهر، ئەویش نهک هه ر بو رهنگریژ کردنی ژیا نی سهله فییه یه فیکری خو ی، به لکو ههروه تر بو به ره رهکانی و ململانی کردن له گه ل ئەو جو ره ژیا نه فیکرییه ی که دهکه ویتته ده ره وه ی ژیا نی فیکری ئەو. به ته عبیریکی دیکه «سهله فی مۆدیرن»، بۆیه سهله فییه چونکی له سه ر فیکری سهله فییه تخوازانه ی خو ی پیداده گری، و بۆیه ش مۆدیرنه چونکی له جیهانی مۆدیرن دا دهژی تا دواچار دژی ئەو جیهانه

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

بجوولێتەو، لە دەسکەوتەکانی تەلەفزیۆن، کە دیاردەییەکی مۆدێرنیزاسیۆنی سەر بە عەقلانیەتی مۆدێرنە، کە لێک وەر دەگری تا دوا جار بیکا بە ئامیڕیکی دژی فیکری مۆدێرن بە پێی ئەم خۆیندەنەو، لە دەستە واژەیی «سە لە فی مۆدێرن» دا واژەیی مۆدێرن رۆحی مۆدێرن بوونی لێ دەسینرێ، و مانایەکی دژ بەخوی پەیدا دەکا، هەر بەم هۆیە باشتر وایە وەك خوازەییەك (ئێستعارەییەك) لەم دەستە واژەییە بپوانین کە گوزارشت لە کۆمەلێک دەلالەتی ئاشکرا و نائاشکرا دەکات. لێرەو دەکری پەیی بەم راستییە بەرین کە ئامانجی سەرەکی سە لە فی کوشتنی رۆحی مۆدێرنیزم نیە، بە مانای ئەو هی جیهان بی دەسکەوتەکانی مۆدێرنیزم بژی، سە لە فی مۆدێرنیزمی تا ئەو ئاستە دەوی کە ببیتە کەرەسەییەك بۆ ئاسوودەیی خوی، مۆدێرنیزم دەبیتە ئامیڕیک بۆ وێرانکردنی تەواوی ئەو ئاوە دانیا نەیی مۆدێرنیزم خوی دوا جار بە ئاواتیان دەخوازی. سە لە فی ئەگەر دەنووسی دوا جار لە سەر تیرووری رۆحی نووسین کار دەکا، و ئەگەریش دەخۆینیتەو هەول دەدا سەر لە بەری خۆیندەنەو، کانی لە یەك خۆیندەنەو دا، کە ئی خوی بی، کورتکاتەو. لەم شوینەدایە کە دەکری دەلالەتی سیهه میش بۆ دەستە واژەیی «سە لە فی مۆدێرن» دەستە بەر بکەین. سە لە فی مۆدێرن بە پیچەوانەیی سە لە فی سوننەتی — یان وەك گوتمان سە لە فی ناخۆدئاگای بی ئایدیالۆژی — خاوەنی هەلۆیستی تایبەتی خۆیەتی لە ئاست جیهانی دەوروبەری. بە وتەییەکی دیکە سە لە فی مۆدێرن بە هوی ئەو راستییەو مۆدێرنە کە لە بەرامبەر کردەو، یەك دا دژ کردەو، یەکی هەیی، لە بەرامبەر هەر کرداریک دا پەرچە کرداریکی هەیی. هەلبەت با ئەو هەش بلین لە ئاستی جیهانی ئەندیشه و هزر دا، دژ کردەو، سە لە فی شتیك نیە بەشیکی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

لیكدانه برۆای گه وهه ری وجودی سه له فی بی، به لکو دژ کرده وهی سه له فی زیاترین هۆی ده گه پیتته وه بۆ پاراستنی به رژه وندی و سه رمایه کانی سه له فییه ت، به تاییه ت ئه و کاته ی به و راستیه بزانی تاکه ریگای به ره ره کانی کردن له گه ل کرده وهی فیکری مۆدیرن هه لۆیست گرتنی خۆی بی له قه واره ی دژ کرده وه کانی دا. به لام قسه له وه دایه ئایا سه له فی له به رامبه ر کرده وهی فیکری، دژ کرده وهی فیکری هه یه، یان نا، ستراتیژییه کی تر ده گریته به ر؟ ئه وه بابه تیکه دواتر ده گه پیمه وه سه ری.

که وایه تا ئیستا سی ده لاله تمان بۆ ده سته واژه ی «سه له فی مۆدیرن»

ده سنیشان کرد که دیسانه که به کورتی ئاماژه یان پیدده که مه وه:

۱- سه له فییه ک که له جیهانی ده سکه وته کانی فیکری مۆدیرن دا ده ژی

۲- سه له فییه ک که له جیهانی مۆدیرن دا ده ژی و به شیوه یه کی له

ناخدا هه لگر (بلقوه) ده ژی ئه و جیهانه یه ۳- سه له فییه ک که ده ژیه تی خۆی

له گه ل فیکری مۆدیرن، به یارمه تی و له ریگای که ره سه ی مۆدیرن، ده کاته

ئایدیالوژی. بیگومان قسه کردن له سه ر ده لاله تی یه که م و دووه می

ده سته واژه ی «سه له فی مۆدیرن» کاریکه پیویست و به جی، به تاییه ت به

هۆی ئه وه ی زۆرینه ی کۆمه لگای سه له فی ئه ده بی کوردی ده که ونه نیو

پانتایی ئه م دوو ده لاله ته وه، و ئه مه ش به مانای ئه وه یه خویندنه وه ی ئه م

دوو ده لاله ته ی سه له فییه ت خۆیندنه وه ی به شیکی زۆری واقعی ئیستای

مه یدانای ئه ده ب و نووسینی ئه ده بی کوردیه، هه رچه ند ئه م دوو جوړ

سه له فییه ته له و رووه وه ی نه یان توانیوه بگه نه ئه و ئاسته ی بۆ چوونه کال و

کرچه سه له فییه کانیان بکه نه سیستمیکی ئایدیالوژیک، خۆیندنه وه یان

کاریکی سووک و سانا نیه. ئه وه ی له م وتاره دا ده مانه وی ئاوری لیبدینه وه

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

خویندەنەوێ دەلالەتی سیھەمی سەلەفی مۆدێرنە کە بەپێی ئەم دەلالەتە دەکری بە «سەلەفی ئایدیالۆژیست» یش ناوی بێنن. جا دیارە بە پێی سەردێری وتارە کە مان مەبەست لە سەلەفی، سەلەفی ئەدەبییە، و ھەر بەم پێودانگەش مەبەست لە «سەلەفی مۆدێرن یان ئایدیالۆژیست» سەلەفی مۆدێرن یان ئایدیالۆژیستی ئەدەبییە. دیارە ھۆی ئەوێ «سەلەفی» لە مانای عام و ھەمەکی خۆی دەگوازمەوێ بو مانای تاییبەت و ھەندەکی «سەلەفی ئەدەبی» ھیندیک کیشە و کەلکەلەیی گرینگ بن کە ھەست دەکەم لە گۆرەپانی ئەدەبی کوردی دا ئامادەییە، بەلام ئەم ئامادەبوونە نەکەوتۆتە خانەیی لیدوان و لەسەر نووسینی کە دوا جار مشتومر و تاووتوێکردنی زیاتر و بە کەلکتری بە دوا دا بی، بە جۆری کە لە ئاکامدا ئەم باس و خواسانە بمانخەنە سەر راستە ریی دیالۆگیکی ھەمەگیر و بە پیت و پیژ و روونکردنەوێ زۆر بابەتی تر کە روونەکردنەوێ یان تەنیا لە بەرژەوێندی تا قمیکی تاییبەتی دا بی کە رەنگە زۆر حەز بە روۆشنگەری نەکەن لە مەیدانی ئەدەب دا. لە ھەمان کاتیشدا ویدەچی بە دەسەلاتترین سەلەفییە ئەدەبییەکانی مەیدانی ئەدەبی کوردی سەلەفی مۆدێرنی ئایدیالۆژیست بن، وە ک چۆن ھەنووکە دەبینن لە سەر شاشەیی تەلەفزیۆن قسە دەکەن، یان لە نیو لاپەرەیی گۆقارەکاندا بابەتیان ھەییە، یان ھەتا خویان خاوەن دەزگای بلاو کردنەوێ گۆقار و کتیب و... ھتەن.

سەلەفی مۆدێرن و ئایدیالۆژیستی ئەدەبی کەسیک نیە بە ھاسانی بەسەر ئەو باوەرپانەدا باز بدا کە لە گەل دەزگای فیکری و فەلسەفی ئەو ناخویننەوێ. (لیرە بەدوا لە جیاتی «سەلەفی مۆدێرنی ئایدیالۆژیستی ئەدەبی» ھەر دەستەواژەیی «سەلەفی» بە کار دینن) ئەم ئەسلە یە کەم

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

هه لويستى دهزگاي بهرهمهيني ئايديالوژى سهله في ئه دهبييه: «نابي له بهرامبهر ئه وه دهنگه دژى بيروكهى منه بيدنگ بم». ليره وه سهله في ئه دهبي، بهدواي ئه وشوينه دا دهگهري بتواني ئه وه دهنگ هاتنهى بينيته دى، بويه دهبينين سهله في زور هول ده دا ئه گهر له نيو دلي دهزگا بلاوكراوه كانيشدا جيگايهك بو خوئى نه بينيته وه، لاني كه م له پهراويژ و گوشه و كه ناري ئه م دهزگا يانه دا پهله قازيهك بو دهربريني دهنگى خوئى بكا. به م شيوهيه سهله في زياتر له وهى دهزگاي بلاوكردنه وه، وهك شوينيك بو دهربريني ئه و جوانيانهى له ئه ده ب دا دهيدوزيته وه، با بلين دهقيكى ئه ده بي، چاو ليكا، به مه تهريزيكى دهزاني بو خو پاراستنى له وانهى به پيچه وانهى ئه و بير ده كه نه وه، يان بو په لامار داني ئه وانهى به دژى خوئى له قه له ميان ده دا. ئه م شيوه تيروانينه دواچار ده بيته هوى ئه وهى، ئه گهر سهله في خوئى خاوهن دهزگايهكى ئه و تو نه بوو، ئه وه ته نيا به رهه مى ئايديالوژيكى بو بنيري، و ئه گه ريش خوئى دهزگايهكى واى له به رده ست بي ته نيا بابته ئايديالوژيك وه ربگرى، هه لبه ت ته نيا ئه و ئايديالوژيهى ئه و په سندی ده كا، يان هه ر هيج نه بي ئايديالوژيهك مه به سته كانى ئه و بيكي.

ئه مجوره ستراتيزيهى سهله في بو رووبه روو بوونه وهى له گه ل دهزگاي بلاو كردنه وه ده مانباته وه سه ر راسته ريى باسى سه ره كي مان، كه پيشتر به پيوستم زانيبوو له سه ري بدويين: ئايا سهله في له به رامبهر كرده وهى فيكرى، دژ كرده وهى فيكرى ههيه، يان نا، كو مه ليك ستراتيزى ديكه ده گرته بهر؟ بيگومان وه لامى ئه م پرسياره، كه ويده چي له هه نووكهى روشنبيري ئه ده بيماندا پرسياريكى قورس و له هه مان كاتيشدا پيوست بي، له ده سنیشان كردن و په نجه خستنه سه ر ئه و ستراتيزيانه دا

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

بێ کە سەلهفییەت لەسەر دەقی ئەدەبی و کۆمەڵگای ئەدەبی کوردی دایان دەبەزینێ. بە وتەیهکی تر ناسین و پێزانین بە شوناس و چییەتی و چۆنیەتی سەلهفییەتی ئەدەبی کوردی دەبەستریتەو بە ناسین و پێزانین بەو ستراتییانەیی کە لەریگای نووسینەکانیانەو ئەشکرا دەبێ، جا ئەو نووسینانە چ لە قەوارەیی دەقی ئەدەبی دا بن، چ نووسین بن، بە مانای عامی خۆی لەسەر دیاردەکانی دەور و بەر، وەک هەلۆیست و دژکردەو. شک لەوەدا نیە سەلهفییەت لە بەرامبەر شالۆیی ئەو جیهانەیی ئەوان زۆر جار بە مۆدیرنیزم و پۆست مۆدیرنیزمی ئەدەبی — هەلبەت بەو لیکدانەو تاییبەتیەیی خۆیان کە دەرخەنە پال ئەم دوو زاراوەیی، تۆمەز دیارترین لایەنی ئەم لیکدانەو هەش ئەو دژاییبەتی بێ کە ئەوان دەرخەنە پال ئەم دوو زاراوەیی و رەسەنایەتی ئەدەبی، ئەویش بەساکارترین پێناسەیی خۆی، بەدی دەکری — ناوی دەبەن لەبری یەک یان دوو ستراتییی کۆمەڵگای ستراتییی و لە جیاتی یەک یان دوو شیۆه ستراتییی کۆمەڵگای شیۆه هەمە جۆر دەرخەنە گەرەو. لێرەدایە کە لایەنی خۆنئاگایی سەلهفییەتی مۆدیرن زیاتر زەق دەبێتەو، ئەو خۆنئاگاییی کە لەسەر بناغەیی پاراستنی کەلهپوور و سامانی رەمزی سەلهفییەت دادەمەزری، و دواتر هەر چەشنە رییازیکی پراکتیک بەپێی ئەم ئەسلە تیۆریکە سەرەکییە رەنگرێژ دەکری. ئەمەش خۆی هەمیشان سەلمینەری تاییبەتمەندی مۆدیرن بوونی ئەمجۆرە سەلهفییەتیە، ئەو سەلهفییەتی ئەوەندەیی حاشا لە هزری مۆدیرن وەک هەقیقەتیکی جیهانی سەردەم دەکا، ئەوەندەش لەسەر دەستەبەرکردنی ئەمجۆرە هزرە بو پێکان و پێگەیشتنی ئامانجە تاییبەتیەکانی خۆی پێدادهگری. بەتەعبیریکی تر سەلهفییەتی مۆدیرنی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ئەدەبی بو دانانی بەردی بناغە یۆتۆپپای دلخوازی خۆی تیۆری و بەرنامە و ستراتیزی دەستەبەر کراوی هەیه، و لە هەمان کاتیشدا بو وەرپاستگەپانی ئەم کۆمەلە تیۆرییانە لە هیژ و ئیمکانات و دەسلەلات وتوانای جیهانی مۆدیرن کەلک وەردهگری. سەلهفییهت هیشتاش لەسەر ئەو کیش و عەرووزە ی که نالی گەیاندبوویە چلەپۆپە ی خۆی شیعر دەهۆنیتەوه، هیشتاش بە گیانی بەرگری و نیشتمانپەروری و پاراستنی مافی رەنجبەر چیرۆک دەنووسی، که چی هیچ کات بو تیۆریزەکردنی هەر ئەو جیهانە عەرووزیە و ئەو شیوازە رەنجبەر خوازانهیه هەنگاویکی زانستیانه ی هەلنەهیناوه. سەلهفییهتی کوردی، بەتایبەتی لە بەشە رۆژ هەلا تییەکهیدا، هیشتا بەو راستییە ی نەزانیوه، یان رەنگە زانیویە و خۆی لی نەبان کردوو، که نالی وەک شاعیر، نوینەری پاژیک لەپاژەکان و قوئاغیک لە قوئاغەکانی رەسەنایەتی ئەدەبی کوردییە. رەسەنایەتی بە تەنیا مولکی نالی نیە که ئەگەر بیّت و شاعیریکی هاوچەرخ لەریبازی ئەوی لادا، ئیتر دەبی تاوانی لە رەسەنایەتی لادانی بخریتە پال و بەشار بەدەر کردنی لە مولکی نالی شەرمەزار بکری. رەسەنایەتی لەگشتیتیرین پیناسە ی خویدا تاقیکردنەوه و تاوتویکردنی ئەو کۆمەلە چەمکەیه کههەلگری رۆحی سەردەمەکهیانن، نەک پاراستن و پاساودانەوه بو هەندی چەمکی نەگۆری سەر بە سەردەمیکی تاییبەت. ئەگەر لە پیناسە ی رەسەنایەتی دا شوینیک بو رهخنه گرتن تەرخان نەکری، وەکی چۆن سەلهفییهت ئەو شوینە بەرپەوا نازانی، ئەوه هەر لە رەگ و ریشەوه ئەم زاراوهیه لە مانای زاتی خۆی دادەمالدری، و دواجار دەبیته که رەسەیهکی ئایدیالوژیک که دەکری هەر بزوتنەوهیهکی رهخنه گرانه ی پی سەرکوت بکە ی، بی ئەوه ی لە ناوهرۆک و

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

جیهانبینی و ئامانجی ئەم بزوتنەوێهە بپرسی، وەکی چۆن سەلەفییەت ئەم سەرکووتکردنە بە رەوا دەزانێ. بە پرۆای سەلەفی، رەسەنایەتی یانی بە کوردی نووسین و بو کورد نووسین، و لەم نێوانەشدا لە سەر دوو واژەیی «کوردی» و «کورد» سوورن. بە وتەیهکی تر ئەوان رەسەنایەتی دەخەنە پال ئەو نووسینانەیی که لە پیناوی «کوردی» و «کورد» دابن، ئەگینا بە باوەرپی ئەوان نووسین هیچ بەهایەکی ئەوتووی لە گەوهەری خۆدا هەلنەگرتوو. هەموومان گویمان لەو هات و هاوارانە هەیه که سەلەفییەتی کوردی بو پاراستنی زمان و کەلەپوور و بەیت و باوی کوردەواری دەیکا. بەلام خالی سەرنجراکیش لەو دایە که ئەو رەسەنایەتییه - یان بە تەعبیری ئەو هاوارە - سنووری دیاریکراوی خۆی هەیه و پەرژینیکی بە دەوردا کیشراوه. واتە ئەگەر بە کوردی نووسین و بو کورد نووسین پاوانی یەکه می رەسەنایەتی سەلەفییەت بی، چۆن نووسین بە کوردی و چی نووسین بو کورد پاوانی دووهەمی ئەو چەشنە رەسەنایەتیە ئایدیالوژیکیە. سەلەفییەت سەرەتاییم دەلی تو دەبی بە کوردی بنووسی و دەشبێ بو کورد بنووسی، بەلام دواجار ئازادی و سەربەخوویی ئەوهم پینادا چۆن بە کوردی بنووسم و چی بو کورد بنووسم. کاتیکی سەلەفییەک لە هەرای دەدا تو نابێ ئەدەبی پۆست مۆدێرن بنووسی - دیسان دووپاتیدەکه مەوه پۆست مۆدێرن، یان هەر چه مکیکی تازەیی دیکەیی لەم بابەتە، بەو مانایەیی لە میشکی سەلەفی دا پۆنگی خواردۆتەوه، واتە شتیکی، وەک دەلین، دژی رەسەنایەتی، تازە ئەو رەسەنایەتییهیی دلخوازی خویمان بی - لە پشت دەمامکی بەروالەت دلسوژانەیی ئەم گوتەیهوه ئەو مانا رەمزیه شاردراوتهوه که تو پیویسته ئەو ئەدەبه بنووسی من پەسندی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهکه م. ئه وهی راستی بی سه له فییهت تا ئه م سالانه ی دوایی زیاتر له سه ر پاوانی یه که م پییداده گرت.. گوتاری سه له فییهتی کوردی سه دهی بیسته م «گوتاری پاراستنی شوناسی زمانی کوردی» بوو وهک زمانیک که دهشی پیینوسی و پییدوی تا وهک سه ره کیتترین پیناس و ره گزی نه ته وهی تیا نه چی و بمینیتته وه، ئه و شته ی بهر له م وتاره ش ریینی ئه حمه د هه ردی باسی کردوه¹، به لام ویناچی ئه م گوتاره له سه دهی بیست ویه که م دا که ئیمه خه ریکین سه ره تاکانی ده ژین کاریگه رییه کی ئه وتوی مابی، ئه ویش بو پاراستنی ئه و چه مکه ی سه له فییهت ناوی ده نی ره سه نایه تی.. بویه بیگومان سه له فییهتی کوردی له م سه ده یه دا به ئاراسته یه کی تر دا کار ده کا، واته دیته سه ر ئه و گوتاره ی له وانیه به اشتربی ناوی بنیین «گوتاری پاراستنی شوناسی ئه ده بی کوردی». ده کری به م شیوه یه ش له کیشه که بدوین که ئه گه ر به دریزی سه ده ی بیسته م، سه له فییهت له سه ر گوتاری «پاراستنی شوناسی زمانی کوردی» وهک «جه سته ی ره سه نایه تی» کاری ده کرد، له م سه ده یه دا و به تایبته له ساته وه ختی هه نوو که دا، که زور هه سته پیده کهین، دیت له سه ر گوتاری «پاراستنی شوناسی ئه ده بی کوردی» وهک «روچی ره سه تایه تی» کار ده کا.. ئه گه ر سه له فی هاوار ده کا بو نی چیروکیکی پو ست مو دیرن فه زای گو قاریک هه لده گری² له واقیعه دا ده یه وی بلی تیغی چیروکی پو ست مو دیرن «روچی ره سه نایه تی» ده رووشینی. هه لبه ته سه له فی مو دیرنی ئایدیالوژیست ناتوانی له قه واره ی لیکۆلینه وه یه کی تیر وته سه لی زانستی وفیکری دا ئه وه مان پیبلی، و مه به سته خویمان له «روچی ره سه نایه تی» بو تیوریزه بکا - هه ر چه ند له وانیه زور شتی له دلا بی، به لام ویناچی سه له فییهک که توانای

رەسەنایەتی لە روانگەیی...

خویندەنەوێ ئەو کتیبانەیی نیه که رەنگە دواچار رەخنەشیان لیبگری، توانای ئەوێ هەبێ و تارێکی مێتۆدۆلۆژیکێ زانستیانه بنووسی، جابا هەر چەند بوو روونکردنەوێ بابەتە پێویستەکانی خویشی بێ — بەلام کێشەکه لەوێ دایە سەله فی دژایەتیکردنی خوێ وەک هەقیقەتیکێ نەگۆر بەردەوام دەردەبێ. هەلبەت تەجرەبە نیشانی داوین که ئەگەر سەله فی بە پێچەوانەیی واقع و هەقیقەتی خوێ بجوولێتەوێ، واتە بە پێچەوانەیی ئەو دنیا ی پێی راهاتووێ و تیا ژیاوێ بنووسی و بدووی، بێگومان بە سەر دەیان هەلهی زەقی ئەدەبی و فیکری و فەلسەفی دا دەکەوێ، که لەسەر روونکردنەوێ ئەم لایەنەش مەریوان وریا قانێ کاری کردووێ.^۳

بەمجۆرە دەبینن سەله فییەت چەمکی رەسەنایەتی وەک مولک و میراتی خوێ چاویلێدەکا، هەم دەپارێزی، هەم سنووری بوو دیاری دەکا، دەپارێزی، چونکه لهوانەیه له دەرەوێ بیانی دەستی بوو درێژ بکا، پەرژینی بە دەوردا دەکێشی چونکه هەر ئان و سات بووی هەیه له ناوێ خوێیەک دەستی لیبوێشی. لەم پێناسەیه دا رەسەنایەتی نەک وەک چەمکی هەمەکی و جیهانی، بەلکو چەشنی چەمکی هەندەکی و خوێمالی چاوی لیدەکری. سەله فییەت پێی وایە رەسەنایەتی کوردی بووی نیه سەر بە قوتابخانە رەخنەیی و فەلسەفیەکانی جیهان دابکا، رەسەنایەتی شیعی نالی بووی نیه بەپێوانەیی خویندەنەوێ نوێیەکانی سەردەم هەلبەسەنگیندري، چونکی ئەوکات، هەر له بنەرەتەوێ، رەسەنایەتییهکی نامینیتەوێ تا کوردی بوونەکی بەسەلمینری، له هەمان کاتیشدا مافی هەموو کەسیک نیه دەم له پەر و پاراوکردنی رەسەنایەتی کوردی وەردا، چونکی روانینی هەموو کەس روانینیکی کوردی نیه. ئەوان خویندەنەوێ شیعی مەحوی بە دیدی تیوری

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

پیوهندی کهلامی یاکوبسن به رهوا نازانن، نهک ههر له بهر ئهوهی ئه و تیۆرییهیان نهخویندۆتهوه و ئهگهریش بیخویننهوه شتیکی قابیلی لیهه لئا کرپینن، به لکو چۆنکی پییانوایه «تیۆری بیانی» (ئهوه دهسته واژهی من نیه، ئه و شتهیه له زمانی سهله فییه کانهوه قۆزتوومه تهوه) «رۆحی رهسه نایه تی» شیعی مەحوی دهکوژی. لیره دا با ههر ئه و پرسیاره نه هییه گوپی که باشه ئه گهر سهله فییه ت له بابته ئیک ناگا و ته نانه ت ناشیخویننه ته وه، چۆن ده زانی ئه و بابته ده توانی چ جوره کاریگه رییه کی به سه ر ئه ده بی کوردییه وه هه بی، چ بگا به وه ی کاریگه رییه کی خراپی هه بی. به لام ده مانه وی بزانی ئه گهر سهله فییه ت له گه ل ئه و شتانه دژایه تی ده کا که دوا جار ده بنه هو ی رووشاندنی رۆحی رهسه نایه تی ئه ده بی کوردی، خو یان چ ئه لترناتیفیکی تر، چ ریگا چاره یه کی تر پیشنیار ده که ن؟ بو نمونه ئه وان له به رامبه ر رهوشتی «شهرح و تهفسیر» ی شیعی نالی چ ئه لترناتیفیکی تر بو خویندنه وه ی نالی ده خه نه بهر ده ست؟ یان له به رامبه ر «دۆزینه وه ی په یامی پیروز» ی چیرۆکی چ ریگایه کی تر ده خه نه بهر پیی خوینه ری کورد؟ سهله فییه ت بو ئه م پرسیاره ئاسایانه وه لامی وردی به دهسته وه نیه، نهک ئه وه یکه به راستی له کاکلی پرسیاره کان ناگه ن، به لکو له بهر ئه وه یکه له دنیا ی سهله فییه ت دا، ئه لترناتیف ئاماده نیه، ئه و جیهانه ی سهله فییه ت تیا ده ژی و پیی راهاتوو جیهانیکی یه ک مانای و تاک ره هه ندییه، جیهانیکی که ده خوازی هه موو ورده هه قیقه ته کان له ژیر ئالای یه ک که له هه قیقه ت دا کو ببنه وه، ئه و که له هه قیقه ته ی سهله فییه ت به ردی بناغه ی ئه سل و بنه ماکانی داده مه زیننی. به وته یه کی تر وانیه بلاین سهله فییه ت دنیا یه کی بیدهنگی

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

هەیه، سەله‌فییه‌ت دنیا‌یه‌کی بێ‌ده‌نگی نیه، بە‌ل‌کو دنیا‌یه‌کی هەیه که تە‌نیا ده‌نگێک تیا ده‌بیستری، و یه‌ک ده‌نگ تیا زال و ده‌سه‌لات‌داره. سەله‌فییه‌ت پێی وا نیه، یان ره‌نگه‌ باشتر بێ بلیین پێی خو‌ش نیه، ره‌سه‌نایه‌تی زیاتر له مانایه‌ک و فه‌لسه‌فه‌یه‌ک له خویدا هه‌ل‌گرێ، ئه‌ویش ئه‌و مانا و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی که دواجار ده‌بیته پێش‌خزمه‌تی ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستاوی به‌رژه‌وه‌ندییه ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی سەله‌فییه‌ت.

(۳)

له‌م به‌شه‌ی وتاره‌که‌م‌دا ده‌مه‌وی له‌سه‌ر یه‌کێک له‌گرینگ‌ترین ستراتیژییه‌کانی سەله‌فی مۆدی‌رنی ئه‌ده‌بی کوردی بۆ به‌ربه‌ره‌کانی کردن له‌گه‌ل جیهانی ده‌ره‌وه‌ی خو‌ی له‌نگه‌ر بگرم، ئه‌ویش ستراتیژییه‌که که من ناوی ده‌نیم «ستراتیژی به‌زمانی ته‌وس نووسین». هه‌لبه‌ت ئه‌و شته‌ی من لی‌ره‌دا به‌ ته‌وسی ناودی‌ر ده‌که‌م هه‌ر هه‌مان شته که سەله‌فییه‌کان خو‌یان به‌ ته‌نزی دیننه‌ ئه‌ژمار. دیاره‌ زمانی ته‌وس (هجو، Satire) و ته‌نز، (Irony)‌یش دوو زمانی ته‌واو لی‌ک‌جیا‌وازن، و هه‌ر‌کام له‌ هه‌ناوی خو‌یان دا له‌ بنه‌ر‌ه‌ته‌وه هه‌ل‌گری دوو جیهانی نیشانه‌یی و ره‌مزی جیان. ئه‌گه‌ر بمانه‌وی به‌ زمانیکی بێ‌گری و گۆل‌بدویم، ته‌نز دالی‌کم ده‌خاته به‌رده‌ست که له‌وانه‌یه دواجار منی خوینهر به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و داله‌ بزه‌یه‌کم بی‌تی، به‌لام له‌ پشت ئه‌م داله‌وه مه‌دل‌ولێک، یان کۆمه‌لیک مه‌دل‌وول، له‌ ئارادان که خه‌ریکی دانانی به‌ردی بناغه‌ی فیکریکی تایبه‌تن. به‌ گوته‌یه‌کی دیکه له‌ پشت سیمای به‌ رواله‌ت فشه‌ی ته‌زدا جیدییه‌تی‌ک شار‌دراوه‌ته‌وه که هه‌ر ئان و سات بۆی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ههیه تهعبیر له هزرێکی زۆر گهوره و ئینسانی بکا. تهنز ناخواری به بزهی رووت خوینهری تهنیا ختوویهك دابیت و بهس، بهلكو دهیهوی له سه دهستی دالێکی بزه هینهر دواچار مرۆفـ بخاتهسهه راستهیری جیهانی كۆمهلیك مه دلوول كه ئیتر بیگومان رهنگی بزهیان پیوه دیار نیه، بهلكو هه ندیک ههقیقهتن كه له جیدیترین كهلكه له ئینسانیهكان دهوین. كهوایه تهنز سهفهریكه له بزهیکی شیرینهوه دهسپیدهكا، و به جادهی تیفكرینیکی ورددا تیدهپهپی، و له وانیه به ههقیقهتیکی تال كۆتایی پیبی، یان له ههقیقهتیکی تالدا دریزه به سهفهری خوی بدات. له خۆوه نییه زۆر جار تهنز دهبیته پاژیکی لیکدانهپراوی دهقی ئەدهبی. نووسهه لهریگای تهنزوه، هه م خوینهه له جیدییهتی وشکی فیکری فهلسهفی خوی ناتۆرینی، هه میش دواچار مه بهسته جوانیناسیهکانی خوی به کاریگه ریتییهکی زیاترهوه له سهه زهینی خوینهه ئەچهسپینی. بی شک دهقی ئەدهبی به هوی ئەدهبی بوونیهوه ناتوانی جیگای خوی بگۆرپتهوه و بیته دهقیکی فیکری، یان فهلسهفی و زانستی. ئینجا به هوی دهق بوونیشی بوی نییه خاوهنی هیچ هزر و بیروکه و فیکر و فهلسهفهیهك نه بی. لییره دایه كه نووسهه دیت و له ریگای تهنزوه، كه یهکیكه له چه ندین ریگای مومکین و له بار، دهقیتی دهق و ئەدهبییهتی ئەدهب ئاویتتهی یهك دهكا. بۆیه دهبینین هیندی به رهه می ئەدهبی هه ن ئەگهه تهنز كه یان لی دهرهاویژری، بیگومان به شیکی زۆر له رۆحی جوانیناسی ئەو به رهه مه - به مانای عامی خوی - دهکوژری. لییره دا نامهوی بچمه ناو قه له مپهوی رهخنه ی ئەدهبییهوه و له م گوشه نیگا تایبه تهوه، له تهنز بروانم، به لام ئەگهه به هوی پیناسهیهکی روون له تهوس بدهم به دهستهوه، دهبی

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

پێشەکی پیناسەیی «تەنز» م بە وردی شەن و کەو کردبێ، ئەو دوو زاراوەیەکی بە برۆی من تەواو دژ بە یەکن، و سەلهفییهت دەیهوێ راست لەم دژوازییە سوودی تایبەتی خۆی وەرگری بە زمانیکی دیکە دەمهوێ بلییم ئەو شتەیی سەلهفییهکان ناوی دەنێن «تەنز» هەر لەبەر تەو تەو تەنز نیە و تەوسە، چ بگا بە ئەوێ دواجار سەلهفییهت بیهوێ ئامانجەکانی خۆی لە بە تەنز نووسین روون بکاتەو، و ئیمە بمانهوێ لەسەر ئەم ئامانجانە قسە بکەین. خالیکی تر کە پێویستە هەموومان لێی ئاگادار بین ئەو راستییە، کە ئەو سەر چاوەیە ستراتیژی «بە تەوس نووسینی» سەلهفییهت ئاوی لێدەخواتەو ستراتیژی «بە تەنز نووسینی» سەلهفییهت، یانی وا نیە بلیین سەلهفییهت ناتوانی «تەنز» بنووسی، یان لە زمانی تەنز ناگا، بە لکو ریک بە پێچەوانە، سەلهفییهت توانای ئەوێ هەیه تەنز بنووسی، وەکی چۆن لەسەر زۆر بابەت دەینووسی، بەلام کە دیتە سەر ئەوێ باسی ئەدەبی مۆدێرن بکا زمانی تەوسی دەکەوێتە گەر. سەلهفییهت تەوس دەنووسی، چونکی - کە دواجار وردتر باسی دەکەم - بەردی بناغەیی فیکر هەلەو شینیتەو هێچ، بکوژی روچی هەر چەشنە هزر و عەقلانییەتیکی کە بایی کەمترین ریز و بەهای مۆف، بۆ مۆف - روشنگەری بکەن. کەوایه بەر لەوێ تەوس پیناسە بکەم بە پێویستم زانی ئەم راستییە روونبکەمەو کە ئەگەر سەلهفی بە تەوس دەنووسی، بیگومان بە ئەنقەست دەنووسی، چونکی باش دەزانی تەوس چەندە دەتوانی گورزیکی لەبار بێ لە نیو دەستی ئایدیالۆژی خۆیان دا.

تەوس لە زمانی کوردیدا واژەیه کە زیاتر لە قەوارەیی دەستەواژەیی «بە تەوس پێگوتن» یان «تەوس هاویشتن» دا بە کاردیت.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکولینهوه

تهوس دهمامکیکه که به نیازیکی خراپ سیمای مه بهستیکی تایبته دادپوشی، کهواته، وهک تهنز، نهوشتهی به تهوس دهگوتری نهوشته نیه راستهوخو مه بهستی بیژره کهی بی، بهلکو نهوشته یان شتانهیه ناراستهوخو ئامارهیان پیده کری، بهلام نهوهی دهبیته خالی جیاوازی نیوان نه م دوو زاراوویه نه نیازهیه که له پشت نه م دهسته واژانه دا خوئی شار دوتهوه، له تهزدا نیازی جوانی ناسانه، و له تهوس دا نیازی خراپ کارانه.

«که دهگه یته لای (شیمه) ی دووکاندار به تهوسه وه پیت دهئی: (خودا

رزقی داوی!) نه م قسه یه یانی (کوا قه رزه کانم؟) ...»

پیده شتی کارمامزه کوژراوه کان، شیرزاد هسه ن، ل ۲۶

لیره دایه ده بینین سه له فییه تی مؤدیرنی نه ده بی چند به سه وه له ده لاله ته مانایی و چه مکییه کانی تهوس ورد بوته وه تا دواچار بتوانی وهک که ره سه یه کی ستراتیژیک بو مملانی کردن له گه ل نوخوازی و نوخوازان به کاری بیئی سه له فییه ت نه وهنده که م توانایه که ناتوانی به زمانیکی زانستیانه، که له زاتی خوئی دا زمانیکی دژه تهوسه، و به دیدیکی رهخنه گرانه، که له گه وهه ری خوئی دا دیدیکی دژی دیدی تهوس خوازانه یه، باس و خواسه کانی خوئی بکاته گوتاریکی جیدی و لیکولینه وه یه کی میتو دؤلۆژیک (ره وشتناسانه)، بویه دواچار په نا ده باته بهر ستراتیژی به تهوس نووسین، ستراتیژییه ک که نه پیویستی به زمانی زانسته، نه فری به سه ر دیدی رهخنه گرانه وه هه یه.

خه سه لته یکی دیکه ی زمانی «به تهوس پیگوتن» یان «به تهوس

نووسین» کورت بوونی نه وزمانه یه. تهوس دهخوازی، کورد واته نی، کورتی

رەسەنایەتی لە روانگەیی...

ببریتەو. لیڤەدا من ئاگادارانە و بە ئەنقەست دەلیم «کورت برینەو» و نالیم «چرکردنەو». لە «کورت برینەو» دا پەله‌پروزییەك دەبینری بۆ سەر و بن ویکهینانی کیشەیهك، بی ئەو هی که سیك دەروەست و بەرپرسی ئەو بی پوختەیی بابەتی ئەو کیشەیه بەروونی بدا بە دەستەو، که چی «چرکردنەو» راست بە پیچەوانەیی ئەم حالەتەیه. که وایە تەوس هەمیشە لەو پەری کورتی و که می دا دەگوتری و دەنووسی، چونکی هەر لە بنج و بناوانەو ناتوانی پوختەیی بابەتەکەت پیللی. یه کیك له و هۆیانەیی که سەله فی نووسینەکانی کورتن، نەك چر، ئەو مەیلەیه که جلەوکیشیان دەکا بۆ لای «بە تەوس نووسین». که وایە سەله فی، کورت دەنووسی، نەك له بەر ئەو هی توژی ئەو ترسەیی له دل دەنیشی که خوینەر له درێژدادپییەکهی تەرە دەبن، بەلکو له بەر ئەو هی که رانەهاتوو بەو عەقلانییەتەیی که بتوانی لەسەر دیاردەکان بویرانە لەنگەر بگری، و بە وردی لییان بکوڵیتەو. بیگومان کورت نووسی، نەك چر نووسی، بەرهمی عەقلیکی کورتبینە، ئەو عەقلەیی که، بۆ نموونە، زۆری بۆ ئاسانە حاشا له ئەدەبییەتی چیرۆکیک بکا، بە بی ئەو هی مافی ئەو بەدا بە خوینەر که سەر له بەری چیرۆکه که بخوینیتەو، نەك ئەو بەشانەیی خۆی سانسۆر بژییری دەکا، و له هەمان کاتیشدا بە تەوسەو پیناسەیی «داهینانی بویرانە» ی بخاتە پال^٤. دەيجا با ئەو شمان له بیر نەچی که زاتی کورت بینی، و دوابەدوای ئەو کورت نووسی خۆی پیشاندەری هەقیقەتیکی دیکەیی باوەری سەله فییەتە. سەله فی بە هۆی ئەو هی کورتبینە و بە حوکمی ئەو هی کورت دەنووسی دەتوانی ئەو خوینەرە دەسکورتەش (Poor reader) - زاراوە که ئی.ت.س. ئیلیۆتە - بی که له پشت هەر دایکەو تەنیا یه که مه‌دللول دەبینی هیچ، بەلکو زۆر جار باوەرپیشی بەو نیه دایک

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

بۆی ههیه نهك ههه چهند مه دلولول، به لكو n مه دلولوی بی. سه له فی ناتوانی، یان له وانه یه باوه پری به وه نه بی که ده شی دال له نیو Context یان زه مینه یه ك دا بخوینیتته وه که تایبه تی ده قیکه که ئەم داله ی تیدا هه لکه وتوو، ئەوان ههه تاقه یه ك زه مینه ده ناسن، ئەو زه مینه یه ی عه قلانییه تی ئەوانی تیدا به ستر او ه ته وه. بۆیه سه یرنیه ئەگه ر ده بینین ئەوشته ی که سه له فییه ت له به ره می پێشانگایه کی ده یان سال له مه وه به ر، و سه ر به کۆمه لگایه کی روژاوایی ده یخوینیتته وه، هه مان خویندنه وه بی که له سه ر چیرۆکیکی هاوچه رخی کوردی پێشکەشی ده کا، هه لبه ت خویندنه وه یه ك که کت و مت به زمانیکی ته وسای و به پئی ریسای کۆنی کورت برینه وه ده نووسریتته وه⁹. ئەو «من» هی دوا جار سه له فی له سه ر ده ستی، خۆی پیناسه ده کا «من» یکی تاسه ر ئیسک دیکار تییه، «من» یک که ویده چی هه ر له بنه ره ته وه وزه ی له ناخدا هه لگری (بلقوه) به میژووی بوونی تیدا به دی ناکری، «من» یک که ویده چی له سه ر ناوه ندیک چه قی به ستوو، نه ئەوه یه له م ناوه نده جیا بیته وه و له چه ندان شوینی دیکه و به چه ندین شیوه ی دیکه کۆمه لیک ناوه ندیتری ته جره به بکا، نه ئەوه شه جگه له م ناوه نده ده یان ناوه ند و دژه ناوه ندی تر و ته نانه ت بی ناوه ندی ببینی که زور و که م جیهانی دوور و نیزیکی ئیمه یان ته نیوه. بی شک گه وره ترین کاره ساته کانی میژوو به هۆی دوور که وتنه وه له هه قیقه تی خودی میژوو وه ده قه ومین و ویرانی به بار دینن. گومان له وه دانیه روانینی نامیژوو بیانه ش دوا جار هه ر ده بیته وه به و ئامرازه سه رکوتکه ره ی که بۆی هه یه هه ر بزووتنه وه یه کی ئەده بی داهینه رانه ی میژوو گه رایانه ده مبه ست بکا، ئەم ده مبه ستکردنه ره فتاریکه له ساته وه ختی هه نووکه ی مه یدانی ئەده بی

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

کوردی، سەله فیزیەکان زۆر جار لە سەر دەستی تەوس رەچاوی دەکەن. بەلام بە راستی ئەگەر بێین ژێرخانی ساختار و پیکهاتەیی (Structure) زمانی تەوس هەلبووە شینینەو، و خشت بە خشتی دەلالەتەکانی ئەم زمانە، بۆ نموونە کاتیکی ئە دەقیکی ئە دەبی دەدوێ، بخوینینەو بە چ ئە نجام و ئاکامیک دەگەین. بە وتەیهکی تر چین و کامانەن ئەو رەهەندە مانایی و خەسلەتە رەمزییانەیی که لە ناخودئاگای زمانی تەوسدا چێندراون، و لە قوولترین و پێچەلپێچترین توێژەکانی وجودی تەوسدا شاردراونەتەو. هەلبەت دەکرێ جگە لەم خەسلەتە ناخودئاگایانە، هەندی بەرژەو هندی خودئاگایانەش لەم هەلوەشانەو و خویندەوانەدا دەرکەون، وەکی دواجار دەر دەکەون. ئەو شمان لەبیر نەچی بێگومان ئەم خەسلەتانە بۆیان هەیه پێیان زیاد بکری، یان چەند دانەیهکیان لە یەك دانەدا چرپیتەو. که وایە سەله فی کاتیکی بە زمانی تەوس لە سەر دەقیکی دەنووسی دەیهوێ

بۆ ٦:

١. ئەم دەقە شایانی ئەو نیه بە زمانیکی زانستیانە و جیدی قسەیی لە سەر بکری.
٢. من بە دیدیکی گالته جارانهو چاوە لەم دەقە دەکەم.
٣. ئەو نموونەیهی من لێرەدا هیناومەتەو و لە سەری دەنووسم گەوهەری فۆرم و مانای سەرتاپای دەقەکهیه. (هەلبەت مەبەستی سەله فی لە نموونە، ئەو بە شەیه که لە سەرله بەری دەقەکهی دادەبڕی و بە جیا دەیخاتە بەر چاوی خوینەر، بێ ئەو هی گوێ بداتە رۆحی ئۆرگانیکی دەقی ئە دەبی)

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

٤. ههقیقتهت و گهوههری دهقیگی لهم دهسته (دهقی بهناو پۆست
مۆدیرن) به زمانی تهوس نهبی ئاشکرا نابیی. ههول مهده بهزمانیکی جگه
لهوهی من باسی دهکه م لهسههری بدوویی.

٥. دواجار من له ئاست دهقی دیکهی لهمجوره بیدهنگ هه ر نام. که
وهدهنگیش هاتم ئهوه راست دهگه رپمهوه سههر زمانی تهوس...

ئهوهی راستی بی هه ر کام لهم خالانه (که دهکری ناویان بنیین
مه بهستهکانی دهروهوهی دهقی زمانی تهوس) بۆیان ههیه زیاتریان لهسههر
بدویین و پتریان شیبکهینهوه، بهلام لیڤه دا هه ر لهسههر خالی ٣ سووکه
لهنگه ریک دهگرین و تیده په پین. سهله فی دیت گۆشه یه ک یان پاژیکی دهقیک
لهکۆی پیکهاتهی دهقه که داده بری، وهک نیشانهی، وهک خۆیان ده لێن،
مشتی نمونهی خهروار دهیخه نه بهرچاوی خوینه ر. لیڤه دا ده بینین
رهفتاری سهله فی له گه ل دهقی ئه ده بی رهفتاری ئابوورییه کی بازاری و
سیاسییه کی سانسۆر چیه، رهفتاریک که جیهانی دهق له وه لێژاردنه
تایبه ته دا کورت دکاته وه که به سههر دهق دا دایده سه پین. سهله فی نایات سههر
له بهری دهق بخاته بهر دهستی خوینه ر، چونکی پیی وایه سههر له بهری دهق
ههقیقتهت نیه، یان ههقیقه تیکی پی نیه، به لکو ئه و پاژه ی ئه و له دهقی گل
داوه ته وه، و ئه و سنووره ی ئه و به سههری دا داسه پاندووه به گه وههری
ههقیقتهت ده زانی. هه ر به م پییه سهله فی که دیت شهرح و تهفسیری
خۆیشی - هه لبهت له بیرمان نه چی هه ر به هه مان زمانه ته وساوویه که ی - له
دهق ئاراسته ی خوینه ر دهکات، ته نیا له سههر ئه و پاژه چه ق ده به ستی که
خۆی وهک نمونه هیناوییه ته وه، هه ر چه ند ئه وه ی راستی بی سهله فی زۆر
جار له شهرح و تهفسیری ئه م پاژه هه لێژاردراوانه ش خۆ ده بویری، به لام که

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

خۆیشی نەبوارد ئەو لێکدانە وەکە ی رێک هەر ئەو بەشە لە واقعی بەردەستەکی دەق بلاو دەکاتەووە کە سەلمینەری هەقیقەتی ئەو تەوسانە بن کە دەرەق بە دەق دەیانلێ و دەیانهاوی. لەسیستمی راگەیانندی تۆتالیتری دا خۆینەر دەبیته وەرگریکی خەساو(منفعل) و چەواشەکراو، و دەشی عەقلانییەتی خۆینەرانی خۆی تەنیا لەو مەودا بەرتەسکەدا وەرگەر بخت کە سەلهفییهت بۆی دەسنیشاندەکا. بێگومان ئەم مەودایەش کە هەمان مەودای نیوان یەکەم وشە تا دواین وشەیی نموونە هەلبژار دراوەکانە، نەک ئەو فاسیلەیی سەر لەبەری دەقە کە بگریتهووە. هەرگیز ناتوانی هەلگری ئەو پرۆسەیی بێ کە خۆینەر دواچار وزەیی دۆزینەووەی ماناکان و لایەنە جوانی ناسییەکانی دەقی تیدا دەخاتە گەر. لێرەووە بەئاسانی دەتوانین بلیین بۆچی رەفتاری سەلهفییهت لەگەڵ فیکری مۆدیرن و کاری مۆدیرنیستەکان هەمیشە بە پێی باسکردن لەسەر نموونە تایبەتی و هەلبژێردراوەکان بووە. سەلهفییهتی ئەدەبی گەریانی مۆدیرنیزم وەک گشتییکی ئۆرگانیکی میژوویی لێکدانە براو چاولیناکا کە دواچار هەتا گەر رەخنەییەکیشی بوو لە بەرامبەر ئەم یەکە گشتییەدا بیهینیتە بەر باس و لیدوان. مۆدیرنیزم و پۆست مۆدیرنیزمیش، وەک هەر دیاردەییەکی دیکەیی فیکری و فەلسەفی و ئەدەبی دنیا بێگومان دەیان و بگرە زیاتریش رەخنەیان لەسەرە، کەس شکی لەو دانیە هیچ زانست و مەعریفەییە ک بەدی ناکرێ بەبێ نوقسان ناتەواوی و خالی لاواز و تەنانەت ناراست، نەک هەر لەبەر ئەوەی ئەمە قانونییکی نەگوێری جیهانی دیاردەکان بێ، بەلکو لەسۆنگەیی ئەو یەکە ئەم زانست و مەعریفانە کێ دەیانخولقینێ جگە لە مروف، ئەو مروفەیی دواي سەدەکانی ناوەرپاست و بە درێژایی سەردەمی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

رینسانس و بهناوی رۆشنگه‌ری، عه‌قلی کرده تاقه شه‌وچرای ریگای خۆی، که چی هەر ئەم عه‌قله‌ بالاده‌سته دواچار ده‌یان شه‌ری مالۆیرانکه‌ر و سه‌دان حکوومه‌تی تۆتالیتری لیکه‌وته‌وه، و ئینجا پاش ئەم هه‌موو ته‌جره‌به‌ تاله‌، که به‌ قیমে‌تی مه‌رگی مرو‌قايه‌تی کو‌تایی پی‌هات، تازه‌ جیهان به‌و هه‌قیقه‌ته‌ی زانی که عه‌قل‌ئامی‌ری(عقل‌ابزاری) جیی به‌ عه‌قلی رۆشنگه‌ری چۆل کردووه. کاتی‌ک دریدا ده‌لی، من خه‌ریکم ره‌خنه‌ له میتافیزیکی ئاماده‌ بوون(متافیزیک)، نو‌قسانی گه‌وره‌ی می‌ژووی فه‌لسه‌فه‌ی رۆژاوا، ده‌گرم، ئەوه‌ یانی ناته‌واپی‌ه‌ک یا خود هه‌له‌یه‌ک هه‌بووه له دیدی فه‌یله‌سووفانی رۆژاوادا، هەر له ئە‌فلاتوون و ئە‌ره‌ستوووه‌وه بی‌گه‌ره تا ده‌گاته‌ دیکارت و کانت. ده‌یجا کاتی‌ک کاکلی فیکری مۆدی‌رن خۆی له‌فه‌لسه‌فه‌ی رۆژاواپی‌ه‌وه وه‌رگه‌راوه، چۆن ده‌کرئ ئەم فیکره‌ به‌شتییکی کامل و بی‌ نو‌قسان و بی‌ عه‌یب و ئیراد بزانی، ته‌نانه‌ت حاشا له‌وه‌ نا‌کرئ که هەر له هه‌نووکه‌ی مه‌یدانی ئە‌ده‌بی کوردی دا زۆر به‌ناو نووسه‌ری مۆدی‌رن هه‌ن که تاسه‌ر ئیسک‌ خاوه‌ن دیدییکی سه‌له‌فین، به‌لام به‌ پی‌ی زه‌رووره‌تی زه‌مان خه‌ریکی مۆدی‌رن‌بازین - مۆدی‌رن‌بازی خۆی هه‌وی‌نی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تی‌ر و ته‌سه‌له‌ و لی‌ره‌دا بواری ئە‌وه‌م نیه‌ له‌نگه‌ری له‌سه‌ر بگرم - و زۆریش سوورن له‌ سه‌ر ئەم مۆدی‌رن‌بازییه‌. خو ئە‌گه‌ر به‌شیکی خویندنه‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی مۆدی‌رنی‌زمی ئە‌ده‌بی کوردی خویندنه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌ی هەر ئەم مۆدی‌رن‌بازانه‌ بی، ده‌بینین دروستترین و پی‌ویستترین جو‌ری ره‌خنه‌ له‌ مۆدی‌رنی‌زمی به‌ر ده‌سته‌کی ئیستای ئە‌ده‌بی کوردی دیته‌ ئاراوه. ئینجا ئە‌مانه‌ هه‌موو به‌ جیی خۆی، ئایا ده‌کرئ مۆدی‌رنی‌زمی کو‌مه‌لگایه‌کی باشووری و جیهان سی‌هه‌می پی‌شنه‌که‌وتووی وه‌ک کو‌مه‌لگای

رەسەنایەتی لە رواتگەیی...

ئێمە لە گەل مۆدێرنیزمی کۆمەلگایکی رۆژئاوایی جیهان یەكەمی و پەرە ئەستاندوو بەیەك پێوانە و كێشانه هەلبەسەنگیندرین؟ ئایا سەلهفییهت لە ریگای تەوس هاویشتنەوه دەیهوی مۆدێرنیزمی رۆژئاوایی شەرمەزار بکا؟ یان مۆدێرنیزمی باشووری، یان نا، زات و گەوهەری مۆدێرنیزم دەخاتە بەر پلاری تەوس؟! ئایا سەلهفییهت پێی وانیە ئەو مۆدێرنیزمی کورد، لە مەیدانی ئەدەب دا، کایە بە ئەلف و بیی زمانەکە ی دەکا بیگومان جیاوازه لە مۆدێرنیزمی نووسەرێکی رۆژئاوایی، که کۆمەلگاکە ی لیۆرپێژە لە نموونە ی بەرچاوی. ئاواتە وەدیها تەوه کانی فیکری مۆدێرن؟! ئەم جیاوازییە بنەپەتییه هەقیقەتییکە که مارشال بیرمەن لە کتیبی «ئەزموونی مۆدێرنیتە» دا ئاوا باسی دەکا:

« ئەو مۆدێرنیزمی لە کۆمەلگایەکی پێشەنه که وتوودا لە ئارادایە ناچارە دەبی جیهانی خۆی لەسەر بنەمای خەون و خەیاڵەکانی مۆدێرنیتە دامەزینی، و خۆی لەریگای نیزیکبوونەوه و تییکەلبوون لەگەل تراویلیکه و تاپوکان پارا و بکا. ئەم مۆدێرنیزمە بۆ ئەوهی لە بەرامبەر [ویژدانی] ئەو ژیانە ی که ژیدەر و ژینگە ی خۆی بووه راست و نیاز پاک بمینی، ناچارە دەشی توورپە و تۆسن و کال و کرچ و بیچم نەگرتوو بی، و خۆی ئاویتە ی هات و هاوار بکا. ئەمجورە مۆدێرنیزمە دژی خۆی هەلدەستی و ئازار و ئەشکەنجە ی خۆی دەدا که بۆچی ناتوانی بە تاقی تەنی میژوو بگۆری، یان ئەوهی خۆی دەخاتە نیو باوهشی کۆمەلێک هەولی لاف و گەزاف نوینانە، بۆ ئەوهی گشت قورسای میژوو بکەویتە سەرسانی.

ئەم مۆدێرنیزمە لەریگای ئازار و توند و تیژییه وه خۆی بەرهو [هەلدیری] سووککردنی نەفسی سەرشییت دەبا، و تەنیا بە یارمەتی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

توانایی له رادهبهدهری بۆ تانهلیدان له خۆی، بۆی ههیه خۆی راگری. بهلام
 ئەو واقع و راستهقینه سهیر و سهمه‌رهیهی که سه‌ر چاوه‌ی ئەم
 مۆدیرنیزمه‌یه، و ئەو گوشاره تاقهت پرۆوکیخانه‌ی که ژیان و بزوتنی
 ته‌نگه‌تاو ده‌که‌ن - کۆمه‌لێک گوشاری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و هه‌روه‌تر
 گوشاری مه‌عنه‌وی - دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی تیکه‌ل به‌رق و شیتتی تیدا به‌دی
 دینن، به‌جۆرێک که مۆدیرنیزمی رۆژاوی، با ئەوه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی زۆر
 بنه‌رپه‌تی تر له‌گه‌ل جیهان ده‌سازی [ویه‌کده‌گریته‌وه]، به‌ده‌گه‌ن توانای
 ئەوه‌ی هه‌یه‌شان له‌شانی بدا^۷.

ئه‌گه‌ر بمانه‌وی نمونه‌یه‌کی زینده و شاهیدیکی راستگۆ بۆ ئەم
 وتانه‌ی بی‌رمه‌ن بێنینه‌وه ده‌بی راسته‌وخۆ په‌نجه‌بخه‌ینه سه‌ر ئەده‌بی
 ئەمریکای لاتین، ئەو ئەده‌به‌ی به‌ریالیزمی جادوویی ناویدر کراره و
 تیکه‌ل‌اوێکه له‌واقیعی به‌رده‌سته‌کی و خه‌ون و خولیای داهینراوی زه‌ینی
 نووسه‌رانیک و هه‌ک مارکیژ و بو‌رخیس و پاز و هتد. ئایا ریالیزمی جادوویی
 بزوتنه‌وه‌یه‌که دژی مۆدیرنیزم، یا خود خۆی حاسل و به‌ره‌می ته‌جره‌به
 کردن و تاو توێکردنی کایه‌کانی مۆدیرنیزمه؟! ئایا ته‌نیا به‌بیانوی
 پاراستنی ره‌سه‌نایه‌تی - به‌مانا سه‌له‌فیه‌که‌ی - ئەده‌بی کوردی ده‌بی
 له‌ده‌سکه‌وته‌فیکری و فه‌لسه‌فیه‌کانی مۆدیرنیزم خۆی بی‌به‌ش بکات؟!
 ئایا ته‌نیا به‌هۆی نه‌بوونی مۆدیرنیزاسیۆنی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و
 ته‌کنۆلۆژیک، ده‌بی درگای داهینانی ئەده‌بی و فیکریمان نه‌خه‌نیه سه‌ر
 پشت، و به‌دوای ره‌هه‌نده‌جۆراوجۆر و پیچه‌لیپچه‌کانی ئەفراندن و
 ئەندیشه‌دا نه‌گه‌رپین؟! ئایا مه‌نزلی ره‌سه‌نایه‌تی بۆ ئیمه‌ببیته‌شوینی بالا
 کردن و گۆرانی‌کاری، یان بیکه‌ینه‌به‌ندیخانه‌ی گه‌وه‌ر و رۆحی

رەسەنایەتی لە روانگەیی...

پێشکەوتخوازی؟! لە هەمان کاتیشدا، ئایا ئەو مۆدێرنیزمەیی سەلەفیەت
دژی رادەوستی و تەوسی پێدادهدا رووچیکێ پیروۆز و جەستەییەکی بی تاوانە
کە ئیمە دەقاودەق وەریبگرین، و لەکوۆمەلگا و ئەدەبی کوردی

(٤)

دایبەزینین؟!!

سەلەفیەت ناچارە لەوەی بە زمانی تەوس دەنووسی، وەکی چۆن
پیاوی سیاسەتی سوننەتی ناچارە لەوەی بە زمانی هەرپەشە قسە بکا.
سەلەفیەتی ئەدەبی خەریکە کایەکانی سیاسەتی سوننەتی دەگوازیتهو
بوۆ نیۆ میشک و بوۆ سەر زمانی خوۆی. هەرپەشە لە سیاسەتی سوننەتی
دەبیته تەوس لە سەلەفیەتی ئەدەبی دا. هەرپەشەیی سیاسەت تەنیا بوۆ
ئەو نیه هەندی فیکر لە شیۆه بیرکردنەووەییەکی تاییبەتی بگەرینیتەو،
بەلکو دەیهوۆ ترسیکی هەمیشەیی بخاتە نیۆ دلی فیکرەو. تەوسی
سەلەفیش تەنیا بوۆ ئەو نانوسری پاشەکشیی بە هەندی قەلەم بکا کە
چیتر مۆدێرن نەنوسن، بەلکو لەهەمان کاتدا دەیهوۆ نەفەسیکی
گالته جارپانەش بە رووچیی دەقیکی ئەدەبی مۆدێرن دا بکا. دەسەلاتی
سیاسەتی سوننەتی لیۆه بە بزە هەرپەشە دەکا، سەلەفی ئەدەبی بە
کوردییەکی پاراو و پەتی تەوس دەهاوۆی. دواجار سیاسەتی سوننەتی و
سەلەفیەتی ئەدەبی لەم خەونەدا یەکدەگرنەو: « کاتیك من دەزانم
رەسەنایەتی یانی چی، کەوا یە رەسەنایەتی مولکی منە، هەر بوۆیە من پییت
دەلیم - بە پییی ئەم رەسەنایەتییه - چۆن بژی و بمری.»

رەشەمەیی ١٣٨٠

(مارس ٢٠٠٢)

رەسەنایەتی لە روانگەیی...

ئیمە وێرایی پیروۆز بایی لە گووڤاری رامان و گشت پوۆست مۆدێرنیستەکان،
هیوادارین هەرکەس لە و شوینەیی پێی پیروۆزە بژی و بمری.

۳- مەریوان وریا قانیع، تراژیدیای میشیل فووکۆ لە کتیبی «دیموکراسی لە نیوان
مۆدێرنیتە و پوۆست مۆدێرنیتەدا» گووڤاری رەهەند، ژمارە ۱۳-۱۲ ل ۲۳۷ تا ۲۸۴

۴- پەراویزی ۲

۵- پەراویزی ۲

۶- پەراویزی ۲

۷- مارشال برمن، تجربەیی مدرنیتە، ترجمە مراد فرهادپور، ۱۳۸۰، تهران،

ص ۲۸۴

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

گێڕانهوهی

«پێدهشتی کارمامزه کوژراوهکان»ی

شیرزادحەسەن:

له کایه به کاتهوه

تا

فیل له فورم

بۆ بیرهوهری حهقده سال پیکهوه ژيانی بايز و ههمین

و شیرزاد

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

(١)

ئهگەر ئه م قسهیهی میلان کۆندیرا بسهلمینین که دهلی: «ههستی تاکه که سیتی له سهر بنه مای یاده وهری دامه زراوه، و یاده وهری خوی له سهر بنه مای زه مان راده وهستی»^١ و به م قه ناعه ته ش بگهین که رۆمان گه ران و گه رپانیکی به رده وامه به ناو ره ههنده پیچه لپیچه کانی یاده وهری مروّف دا، بیگۆمان ئه م قسهیهی «ئی. ئیم فۆرستر» یش وه پراست ده گه ری که دهلی: «ئه ده ب له دیر زه مانه وه سهرنجی ده دا به وینا کردنی «ژیان له سهر بنه مای به هاکان»، ئه وه رۆمان بوو که به یارمه تی چه مکی وینا کردنی «ژیان له سهر بنه مای زه مان» ئه رککی جیاوازی به ئه رکه کانی ئه ده ب زیاد کرد»^٢. هه میسان میلان کۆندیرا میژووی گۆرانکاری رۆمان به چوار دهنگ ده ستنیشان ده کا: دهنگی کایه، دهنگی روئیا، دهنگی خه ون و دهنگی زه مان بیگۆمان رۆمان به رله وهی وینا کردنی ژیان له سهر بنه مای زه مان، و دهنگی زه مان بی گۆرانانه وهیه، گۆرانانه وهیه کی نفیساری - په خشانای که خوینه ر له دنیای ئاسایی و خوپیگرتووی خوی هه لده که نی و نیشته جی یان مسافیری جیهانیکی دیکه ی ده کا، جیهانیکی پیکه اتوو له کۆمه لیک واژه و وینه و خه ون و خولیا و فانتازیا. پۆل ریکۆر له پیشه کی کتیبیکی به ناوی «زه مان و گۆرانانه وه» دا ده لی: گۆرانانه وه جوړیکه له جوړه کانی داهینان و خولقاندنی ماناناسانه. « به باوه ری ریکۆر گۆرانانه وه ره سه نترین شیوه ی رووبه رووبوونه وهیه له گه ل زه مان، چونکی بیرکردنه وهی رووت (و ئابستراکت) هه رگیز توانای ئه وهی نیه گری پووچکه ی زه مان بکاته وه. که واته له روانگی ریکۆره وه ئه ده بی داستانی (و به تایبه تی رۆمان) به پشت به ستن به گۆرانانه وه « ئه زموونه زه مانیه ئالۆز و بی سه ره

گێڕانهوهی پیدەشتی کارمامزە کوژراوه کان

و به ره و ته م و مژا و بیه کانی». مرۆف سه ر له نوێ داده پێژێته وه و رێک و پێکیان ده کاته وه، یان به وته یه کی زانستیانه تر له رێگای دارشتنه وه یه کی دووباره ی (reconfiguration) ئه و ئه زموونانه وه مانای نوێ به ره مه مدینێ. به م پێودانگه بێ له رێگای گێڕانه وه وه پێوه ندیه کی دوو جه مسه ری له نیوان ئه زموونی مرۆف و زه مان دا پێکدێ، یان با بلێن گێڕانه وه بریتیه له: «تایبه تمه ندی زه مانیه ئه زموونگه لی ئینسانی»^۲

سه ره له دانی رۆمان، وه ک ژانریکی جیاواز و تازه بابته و له هه مان کاتیشدا له چاو زۆر ژانری تر مۆدیرن، هاوکات بوو له گه ل سه ره له دان و له دایکبوونی شیوه گێڕانه وه یه کی نوێی مرۆف له خۆی و له و جیهانه ی تێیدا ده ژێ میژووی گۆرپانکاری فیکری مرۆف ئه و کاته ی سه ده کانی ناوه پاستی جیهیشت و پێی نایه چاخێ رینیسانس و به تایبه تی قوناغی رۆشنگه ری، کۆمه لێک که لکه له و کیشه ی تازه ی وه ک، زه یین (سووژه)، یاده وه ری، تاکه که سیته ی، شوناس، هه ست و نه ست، زه مان و زمان و هتدی هینایه به ر باس و لیدوان، و به تایبه ت له زانستی فه لسه فه دا به تیر و ته سه لی له سه ریان نووسرا و تاوتوی کران. بێ شک ئه ده ب به گشتی و ژانری رۆمان به تایبه تی له داها ت و ده سکه وته کانی ئه م باس و خواسانه خۆیان بیه ش نه کرد، و دوا جار گه شه و نه شه ی باسه فه لسه فیه کان رۆحیکی تورت و تازه یان به به رکاره کانی مه یدانی ئه ده ب دا کرد، به جوړیک که بۆنموونه شوناسی تاکه که سیته ی، وه ک باسیکی فه لسه فی، له کیشه یه کی ئه ده بی، وه ک که سایه تی رۆمان دا، ره نگه دایه وه. بۆ وینه جان لاک ده لێ، شوناسی تاکه که سی بریتیه له شوناسی ئه و زاته خودئاگایه ی که له رێگای به رده وامبوون له نیو به ستینێ زه مان دا ده که ویته گه پ، به وته یه کی تر، تاک

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

به هوى ئه و بيره وه ريبانهى كه له ئه نديشه و ئاكارى رابردوى خویدا ههيهتى، پيوه ندى به شوناسى به رده وامى خوويه وه ده بى. ئه و «ئه سلى تاكه كه سيىتى» يهى جان لاک باوه رى پى بوو برىتى يه له هه بوون و له ئارادا بوون له شوينگه و مه و قعيه تيى تايبه تى شوين و كات دا. لاک ده لى: «چه مکه كان له ريگاي ته كينه وه و جيا بوونه وه له زهر فى (به ستينى) كات و شوين گشتيى وه ده سدين. ٥» هه ر به م هوى يه كه بو نمونه كه سايه تيه كانى رومانيش ته نيا ئه و كاته تاكه كه سيىتى بو خويان ده سته به ر ده كه ن كه له پيش زه مينه ي كات و شوينى تايبه تدا ئاماده بوونيان هه بى. كه وايه سه ره له دانى رومان، به مانايه ك، داپران بوو له و چه مك و بىرۆكه ميتافيزيكيانه ي كه مرۆقى به رده وام له شوينكاتى خوى جيا ده كرده وه و له كه شو وه وايه كى ته جريدى و گشتى دا ده يكرده هه وين و ده سمايه ي به ره مه ي ئه ده بى. ميلان كو نديرا - يش پى وايه:

«چه مکه كان له رومان دا «به شيويه كى ئابستراكت و ئينتيزاعى» تاوتوى ناكرين، به لكو به ره به ره له نيو كرده وه و هه لومه رج و بارودوخى كه سايه تيه كانى رومان دا خوده نوين و خويا ده بن. ٥ هه ر بويه رومان زياتر له هه ر ژانريكى تر مرۆقى له ئاسمانى ميتافيزيك دابه زاند، و له گه ل جيهان و ژيان وكات و شوينى به ره هه ست و به گشتى گوى زه وى ئاشت كرده وه. ئه گه ر رۆحى رومان رۆحى پيچ و په ناكانه، ئه گه ر رومان به خوينه ره كه ي ده بيژى: «شته كان پر پيچ و په ناتر له وه ن تو بىرت بويان ده چى ٦.»، ئه گه ر جيهانى رومان جيهانى نادياره كانه و خويندنه وه ي رومان تيپه راندنه له جيهانى دياره كانه وه به ره و جيهانى نادياره كان، به گوته ي هيرمان بروخ، ناسينى پاژيكي نه ناسراوى جيهانى بوونه، ٧ دواچار ئه وه

گېرانەمى پېدەشتى كارمازە كوزراوه كلن

هەمووى بە ھۆى ئەو خەونانەوھن كە رۆمان بۆ مرۆقى دەبىنى: خەونى پشكنىنى رازى سەربەمۆرى بوون. كەوايە «رۆمان لە بوون دەكۆلئیتەوھ نەك لە واقع. بوونیش ئەو شتە نىە رووى دابىت، بوون مەيدانى ئىمكاناتى ئىنسانىيە، ھەر شتێكى ئىنسان بتوانى بىتتە ئەو شتە.^۸» ھەر بۆيەش كۆندىرا گوتەنى، ھەقىقەتى رۆمان ھەقىقەتێكى شاراويە، ھەقىقەتێك كە ھىشتا دەرنەبەراوھ و دەريشنا بېردى، نەك لە بەر ئەوھى ھەقىقەت لە رۆمان دا وھەم و تراويلكەيە، و لەوانەيە ھەر لە بنەپەتەوھ بوونى نەبى، بەلكو بە ھۆى ئەوھى مرۆف ھىشتا نەيتوانىوھ سەرلەبەرى گۆرەپانى ئىمكاناتى ئىنسانى خۆى پشكنى و لىكيانبداتەوھ.^۹ جا ھەر لە سۆنگەى ئەم راستىيەيە كە كۆندىرا لەسەرى دەپوا و دەلى، بنەماى رۆمان پرسىارە، نەك ھەلۆيست گرتنى ئەخلاقى، چونكى ھەلۆيستی ئەخلاقى گرتن ئەو پيش گريمانەيەى لەگەلە كە سەرپاكى ھەقىقەتەكان ئاشكرا بوون و ھىچ گىرو گرفتێك لە سەر رىگای جيا كەردنەوھى چاك لە چەوت و پاك لە پيس بەدى ناكريت، كەچى عەقلى رۆمان، كە عەقلىكە بەرزتر لە عەقلى شەخسى، عەقلى گومانكەردنە لە يەقىنەكان، عەقلى شك كەردنە لەو بەناو راستىيانەى كە ھەر ئان و سات بۆيان ھەيە بە دەمامك سەپنەوھ لە دەم وچاوى سوورا و سپىاو كراويان بە درۆيەكى پيس و پووچ زياتر دەرنەچن.

ئەم تايبەتمەندىيە بابەتى و مەزووعىيانە وا لە فۆرمى رۆمان دەكەن كە بە گوتەى كۆندىرا، تا ئەندازەيەك سەربەستىيەكى بىسنوورى ھەبى، سەربەستىيەك كە رىگا دەدا بە رۆماننوس لە چوار چۆھى دەقى رۆمانەكەى دا كايە بە تەكنىك و زمان و كەسايەتى و كات و شوين بكات و ئەو جىهانەى خۆى دەيەوئى بىخولقينى، جىهانىك كە بىگومان زياتر لەوھى

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

ئاكام و ئەنجامهكانى سهرنجراكييش بن رهوتى روودانى بهسهرهاتهكانى گرینگن. به وتهيهكىتر فورمى رومان يانى شيوهى شكل گرتنى رومان، چونكى رومان بهرلهوهى ئەنجامى ههندى رووداو بى، رهوتى روودانى كومهليك بهسهرهات و كيشه و رووداوه. ئەو رهوتهى كه من لي رهه دا پي لهسهر دادهگرم ههر ئەو شتهيه كه جورج لوكاچ - يش، ههلبهت له پيوههندى دهگه ل كهسايهتى روماندا، ئاوا باسى ليدهكا:

«كەسايهتیه داستانییهكانى ریالیستهگهورهكان ههر كه له نیو خه یالی نووسهردا نوتفهیان بهست، ژيانى سهر بهخوی جیا له داهینهرهكهیان دهسپیدههکن، ئەوان رهوتیک دهپيون و تووشی چاره نووسیك دهبن كه دیالیکتیکی دهروونی ژيانى كومه لایهتى و روحی خویان بویان دیاری دهكا. ئەو كهسهی رهوتی گورانکاری كهسايهتیه دهسکردهكانى خوی به دلخوازی خوی، دهسنیشاندهكا، ناتوانی ریالیستیکی راسته قینه ونووسه ریکی گرینگ بیت.»¹

ئەو روماننووسه ی فورمى رومانه كه ی خوی له نیو رهوتی روچوون و راسانى رووداوهكانى دهقی داستانه كه ی دا بدوزیته وه، بیگومان ئەگه ره ندهیشهیه کی فهلسه فیش ترنجابیتته نیو رومانه كه یه وه، ئەو ئەندهیشهیه هیهچ كات شكل و بیچمیکی سهلت و ئابستراكت به خویه وه ناگرى، چونكى فهلسه فهی روت، ئەندهیشه و كه لکه له ی فیکری له نیو فهزایه کی ئینتیزاعی، و داپراو له كهسایهتى و بارودوخیاندا پهروه رده دهكا، كه چی ههر ئەو ئەندهیشه و كه لکه له فیکرییه له قالبی روماندا بهرگی بارودوخیکی ئینسانی وکات - شوینیکی واقعی له بهر دهکری. (لیره دا مانای وردی واژه ی «واقع» م مه بهسته، واته ئەگه رکات - شوینیکی خه یالی و فانتازیايش

گێڕانهوهی پێدەشتی کارموزه کوزراوه کلن

بیت، هەر له بهر ئهوهی کات شوینیکی داستانییه، که وایه واقعییه.) «هەر بۆیه رۆماننووس شهیدای دهنگ و رای خۆی نییه له سهڕ بابه تیکی تایبته، به لکو ئه فسوونی ئه و شکل و فۆرمه ده بی که له دارشتنی رۆمانه کهیدا ره چاوی ده کا. رۆماننووس له چوارچۆیهی شکل و فۆرمی رۆمانه کهیدا جوابی ویست و خواستی خهون و خولیاکانی خۆی ده داته وه، و ته نیا هەر ئه و شیوه تایبته ته له شکل و فۆرمیش ده بنه پاژی بنه پهرتی به ره مه که ی. له کارل چاپۆک -ی رۆماننووس، ده پرسن، بۆچی شیعری نانووسی، له وه لام دا ده لئ: «چونکی بیزارم له وهی باسی خۆم بکه م.»^{۱۱} رۆماننووس، فلۆبیر گوته نی، ئه و که سه یه ده یه وی له پشت به ره مه کهیدا خۆی بشاریته وه، که چی ده زگای بلاو کردنه وهی ره سمی و گشتی هه ول ده دا به ره م له پشت وینه ی نووسه ره کهیدا ون بکا^{۱۲}، ئه و کاره ی که ده زگای سانسۆر و ره خنه گری سوننه تیش هه رکام به شیوه یه ک و به نیازیکی جیاواز ده یکه ن. که واته فۆرمی ئه و رۆمانه ی که «لایه نی میژوویی ژیان و بوونی مرۆف» ده پشکنی، ئه و لایه نه ی که لای کۆن دیرا ده بیته هۆی ئه وه ی به رۆمانیک بلی رۆمانی چاک، تا ئه ندازه یه ک سه ره به سته، سه ره به ستییه ک که دوا جار هه ولی به جیهینانی ئه رکی ئه خلاقیی رۆمان ده دا، ئه رکی ناسینی «جیهانی بوون». به لام فۆرمی ئه و رۆمانه ی «بارودۆخیکی میژوویی» زه قده کاته وه، تایبه تمه ندیه ک که به رای کۆن دیرا ده بیته هۆی خراپ بوونی رۆمان، دوا جار ده گاته به ر ده می ئه و ئه رکه دژه ئه خلاقیه ی رۆمان که من به «داسه پانی دهنگی نووسه ر» ی ناودیر ده که م، داسه پانی ئه و دهنگه ی که کارل چاپۆک پیی وایه به شیوه یه ک له شیوه کان له نووسینی شیعر دا ئاماده یه و له نووسینی رۆمان دا بزر ده بی. له خۆرا نیه له رۆمانه کانی

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

كۆنديرا دا پيشينه و رابردووى ژيانى كه سايه تيه كانى باسيان ليناكرى،
تهنانهت خوى پيى وايه ئەو رابردوو هەر له بنه رته وه گرینگ و شايانى
سه رنج پيدان نيه. كۆنديرا دوان له رابردووى ژيانى كه سايه تى رۆمانه كانى
به خويندنه وه ميژووى دهزانى. ميژوو روونكه ره وهى گوشه نووتهك و
تاريكه كانى واقيعى رابردوو، به لام رۆمان له هەر چركه ساتيكي زه مان دا
هه لى دۆزينه وهى «پاژيكي نه ناسراوى بوون» ده ره خسيئى و ئەم «زنجيره
دۆزينه وان» دنياى ژيان تيشك پرژين ده كهن. كه وايه ئەگەر ميژوو له سەر
دوو ره گه زى «واقيع» و «رابردوو» يا خود ئاو يتيه كه له م دوو ره گه زه
واته «واقيعى رابردوو» پيداده گرى، رۆمان بۆ روونكردنه وهى «بوون» له هەر
«ساته وه ختيكى زه مان» دا هه ول ئە دا ئينجا ئەگەر ميژوو
ده خوازى «هه نووكه ي بوون» مان بسرينه وه و به نيو دالانه كانى رابردوودا
سه فەر بكه ين، «رۆمان تيدەكوشى وه بيرمان بينيتته وه كه «بوون» له
بيرنه كه ين^{۱۲}»، ئەو بوونه ي كه نهك هەر له رابردوو، به لكو له هه نووكه و
داهاتووشمان دا ئاماده يه و شايانى شيكردنه وه يه. ئەگەر به گوته ي ميلان
كۆنديرا جيهان پرۆسه ي دابه زينى ئاستى به هاكانه، نواندن و نيشاندانى
لايه نى تراژيكي ئەم دابه زينه له گه رانه وهى رووت بۆ رابردووى جيهان دا
مه يسەر نابى، به لكو ده شى له بوونى ئەو جيهانه دا لى بكو لدر يتته وه و
تاوتوى بكرى. كه واته ئەگەر رۆمان بوونمان وه بير دينيتته وه به هوى
ئە وه يه كه له كيشه ي بوون ده كو ليتته وه و رووكرد و روانينيكي
بوونناسانه ي هه يه. لي ره دا ئەگەر بمانه وى باس له و قه لشت و كه له به ره
بكه ين كه رۆمانى مۆديرنى به يه كجارى له رۆمانى سوننه تى دابرى،
بيگومان ده بى په نجه بخه ينه سەر هەر ئەم رووكرده بوونناسانه يه ي رۆمانى

گێڕانهوهی پندهشتی کارنامه کوزراوه کلن

مۆدێرن. «کافکا»ش پێی وایه رۆمانووس پێویسته گریمانهیهکی بوونناسانهی سهبارهت به جیهان ههبیته کافکا خۆی ئەم راستییە تا ئەو رادهیه له دنیای داستانهکانیدا رهنگه داتهوه که هه نووکه دهسته واژهی «جیهانی کافکایی» بۆ پیناسه کردنی سه رومری ئەو چیرۆکانه به کار دهبرێ که بۆن و بهرامهیهکی بوونناسی کافکایان لیبیسریته، بی شک ئەم رووکرده بابهتیانه تازهیه فۆرم و یاسا و ریسیایهکی شکل خوازانهی تازهش دهخوای. واته رۆمانووسی مۆدێرن له هه مان کاتدا که به ئەندیشهیهکی مۆدێرن ده نووسی ده بی خاوهن دید و تیروانینیکی مۆدێرنیش بی. ئەگەر لیکۆلینه وهی بوون، نهک خویندنه وهی رووتی میژوو، بوو به بابتهی سه رهکی ئەندیشهی رۆمانووسی مۆدێرن، بیگومان کۆمه لیک ته کنیک و ته مهیدی نویش بوون به هه وی و ده سمایهی فۆرمی هه ر ئەو رۆمانووسه بۆ نمونه له قوناغی رۆمانی مۆدێرن دا نووسه ر چیتر یه که مین و دوایین ده سه لاتداری گێڕانه وهی رۆمانه که ی نیه، و له تیوری رۆمان دا ئەم بیروکه یه دیته ئاراوه که ئەگەر برپاره نووسه ر له جیاتی توانه وه له نیو بوتهی رۆمانه کهیدا، خویشی له دهقی داستانه که دا ئاماده بی، ده شیته که سایه تی خۆی بینیته ئاست و ئەندازهی که سایه تییه کانی دیکه. گۆستاف فلۆبیر له و رۆمانووسه پیشه نگانه بوو که بۆ یه که مجار جاپی «نووسه ری نادیار» ی دا، و سالی ۱۸۵۲ رایگه یاند که ده بی ئاماده بوونی نووسه ر له چیرۆکه کهیدا به ته واوی شاراوه و نادیار بی. فلۆبیر ده لی: «نووسه ر ده شی له چیرۆکه کهیدا، وهک خوا له جیهان دا، له هه موو شوینیک بیته، به لام له هیچ جیهک دیار نه بی.»، رۆمانووس «ده بی له کاتی خولقاندن کاری خوا ره چاو بکا و بیکاته سه رمه شقی خۆی، واته بخولقینی و بیده نگ

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بميينى»^{١٤} يان نموونه يه كى تر له و ته كنك و ته مهيدە نوينا نه مه سه لهى
 كو تاي رومانه كه له رومانى سوننه تى و موديرن دا دوو شيوهى جياوازى
 هه يه. له برى نه نجام و ناكامى يه كجاره كى و قه تى رومانى سوننه تى كه
 له ودا هه رچى مه ته له هه لديت و هه رچى چاره نووسى كه سايه تيه كانه
 ناشكرا ده كرى، له رومانى موديرن دا ناكام، ناكاميكى ناديار و نانشكرايه،
 چاره نووسى كه سايه تيه كان له ته م و مژدا نه ميينه ته وه، و خوينه ر ناتوانى
 برپاريكى قه تى و قسه بر بو كو تاي رومان بدات.

كه واته رومانى موديرن له گشتيترين پيناسهى خو دا له نيو بازنهى
 بوون دا ده خوليه ته وه و له كيشهى هه رمانى بوون ده كو ليه ته وه. نه گه ر
 رومانى موديرن به هيچ بونه يه كه وه و بو هيچ بيو كه يه كى ئايدىالوژيك حوكم
 ده رناكا، نه گه ر رومانى موديرن چاره نووسى كه سايه تيه كانى خو به
 ده ستى قه ده ريكى ده ره وهى ده قى ديارى ناكا، نه گه ر رومانى موديرن سه ر
 به نيو ناخى مروقه كان دا شو ر ده كاته وه، نه گه ر رومانى موديرن ناكامى
 يه كجاره كى و راشكاو بو ده قى داستانه كهى ده سته به ر ناكات، له به ر
 نه وه يه كه نه م راستيانه خو يان سه ر له به ر تا يبه تمه ندى و گه وه رى
 جيهانى بوون. نه م هه قيقه ته شمان له ياد نه چي ت كه نه گه ر رومانى موديرن
 له جيهانى بوون ده كو ليه ته وه خو يشى دوا جار ده بي ته جيهانى بوونيكى
 سه ربه خو كه ده شى ليك بدر يه وه و هه ل بسه نكي ندرى. رومانى موديرن
 نه وه ندهى له جيهان دا ده ژى نه وه نده ش خو جيهانيكه بو ژيان. رومان تا
 نه و ساتهى جيهان نامادهى وه رگرتن و خو يند نه وهى بى، وزه و بر شتى له
 دوانه هاتووى خو بو نو يكر دنه وهى ناسته كانى ژيان ده خاته گه ر وه كو و
 ميلان كو نديرا ده لى: «نه گه ر به راستى رومان ده بى له ناو بچى، نه وه به و

گێڕانهوی پێدهشتی کارموزه کوژراوهکان

هۆیه نیه که هیژ و برستی لیبراوه، به لکو له بهر ئهوهیه که رۆمان له نیو جیهانیك دا به سهردهبات که ئیتر جیهانی ئهوه نیه.¹⁰ «رۆمانی مۆدیرن ئهوه خهونانهی مرۆف نایانبینی، یان دهیانبینی و له بیریان دهباتهوه، بۆ مرۆف دهگێرپتهوه، ئهوه خهونانهی نهك ههر له واقیعهکانی ژیانمانهوه سهرحاوه دهگرن، به لکو دواچار خۆیشیان دهبنه پاژیکی لیكدانهپراوی واقیعهکانی ژیانمان.

(٢)

من نامهوی لهم وتارهدا پهل بۆ ههموو لایهنیکی «پێدهشتی کارموزه کوژراوهکان» بهاویژم و خۆم به ههموو قوژبنیکی دا بکهه، به لام له خویندنهوهیهکی چر و پری خۆم دا ئهمهوی له سهه دوو بابتهی به روالته جیا له یهکدی و له راستیدا لیكدانهپراو لهنگهه بگرم و کاریان له سهه بکهه: لهم رۆمانه دا ئهوه کایانهی بهکات و ئهوه فیلانیهی له فۆرم کراون کامانهن؟ دیاره باسکردن له سهه دوو تهوهرهی گرینگی وهك زهمان و فۆرم له رۆماندا پیویستی به خویندنهوهیهکی بوتیقایییه بۆ ئهه رۆمانه، بوتیقا لیره دا به مانای ئهوه ئیمکانات و دهههتانه زمانییانهی دهقی رۆمانه کهیه که ههلی دۆزینهوهی پاژیک له شوناسی جیهان و ژیان و ئینسان بۆ خویننهه دههههسینن. ئهوه شتهی که دهکری دواچار وهك دهسکهوتیکی ناراستهوخوی ئهه خویندنهوهیه له قهلهه بدری کایهکردن به تهکنیک و تهمهید و فۆرمه تازهکانی رۆمانی مۆدیرنه له ریگی دابهزاندنیان له سهه کۆمه لگایهکی سوننهتی وهك ئهوهی بایز، کهسایهتی سهههکی « پێدهشتی...» تیا دهژی، و ههر وهتر له ریگی کهك وهرگرتن له

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

زهرفیه ته زمانی و فۆرمیه کانی ژانریکی سوننه تی وه کی بهیتی کوردی له م رۆمانه دا. به وتهیه کی تر مه رج نیه رۆمانی مۆدیرن ته نیا له مرۆقی مۆدیرن و کۆمه لگای مۆدیرن بدوی بۆ ئه وه ی خه سلّه تی مۆدیرن بوونی خۆی نه دۆرپینی، وه کی چۆن ئه م مه رج له م کاره ی شیرزاد دا ره چاو نه کراوه، به لام که لک وه رگرتن له ته کنیک و ته مهید و ئامرازه کانی رۆمانی مۆدیرن یه که مین و دوا یین شه رتی مۆدیرن بوونی رۆمانه . بیگۆمان ئه م ته کنیک و ته مهید و ئامرازانه ش وانیه بلین سهر له به ریان له وه پيش له سه ر دهستی کۆمه لیک رۆماننووسی مۆدیرنی پيشه نگ خولقیندراون و به ره مه هاتوون و ئیستا ئاماده و ته یار له به رده ستمانن، و ئه رکی رۆماننووسی مۆدیرنی ئیمرو هه ر ئه وه نده یه ده ستیان بۆ دریز بکا، و له هه مبانه ی ئه و ده قه مۆدیرنانه ی پيشوو ده ریان به یینی و بیان خاته نیو هه مبانه ی ده قی خۆی، و به مجوره مۆری مۆدیرن بوون به نیو چاوانی به ره مه که یه وه بلکینی، به لکو ئه م ته کنیک و ئامرازانه کۆمه لیک زهرفیه تی زمانی و فۆرمین که ده کری چروپریان بکه ییت یان لق و پۆپیان لیکه یته وه، پیمان زیاد بکه ییت و تیکه ل بکرین یا خود لیمان که م بکه یته وه و لیکجیا بکرینه وه. شیرزاد هه سه ن له «پیده شتی ...» له ریگای پیکه یینانی پئوه ندییه کی نیوان ده قی له مابه یینی هه یران و رۆمان دا زهرفیه تیکی فۆرمی دیکه ی به زهرفیه ته فۆرمیه کانی رۆمانی کوردی زیاد کردوه، و زهرفیه ته زمانیه کی دیکه ی تیکه ل به زهرفیه تی زمانی رۆمانی کوردی کردوه.¹⁶ به لام ئه و شته ی ریگامان پیده دا ئه م زیاد و تیکه ل کردنه به بابه تیکی ره وا بزانی ته نیا به هۆی ئه و شیوه رووبه روو بوونه وه وه یه که شیرزاد له گه ل زه مان و ته کنیک و فۆرم و که ره سه گێرانه وه ییه کانی «پیده شتی» دا بوویه تی. به وته یه کی تر

کیرانهوی پیدهشتی کارنامه کوزراوه کان

شیرزاد بهر له وهی بیهوی گۆرانکارییهك له فۆرمی رۆمانی کوردی دا بهدی بیئی، ویستووویهتی رۆمان - بهمانای وردی واژه - بنووسی. بۆیه بیگومان که لکه لهی من له م نووسینه دا سه لماندنیه هه لکه وته بوونی «پیدهشتی...» نیه، ئە وهندهی ئە مهوی به زمان و تیروانینیکی رهخنه گرانه وه باسی هه ندی کایه ی زه مانى و فۆرمی به ره مێك بکه م که سه ره تا ده یه وی رۆمان بی، پاشان رۆمانی کوردی بی و دوا جاریش رۆمانیکی کوردی مۆدیرن بی.

(۳)

له سه ره تا وه ده بی بلییم «پیدهشتی کارنامه کوزراوه کان» رۆمانیکی ده روونشیکارانیه (Psychological Novel) و وه کوو هه ر رۆمانیکی ده روونشیکارانیه دیکه سه روکاری له گه ل توێژه کانی ئاخاوتنی عه قلانییه^{۱۷}. «ئه وه له بهر ئە وهی بزانی ئە م رۆمانه به گشتی جیا به له و رۆمانانه ی که به رۆمانی «شه پۆلی زهین» (Stream of consciousness) ناسراون، و نمونه هه ره بهر چاوه که ی له ئە ده بی دنیا دا رۆمانی به ناو بانگی «توورپه یی و هات و هاوار» (The sound and the fury) ی ویلیام فاکنیره... لی ره دا زهین بریتیه له سه ره له بهری ره وته کانی زهینی که به تایبه تی توێژه کانی بهر له ئاخاوتنیش ده گریتته وه. قه له مپره وی زهین ده کری له سنووری پیش له ئاگاییه وه ده سپیبا و بگاته توێژه کانی ئاخاوتنی عه قلانی،^{۱۸} ئە و توێژانه ی، وه ک گوتمان، رۆمانی ده روونشیکارانیه کاریان پیده کا. به لام رۆمانی شه پۆلی زهین به و توێژانه وه خه ریک ده بی که ده که ونه بهر له توێژه کانی پیوه ندی (ارتباط) و ئاخاوتن (گفتار). به وته یه کی تر له رۆمانی ده روونشیکارانیه دا هۆش و یاده وه ری که سایه تی ده که ونه گه ر و حاله ت و ره وته ده روونیه کان له ریگا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

و روانگهی ئەوانهوه دەنویندرین، کهچی له رۆمانی شهپۆلی زهیندا، زهین، به مانا تایبهتییهکهی خۆی، ئەو تووژانهیه که ناگه نه ئاستی پێوهندی (جا) چ له قسهکردن دابی، چ له نووسین). له تووژهکانی ئاخاوتندا نهزم و تهکووزی و ریک و پیک و عهقل و ئاوهز ومهنتق له ئارا دان، کهچی له تووژهکانی بهر له ئاخاوتندا ئەم فاکتۆرانه ئاماده نین، و ههر بۆیهش خاوهن تهکووزیهکی مهنتقی و زهمانیی ئەوتۆ نین^{۱۹}. له «پێدهشتی ...» دا ئەوهی به عام پێی له سهر دادهگیری ئاشکرا کردنی ئاگایی دهروونی بایزه، نهک پشکنینی تووژهکانی بهر له ئاخاوتنی زهینی ئەو، ههر چند تهنیا له تاکه دیمهنیکی کورت خایهنی ئەم رۆمانه دا، هه وره تریشقه ئاسا، له تهکنیکی شهپۆلی زهین که لک وهرگراوه:

...ژنهکهی بهد عهمله ئەوهندهی دیکه شیتیان کرد له سهر شهرهف ههر دوو عهشیرهتهکه یهکدیان براندهوه ژنیک شهو و رۆژ شیت بوونی براهی که هینایانهوه له دهشتی مهسلهتی دهکهن له پشتهوه خهجره دوینی نا پیری بهستر پیری نهماندیتییه سهفهریکردبیتهوه... خزمانده شتی ئەگه برۆمانمدۆزیتهوه....

ل ۱۶۵

وهکی لهم رستانه دا دهردهکهوی تووژهکانی بهر له ئاخاوتن پهیرهوی هیچ چهشنه مهنتق و یاسا و ریسایهکی عهقلانی بۆ بهدهستهوهدانی مانا ومهبهستیکی ئاشکرا و تایبهتی ناکه ن، و زیاتر لهوهی روونکه رهوهی ئاگایی و وشیری دهروونی کهسایهتی بن، پیشاندهری تیکچرژاوی و ئالۆزی ناخودئاگای زهینییهتی کهسایهتین. ئەم جیا کردنه وهیه م بۆیه به پێویست زانی چونکی سههرله بهری ئەو تهکنیکانهی که فۆرمی ئەم رۆمانه، به تایبهت بابهتی گێرانهوه (Narration)، له ههناوی خویدا هه لیگرتوون یهکسهر ده بهسترینهوه به کار کردن له سهر ئاگایی و دهروونی بایز. ئەگه بهشیکی هه ره زۆر وه ره گرینگی ئەم رۆمانه

کیرانهوی پیدمشتی کارمامزه کوژراوهکان

خویندنهوهی زهینی خودئاگا و وشیارى بايزه، بیگومان ئەو زهینییهته لهو تووژانهوه دەسپیدهکا که به تووژهکانی ئاخوتنی عهقلانی ناودیر کراون، ئەو تووژانهوی هه لگری کۆمه لیک تایبهتمه ندین که توانای پیکهینانی پیوهندیان ههیه، هه ر بۆیه باشتروایه له بری دهستهواژهی «خویندنهوهی زهین» له خویندنهوهی «هوش و یادهوهی» که لک وهربگرین که زیاتر پیشاندهری ههقیقهتی ئەو تهکنیکانهیه که شیرزاد له م رۆمانه دا کاری پیکردوون.

(٤)

بۆ ئەوهی له گۆشه نیگایهکی تایبهت و ئاشکراوه باس لهو کایانه بکه م که له م رۆمانه دا به کات کراون به پیویستی دهزانم جووری ئاماده بوونی هه مین له دهقی «پیدمشتی کارمامزه کوژراوهکان» دا تاوتوی بکه م و کات و زهمانی ئەم ئاماده بوونه روون بکه مه وه. هه مین به چوار جوور له دهقی ئەم رۆمانه دا ئامادهیه:

١- له رابردووی دهق و رابردووی بايزدا:

نموونهی یه که م:

« به یانی زوو که هاتیه دهی، هه مین زوو مه چهکی گرتی و پاراپیه وه. » ل ٣

نموونهی دووهه م:

«... دوینی ئیوارهش هه ر درهنگ گه راپیه وه، درهنگیش نووستن...» ل ٣٢

نموونهی سیهه م:

«... ئەم به یانییه وه ک زۆر له به یانیانی دیکه هه مین له تاو هاواری تو

راچلهکی...» ل ١١٢

٢- له ئیستای دهق و ئیستای ماله ئاغادا:

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

نمونهى يه كه م: «...درهنگى كرد و هه مين هه ر بزره، قهت وا دوانه كه وتووه،

تو بلئى مالى چه له بى يان سمايل به گ ميوانيان هه بووبى...» ل ۱۱۲

نمونهى دووهه م:

«... هه نوو كه وهختى خوڤيه تى... ئان و ساتى ئه وه يه هه مين له ماله ئاغا و

به گله ران به گه رپته وه...» ل

۳- له ئيستاي دهق و ئيستاي زهينى بايزدا:

نمونهى يه كه م:

«... (هه مين وريابه... بانه خليسكى زنى)

هه ميشه له بهر خوڤه دهيدويى... له و په رى دونيا بى وه لامت

ده داته وه...» ل ۵

نمونهى دووهه م:

«... ئه و دهسته بوور و زير و شهقار بووانه هيج ئافره تيك چه زيان پى ناكات،

كه چى هه مين شهوانه نانوي گه ر ماچيان نه كات...» ل ۱۸

۴- له داها تووى دهق و ئيستاي زهينى بايزدا:

نمونه:

«... زورت بو هات، چش له و قورپه زيلاقه يه، پيالوه لاستيكي يه كان

داده كه نيت... له م دهشته چوله هه نوو كه بايه قووش ديارنيه... گه ر بكه ويته ناو قورپ و

ليتاويك، كه نديك، چاليك... كه سيك نايه به دهنگته وه، تو جى ئه مينى و كه ره كه شت به

باريك ريشوله وه له هه مينى وه ژوور ده كه وي، هه مين دلى داده خورپى... له تهنگه تاوى

خوى گونى كه ره كه راده كيشى و هاوار ده كا:

(ئه دى بايز؟)...»

گێڕانهوهی کێدهشتی کارمانه کۆژراوه کله سه ره له بهری ئەم رۆمانه بینهوه یه که مین راستی که سه بارهت به که سیستی هه مین به ئاشکرای خوی به دهسته وه ده دا ئاماده نه بوونی هه مینه له ئیستای دهق و ئیستای بایز خوی دا. به وته یه کی دیکه هه مین به و چوار جۆره ی له سه ره وه ئاماژه مان پیکردن ئاماده یه، که چی هه یچ کات وه ک که سیستییه کی ئیستای و له هه مان کاتیشدا واقعی و نازهینی ده رناکه وی. که وایه که سایه تی هه مین له نیو کایه کانی کات دا به چوار جۆر ئاماده یه و به یه ک جۆر غایب. ئەم نیسبه ته چوار به یه که له سه رتاپای رۆمانه که دا به شیوه یه ک زه قده بیته وه که خوینه ر زۆر زیاتر له وه ی هه ست به غیابی هه مین بکات هه ست به ئاماده بوونی ده کا، بۆیه ده بینین باوه کوو هه مین به که سیستییه کی نیو زهین و خه ون و خه یال و یاده وه ری و زینده خه ونه کانی بایز له قه له م ده درئ، که چی وه ک پاله وانیک ی سه ره کی له سه ر روودا و که سیستییه کانی تری ئەم رۆمانه شوین دانهر و کاریگه ره. به وته یه کی دیکه ئەو ژیا نه خه یالی و وه می و زه یینییه ی هه مین له ده قی ئەم رۆمانه دا ده ژیت دوا جار له خوینده نه وه ی خوینه ر دا زۆر واقعی و به ره هه ست خۆده نوینی، چونکی هه مین خوی که سیستییه کی وه می و خه یالی نیه تا خه سه له تیک ی فانتازیایی بدا به «پیده شتی کارمانه کۆژراوه کان»، ئەوه نده نه بی هه مین به شیوه یه کی خه یالی دیته نیو یاده وه ری و خه ون و خولیاکانی بایزه وه، و رۆماننووس دیت ته نیا ئەو خه ون و خولیا یانه ی بایزمان بۆ ده گێرپیتته وه. گێڕانه وه یه ک که له جیات ی ئەوه ی غیابی هه مین ته نها بخاته نیو یه ک ره هه ندی زه مانیه وه، ئەو غیابه به چوار به ستینی زه مان دا تیده په رینی، و به مجۆره خوی له چوارچیوه ی بهر ته سکی گێڕانه وه یه کی یه ک هیلی و یه ک کاتی ده رباز ده کا.

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

(۵)

گيړانهوه(رهوايهت) له «پيدەشتى کارمامزه كوژراوهكان» دا چ
 دهوريك له و فيلانده دا دهگيړي كه شيرزاد حهسەن له فۆرمى رۆمانى كوردى
 كردوونى؟ ئەم رۆمانه بهگشتى دوو بگيړهوهى (راوى) ههيه: دووهەم كهسى
 تاك و سيهەم كهسى تاك(يان بگيړهوهى ههمووشت زان)
بگيړهوهى ههمووشت زان + بگيړهوهى دووهەم كهسى تاك = بگيړهوهكانى
< پيدەشتى... >

بيگومان دهنگى بگيړهوهى دووهەم كهسى تاك زياترين بارستايى
 رۆمانهكهى بۆ خۆى تهرخانكردووه، بهلام بگيړهوهى ههمووشت زان (داناي
 كل) تهنها له چەند گوشهيهكى گيړانهوهى ئەم رۆمانه دا خو دەردهخا، بۆ
 نمونه:

«...تاريكى و خاموشى بهيهكهوه دادهپژان، دهتوت دهستيكي غهيبى ئەو
 تاريكى وترس و خاموشىيه بۆ نيو دل و مالى دهرويش دينى...» ل ۳۴
 كهچى هەر ريك دواى ئەم گيړانهوهيه له زمان بگيړهوهى ههمووشت
 زانهوه، بگيړهوهى دووهەم كهسى تاك گيړانهوهى خۆى دهسپيدهكا:
 «... بۆ نيو دل و مالى دهرويش دينى. ئەوهنده ترسايه كهرهكه ومانگاكهت لى
 بوون به دوو دهعبا، چوووته ژوروى، ريك رووهو دهلاقهيهك ملت نا كه ههميشه ههمين
 لامپاكهى لى دادهنا،...» ل ۳۴

بهلام له ههندى شوين ئەم دوو جوړ گيړانهوهيه نهك هەر له پهنا يهك
 و به دواى يهك دادين بهلكو جاروبار تيكل بهيهك دهكرين و جهمسرهكانى
 هەر تك گيړانهوه ليكدهئالين، بۆ ويينه:

«... ئان و سات دهستهسرپكى زهردى بۆ راگرته، ليت وەرگرت و ئارهقهت پى
 سرپهوه، دهسته سر بۆنى سينگ ومهكى و ميخهك بهندى ههمينى يان گرتبوو،

گێڕانهوهی پێدهشتی کارموزه کوژراوه کلن

سه‌رمه‌ست وکاستر بووی، ته‌واو... به‌ ته‌واوی زانیت سه‌ر تۆپی کیژانی گوندی شه‌یدا و عه‌ودالته، [تا ئێره‌ گێڕانه‌وه‌ ئی‌بگێڕه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاك بوو، لی‌ره‌ به‌دوا گێڕانه‌وه‌ی بگێڕه‌وه‌ی هه‌مووشت زان ده‌سپێده‌کا] ته‌واو.. به‌ ته‌واوی ژنان و کچان ده‌ستیان له‌ هه‌موو کار و ئیشیک سارد بووه‌، چش له‌ سووتانی شیو به‌ مه‌نجه‌له‌وه‌، چش له‌ برسیه‌تی منالان و تولا‌زان و پیاوان، منالان که‌بینیان پیاوه‌کان سپر و بی‌ ده‌نگ سه‌ر باده‌ده‌ن، له‌ شه‌رمانا له‌ سه‌ر چیچکان هه‌لترووشکان...»

ل ۸۰ - ۸۱

یان له‌م نمونه‌ ئاشکرایه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌بینین گێڕانه‌وه‌ سه‌ره‌تا له‌ زمان بگێڕه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاكه‌وه‌ ده‌گێڕدریته‌وه‌، پاشان ده‌گۆرپی و ده‌بیته‌ ده‌نگی بگێڕه‌وه‌ی هه‌مووشت زان، و ئینجا دیسان دیته‌وه‌ سه‌ر نه‌زمی پێشوو، واته‌ گێڕانه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاك ده‌سپێده‌کاته‌وه‌:

بگێڕه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاك: «... ته‌زوویه‌کی شیرین به‌نیو ده‌ماره‌کانتا می‌رووله‌ی کرد، به‌ په‌له‌ چاوانت هه‌لبری، هه‌مینت بینی له‌گه‌ل ئه‌و ده‌نگ و نالینه‌، له‌ ئاه‌ی تۆ به‌ یه‌کجاری رۆحی بوو به‌ مه‌لیکی سپی ئه‌وین و له‌ شه‌ققه‌ی بالی‌دا،

بگێڕه‌وه‌ی هه‌مووشت زان: له‌ نیو قه‌فه‌زه‌ی ته‌نگی سینه‌ی ورشه‌ ورش بالی لیک ده‌دا، خۆی بی‌ په‌ر و بال ده‌بینی‌یه‌وه‌، سۆزی عیشقیکی بی‌ ئامان ده‌یخسته‌ سه‌ر که‌لکه‌له‌ی گریان، ئه‌سپی چه‌زیک هه‌لیگرت، ئه‌مجاره‌یان بایز به‌ ته‌نیا بۆ هه‌مینێ چه‌یرانه‌که‌ی ده‌چپی.

بگێڕه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاك / وات هه‌ست کرد جگه‌ له‌ خۆت و هه‌مین که‌س له‌و گونده‌دا نه‌ماوه‌...»

ل ۸۳

ئه‌و پرسیاره‌ گرینگه‌ی لی‌ره‌دا دیته‌پیش ئه‌وه‌یه‌: بۆچی شیرزاد چه‌سه‌ن دوو بگێڕه‌وه‌ی بۆ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م رۆمانه‌ ده‌سته‌به‌ر کردووه‌؟ له‌ ئارادا بوونی دوو بگێڕه‌وه‌ چه‌ شوینیک له‌ سه‌ر فۆرمی ئه‌م رۆمانه‌ داده‌نی؟ له‌ ریگای روونکردنه‌وه‌ی ژماره‌ی جووری بگێڕه‌وه‌کانی ئه‌م رۆمانه‌ و ئه‌و

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

پرسیارهوه خۆمان به ژووری باسیکی گرینگدا دهکهین که ئەگەر به تیشکی ههندی سهرنج و تیبینی روونی نهکهینهوه لهوانهیه له تاریکایی نهزانیی ئەم ژوورهدا به زۆر جوانکاری و وردەکاری فۆرمیی «پێدهشتی...» پهی نهبهین.

وێدهچێ بگیڕهوهی دووههه کهسی تاک لهو شوینانه دهکهوێته قسهکردن که مهبهست خویندنهوهی یادهوهری و زهین و خهون و خهیاڵهکانی بایز، یان لانی کهم روونکردنهوهی بارودۆخی دهروونی یان ههله و مهرجی دهههکی بایز خۆی بی، وهکی چۆن لهو شوینهوه (لاپههه 63) که بایز دهیهوئێ حهیران بۆ ژنانی گوندی بچپێ وردە وردە گیڕانهوهی رۆمانهکهش بۆن و بهرامههی گیڕانهوهیهکی حهیراناوی دههات. ئەو فیلهی شیرزاد ههسهن له چهندین ریگاوه و یهک لهوان خولقاندنی کهسایهتیهکی له جووری بایز - که دیاره حهیرانبیژیکی دهنگخۆشه - له فۆرمی رۆمانی کوردی دهکا، لیڕهدا خۆ دهنوینێ. شیرزاد ههسهن بهم شیوهیه ریگای ئەوه به خۆی دههه له زهرفیهت و دهههتانه زمانی و مانایی و فۆرمیهکانی دهقی حهیران به قازانجی رۆمانهکهی کهک وهربگری، و بهمجۆره پردی پیوهندییهکی پتهوی نیوان دهقی له مابهینی دهقیکی فۆکلۆریکی له جووری حهیران و ژانریکی مۆدیرنی وهک رۆمان ههلبهستی، و لهسهه دهستی ئەم فیله، گیڕانهوهیهکی نوێ بخاته سهه زمانی بگیڕهوهی دووههه کهسی تاک که له راستیدا ریگای ئەوهی پیبدری حهیران بکا به گیڕانهوهی خۆی. «گیڕانهوهی حهیران» یاخود «به گیڕانهوه کردنی حهیران» ئەو فیلهیه که دهکری وهک دهههتانیکی نوێی فۆرمی لهم رۆمانهدا چاوی لیبکهین. ئەو فیلهش شتیکی نیه رۆمانهکه خۆی لیمانبشاریتهوه:

گێڕانهوهی پێدەشتی کارموزه کوزراوه کلن

«... هه نووکهش زۆر شهوان فیلی لی دهکە ی... به ندیک دەست پی دهکە ی، له ناکو دهیپری و دهچیتهوه سەر ئه و بهنده ی که به (همین) دا هه لبللی ی، هه ر جاره و به رۆج و سه دایه کی دیکه وه دهیچری...» ل ۷۶

به لام بگێره وه ی هه مووشت زان، وه ک به خویندنه وه ی وردی رۆمانه که دا ده رده که وئی، زیاتر بۆ خویندنه وه ی زهینیه ت یان به گشتی جیهانی دهروونی هه مین به کار ده بری، هه ر چه ند له زۆر جیش بۆ وه سفی دنیا ی ده ره وه به گشتی له کار ده کری. دیاره بگێره وه ی دووه م که سی تاک ته نیا ده ستی به دنیا ی ناخی بایز راده گا، بۆیه له و شوینانه ی باسی هه ست و بارودۆخی دهروونی هه مین ده کری به بی ئه وه ی راسته وخۆ لامان ئاشکرا بکری بگێره وه ی هه مووشت زان قسه مان بۆ ده کا:

بگێره وه ی دووه م که سی تاک: «.. بۆیه له ترسانا هه موو ده موو ئیواره یه ک به رله وه ی که ره که ت له خۆشی گه یشتنه وه به مائی.. به خۆشی ئالیک و ئاخوڕ بزه ری، هه مین ده هاته ده ری، ده رگا و باوه شی گه رمی بۆ ده کردیته وه،

بگێره وه ی هه موو شت زان: وه ی له و پێشوازیه پر له شه رم و شکۆیه، هه میشه گوئی هه لده خست، ئه گه ر قاژه قاژی ریشۆله کانی ببیستایه، با له و په ری گه ره کیش بوایه، خه نده یه کی شیرین و ماندوو ده نیشته سه ر لیوانی، ئه گه ر ده رویش سواری که ره که ی بوایه، ده لیل بوو که هیلاک و دلسارد و ماندوو هیچی راو نه کردوه،

بگێره وه ی دووه م که سی تاک: ئه گه ر سه د رۆژان به کۆلی به تاله وه به اتبایه ته وه خۆت مۆن و گرژ نه ده کرد، له به ر دلی هه مینی به سه ر خۆت نه ده هیئا، نه رمه نه رمه له ژیر لیوه وه هه یرانت ده چری...» ل ۹۳

دیاره ئه گه ر له خۆمان بپرسین بۆچی له م رۆمانه دا دهنگی بگێره وه ی دووه م که سی تاک به سه ر دهنگی بگێره وه ی هه مووشت زان دا زاله، له وه لام دا بۆمان هه یه بلین چونکی ئه م رۆمانه هه ولێکه بۆ

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

هه لکۆلینی خهون و خه یاله کانی بایز، و ئه وهی راستیش بی خویندنه وهی دنیای دهروونی هه مین خۆی له نیو خه یاله کانی بایزه وه سه ر چاوه ده گری، بۆیه گێرانه وهی سیهه م که سی تاک خوی پاژیکه له گێرانه وهی دووهه م که سی تاک، که ئه م بۆچوونه به زمانی خشته ده بیته:

بازنه ی گێرانه وه

لیره دا ئه مه وی پرسیاریکی سه ره کی تر و گرینگتر بیئمه گوپی و بپرسم هو ی چیه زمانی گێرانه وهی ئه م رۆمانه زمانی که هیراناوییه، و به زیاترین ریژه که لکی له و خه سه له تانه وه رگرتوو که زمانی ده قی که هیرانی که پیکده هیئن و پروپاراوی ده که ن؟ به وته یه کی دیکه بۆچی له م رۆمانه دا زمان بگێرانه وهی دووهه م که سی تاک پره له و واژه و زاراوه و ده سه ته واژه و وه سف و ده ربهرینانه ی که زۆرتر ده کری ته نیا له ده قی که هیران دا بیان دۆزینه وه؟ ئایا ئه م ته مه هیده وای له م رۆمانه نه کردوو له رۆمانییه تی دابپردری و به ره و یه کگرتنه وه له گه ل ده قی که هیران ریگا بگریته به ر؟ باشه ئه گه ر بایز خۆی که سی تییه کی که هیرانی ژه و ته نانه ت ئه گه ر خویندنه وهی تو یژه کانی عه قلانی شی خویندنه وهی کۆمه لیک رسته ی که هیراناوی بی، بۆچی

گێڕانهوی پێدهشتی کارنامه کوزراوه کلن

دهبی لهو جیگیانهی که هه‌مین بانگی بایز ده‌کا و به‌ دوا‌ی‌دا ده‌گه‌ری
زمانه‌که دیسان‌ه‌یراناوی بی؟! بۆ نمونه:

«...هه‌مین به‌ پێ‌ خاوسی به‌ نیو دێک و دالی بیستانه‌که راده‌کا، به‌ هه‌موو
لایه‌کدا غار ده‌دا، هۆ بایز... هۆ بایز... کوره‌ ده‌توو له‌کینده‌ری؟ ده‌ ده‌نگ هه‌لپه‌ره...
خوداوه‌ندی میری مه‌زن، ئه‌توو بایزۆکی له‌ من مه‌ستینه‌، که ئه‌تووم لی‌ بزب بی مردن
خۆشتره‌ له‌وی ژیا‌نی، باز له‌ هه‌چ کوی‌ نا‌حه‌سیته‌وه‌ نا‌چیته‌وه‌ سه‌ر هیلانی، ئه‌من ئه‌ورپۆ
به‌ ته‌مات بووم، سنگی خۆمت له‌ بۆ به‌سی به‌نگی بکه‌م، شوخیان بده‌م ئه‌و قه‌ره
زولفانه‌ی وا له‌ خه‌نی‌ نا، سینه‌ی من لۆ توو ده‌یکه‌مه‌وه‌ به‌ ده‌فته‌ر خانی، چاوانیشم به‌
ساقی وه‌ختی شه‌راب گێرانی، نا. ده‌با سینه‌ی من به‌ په‌نیری توو بی، وه‌ختی پارو
لیدانی، به‌لکو به‌سه‌یته‌وه‌ له‌ ئیشی گرانی ئه‌م ده‌شت و چۆله‌وانی و به‌پیا‌نی...»

ل ۱۰۸ - ۱۰۹

بۆ دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامی ئه‌و په‌رسیاران‌ه‌ی سه‌ره‌وه‌ که له‌ راستیدا
هه‌موو هه‌ر یه‌ک په‌رسیارن ده‌کری ئاماژه‌ به‌و خاله‌ بکه‌ینه‌وه‌ که له‌ به‌شی
(۳) ی ئه‌م وتاره‌دا به‌ توندی پیا‌مان له‌ سه‌رده‌گرت.
له‌ویدا گوتمان رۆمانی «پێده‌شتی...» رۆمانیکی ده‌روونشیکاران‌ه‌یه‌ و
بیگومان زۆربه‌ی خه‌ون و خه‌یال و خولیا و زینده‌خه‌ونه‌کانی بایز و
خوینده‌نه‌وه‌ی توێژه‌کانی ئاخاوتنی عه‌قلانی بایزه‌. ده‌یجا له‌ سۆنگه‌ی
ئه‌وه‌ی بایز خۆی پیاویکی هه‌یرانبیژ و له‌ هه‌مان کاتیشدا ئاشقه‌ - هه‌م
ئاشقی هه‌یران هه‌میش ئاشقی هه‌مین - راستیه‌کی حاشاهه‌لنه‌گره‌ که خۆیا
کردن و نواندنی ئه‌م جووره‌ ئاخاوتنانه‌ به‌م شیوه‌ و له‌ فۆرمی ده‌قدا هه‌ر
ئه‌و زمانه‌ی لی‌بکه‌ویته‌وه‌ که به‌ زمانی هه‌یراناوی ناو‌دی‌رمان کرد، ئه‌وه‌ له‌
حالی‌کدایه‌ که گێرانه‌وه‌ی بگێره‌وه‌ی هه‌مووشت زان پیاویست نا‌کا له‌
چوارچیوه‌ی ئه‌م جووره‌ زمانه‌ تایبه‌ته‌ دابی، که هه‌ر له‌م رۆمانه‌ش به‌ راستی
نا‌چیته‌ چوارچیوه‌ی زمانیکی هه‌یراناوی له‌م ده‌سته‌. به‌ تایبه‌ت له‌ ورووه‌وه‌

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

که گوتمان ئەم بگێرەوه هه مووشت زانه زیاتر بۆ گێرانهوهی دنیای دەرروونی هه مین و هه روهتر جیهانی دهرهوه به گشتی، دهسته بهر کراوه. لێره دا دیسان ئەگه رێینهوه سه ر پرسیاره که ی پێشوومان: دهی که وایه بۆ چی هه مین، وه کی ئەو نمونه یه ی هینامانه وه، به و زمانه حه یراناوییه بانگی بایز ده کا؟! بێگومان لێره دا ته نیا په ی بردن به و فیلانیه که شیرزاد حه سه ن له فۆرمی ئەم رۆمانه کردوونی، یان پیزانین به و فیلانیه که له فۆرمی ئەم رۆمانه دا هه ن یارمه تی دۆزینه وه ی وه لّامی ئەم پرسیاره مان ده ده نه وه. ئەم نمونه یه و ده یان نمونه ی دیکه، که هه مین تییدا به دوا ی بایزدا ئەگه ری و قاوی ده کا شتی ک نیه که له زه ین و خه یالی هه مین خۆی دا تیپه ری بی، یا خود شتی ک نیه که راسته وخۆ له زمان هه مینه وه گو ترابیت تاکوو ئەم به شه به خویندنه وه ی زه ین و خه یالی هه مین یا خود گێرانه وه ی راسته وخۆی قسه کانی هه مین له قه له م بده ین، به لکو ری ک به پیچه وانه ئەم به شه که رتی ک له خه ون یان خه یالی بایز خۆیه تی که پی وایه ونبووه و هه مین دیت به دوا ی دا ده گه ری و به م شیوه یه هه رای لیده کا، که واته ئەم قسه نه ی هه مین نه ک به خه یالی خۆی دا، به لکو به خه یالی بایزی حه یران بیژدا ده گزه ری، دیاره به پی ئەو روونکردنه وانه ی پێشوومان لێره دا و به م شیوه یه که لک وه رگرتن له توانا و ئیمکاناتی زمانی حه یران بۆ بگێرەوه که ی، له چوارچیوه ی بوتیقای داستانی دا، بابه تی کی ریگاپی دراو و ره وایه، که چی هه مین له هه ر شوینی کی ئەم رۆمانه دا که له دهره وه ی خه یالی بایز دایه، که قسه ی خوی ده کا به م شیوه یه و به م زمانه نادوی. که وایه هه مین له م رۆمانه دا دوو جوړ ئاخاوتنی هه یه: ئاخاوتنی هه مین له جیهانی واقع دا، ئاخاوتنی هه مین له جیهانی خه یالی بایزدا. لێره دا

گێڕانهوهی پێدهشتی کارموزه کوزراوهکان

سهرنجی خوینەر بۆ نموونهیهك له ئاهاوتنی هه‌مین له جیهانی واقعی راده‌کێشم و هه‌لسه‌نگاندن و به‌راورد کردنی له‌گه‌ڵ نموونه‌که‌ی پێشوو که نموونه‌یهك بوو له ئاهاوتنی هه‌مین له جیهانی خه‌یالی بایزدا ده‌هیلمه‌وه بۆ خۆی:

«... چه‌نده دلی خوش ده‌بی که ته‌له‌که مشکێکی دیکه‌ی گرتوو، ده‌بیا و له سه‌ر گووفه‌که‌که فری‌ی ده‌دا، ده‌یکا به‌ هه‌را و گه‌ره‌ک له خوی کۆ ده‌کاته‌وه، ئەم ده‌لی:

/ئەم چه‌یوانه له‌عنه‌تی‌یانه یان له زه‌وی هه‌له‌تۆقین یان هه‌ر شه‌وه بیچوویه‌ک فری‌ی ده‌ده‌ن، ئەوه‌نده‌ی به‌ ماله‌ فه‌قیران فی‌رن، ئەوه‌نده توخنی خواپیداوه‌کان ناکه‌ون، ئەوان هه‌موو شته‌کیان ته‌قه‌ته و هی مه‌ش وا له‌و گۆره‌یه‌.../» ل ٣٩

(٦)

شیرزاد چه‌سه‌ن بۆ پێچه‌لپێچکردن و ناهیلی کردنی فۆرمی رۆمانی «پێده‌شتی کارموزه کوزراوه‌کان» له‌ چ ته‌مه‌ید و ته‌کنیکه‌لیک که‌لکی وه‌رگرتوو؟ ئەم ته‌مه‌ید و ته‌کنیکانه‌ چۆن چۆنی و به‌ چ شیوه‌یه‌ک له‌ نیو تان و پۆی گێڕانه‌وه‌ی ئەم رۆمانه‌دا چیندراون؟ به‌زمانیکی دیکه‌ شیرزاد چه‌سه‌ن بۆ پیکه‌ینانی واقعی ده‌قی رۆمانه‌که‌ی خۆی له‌ کام که‌ره‌سه و ئامرازی ته‌کنیکی گێڕانه‌وه‌یی که‌لکی وه‌رگرتوو تا دوا‌جار واقعی ئەو ده‌قه جیاواز بی‌ له‌گه‌ڵ واقعیه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ده‌قی «پێده‌شتی ..»؟ بیگومان واقعی رۆمان ئەو واقعیه‌ نیه‌ که‌ ئیمه‌ له‌ جیهاتی ماده‌ و ما‌ک‌دا هه‌ستی پێده‌که‌ین و له‌گه‌لی ده‌ژین، هه‌ر بۆیه‌ بۆ گۆرینی ئەو واقعیه‌ ماکیه‌ و کردنی به‌ واقعیکی ده‌قی، رۆماننووس ده‌شی له‌سه‌ر ده‌ستی وشه‌ و له‌ ریگی کۆمه‌لیک ته‌مه‌ید و ته‌کنیکه‌وه‌ توانایی خۆی بۆ خولقاندنی واقعیکی ده‌قی که‌ پێی ده‌لین رۆمان بخاته‌ گه‌ره‌وه‌ که‌ بی‌شک ریژه‌ و راده‌ی ئەم

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

تواناییه پیوانه و کیشانهیهکی شیاوه بۆ دهستنیشانکردنی ریژه و رادهی ئەدهبییهتی رۆمانهکهی خۆی. هەر بۆیه لهم بهشهدا پیویسته ئاماژه به هندی لهو تهکنیکه گێرانهوهییانه بکری که شیرزاد حهسهن له دوو تووی خودئاگا و ناخودئاگا یاخود ههست و نهستی رۆمانهکهیدا ههولی داوه ئاویتتهی فۆرم و ناوهپۆکی «پیدهشتی...» بکا. ئاشکراشه هەر کام لهم تهمهیده گێرانهوهیی و رهوایهتیانه دواچار به پیی ئەو پیداووستی و زهروورهتانهوه هاتوونهته ئاراوه که خولقاندنی کهسیتییهکی وهک بايز و شیوهی رووبهروو بوونهوهی بايز لهگهڵ کیشهی ونبوونی ههمین دهیخوازی. بۆیه بی شک ئەگەر ههراکام یان سههرلهبهری ئەم تهکنیکانه له رۆمانهکه دههاویژری، یان جیگای خویان بۆ کۆمهلیک تهکنیکی گێرانهوهیی دیکه چۆل بکهن که لهگهڵ بارودۆخ و شوینکهوتی رۆمانهکه یهکنهگرنهوه، ئەوه ئەم رۆمانه ئەدهبییهت و تایبهتمهندی داهینهراهی خۆی و دواچار گهوهرتین سهرمایهی رۆمان که واقع و جیهانی دهقیی تایبهت به خۆی بی، دهدۆریننی. لیرهدا ههول دهدهین سووکه لهنگهریک له سههر هندی لهم کهرهسهو تهکنیکه گێرانهوهییانه بگرین:

۱- خهون یان زیندهخهون:

پانتاییهکی زۆر لهم رۆمانه له ریگای خهون و زیندهخهونهکانی بايزهوه دهگێردریتهوه. بۆ نمونه له لاپهههه ۹۱ دا بايز دهیهوی رابکشی و سههر خهویک بشکیننی:

«... کۆنه لیفهکهت له سههر ئەستیرکهکه راکیشا بهو نیازهی له سههر کهچهلبادهکه رابکشیت و به خوتی دا بدهی، چاوپۆی ههمین نهبویتایه پشووه خهویک ههراوا له سههر لبادهکه پاش ئەو هیلاکی یه کهلهک خۆش دهبوو..»

ل ۹۱

گیڕانهوهی پیدەشتی کارمەزە کوژراوه کلن

ئەم سەرخەو شکاندە دەبیته خەوتن و خەون دیتنیک که تا لاپەرەهی ۱۰۳ دەخایەنی و درێژەهی دەبی:

«... که چی تۆ لیڤه له خەو رادەبی و شایه تومانیکی به هەق دینی، سەیری دەور و بەری خۆت دەکهی دنیا زۆر کپ و خامۆشتره، (تۆ بلیی بۆرژابم؟ چەند دەبی نوستیمه؟ ئەو خەوه ناخۆشه چی بوو؟ خودایه به خیری بگێڤی، ئەوه مۆته که بوو یان زیندەخه و؟)...»

ئەمەوی بە هینانە ئارای دوو پرسباری به روالەت ساکار، له سەر دەوری خەون و زیندەخەون، لەم رۆمانە بدویم. گێڕانهوهی «پیدەشتی...» بۆچی خۆی به ناو رەهەندەکانی خەونی بايزدا دەکات؟ خەونی بايز چ خەسلەت و تايبه تەندییهک دەدا به گێڕانهوه و چ کاریگەریتیهکی به سەر فۆرمی ئەو رۆمانەوه دەبی؟ به برۆای من سەرەکی ترين هۆی ئەو هەقیقه تهی که گێڕانهوهی ئەم رۆمانە زیاتر له ده لاقه ی دنیا ی خەون و زیندەخەونهکانی بايزه وه ده گێردریته وه کیشه ی ته م و مژاوی ونبوونی هەمینە له بايز (هەرچه ند ناشتوانم نه لیم کیشه ی ته م و مژاوی ونبوونی بايزه له هەمین) ئەم ونبوونه وه ها له کتوپر و چاوه پواننه کراو و دوا جار تراژیکه بو بايز که ناکرێ هەقیقه تی ئەم ونبوونه ته نیا له ریگای زمانی هەست و زهینی وشیار و به ئاگای بايزه وه بگێردریته وه، بۆیه دەبینین نه ک هەر ئەم که ره سه گێڕانه وه ییه به لکو - وه ک دواتر ده یبینین - که ره سه کانی تریش زیاتر له بازنه ی ئەم کیشه ته م و مژاوییه دا ده خولینه وه . بی شک گێڕانه وه ی «پیدەشتی...» له ریگای خەون و زیندەخەونهکانی بايزه وه ته نیا ره هەندیک نیه که رۆماننووس به ره و رابردووی ژیا نی بايز لیده دا، و له م ریگایه وه خوینەر به شیوه یه کی سروشتی و له هەمان کاتیشدا به دیدیکی ده روونشیکارانە وه له پاژیک له پاژه کانی ژیا نی بايز ئاگادار ده کاته وه،

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیكۆلینهوه

به لكو زۆر جار ئەم خهونه، به هۆی خهسلهتی خهون بوونی، ریگای جیهانی نادیار و نههاتووی ئایندهش دهگریته بهر و پانتایی ئەگەر و ئیمكانهکانی دنیای بوون بهر فراوان تر دهکاتهوه:

«...چهندین جار تۆ و ههمین خهونتان بهوهوه دهدی سواری ئەو شهمهندهفهره ببن و تا ئەبهه دانهبهزن، بپوات... بپوات .. دوور... دوور ... دهشت و دهر و. کۆ و دهر بهند بپری و له مهملهکه تیکدا داتانگری کهس بهو چپۆکه تان نهزانی...» ل ۱۵۲

بهمجۆره دهبینین خهون و زینده خهونهکانی بايز بهردهوام گێرانهوه له رابردوووه دهگوازنهوه بۆ داهاتوو و له داهاتوووه دهیگه پێنهوه بۆ رابردوو. بهوتهیهکی تر گێرانهوه له سههر هیلی مهنتقیی زهمان دهترازی و شیوهیهکی ناهیلی به خۆوه دهگری، و دواچار ریگا به خوینهر دهدا له کایه به کاتهکانی ئەم رۆمانه دا به شدار بیته.

۲- خه یال و فانتازیا:

له م رۆمانه دا کیشهی خه یال و واقع چۆن دهکه ویتتهوه؟ ئایا ئەو جیهانهی شیرزاد ههسهن له ریگای خه یالهکانی بايزهوه وینای دهکا جادهیهک نیه بۆ گهیشتن به سنورهکانی کیشوهری واقع؟! یان به پیچهوانه، ئەو واقیعانهی شیرزاد ههسهن له ژیا نی بايز بۆمانی زهقهدهکاتهوه خۆیان بهشیک نین له سههرلهبهری ئەو خه یالانهی بايز دهیکا؟! باشه له م رۆمانه دا ونبوونی ههمین واقیعیکه و له بايز دهبیته خه یال، یاخود خه یالیکه و بهراست دهگه پری و دهبیته واقع؟! جهمسهرهکانی دوو جیهانی خه یال و واقع له کۆی دا لیكجیا دهبنهوه و له کام شوین تیکه ل دهبن و له چ جیگایهک ئاویتته دهبن و یهکدهگرنهوه؟ ئایا خوینهر بۆی ههیه بهم قهناعهته بگا و بلی ههر له سههرهتاوه ههمینیک له گۆری دا نهبووه، و ههمین خهون و وههمی زهینی ئاشقیکی دۆراوه؟! یان

گێڕانهوهی پێدهشتی کارنامه کۆزراوه کلن

نا، هه مینیک هه بووه و ئه و ئیواره یه نه گه پراوه ته وه بۆ لای بايز و ئیتر له ویه بايز شوین پیی دوا رۆژانی ئه م ونبوونه ی له خه یالی دا هه لگرتووه، و دوا جار به هۆی نه دۆزینه وه ی هه مین دیسان له خه یالی خۆی دا شیت ده بی؟! بۆچی له هه یچ شوینیکی ئه م رۆمانه دا ریگای ئه وه مان پینادری به راشکاوی و به بۆچوونیکی یه کجاره کی و قه تعی حوکم له سه ر واقع یان خه یالی بوونی ونبوونی هه مین و شیت بوونی بايز ده یین؟ ئه وه ی راستی بی شیرزاد هه سه ن له ریگای که لک وه رگرتن له که ره سه ی فانتازیا و خه یال بۆ گێڕانه وه ی به شیکی زۆر له به سه ره اته کانی جیهانی ده روون و ده ره وه ی بايز، که سیتی بايز ده خولقیینی. بیگومان بوونی بايز له م رۆمانه دا ده به ستریته وه به بوونی خه یاله له بن نه هاتووه کانیه وه. له که متر رۆمانیکی کوردی دا که سیتییه کی وه کی بايز خولقاوه که که مترین ئاماده بوونی فیزیکی هه بی و له هه مان کاتیشدا واقعی ترین که سیتییه کی کوردی بنویینی. ئاماده بوونی بايز له «پێده شتی...» دا له ریگای خه ون و خه یال و به فانتازیا کردنی رووداوه کانی ژیا نییه وه مه یسه ر ده بییت، که چی له هه مان کاتیشدا هه ست به وه ناکری بايز له واقعی کۆمه لگا و مرۆقه کانی ده ور و به ری و ته نانه ت له واقعی وجودی خۆی دامالدا بی. بۆ نمونه له مۆنۆلۆگیکا که بايز باس له ئه رک و زه حمه تی کار و پیشه ی ژیا نی ده کات له ناکا و ره هه ندیک به ره و خه یالی خۆی لیده دا و به ره سه سترین واقعی ژیا نی خۆی و چینی خویمان بۆ وینا ده کا:

«... له به یانی یه وه تا ئیواریی درک و دال و گیا که له له و خاکه بژار ده که م، نه با له ره گ و برکه گندۆره کانم بخۆن، نه با سیس و بی تام و بۆ بن، چه له بی ئاگای له وه نیه له رۆژیکا چه ند مار و دوو پشک ده کوژم، [لیره وه خه یال ده سپیده کا] هی ی ده رویش هه ر رۆژیکه و ماریک به ده سته وه ده دا و هه ر له جی وه بی ئه وه ی که سیک

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

ئاگای لی بی دهپهنمی، ئهمریت، گندورهیهك دهبی بهسهرینت، لهو دهشته چۆله رادهكشی، گهلا و پنچك دهبن به رایهخت، شهو دادی و ناگه پیتتهوه، ههمین به ههله داوان پیاوانی گه پهك كۆدهكاتتهوه، ههر یهكهو دهست ده داته چرایهك و ههمین له پیتتهوه، دلی ختوره دهكا دهگری...» ل ۱۰۷-۱۰۸

كهواته ئهوه خهیاڵانه ئهوهندهی خهیاڵن له زهینی بايز، ئهوهندهش واقعین له دهرهوهی ئهوه زهینهدا. به وتهیهکی دیکه خهیاڵهکانی بايز ریشهیان له نیو واقعیهکانی ژيانی بايزدا کوتاوه. كهوايه شییرزاد حهسهن ههولی داوه بايز نهك ههر له ریگی کردهوهکانی - كه بیگومان به شیکی بچوون له جیهانی بی سنووری شوناسی مروّف - به لكو له ریگی خهیاڵ و خولیاکانیشیهوه بخولقینی. لیڤه دا ئه مهوی بلیم ئه گهر بايز وهك كهس له جیهانی واقعیدا مروّفیکی سوننهتیه و له كۆمه لگایهکی تا سهر ئیسك سوننهتی دهژی، به لام وهك كه سیتی له جیهانی دهقی ئه م رۆمانه دا كه سیتییه كه به شیوهیهکی مۆدیرن ئه فریندراوه. ئه و پیناسهیهی جیهانی بهر له مۆدیرن بۆ مروّفی دهكا له سهر تایبهتمهندی و خهسلهته دیار و ئاشکراکان پیداده گری، كه چی جیهانی مۆدیرن له سهر روونکردنهوهی سیفهته دهروونی و نائاشکراکانی مروّف جهخت دهكا. ئه گهر له م رۆمانه دا بهردهوام ده لاقه ی دووربینی بگیره وه به رهو خهیاڵهکانی بايز ده کریتته وه له سۆنگه ی ئه وه قیقه ته وهیه كه زهینییهتی شییرزاد حهسهن بۆ خولقاندنی رۆمان زهینییهتیکی مۆدیرنه، ته نانهت ئه گهر ئه و رۆمانه رۆمانیکی وهك «پیده شتی کارمامزه کۆژراوه کان» بی كه وهك گوتمان خاوهن كه سایه تییه كه به ناوی بايز كه به مانای راستی وشه مروّفیكه سوننهتی. ئالیره دایه كه شییرزاد حهسهن دیت و فیل له فۆرمی ته واوی ئه و رۆمانه کوردییانه دهكا كه به بیانووی ئه وهی باس له جیهان و ئینسانییکی

گێڕانهوهی پێدهشتی کلرمامزه کوژراوهکلن

سوننهتی دهکهن ههچ کات، له سهردهستی کۆمهڵیک تهکنیک و تهمهیدی نوێ، سهریان به ناخ و دنیاوی دهروونی که سیټییهکانیاندا شوپناکه نهوه و له سهردهسه نایهتی کردهوهی که سایه تییهکانیاندا پێدادهگرن، وهک ئهوهی بلی ئینسانی بهر له قوئای مۆدیرنیته خاوهن ههچ خهون و خولیا و خه یالیک نه بووه و نیه.

له نموونهیهکی دیکه دا که خه یال و واقع بهردهوام پال په ستۆیانه و جیگا به یه کتری چۆل دهکهن، خوینهر دهتوانی له هه مان کاتدا که ههست به ئازاری ئه و زهین و یاده وهرییه بکات که ئه م خه یالانه ی پێدا تیپه ر دهبی، به و هه قیقه تهش بزانی ئه و مرۆقه ی که له ژیا نی واقیعی خۆی دا ئازادی و ئیمکان و توانایی ته جره به کردنی خو شی و به خته وه ری نه بی ناچار په نا ده با ته بهر جیهانی ده ره وه ی واقع و له وی به دوا ی ئایدیال و ئامانجه کانی دا ده گه ری، میلان کۆندیرا گوته نی: « له کۆمه لگایه ک دا که ئازادی نه بی، عیشق ده رفه تی که بو ته جره به کردنی ئازادی». با یز ئه گه ر لی ره به په یژه ی خه یال دا هه لده زنی، یان له با وه شی هه مین دا نو قم ده بی له بهر ئه وه یه که به دوا ی دۆزینه وه ی ده رفه تی ته جره به کردنی ئه و ئازادییه دا ئه گه ری که راو چیانی پێده شت لی یان زهوت کردوه:

«... پیاوه کانی بابه شیخ، جار و بار، له ژنه کان و کچه کانیان ده خوری یه وه که بچنه وه نیو حه وه شه کان چونکی نه زهریان حه رامه، ده رویشه کان ده یان قریشکاند، له قه هری شتیکی دیکه هاواریان ئاسمانی پر ده کرد، نهک به ته نها له ترسی خودا، له ترسی شتیکی زۆر نادیار و په نهان، بۆنی نیڕینه له هه لای هه ناسه و ئاره قه ی بن بالیان ده هات، تاو تاوی خامۆش و پاشان قیژه و قریشکه ی له نا کاو، وهک قریشکه ی دره ختی که له ناو قه ده وه ته ور داسی که له تی بکات، سی به ره کان تی که ل ده بوون و پاشان په رت ده بوونه وه، ده چوو یته ناوه راست و شووره یان به ده وردا ده کردی، وا تیژ

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

و خیرا خولت دهخوارد که تهماشاکه رانی سه رتاق و دیوار و سه ربانه کان، به ژن و پیاوه وه، به پیر و مناله وه، ده ترسان له وهی له گه ل گه رده لووله که دا به ره و به رزایی ئاسمان هه لفریت و نه یه یته وه، ده نیو هه وره کاندای، له ژیر شینایی ئاسماندا خۆت بشاریته وه، ببیت به ئه ستیره و شه وانه به دزییه وه بییته وه سه ربانی که لاوه که ی خۆتان، ببیته وه به ئاده می... به پیاو... به ده رویش بایز ... بچپته وه باخه لی هه مینی، تیر له سه ر سینه ی ماندووی بخه ویت، تاریکی ئاسمانان له خۆت داته کینی، ئه وساکه که تیرت ده خوارد له بۆنی سینه ومه مکانی، که پر به سییه کانت خۆل و توژی سه ر ئه گریجه و بسکه کانیت هه لده مژی، ئه وسا له ترسی برسیه تی و چه له بی و ئاغاگان و براکانی هه مین ده بوویته وه به ئه ستیره، تا شه ویکی دیکه و ژوانیکی دیکه، گه ر ببیت به ئه ستیره ش که س ناتکوژی، که س دهستی ناتگاتی، هه مین تاوه کوو به ره به یان له جریوه جریوت رانه مینی، تا به ره به یان پرشنگی کزو که مت ده پرژیتته سه ر ئه و که لاوه ی هه مین به ته نیا تیا خه وتووه، ناو حه وشه رووناک ده که یته وه، تروسکه ت دزه ده کات و ده گاته بنه بانی کۆلیتی مریشکه کان، دزه ده کا تا ناو دلی هه مینی، وای له تو ئه و وه خته ی به دل ده فه که لی ده ده ییت و خۆت هه لده ده ی، به ده وری خۆتدا خول ده خویت و...» ل ۱۱۷ - ۱۱۸

۳- دهنگی غه یب:

یه کیکی تر له و ریگیانیه ی رابردووی ژیانای بایز دیتته نیو ئیستای دهق و بۆشایی غیابی هه نووکه ی هه مینی پی پر ده بییته وه هه سته کردنی بایز به بیستنی دهنگیکی غه یبی یه. بگیڕه وه (راوی) له و مه ودا و ماوه ده قییه دوور و دریزه ی (له لاپه ره ی ۲۷ - وه تا لاپه ره ی ۱۲۸) که بایز دوای گه رانه وه ی له راو، له ماله که ی خۆی چاوه ریئی هاتنه وه ی هه مین ده کات جار و بار له ریگای ئه و دهنگه غه یبییه وه که بایز ده بییستی هه ندی له دیالۆگه کانی نیوان بایز و هه مین ده گیڕیتته وه. لیڕه دا ئه و دهنگه ی له غه یبه وه دی دهنگیک نیه که ئی بوون—هه وه ریکی غه یبیش بی، به لکو

گێڕانهوی پێدهشتی کارنامه کۆزراوه کلن

ئەو حالەتە تەنیا بۆ نیشاناندانی ئەو ساتەوهختە پڕ لە دلەراوکه و ترس و خۆف و گومانانەیه که بايز تێیدا، بە دەم چاوه‌پروانی هەمینه‌وه دەتلیتەوه. بێ شک که سیټتییه‌کی وهك بايز به دريژایي ئەم ساتە پڕ لە سام و دلە خورپانە ناتوانی وهك مروڤیکی ئاسایی بېربکاته‌وه و هه‌ولێ دۆزینە‌وه‌ی رێگاچاره‌یه‌کی مه‌نتقی بۆ کێشه‌ی ونبوونی هەمین بدات، بۆیه یان خه‌ون و زینده خه‌ون ده‌بینی، یان ده‌که‌ویته خه‌یال کردن، یان ئەوه‌تا گوئی ده‌زینگیته‌وه و ده‌نگی له‌ غه‌یبه‌وه ده‌بیستی:

«... به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه وهك بلێی هەمین ماچ بکه‌یت لیوت له‌ سیغاره‌که نزیک خسته‌وه، ده‌نیو په‌نجه بۆر و چلکنه‌کانته‌وه یاریت پێ ده‌کرد، وهك ئەوه‌ی یاری به‌قامکی هەمین بکه‌ی، ده‌نگی له‌ غه‌یبه‌وه .. که ده‌نگی هەمین بوو هاته‌ به‌ر گویت: ئاگات له‌ خۆت بێ و ئەوه‌نده له‌و تووتنه‌ پیسه‌ مه‌کێشه، ئاخر سیپه‌لاکت ده‌پزیتته‌وه، خۆت هه‌ناسه‌ بپکیتته‌وه سه‌رمای ئەو ده‌شته‌ش له‌وی بوه‌ستی، له‌ چی بترسیم؟ له‌ مه‌رگ... چمان مردن له‌م ژیانه‌ خۆشترنیه؟ هەمین به‌و قسانه‌ت شیت ده‌بوو، به‌یانیاں به‌و سوعبه‌ته‌ قورسانه‌ت جاری توورپه‌ت ده‌کرد و، پاشان به‌ر له‌ رویشتن به‌ قسه‌یه‌ک ئاشتت ده‌کرئه‌وه...» ل ١٠٤

که‌وايه له‌م ديمه‌نه‌دا شيرزاد حه‌سه‌ن له‌ رێگای که‌لک وه‌رگرتن له‌ ته‌مه‌یدی ده‌نگی غه‌یبی‌یه‌وه له‌ بری ئەوه‌ی به‌ شیوه‌ی فلاش به‌کیکی (Flash back) باوی داستانی گێڕانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌ی له‌ ئیستا دابپری و بیگه‌رینیتته‌وه بۆ رابردوو، رابردوو له‌ جیگای خۆی هه‌لده‌که‌نی و ده‌یه‌ینیتته‌ نیو بارودۆخی زه‌مانی ئیستای ده‌قه‌وه. به‌وته‌یه‌کی دیکه له‌ رێگای ته‌کنیککی گێڕانه‌وه‌یی له‌م ده‌سته‌ منی خوینهر له‌هه‌مان کاتدا که دیالۆگیکی سه‌ر به‌ رابردووی ژیاڤی بايز وه‌هه‌مین ده‌خوینمه‌وه له‌ نیو زه‌ین و یاده‌وه‌ری هه‌نووکه‌ی بايزیشدا ئەمێنمه‌وه. رۆماننووس له‌م رۆمانه‌دا باس

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

له رابردوو و ژيانى بايز ناك، بهو مانايه كه بيهوي ميژووي ژيانى بايز تومار بكا، بهلكو ههولئى ئهوهي داوه هه نووكه ي ژيانى بايز و ئه و بارودوخه هه نووكه ييهي كه ژيانى بايزي گه ياندوته ئه م ئاسته ئه سته م و دژواره له ژير تيشكي خويندنه وه يه كي ژيانى رابردووي و پيوهندي نيوان ئه و و هه مين، و ئه و و كوومه لگا، و به گشتي ئه و و جيهاني بوون زه قبكاته وه. به برپاي من هوي ئه و راستييهي شيرزاد تيناكوشي رووداوه كاني رومانه كه ي له نيو بوتهي زه ماني رابردوودا بتوينيته وه، و به رده وام هه ول دها له هه نووكه ي بارودوخى زه ين و ياده وه ري بايز بكوليته وه و هه ر بگه رپته وه بو سه ر ئه و زه ينييه ته روماننووسيه مؤديرنه ي كه وا له شيرزاد ده كا ئه گه ريش بيه وي گوشه يه كي تاريكي رابردووي ژيانى بايز روونبكاته وه، ئه و روونكردنه وه يه له چوارچيوه ي خويندنه وه و هه لكوليئي ئه و ياده وه رييه داييت كه بگيره وه ي رومانه كه له هه نووكه ي ده ق دا ده يگيرپته وه.

٤- هه ست كردن: بيگومان روماننووس بو ئه وه ي له ده ستي بي ئه و جيهانه ي كه ده يه وي له ده قي رومانه كه ي دا بينويئي به وردترين شيوه له به رچاوي خوينه ره كه ي وينا بكا ناچاره پشت به زور ته كنكي گيرانه وه يي به ستي و زياترين كه لك له زه رفيه ت و ده ره تانه كاني فورميه ئه م ته كنك و ته مه يدانه وه ربگري. شيرزاد هه سه ن به حوكمي ئه وه ي، وه ك زوربه ي هه ره زوري كاره كاني، مرؤف ده خاته نيو بارودوخكي داستانييه وه و له م بارودوخه دا له سه ر ده روونيان كار ده كا و ناخي كه سييتيه كاني ده پشكني، له «پيده ستي كارمامزه كوژراوه كان» يش دا هه ولي بو رووبه روو بوونه وه له گه ل ميئود و ره وشتي گيرانه وه داوه، و ته قالاي ئه وه ي بووه له م

گېرانهوهی پېدهشتی کارنامه کوزراوه کلن

رېگایه وه «تائه نذازه یهك سهر به سستییه کی بی سنور بو فورمی» رۆمانه که ی دهسته بهر بکات.

یه کیکی تر له و که ره سه گېرانه وه بیانه ی له م رۆمانه دا به کار براوه گونجانندی «هسته کانی» بایزه له چوارچۆوه ی گێرانه وه دا. له رېگای گېرانه وه ی ئه و شتانه ی بایزه هستیان پیده کا، هستی بایزه، که له زاتی خۆی دا دیارده یه کی دهره هست و نا ئاشکرایه ده کاته دهق و به مجوره به ره هست و ئاشکرایان ده کا. که واته هستکردن له هه ناوی خۆی و له جیهانی واقع دا حاله تیکه نه ده بیندری، نه ده بیستری، نه ده شویندریته وه، به لام که هستکردن که و ته خانه ی گېرانه وه وه و گېردرایه وه هه م ده بیندری، هه م ده بیستری، هه میش ده خویندریته وه:

«...تۆ قهت داخت ناچی که گه په کی سهری به و گه په که ی ئهنگو ده لێن: گه په کی قه ره ج و قه حبه و گه وادان... له تاو ئه م قسه یه بوو یان نه هاتنه وه ی هه مین هه ستت کرد که سیك به ده په نجبه ی ئاسنینه وه چنگ له هه ناوت گیر ده کا، و وای له و دل خاو بوونه وه کت وپره...» ل ۱۰۵

له «پیده شتی...» دا هه ست کردنی بایزه دوو شیوه وه خۆ ده گری، یان با بلێن له م رۆمانه دا له سهر دهستی دوو جور هه ستی کردنی جیاوازه وه رېگا بوو نیو ده روونی بایزه خوشده کری:

۱- ئه وه ستانه ی ده بنه ده سپیک و سه رچاوه ی رووداویکی خه یالی: «...وای له تۆ ئه وه خته ی به دل ده فه که ی لی ده دهیت و خوت هه لده ده ی، به ده وری خۆتا خول ده خۆیت و... وا هه ست ده که ییت تۆزیک دیکه یه و ده فریته ناو یه کیک له شانشین هه ساره کان... نا... ئه ستیره کان... ده فریته تاقی ئاسمان... یان ده بی به چۆله که، هه لۆ، باز، قه له په ش... نا.. رهنگه بی به ریشۆله و ده نیو ره وه ریشۆله یه کی گه وره دا ون بی، ئه وسا کابرایه کی وهك خۆت کلۆل، کلۆلتر له خۆت، تۆزیک گه نم و جۆت بو هه لده بژیری. گه نم و جۆیه ک تیکه ل به زیوانیکی زۆر، تۆ وهك

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

هه نووكه برسى و ماندوويت، له ئاسمانى پر هه ور و زهوى رووتى بهر ليزمهى باران هيچ بهدى ناكهيت. به ناچارى له گه ل پوله ريشولهيهكى زور پان و پوردا هه لده نيشى. راوچى چاوهرى راويكى زور به خيىر و بيىره، هه ليكه و رهخساوه، نايبووىرى، سهرى گوريسهكه له نيو چنگى دا ئارهقه دهكات، تهپ و لووس و گهرم دهبي، زور توند... به هه موو هيىزو تواناي خوويه وه گوريسهكه راده كييشى، هه ر هه موو ريشوله له عنه تى يه كان سرك و زوو هه لده فپن، ته نيا تو نه بي... دهرويش بايز... دهرويشيكي ريشوله... ريشولهيهكى دهرويش... هه ر خوت به ته نيا به توپه كه وه دهبي، ريشولهيهكى هه ناسه سوار و ماندوو، دهرويشيكي پير و برسى و به سالاچوو...» ل ۱۱۸ - ۱۱۹

۲- ئه وه ستانهى دهبنه دهسپيىك و سه ر چاوهرى رووداويكى واقيعى:

«... خودا هاوار... گه ر به ته ماى لافاوه كهى «نوح» يت، ئه وه نه من و نه هه مين ئه وه نده گونا هبار نين تا پاكمان كه يته وه. كت و پر هه ستت كرد كه هه ر هه نووكه له سه رى كو لانيكدا، له بهر ده مى دوكانيكدا، له ژيىر چه ترى پاسيىكدا، له ژيىر تا قى ده رگاي ماله خوا پيداويىكدا، هى مزگه وتيىك، يان كه لاوه يه كدا كت و پر ده يدوزيته وه، به تاسه وه له ئاميزى ده گريت و باران و بروسك سه ر له نوئ له يه كديتان ماره ده كاته وه.» ل ۱۳۸

ئه و شتهى ليىره دا بو من گرینگ و جيىگاي سه رنجيىدانه ئه و پيىچ و په نايانه يه كه شيىرزاد هه سه ن له ريىگاي ستراتيزييهكى له مجوره بو گيىرانه وه به فورمى رومانه كهى ده دا. ئه و هه ستيىكردنهى كه دواچار به گيىرانه وهى رووداويىك، جا چ خه يالى چ واقيعى، كو تايى بيت هه ستيىكردنيىكى ساده وساكار نيه كه تواناي پيىناسه كردنى سووچه نادياره كانى شوناسى كه سيىتييهكى وهك بايزى نه بي. ئه و فيلهى ليىره دا شيىرزاد له فورمى رومانى كوردى كردوو ه فيلىكى به روا له ت ساكار و بچووك به لام له راستيدا به پيىچ و په نا و گه وره يه. هه ستيىكردن له م رومانه دا ته نيا نابه سترىته وه به چوارچيىوهى به رته سكى نيشاندا ن و ناساندى هه ندى خه سلته و سيفهت و حاله تى بچووك و بيىبايخى بايىز، به لكو، وهك

گېرانهوی پېدهشتی کارنامه کوزراوه کلن

له و دوو نمونەیهی سەرەوه دەیبینن، هەستییکردنی بايز دواچار دەستمان دەگرئ و دەمانباتە نیو دنیای رووداویکی سەیروسەمەرەهی خەیاڵی، یان بەسەرھاتیکی ئاسایی و واقعیی که له هەمان کاتدا که رووداو و بە سەرھاتن پاژیکی حاشا هەلنەگریشتن له شوناس و پیناسەهی بايز و ئەو جیھانەهی بايز تییدا دەژی.

۵- تیکەلکردنی ئاسۆکانی مۆنۆلۆگی زەینی و دیالۆگی ئاسایی:

له هەندی شوین که جلەوی گېرانهوه دەکەوێتە دەست مۆنۆلۆگە زەینییهکانی بايز، له نیو دلێ ئەو مۆنۆلۆگانەوه رەهەندیك بەرەو دیالۆگیکی ئاسایی رابردووی ژیانی بايز لیدەدرئ، و بەمجۆرە دیالۆگ له نیو مۆنۆلۆگ و مۆنۆلۆگ له نیو دیالۆگدا دەتەنیتەوه، و لەم ریگایەوه گېرانهوهی ئەم رۆمانە سوورپیکی دیکە دەخوا و تووژیکی دیکە بە تووژە تەمھیدی و تەکنیکە فۆرمییهکانی زیاد دەبی. لیڕەدا بۆ روونکردنەوهی زیاتری بابەتەکه تیشک دەخەینە سەر نمونەیهک:

«... دەوەرەوه هەمین.. با مزگیننی ئەمشەوت بدەمی.. دە دوانزە

مۆنۆلۆگ

ریشۆلە سەرپرە و مەنجەلە ئاویک گەرم که، سبەینی یا شیخ پی بزانی هەر زوو بە زوو داواي زەکات دەکا،

دیالۆگ

له چلان یەکه دەرویش، له چل درهەم: درهەمیك، له چل دینار: دیناریك.. له چل لیرە: لیرەیهك. یا شیخ ئەوه کووه کهس ملی چەلەبی ناگری لۆ زەکاتی؟. ئەو بەشکو حەزی له جەهەندەم بی

مۆنۆلۆگ

ئای یا شیخ.. هەمووتان یەك حیسابن، وەك کەر گویمان رادەکیشتن و دەمانرەتینن، ئەویش هاوینان بە یەك دوو شکارته قەناعەتم پی دەکا ئەم دەشت و دەرەهی بۆ بکەم بەگندۆرە و تەرۆزی،

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

ديالوگ

ياشيخ دهكرى پرسيارىك بكه م، ئا.. دهباشه ئهتوو دهزانی
بهشه ههقى ئه و له من زیاتره، ئه من زهوى يهكهى خوش
دهكه م، دهيكيلم، دهس له ئيشو كارى خودای
مهده دهرويش، ئه و زهكاتى خوى دايتته تهكیه، بيريشت نه چى
كه زهوى يهكه و تۆوهكه و تراكتوره كه هى خويهتى، له كوئى بوو؟
له باب و باپيرانه وه لۆى مایته وه، ئه وه لۆ ئه من نيمه؟ دهرويش
دهستت كرده وه به كوفر كردن؟!

مۆنۆلۆگ

يان

ديالوگ؟!

ئهى ئارهقه و سووتانى من؟ له بهيانى يه وه تا ئىوارى درك و دال و
گياكه له له و خاكه بزار دهكه م، نه با له رهگ و برکه گندۆره كانم بخۆن
نه با سيس و بى تام و بۆ بن، چه له بى ئاگای له وه نيه له رۆژيكد
چه ند مار و دوو پشك دهكوژم، هى دهرويش هه ر رۆژيکه و ماريك
به دهستته وه ده دا و...» ل ۱۰۶ - ۱۰۷

له م ديمه نه دا له ريگای تهكنيكي گيرانه وه يهكى له م دهسته هه م به و
شتانه دهزانين كه به زهينى بايزدا تىپه رپيون (كه ئه م شتانه له
مۆنۆلۆگه كانى هه لده كرپنين)، هه ميش پهى به و قسانه ده به ين كه له نيوان
بايز و شيخدا ئال و گۆر كراون (كه دياره ئه م قسانه ش له ديالۆگه كانياندا
خۆ دهرده خه ن). به وته يهكى ديكه ئه گه ر بمانه وي بزانين بايز له
ساته وه ختى قسه كردن له گه ل شيخدا بيري له چى كردۆته وه ده گه رپيينه وه
بۆ سه ر مۆنۆلۆگه كانى، يان ئه گه ر پيمانخۆش بى بزانين له كاتى بير
كردنه وه دا چى به زمان داها توه گوئى بۆ ديالۆگه كانيان شل ده كه ين. به لام
وهك له دوا به شى ئه م نمونه يه دا ده سنيشانمكردوه ئه م رستانه ي دوايى به
شيوه يهك گيردراونه ته وه كه خوينه ر به راشكاوى و به بۆچوونىكى حه تمى
بۆ ساغ نابيته وه كه ئايا ئه م به شه پاژيکه له مۆنۆلۆگه زهينى يه كانى بايز،
يان دريژه ي ديالۆگى نيوان بايز و شيخه؟! ئه وه ي لي ره دا بۆ من گرینگه

گېرانهوهی پندھشتی کارمازە کوژراوه کلن

دۆزینەوه و دەستەبەرکردنی دوا وهلامی نهك هەر ئەم پرسیاره بگره هیچ پرسیاریکی تری سەر به ئەم رۆمانه نیه، چونکی پیم وایه سەر له بەری ئەم فیله بچوک و گهورانەهی که شیرزاد له فۆرمی نووسین و دوابه دواى ئەو شیوهی خویندنهوهی رۆمانی کوردی کردوونی دواجار له پیناوی بهرفراوانکردنی سنوورهکانی ئیمکان و دهرهتانەکانی هونهری رۆماندا بووه، بۆیهش رهوا نیه دۆزینەوه یان ههولێ دۆزینەوهی وهلامی ئەو پرسیارانهی سهبارەت به فۆرم وناوهپۆکی رۆمانیک سەر ههڵدهدن به مانای بهستنهوهی سەرلهبەری تایبهتمهندییهکانی ئەو رۆمانه بی له چوارچێوهی بهر تهسکی فۆرم یان مانایهکی بچوک و تایبەت دا. ئەوهی لیڕه دا بۆ من جیی سهرنج و لیۆردبوونهوهیه ئەو دابهشکردنهیه که شیرزاد ههسەن له نیوان چهك و بابەتهکانی ئەم مۆنۆلۆگ و دیالۆگانهدا کردووویهتی، واته ئەو بابەتانهی که دهکری ناوی حهرام، شوورەیی، قهدهغه، تابوو و هتدی له سەر دابنری له چوار چێوهی زهینی بايزدا ئەمینهوه، و له دهقی رۆمانهکهدا له بهرگی مۆنۆلۆگی زهینی دا ئاشکرا دهکری، و ئەو بابەتانهی که ئاسایی و سروشتین دهکونه سەر زاری بايز و له دیالۆگهکاندا دهردهبپردری. با ئەوهی بايز مرۆقیکی خاوهن زهینییهتیکی مۆدیرن نیه و لهکۆمهلگایهکی مۆدیرن دا ناژی و بیگومان ناشتوانی به شیوهیهکی فهلسهفی له ریگای ئاکار و ئاخاوتنهکانیهوه خوی و شوناسی خوی پیناسه بکا، بهلام ئیمهی خوینەر له ریگای ئەم تهکنیکهوه پهی به کهسایهتی دوو کهرت بووی بايز دهبهین، و لیڕهوه دهزانین بايز مرۆقیکه، وهك هەر مرۆقیکی دیکه ی نیو کۆمهلگایهکی سوننهتی و داخراو، بهو جۆرهی له جیهانی زهینی خوی دا دهژی، بهو شیوهیه له جیهانی واقعی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهرهوه دا، ژیان ناباته سهر. ئەو قسانه‌ی له کۆمه‌لگای بايز دا تابوون(ئای یا شیخ هه‌مووتان یه‌ك حیسابن، وه‌ك كه‌ر گویمان راده‌كیشن و ده‌مانپه‌تینن) هه‌رگیز نابن به‌ قسه‌ی سهر زمان و هه‌ر به‌ شیوه‌ی گوته‌ی نیو زه‌ین ده‌میننه‌وه. به‌ وته‌یه‌کی دیکه‌ بايز ئەو کاته‌ی بیر ده‌کاته‌وه تابووکان له‌ هه‌ناوی خۆی دا که‌له‌که‌ ده‌کا، و ئەو کاته‌ی قسه‌ده‌کا ئەو تابووانه‌ له‌ زمان و ئاخاوتنی ده‌سپێته‌وه. شیرزاد هه‌سه‌ن ده‌یه‌وی پیمان بلی کیشه‌و به‌ره‌ره‌کانی بايز له‌ گه‌ل حه‌رام و تابووکان نابیتته‌ وشه‌ و ناگاته ئاستی زمان تا ئەو کیشه‌یه‌ دواچار شیوه‌ی جه‌نگ و مملانی له‌ خۆ بگری و ئیراده‌ی تیکشکاندنێ تابووکان بخاته‌گه‌ر. بايزه‌کانی ئیمه‌ له‌ نیو جیهانی داخراوی زه‌ینی خۆیان دا فی‌ری ئەلف و بی داماوی و دیلیتی ده‌بن تا دواچار له‌ جیهانی واقیع دا شیخ و ئاغا بی ئەوه‌ی زنجیریان له‌ پی و کۆتیاں له‌مل بکه‌ن بیانچه‌وسیننه‌وه. بیگومان که‌له‌که‌ له‌ی من لی‌ره‌دا راقه‌کردن و خویندنه‌وه‌ی ئەم لایه‌نه‌ فه‌لسه‌فی و بوونناسانه‌یه‌ی که‌سیتی بايز نیه‌، به‌لام ئەو شته‌ی ده‌مه‌وی پی له‌ سهر دابگرم توانایی گه‌یشتن به‌ ئاستی خویندنه‌وه‌یه‌کی فیکری - فه‌لسه‌فییه‌ له‌ سهر ده‌ستی کۆمه‌لیک ته‌کنیک وته‌مه‌یدی فۆرمیی وه‌کوو گێرانه‌وه‌ له‌ باسی ئەم به‌شه‌مان دا. ئەوه‌ی وا له‌ منی خویننه‌ر ده‌کا بکه‌ومه‌ ناو جیهانی تاوتویکردن و هه‌لسانگاندنی که‌سیتی بايزه‌وه‌، ئەویش له‌ گوشه‌نیگای پیوه‌ندی بايز به‌ جیهانه‌وه‌، و دواچار خویندنه‌وه‌ی ئەو پیوه‌ندییه‌ به‌ روانینیکی فیکری - فه‌لسه‌فیانه‌وه‌، توانا فۆرمییه‌کان، یاں به‌ زمانیکی دیکه‌ ئەده‌بییه‌تی رۆمانی «پیده‌شتی کارمامزه‌ کورژاوه‌کان» ه. ئەو خویندنه‌وانه‌ی که‌ ده‌یانه‌وی باس له‌ ده‌لاله‌ت و لایه‌نه‌ ماناییه‌کانی رۆمان بکه‌ن بی ئەوه‌ی ئاو‌ر له‌ جوانکاری و توانا و ته‌مه‌یده‌

گێڕانهوی پێدهشتی کارموزه کوژراوهکان

فۆرمییهکانی بدهنهوه، بیگۆمان به کۆمهلیک ئاکام و ئەنجامی فهلسهفی رووت و ئەبستراکت دهگن که هەر له بنهپهتهوه ناتوانن پیشاندهری بارودۆخی داستانی و رۆحی ئۆرگانیک و زیندووی رۆمان بن.^{۲۰}

۶- ئۆبژهی ئیستا، دیالۆگ یان رووداوی رابردوو:

ئەو شتانهی (ئۆبژانهی) ئیستا له بهر دهستمان زۆرجار دهمانگهڕینهوه بۆ ئەو شتانهی له رابردوودا گوتوویمان، یان بیستوویمان، یان کردوویمان. که وایه هەر ئۆبژهیهک له زهمانی ئیستادا به شیوهیهک له شیوهکان میژووویهکی له ناخی خۆیدا هه لگرتووه. له رۆمانی «پێدهشتی کارموزه کوژراوهکان» دا ئەم میژوووه زۆرجار له ریگای گێڕانهوهی دیالۆگ یان رووداویکهوه تۆمار دهکری. بهوتهیهکی دیکه شیرزاد له م رۆمانه دا له ریگای ئەم تهکنیکه گێڕانهوهییهوه بۆ چوونه ژووری دیالۆگ یان رووداویکی سهر به زهمانی رابردوو سهرهتا له دهرگای ئۆبژهیهکی ئیستا دهدا نمونهی یهکه م:

«..له کاریته و شهقله و چهسیری رزیوی بنمیچهکه ورد بوووتهوه، هەر چوار دیواری نهخشین بهدلۆپه و لیس و تهنی، دوو لا دیوار خراپ سکیان دابوو ئۆبژهی ئیستا به مۆعجیزه وهستا بوون، دووان له کاریتهکان درزی قه بهیان تێکهوتبوو، درزیکیان ترسی خستبووه دلی هه مین، بایزیش بی باک، ئەگه ر دا تهپی ئەوه هەر دوو کمان که ره که خوش، بهیه که وه ده مرین، جا له ژیر کاریته و شهقلی ریزیودا بمرین؟ داخوا کامه مان له پیش ئەوهی دیالۆگی رابردوو دیکه دا ده مرین؟ که ئیشت نه بوو یان باسی مردن ده که ی یان گه مه له گه ل

گونت ده که ی، له بهر خۆته وه خه نیته وه...» ل ۱۱۴

نمونهی دووهه م:

«... خودایه نه که ی.. هه نووکه هه مین له رییه، سه ریکت هه لپری و

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

به سهرديوارهكهى بهرامبهرتهوه له زهرگ وشمشير و دهفهكه
راماى، ويستت تا

پيت دهكرى درهنگ سيغاره كه بپيچيتهوه، له شمشير و زهرگكهى رامايتهوه،

چهندهها جار ئه و شمشيرت بهسك و ملي خوتدا داهيناوه. بهتوزيك خول

جى برينهكهى ساريژ بوتهوه، چهندهها جار ئه و زهرگه تيژت

رووداوى رابردوو

له لغاوهى خوت داوه...» ل ۱۱۵

بيگومان هوى ئهوهى بايز به ديتنى ئه و شتانه ئهگهريتهوه بو
بهشيك له رابردوى ژيانى، ئه و زهمينه و حالته دهروونيهيه كه بايز له
چه مبه رهى دا گيرى خواردوو: واته زهمينه و حالتهى چاوه پروانى هه مين.
بايز ئه و كاتهى چاوه رپى هاتنه وهى هه مينه پيوسته جيگاي چولى ئيستاى
هه مين به وه بير هينانه وهى رابردوى ژيانى خوى و هه مين پر بكاته وه،
بويه له هه ر ريگايه كه وه بوى بلوى رابردوى ژيانى دژينيته وه تا پاساويك
بو چاوپراني هه نووكهى خوى. بداته وه. كه وايه لي ره دا كه لك وه رگرتن له م
ته كنিকে، باوه كو له بوارى ئه ده بى داستانى دا زوريش تازه نه بى، به پيى
ئه و بارودوخه يه كه بايز تييدا يه تى، ئه و بارودوخه يه كه هه مينى له بايز ون
كردوو، و ئيستا كه ش بايز له ياده وه رييه كانيدا به دوايدا ده گه رى. به لام
خالى سه رنجراكيش له وه دا يه كه بايز به ته نيا له نيو بوته ي تراژيدى بارودوخ
دا نه تاووته وه، به لكو دوو جور تراژيدى ديكه ش ژيانى بايزيان خستوته
مه ترسى شيت بوون و تياچوونه وه. به پيى ئه و خانه به ندييه ي پيشتر
كراوه به ئاور دانه وه له ميژووى دهقه تراژيكه كانى ئه ده بى دنيا سى جور
تراژيدى له سى قوناغى زه مانى جيا دا ديته به ر چاو:

۱- تراژيدى چاره نووس له يونانى كه وانارا كه نمونه ي ئاشكراكه ي

له دهقى شانويى ئودىپ دا دهرده كه وي. له م شانويه دا ئودىپ تووشى چاره

گېرانهوی پېدهشتی کارمامزه کوژراوه کان

نووسیکی تراژیکی حهتمی و جهبری دیت که ئیراده و ویستی ئینسانی خۆی چکۆلهترین دهسهلاتی له رهوینهوهی تهمی ئەو چاره نووسه دا نیه.

۲- تراژیدی که سایه تی له سه ده کانی ناوه پاست دا که نمونهی بهرچاوی ئەم جوړه تراژیدییه له شانۆنامهی هاملیت دا ده بینری. که سایه تی هاملیت دوا به دواي کوشتنی باوکی تووشی نوشوستی دی و هاملیت ناچاره له بازنه ی ئەو که سایه تییه شیواو و شیرزه یه ی خۆی دا خول بخوات.

۳- تراژیدی بارودۆخ له جیهانی هاوچه رخ و له ژیانی ئەم سه رده مه دا که ئەگەر بیهوی نمونهی حازربه دهست بینه وه ئاماژه به رۆمانی «کویری» ژۆزی ساراماگو ده که م. قاره مانانی ئەم رۆمانه ده که ونه نیو پانتایی بارودۆخیکه وه - بارودۆخی که تییدا به بی ویستی خویان کویر ده بن - که دوا جار له سه ر دهستی ئەم بارودۆخه، تراژیدی ژیانیکی ناشارستانی و نائینسانی ده قه ومی.

ئه وهی راستی بی له رۆمانی «پېدهشتی کارمامزه کوژراوه کان» دا که سایه تی بایز - که ته نیا هه ر لیڤه دا وه ک دهقی نمونه یه کی میژوویی بۆ مرۆقی کوردی ده خوینمه وه - که سایه تییه که له چه مبه ره ی هه ر سی جوړ تراژیدی ئاماژه پیکراودا گیری خواردوو. چاره نووسی بایز نه ک به مهیل و ویست وتوانای ئینسانی خۆی به لکو له سه ر دهستی رق و نفره تی باوک و براکانی هه مین و منه تی نان ونزای شیخ و گومان و راپایی نه فروشتنی ریشۆله کانی به ئاره ق خۆرانی هه ولیڤ له لایه ن سلێوه وه ئەم توانا و ئیراده یه ی لیده ستینن. بایز و هه مین ئەو ئەکته ره فه رامۆشکراوانه ی شانۆی ژیانن که ریگیان پینادری بینه سه ر سه کووی جیهان و خویان بنوینن و دهوری دوو مرۆقی ساکار و ئاشق بگپن، ته نیا له بهر ئەوهی جلهوی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

چاره نووسیان له دهست خۆیان دا نیه، و ئەمەش یانی تراژیدی چاره نووس. ههلبهت جیاوازی گهورهی نیوان ئۆدیپ و بایز له وه دایه که ئەو چاره نووسه ی ژیا نی ئۆدیپ تووشی نوشوستی دهکا چاره نووسی که به هۆی دهسه لاتیکی بالادهستی میتافیزیکیه وه دیته ئاراوه که بهو دهسه لاته دهلین قهزا و قهدهر، که چی ئەو چاره نووسه ی چوارچیوه ی ژیا نی بایز رهنگرێژ دهکا، ریک به پیچهوانه، له دهسه لاتیکی فیزیکیه وه به رهه مدی، دهسه لاتیکی که له سهردهستی کۆمه لگا و مروقه کانی ده وروبهری بایز و پیوه ندی بایز به وانه وه ده خولقی. که وایه ئەگه ره جهری خیان، ئۆدیپ له بازنه ی تراژیدی چاره نووس دا ده خولینیتته وه، بایز به هۆی زولم و مه کری مروقه تووشی به تووشی ئەو چاره نووسه تراژیکه وه ده بی، به جوریک که هه مینی لی بز دهکا، و له گه ل سه گه به ره لالا کانی شار ره دووی ده نین و له نیو قه فه زی شیتته کان دا به ره و داها توویه کی نادیا ری ده به ن.

که سایه تی و ریز و حورمه تی ئینسانی بایز به تایبه ت له و جیه تووشی شکست و نوشوستی دیت و ده بیته تراژیدی که بایز به هۆی نه هاتنه وه ی هه مین (جا یان له دنیا ی واقیع یان له خه یالی خۆی دا) قسه ده په رینی و ورده ورده ده که ویتته نیو جه رگی جیهانی شیتانه وه. لی ره دا که سایه تی بایزیکی خاوه ن ژن و مال و کاروبار به هۆی که وتنه ناو هه لومه رجیکی تاقه ت پر و وکی ن و کوشنده وه له گه وره یی و شان و شکۆی تایبه ت به خۆی به تال ده بیته، و وای لی دیت تا ئاستی، له گه ل سه گه به ره لالا کان ره دوو که وتن، داده به زی. که واته ئەگه ره له گوشه نیگای که سایه تی یه وه له هه لسوکه وتی بایز وردبینه وه، ده بینین به ره له شیت بوون و دوا ی شیت بوونی، دوو جور ره فتاری به گشتی له یه ک جیاوازی هه یه. له

گێڕانهوهی پێدهشتی کارنامه کۆزراوه کلن

جیهانی بهر له شیت بوون دا بایز خاوهن ئه و که سایه تیهیه که به گز قسهی ناره وای ته نانهت شیخ دادیته وه، چونکی پیی وایه گه ورهیی مروف له ئه رک و ماندوو بوونی دایه:

«... (بایز ئه توو ده رویشی ته کهیهی منی... ته کهیه ئه وهندهی ههیه نانی خۆت و

ژنه کهت بدات)

(یا شیخ خودا لۆ ئه وهی دروستی نه کردیمه دهست له گونان دریزتر لیی

دانیشم و شۆربای ته کهیه بخۆم.)

(شۆر باو چی یه تهی ناشکور)

(هیچی نییه... به لا نه کینی خودا رقی له پیاوی ته وه زه له... ئه و خۆی

ل ۱۴

فه رموویه تی: له توو هه ره کهت و له من به ره کهت.)

که چی دواي شیت بوون، که سایه تی بایز ده گاته ئه و جیهی که:

«... له بهر ده می که باچی و لوقنته کاندای ده رۆزه کهر ئاسا ده که وتیت و

پاشماوهی خه لکیت ده خوارد،...» ل ۱۹۱

۷- پێشبینی:

شیرزاد هه سه ن زۆر جار بو ئه وهی گێڕانه وه، یان ره وتی

رووداوه کانی رۆمانه کهی له دووپات بوونه وهی به رده وام بپاریزی و له سه ر

هیلی زه مانی رابردوو یان ئیستا بیانگوازیته وه بو هیلی داها توو له ته مهیدی

پێشبینی که لک وه رده گری. ئه وهی راستی بی پێشبینی کردن ره هه ندیکی

خه یالی به ره و داها توو لیده دا، و تییدا ئاماژه به جیهانیك ده کات که له

وانه یه هه مووی هه ر له سه ر بنه مای خه ون و خولیا و ئاوات و ئاره زوو

دامه زرابی، به لام له هه مان کاتیشدا پێشاندهری راستی و ویست و

داخوازییه کانی ده روونی ئه و مروقه یه که خۆی نوقمی زه ریای پێشبینی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

کردوهه. بگێرهوهی دووههه م کهسی تاک زۆرجار بۆ ئهوهی بايز له جیهانی تاریکی چاوه‌پروانی هه‌مین رزگار بکا هه‌ول ددها به بايز بلی واز له پێشبینی ناشیرین بێنی و خۆی بخاته ئامیزی ئه‌و دنیا روونهی که پێشبینیه‌کی شیرین پێشکه‌شی ده‌کا (تۆ بلی لیره‌دا ئه‌و بگێره‌وه دووههه م کهسی تاکه کۆ بێ جگه له‌و «خود» هه‌ گه‌شبینیه‌ی بايز که ده‌یه‌وی نه‌فه‌سی هیوا وه‌ومیدێک به‌ رۆحی «خود» هه‌ ره‌شبینه‌که‌ی بايزدا بکات):

«... کت و پر به‌ خه‌یالت دادی خۆت بخه‌یته‌ ناو باوه‌شی ئه‌م لافاوه‌ و بتبات، له‌ گێژ و لوولی خۆیدا رووه‌ کارێزه‌کانی ئه‌م شاره‌ بتبات، بتخاته‌ سه‌ره‌شه‌پۆله‌ نه‌رم و هیمن و گه‌رمه‌کانی، ئه‌وکارێزانه‌ی هه‌نوکه‌ هه‌لمیکی ته‌نکی لی هه‌لده‌ستی، زستان گه‌رم و هاوینان سارد... له‌ وێنده‌ری. له‌ بن بناغه‌ی خانووه‌کانی شار خۆتان له‌ چاوانی پیاوه‌ داخدار و سمیل باپه‌ه‌کان ده‌شارنه‌وه‌، له‌ هه‌ره‌شه‌ی شیخ .. له‌ سوعه‌به‌ته‌ قورسه‌کانی سلێوه‌... له‌ برا دوژمنکاره‌کانی هه‌مین... .. واز له‌ پێشبینی ناشیرین بێنه‌و خۆت ده‌خیلی ئه‌م بارانه‌ بکه‌، له‌ گه‌ل هاتنی به‌هاری ئه‌مسالدا که‌ کارێزه‌کان ده‌ته‌قنه‌وه‌ تۆش له‌ باوه‌شی هه‌میندا زیندوو ده‌بیته‌وه‌، له‌ گێژه‌نی زۆر شین و رووندا قژی درێژ و ماش و برنجی سه‌ر ئاو ده‌که‌وی، سالانیک له‌وی، له‌ قوولایی کارێزه‌کاندا چاوشارکی ده‌که‌ن، خۆتان له‌ خه‌لکی بێ مروه‌تی زالمی بێ دین و دلی شار ده‌شارنه‌وه‌، ئیدی به‌س ده‌بی ریشۆله‌ کوشتن، له‌ به‌ر ده‌رگا که‌وتن و پارانه‌وه‌ له‌ خودانی ماله‌ خوا پێداوه‌کان، ته‌کان ده‌ و بگه‌پێ به‌ر له‌وه‌ی به‌یانی بدا. کۆ نالی کارێزیک ناتداته‌ ده‌ست کارێزیکێ دیکه‌ و تاده‌گه‌ی به‌ یه‌کیک له‌ بیره‌کان، له‌وی مالیک دابنن، بیریک ته‌نکه‌ ئاو تیا مه‌ییو، دوور له‌ ئاوه‌دانی... کاروانیکێ ماندوو دی و له‌ ته‌کیا پشوو ددها، ریبواریکێ نه‌ناس ده‌ولکیک شوپ ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر دووکتان له‌ گه‌ل ئاوی فینک به‌ره‌ و رووناکی ئاسمان هه‌لده‌کیشی، وه‌ک دوو په‌ری یان جنۆکه‌، شاگه‌شکه‌ ده‌بن، جلتان له‌ به‌ر ده‌که‌ن و به‌ره‌و شاریکی غه‌ریب ده‌تانبه‌ن، ئیدی نایه‌نه‌وه‌ ئیره‌.....»

ل ١٤٤ - ١٤٥

گێڕانهوهی پێدهشتی کارنامه کوزراوه کلن

۸- قه‌له‌مبازی زه‌مانی:

ئێمه ده‌زانین دواى ئه‌وه‌ى ئیوارى بايز له پێدهشت ده‌گه‌رپێته‌وه (لاپه‌ره‌ى ۱ تا ۲۷) و تا شه‌و دره‌نگانى له مالى خۆى چاوه‌پوانى هاتنه‌وه‌ى هه‌مین له مالى ئاغا و به‌گله‌ران ده‌بێ (لاپه‌ره‌ى ۲۷ تا ۱۲۸) هه‌ر ئه‌و شه‌وه له مال دهرده‌که‌وى و به‌ دواى هه‌مین دا ده‌گه‌رپێ (لاپه‌ره‌ى ۱۲۸ تا ۱۶۴)، هه‌مان شه‌ویش ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مالى خۆى بۆ ئه‌وه‌ى بزانی له ماوه‌ى ئه‌و چه‌ند سه‌عاته‌ى به‌ دواى هه‌مین دا گه‌راوه داخۆ هه‌مین هاتبێته‌وه یان نا: «... تا له گه‌ره‌كى خۆتان نزیکتر ده‌بووێته‌وه سووکتر هه‌نگاوت هه‌لدینا، به‌ ئۆمیدی ئه‌وه‌ى ده‌چیته‌وه نان و قاوه‌لتی ئاماده‌ کردبێ، دواى لێك دابراى شه‌ویكى بێ كۆتا به‌ یه‌كدی شاد ببه‌وه...» ل ۱۶۴

ئالێره‌دا و ده‌سه‌به‌جی دواى ئه‌م رسته‌یه‌ى سه‌ره‌وه، گێڕانه‌وه‌ى رۆمانه‌كه‌ زه‌مینه‌ى قه‌له‌مبازیكى زه‌مانی گه‌وره‌ خو‌شده‌كا: «... هه‌ر ده‌لێ ئه‌مشه‌و شه‌ویكى ده‌عبایه و سه‌د شه‌وی دیکه‌ى له ناو هه‌ناو دابووه...» ل ۱۶۴

كه‌ بايز له مالى خۆى نيزيك ده‌بێته‌وه و خه‌لكى گه‌ره‌ك ده‌بینی هه‌قیقه‌تى ئه‌و قه‌له‌مبازه زه‌مانیه‌ زیاتر ئاشكرا ده‌بیت: «... له دووره‌وه ئاپوره‌ى ژن و پیاو و منداڵانى گه‌ره‌ك به‌ره‌و پیرت هاتن، ها ده‌رویش ئه‌مشه‌ویش نه‌تدیته‌وه؟... ناکرێ ته‌نها یه‌ك شه‌و بێ ئه‌و ماله‌تان جی هیشتبێ، لافاو دیوارێكى لاته‌نیشتی چه‌پی رماندبوو، ده‌رگاكه‌ كراوه و زه‌نجیرێكى ژه‌نگداریش تا ناو قورپاوه‌كه‌ درێژ ببووه، ده‌توت عومریكه‌ ئه‌م ماله‌ كاوله‌ ئاشه‌ و ده‌نگ و ره‌نگ و بۆنى ئاده‌مى نه‌بینیوه..... ده‌م و چاوه‌كان به‌ تۆ نه‌ناس بوون، تۆ بلێ ئه‌وانه‌ خه‌لكى گه‌ره‌ك بن؟.. زۆپاكه‌ش ده‌توت سه‌د ساڵه‌ كوزراوه‌ته‌وه.» ل ۱۶۵ تا ۱۶۶

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

ئه م قهله مباره زهمانيه به سهره تاي گورانكاريه كي گوره له فورمي رومانه كه ديتته نه ژمار، به جوريك له دواي ئه م قهله مباره زهمانيه خوينه ر ناتواني به چاويلكه ي رياليزميكي ئاسايي له روداو و به سهرهاته كاني ئه م رومانه پرواني. لي ره به دوا (لاپه رهي ١٦٤ به دوا) فورمي رومان ره وتيكي ديكه ده گريته بهر كه من ناوي ده نييم: «رياليزمي خهون»
«... دهرويش بو نه ونده كه له كه ده گوري .. بنوو.. بنوو.. ئه توو گه له ك هيلاك

و شهقي، خهوني راسته قينه بوويان زينده خه...» ل ١٦٨

لي ره به دوا واقيعي ئاسايي كو تايي پيدي و واقيعي خهون ده سپيده كا. كه وايه ئه م قهله مباره زهمانيه نوخته دابرا نيكي گوره يه له نيوان دوو جور ژياني بايز: ژياني بهر له خهون، ژياني نيو خهون (به شي «٧» ي ئه م وتاره م ته رخا نكردوو به لي دون له سهر بابته تي ژياني بايز له قوناغي نيو خهون دا.)

* * *

له م به شه ي وتاره كه م دا (به شي ٦) ويستوو مه خوينه ر به م قه ناعه ته بگه يه نم كه واقيعي فورمي روماني «پيده شتي كارمامزه كوژراوه كان» له واقع خوي پيكنه هاتوو، به لكو له كومه ليك ره گه ز (واته كومه ليك ته كننيك و ته مهيد) و ناويته يه ك له و ره گه زانه پيكه اتوو كه خويان به ديهي نهر ي فورمي واقيعي نه و رومانه ن. به زمانكي ديكه راسته رومان له نيو جهرگه ي جيهاني واقيعه وه ديتته ده ري، به لام مه رج نيه خوي سهر له بهر له بابته تي واقع پيكه اتبي، يا خود خوي هه ر به بابته تي واقيعه وه به ستيتته وه، به لكو گه وره ترين هه ولي روماني موديرن نه وه يه توانيبي تي له چنگ ياسا و ريسا كاني باوي جيهاني واقع هه لاتبي تي، و خوي به ره هه نده پر پيچ و په ناكاني خهون و خه يــــال و فانتازيادا كردي تي، نه وه هه وله ي كه

گێڕانهوهی پێدهشتی کارنامه کۆزراوه کلن

«پێدهشتی...» له سه‌ر ده‌سه‌ستی ئه‌وه‌که له ته‌کنیک و ته‌مه‌یده گێڕانه‌وه‌ی پێده‌شتی ئاماژه‌م پێکردن داوییه‌تی، و تا رێژه‌یه‌کی بالاش توانیویتی ئه‌م ئامانجه‌ بپێکێ. که واته ئه‌وه‌ی بۆ خۆیندنه‌وه‌ی رۆمانی مۆدێرن گرینگه ئه‌وه‌ نیه رۆماننوس رهنگرپێژی واقیعی به‌رده‌سته‌کی جیهان و ژيانمان بکاته‌وه، به‌لکو ئه‌و راستیه‌یه که له ده‌ستی بێ له رێگای رۆمانی جیهانیکی ده‌قیی تایبه‌ت به‌ خۆی، باوه‌کوو خه‌یالی و زۆرجاریش دژه‌واقیع بێ، جیهانیکی واقیعی تایبه‌ت به‌ خۆی پێکبێنی، و به‌م شیوه‌یه واقیعیکی به واقیعه‌کانی جیهانی بوون زیاد بکا. راسته شیرزاد حه‌سه‌ن له که‌سایه‌تییه‌کی سوننه‌تی و له کۆمه‌لگایه‌کی تا سه‌ر ئیسک دواکه‌وتوی فیکری ده‌دوێ، به‌لام له سۆنگه‌ی ئه‌و دیده‌ی بۆ نووسینی رۆمانی هه‌یه، که دیدیکه به‌ برۆی من له خاوترین که‌ره‌سه‌ی واقیع، داستانیترین ده‌ق ده‌خولقیینی، به‌ شیوه‌یه‌کی مۆدێرن پێکهاته و ساختاری رۆمانه‌که‌ی داپشتووه. له «پێده‌شتی...» دا رێگا به‌ خۆینه‌ر ده‌دری نه‌ک هه‌ر له بچووکترین پاژه‌کانی ژيانی بايز ئاگادار بێته‌وه به‌لکو ئه‌م ئاگادار بوونه له رێگای چوونه ناو توێژ و لایه‌نه جو‌راوجۆره‌کانی ده‌روونی بايزه‌وه مه‌یسه‌ر بێت. کورت و کورمانجی، شیرزاد حه‌سه‌ن نه‌یویستووه ئه‌و شتانه‌ی له کۆمه‌لگایه‌کی سوننه‌تی دا هه‌ن و ده‌یانبینین له دوو توێ رۆمانه‌که‌یدا سه‌رله‌نوێ به‌گویمان دا بداته‌وه، به‌لکو هه‌ولێ ئه‌وه‌ی داوه ئه‌و هه‌قیقه‌تانه بخاته به‌ر چاومان که له کومه‌لگایه‌کی له‌م ده‌سته‌دا هه‌ن و نابیندرین. به‌ وته‌یه‌کی تر ئه‌گه‌ر جه‌سته‌ی بايز ئه‌و راستیه‌یه که هه‌یه و ده‌بیندری - که رۆمانی سوننه‌تی کوردیش تا ئیستا هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م به‌شه کاری کردووه - خه‌ون و خه‌یال و ده‌روون و زه‌ینی بايز ئه‌و هه‌قیقه‌تانه که هه‌ن و

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

نابیندرین، و شیرزاد ویستوویه تی په نجه بخاته سهر ئەم به شه نه دیتراوه ی
 رۆمانی کوردی. جا لیږه دا خالی سهرنجراکیش ئەوه یه که شیرزاد ئەم
 بۆشایی و به تالییه ی رۆمانی کوردی له ریگای سهربهستی پیدانیکی بی
 سنوور به فۆرمی رۆمانی کوردی یه وه پر کردۆته وه، بۆیه له «پیده شتی
 ...» تیکۆشاوه له ریگای تیکهه لکیشکردنی سنوورهکانی دهقیکی
 فۆلکلۆریکی له چه شنی هیران و دهقیکی مۆدیرن له جۆری رۆمان، و که لک
 وهرگرتن له زهرفییه ته زمانی و فۆرمییهکانی ئەم دوو ژانره جیاوازه ئەم
 سهربهستییه بی سنووره کهم و زۆر دهسته بهر بکات.

(٧)

تا ئیستا ههولی خویندنه وه فۆرمییهکانمان زیاتر له سهر قۆناغی بهر
 له خهونی بایز چهقی بهستبوو، ههر بۆیه لیږه به دوا دهمانهوی
 لهنگه ریکیش له سهر قۆناغی نیو خهونی بایز بگرین و بایی تاقت و توانای
 ئەم وتاره شه ن و کهوی بکهین و هه لیسهنگین.

وهك گوتمان له لاپهڤه ی ١٦٤ دایه که بایز له گهڤانی ئەوی شهوی
 خوی به دوا ی هه میندا دهگهڤیته وه بۆ مالی خوی، به هوی شه که تی و
 ماندوو بوونی له راده به ده ری: «دهبوو سهرخه ویك بشکین» ل ١٦٧.
 لیږه به دوا رۆمانه که له جیهانی واقعی و به رههستی بایز داده بپری و
 به یه کجاری ده چیته وه نیو خهون و زینده خهونهکانی بایزه وه. که واته
 ئەوه ی لیږه به دوا له م رۆمانه دا وهك رووداو به سهر بایز و هه مین دادی،
 یان وهك کاره سات دهقهومی، له نیو خهونهکانی بایز دایه، ههر له به
 کارمامز بوونی هه مینه وه بیگره تا راو کردنی پۆله کارمامز - کیژهکانی

گێڕانهوی پێدهشتی کارموزه کوژراوه کلن

گوندی (لاپه‌ره‌ی ١٦٨ تا ١٨٦) و فرینی بايز و هه‌مین له‌گه‌ڵ ریشۆله‌کان (لاپه‌ره‌ی ١٨٦ تا ١٩٠) و ئینجا له ئاسمان به‌ربوونه‌وه‌یان و هه‌میشان لیکدا‌برانیان (لاپه‌ره‌ی ١٩٠) و دوا‌جار شی‌ت بوونی بايز و راوه‌دوونانی له‌گه‌ڵ شی‌ت و سه‌گه به‌ره‌للاکانی شار و بردنی به‌ره‌و شی‌تخانه (لاپه‌ره‌ی ١٩٠ تا دوا‌لاپه‌ره‌)، هه‌ر هه‌موویان ئه‌و رووداوانه‌ن له نیو ئه‌و خه‌ون و زینده‌خه‌وانه‌دا ده‌قه‌ومین که بايز دوا‌ی ئه‌و شه‌وه شووم و سیلاو و هه‌مین لی بزر بوونه‌ی ده‌یان‌بینی. شیرزاد له‌م فیله تازه‌یه‌ی دا بو ئه‌وه‌ی پاساوکی مه‌نتقی، له چوارچۆیه‌ی بوتیقای داستانی دا بو ئه‌و کایانه‌ی که به کات و که‌سایه‌تی و به‌سه‌ر هاته‌کان ده‌یکا، بداته‌وه ده‌چیته نیو خه‌ونی بايزه‌وه، ئه‌و دنیا‌یه‌ی که ناوبه‌ناو له گێرانه‌وه‌کانی دا سووکه ئاماژه‌یه‌ کیشان پیده‌کا:

«..دوا‌جار بازیکی دا و له ده‌رگای حه‌وشه‌که‌وه خۆی هه‌لدا‌یه ناو کۆلان، که‌وتیته‌وه دوا‌ی، خه‌ونه یان راستی؟ به‌رده‌می که‌لاوه کۆنه‌که‌تان ساکه ده‌شتیک بوو، ده‌شتیکی کاکي به کاکي، هه‌ر ده‌توت هه‌ر هه‌موو خانووه‌کانی که‌په‌ک به فوویه‌ک، به سیه‌ریک

چوونه‌ته‌وه ئاسمان، تا تو پتر غارت ده‌دا مامزه‌که‌ت دوورتر ده‌که‌وته‌وه...» ل ١٧١

«... که‌وتنه به‌ر پیی سواران هه‌وری و هیزاری شه‌که‌ر ژنان، وه‌ک له خه‌ونه‌کاندا روو

ده‌دا خۆت ده‌نیو گێژه‌نی سواره‌کان و تانجی یه‌کاندا بینیه‌وه.....» ل ١٨٤

«.... دوا‌جار نیگای پر له سۆز و خه‌م و عیشق و هه‌وه‌س و حه‌سه‌ره‌تی تی‌بریت، لیوانی ده‌له‌رزین و هۆن هۆن ده‌گریا، ئه‌وه‌یان دوانیگای مالئاوای بوو، ئه‌گه‌ر خه‌ون نه‌بی مامزه‌که‌ی تۆزی له‌مه‌وبه‌ر ببۆوه به هه‌مین، خودایه هی‌ز و توانا و برستم لی مه‌په‌هه.....» ل ١٨٩

«... بی ئه‌وه‌ی که‌س بتبینی که‌وتیته نیو گۆلاویک که نیو به‌ژن قور و لیته بوو، ئه‌گه‌ر خه‌ون نه‌بی به به‌رگی ته‌په‌وه، غه‌ریقی سیان و قور و لیته خۆت کیل

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

كردهوه، تهكانت دا تا له و قوپه دهربيى كهتئى چهقى بووى، چ قهدهريكى
ناشيرينه.. ديسانهوه له ههمينى ون بووى...» ل ۱۹۰

«... گویت له هاواری خۆته... ههمين... ههمين... له ئاسمانهوه بهردهبيتتهوه
و ناکهويتته سهر زهوى، دهكهويتته ناو بيريك بنى نيه، له زينده خهويكى ديكهدا
دهكهويتته ناو دهى كراوهى ئەژديهايهك، له خهويكى ديكهدا دهكهويتته سهر ماريكى
پهپكه خواردوو له بنى بيرهكهدا، تو وهئاگای يان خهوالوو» ل ۲۱۶

«... تو ههر چاوت به دواوه بوو، تو بلئى ههمين، چ مردوو... چ زيندوو، هو
لهوى بئى؟ لهوه دهچوو ههر ههموى خهونيكى ناخوش و ئەبهدى بوويى... خهونيك كه
تا ههنووكهش ليى وهئاگا نههاتبيت، خهونيك له خهونهكانى پياويكى پير و شهقى
.....» ل ۲۱۷

يهكيك له وهويانهى دهبيتته پالپشتى ئەو قسهيهى كه دهلي ئەم پاژه
له رۆمانهكهى شيرزاد سهر له بهر گيرانهوهى خهون و زيندهخهونهكانى
بايزه ئەو كايانهن كه لهمهوداي گيرانهوهى ئەم پاژه له رۆمانهكه به كات
دهكرين. ئاشكرايه كات له نيو خهوندا حالهتيكى سرك و ريژهيى و پچر
پچر و نابهردهوام و تيكه و پيكه له بهخوو دهگرئ، و ناكري به دلنيايى و
به ساكارى له پاش و پيش و درهنگ و زويى ئاگادار بيتتهوه، بويه له
خهوندا سات و رۆژ و وهرزهكان له راسته هيلى زهمان دهترازين، و زورجار
به نهزم و سيستمى جيا له وه نهزم وسيستمه ئاسايى و عادهتيةى
جيهانى واقع دين و دهرون. شيرزاد ههسهن لهم تايهتتهندييه
سروشتييهى خهون دوو كهلكى بو رۆمانهكهى دهسته بهر كردوو:

۱- به شيوهيهكى ناراستهوخو و له ريگاي ئەوكايانهى به كاتى
كردوون خهون بوونى ئەم بهشه له رۆمانهكهى سهلماندوو ۲- له نيو دلى
ئەم خهونه و بهم بيانوووه رهههنديك بو رابردوو ليدهدا و ههندي رووداوى
رابردوى ژيانى بايز و ههمين به شيوهيهكى ديكه سهر له نوي دهژينيتهوه،

گێڕانهوی پێدهشتی کارمامزه کوژراوه کلن

وهك رووداوی هه لگرتنی هه مین له بهر گی رووداوی کارمامز - کیژه کاندای که رووداویکی سهر به رابردوووه. لیڤه دا به پێویستی ده زانم ئاماژه به یهك دوو نمونه له و کایانه بکه م که له نیو دلی ئەم خهونه دوور و درێژ و له هه مان کاتدا پر له روودا و کاره سات و کیشه یه ی بایزدا به کات کراون. بۆ نمونه ده زانین ئەو کاته ی بایز شهوی لافاوه که به دوا ی هه مینی دا ده گه پری و پاشان ده گه پیته وه بۆ مال وهرزی زستانه، که چی کاتیکی خهونی راوه کارمامز - کیژه کان ده سپیده کا، وهرز، وهرزی به هاره: «... تاو تاویش به ترس و دلله پاوکی وه، ترسی پیاویکی راوه دوونراو ئاوت له که لاهه که ده دایه وه، خاپوور و وێران، له دووره وه وا دیار ده که وت که دار و پهردووی به سهر یه کدیدا رمایی، تاکه که لاهه یه کی دارووخاوی ئەو ساکه ده شته که جوانی سه د به هار بشیوینی، ده شتیکی پر له سه وزه گیا و گولاله سووره و هه لاله حاجیله و به بیوون و نیرگزه جاپ، چ زوو زستان نه ما و به هار هات ...»

ل ۱۷۱

پرسیاری «چ زوو» پیشاندهری خیرایی تیپه پینی کاته له نیوجیهانی خهون دا که بیگومان جیاوازه له گه ل خیرایی تیپه پینی کات له جیهانی واقع دا.

دیمه نی راوی کارمامز - کیژه کان هه م زه مان ی رابردووی تیڤدایه، هه میش داهاتوو. زه مان لیڤه دا سهر به لایه نیکی تایبه تی زه مان ی نه، ئەویش به و هۆیه ساده یه ی که خهون ملکه چی یاساکانی زه مان نه، بۆیه ده بینین بۆ نمونه ئەم رستانه به کاری رابردوو کو تاییان پیڤی:

«... هاوار و قاو و غه زه بی باوک و برایان ئەسپه کانی خستبووه سهر حیه وسمکۆلان، له دووره وهش هه و ههوی سواران به دم بای غاره وه هه ر ده هات، له ده لاهه کوڤگه لی گوندی به سهر ئەسپه کانه وه ده له نگینه وه...»

ل ۱۷۴

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

که چی هەر له درێژهی ئەم دیمه نه و له به شیکی دیکه ی ئەم رووداوه
دا رسته کان خاوهن کاری داهاتوون، هەر چه ند له مانادا ده کری دیسان
ئاماژه به رابردووش بکه ن:

«... له هەر چوار لاره ریتان لی ده گیری، ئابلووقه ی پیاوه توو په و
تووشه کان،..... ده ست ریژیک و دوو... دهو... سی ده ست ریژ... تو ده کوژن
و ئەوسا ده بی هه مین له خۆی حه رام کا خواردن و خه وی نیوه شه وان...» ل ۱۷۶
له م نمونه سه رنجراکی شه ی خواره وه دا کاری رسته کان هەر له نیو
یه ک کوپله ش دا، له باری ریژمانیه وه، خاوهن زه مانیکه یه کسان نین. به
وته یه کی دیکه لی ره دا زه مان له مو تله ق بوونی خۆی داده مالدری، و ته واو
حاله تیکه ریژه یی و پچر پچر په یدا ده کا، و تا راده یه کی زۆر سه لمینه ری
خه ونبوونی ئەم به شه یه:

«... تانجی یه ره شه که ی باپیر ئاغا، مل به زه نگولی زیو، میخه کبه ند و حه مایلی

هه مین به که لبه کانی داده پچرینی. که پووه قنجه که ی به خه زیمه وه ده خوا
هەر دوو په په ی ناسکی گوئی به گواره کانه وه قووت ده دات ...

تانجی یه کان دیارن و خۆی بزده، پیاده و سوار به دزه دزه لی تان نی
ده که وتنه وه، هەر هه موو براکانی هه مین ده یانو یست هه تا زووه پارێزه که

بشکی و به گولله یه ک نیو چه وانت ئاگر ده ن، تیپه پینی ئەو هه زاره ها
رۆژ و مانگه و داخی تو له پیری کردبوون،.....» ل ۱۷۷

ئوه ی له م نمونه تایبه ته دا بو من سه رنجراکی شه و هه ول ده دم
به زمانیکه خـ وازه یی به ئە نجام گیری یه کی گرینگ و گشتی بگه یه نم
شیوه ده سپی کردن و کو تایی پی هینانی کاری رسته کانه. له م کوپله یه دا
وه کی ده بینین سه ره تا رووداوه که به کاری داهاتوو ده ستیپ کردووه،
پاشـان له کاری ئیستاش که لک وه رگراوه، که چی دوا جار
پاشماوه ی رووداوه که به کاری رابردوو درێژه ی پی ده دری، بو وینه ئە گه ر

شوین پیئی ئەم رووداوه هه لگرین ده بینین ئیتر تا کۆتایی رووداوه که
 (گێڕانهوهی پێدەشێکی مەلۆزە مەزەزێکی بەردەوام له بازنه‌ی زه‌مان و کاری رابردوو دا
 ده‌خولینه‌وه:

«... ئاغا عومریک بوو ته‌نگه‌ی زینی ئەسپه‌که‌ی شل نه‌کرد بۆوه، چ زه‌مانیکه باوک و
 براکانی ئەسپه‌کانیان لگاوه و جل‌ه‌ویان وا به ده‌سته‌وه، عومریکه له‌ و راه ده‌گه‌ران،
 ئاغا تانجی‌یه‌کانی ده‌نگ دا و هاواری کرد: قه‌سته‌م به‌ خودا به‌ زیندوویی نه‌یگرن هه‌ر
 هه‌مووتان تۆپی ده‌که‌م، ئەو سه‌گه‌ و تووله‌ و تانجی‌یانه‌ له‌ ترسی ئەو هه‌رپه‌شه‌یه‌ بالیان
 لی‌ رسکا، له‌ هیلاکی و مرده‌نی ئەو هه‌لات هه‌لاته‌ سه‌رت هه‌لبری، ره‌وه ره‌وه ریشۆله‌ت
 بینی که له‌وه ده‌چوو به‌و سه‌ره‌تای به‌هاره‌ بچنه‌وه‌ کویستانی...» ل ١٨٦

به‌ برۆای من له‌ نه‌ست و ناخودئاگای ئەم کایه‌ به‌کات و ئەم ته‌کنیک
 و شیوه‌ که‌ک وه‌رگرتنه‌ له‌ زه‌مان و کاری رسته‌کاندا مانا و
 مه‌به‌ستیکی شاردراره‌وه‌ته‌وه‌. سه‌رله‌به‌ری ئەو رووداو و کاره‌ساتانه‌ی که‌ له
 نیو‌خه‌ونی بایزدا ده‌قه‌ومین، له‌ ریگای ئەم ته‌کنیکه‌ گێڕانه‌وه‌یی‌یه‌وه‌، به
 شیوه‌یه‌که‌ له‌ شیوه‌کان رۆحی واقیع - یان به‌ به‌ر داده‌کری، و به‌ زمانیکی‌تر
 ده‌کری بلین ده‌بنه‌ واقیعی نیو‌خه‌ون، ده‌بنه‌ «ریالی-زمی خه‌ون».
 کاتیکی کاری ئەو رسته‌نه‌ی که‌ رووداوه‌کانی نیو‌خه‌ونی بایز ده‌گێرنه‌وه‌ له
 سه‌ر زه‌مانی رابردوو ده‌گیرسینه‌وه‌، وه‌ک ئەوه‌ وایه‌، به‌ جوړیک له
 جوړه‌کان، ئاماژه‌ به‌ کۆمه‌لێک به‌سه‌ره‌ات بکه‌ن که‌ له‌ رابردوودا روویانداوه‌،
 واته‌ ئەوه‌ی په‌نجه‌ بخه‌نه‌ سه‌ر دیارده‌یه‌کی واقیع. لی‌ره‌ دایه‌ که‌ خه‌ونی
 بایزیش خۆی ده‌بیته‌ به‌شیکی دیکه‌ له‌ سه‌رله‌به‌ری ئەو واقیعه‌نه‌ی که‌
 چاره‌نووسی ژیا‌نی ئەویان دیاری کردووه‌. راسته‌ شی‌ت بوونی بایز درێژه‌ی
 خه‌ونی راوی کارمامز - کیژه‌کان و فرینی بایز و هه‌مینه‌ له‌ گه‌ل ریشۆله‌کان،
 و هه‌ر به‌م هۆیه‌ش ناتوانین بلین بایز له‌ جیهانی واقیعدا شی‌ت ده‌بی، به‌لام

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ئەم تەکنییەکی فیلاوییه که بەردەوام رستهکان دهگه پینیتتهوه بۆ زهمانی رابردوو، وامان لیدهکا کارهساتی شیت بوونی بایز به دوا واقعی ژیانی بایز بزانی، ئەگه رچی ئەم دوا واقعیه نهک له جیهانی واقعی خۆی، به لکو له جیهانی خهونی بایزدا رووبدا. بیگومان ئەو پرسیارهی بایز بەردەوام رووبهرووی خۆی دهکاتهوه: «ئایا ئەمه خهوه یان واقعی؟» رووبهرووی خوینه ریش ده بیتتهوه. دیاره به له بهر چاو گرتنی سه رتاپای پیکهاتهوه ساختاری رۆمانه که جوابدانه وهی ئەم پرسیاره ئەسته م ده نوینێ، هه ر چه ند شیرزادیش هیچ کات راشکاوانه هه ولێ ئەوهی نه داوه تای ته رازووی وه لāmی ئەم پرسیاره به لایه کی تایبه تدا بخات. به وته یه کی دیکه هه ولدان بۆ سه لماندنی واقعی بوونی خه ونه کانی بایز یان خه ونبوونی واقعی کانی ژیانی بایز ماندوو بوونیکێ له خوړاییه، ئەوه ندە نه بی ده توانین بلین خه ونه کانی بایز ده بنه واقعی، به لām واقعیکی تایبه ت و خو بژیوی نیو ده قی رۆمانه که خۆی، نهک ئەو واقعیه عاده تییه ی ده ره وهی ده ق و جیهانی به ره هه ست و ئاسایی ئیمه، یا خود ئەگه ر واقعی کانی ژیانی بایز هه مو هه ر خه ونن، ئەو خه ونه خه سله تیکی ته واو ناو ده قی «پیده شتی کارمزه کوژراوه کان» ی هه یه. هه ر چۆنیک بیت هه ولێ شیرزاد ئەوه یه - وهک پشتریش گوتمان - سنوره کانی جیهانی واقعی و خه ون تیکه ل بکات و له م ریگایه وه رۆحیکێ فانتازیایی به سه رله به ری رۆمانه که دا بکات. بۆ نمونه ویده چی ئیمه ده بی گه پانی بایز به دوا ی هه مین له شه وی لافاوه که دا به رووداویکی واقعی له قه له م بده مین که به ر له گه پانه وهی بایز بۆ ماله خۆی، و ئەو خه ونه دوور و درێژه ی باسما ن کرد رووده دا، که چی دوا جار گێرانه وهی رۆمانه که پاشه کشی به م بۆچوونه مان دهکا، ته نانه ت

وامان لێدهكا گومان له واقع بوونی سه ره به ری ژیان و جیهانی خویشمان بکهین: «....تۆ بلیی کاره ساتی گورهی ئەمشه و، ونبوونی هه مین و ئە و تۆفان و باو به و نه و هه موو هه و ما ل کاولیه، هه ره مووی خه ونیکی ناخۆش نه بی؟ چش له وهی منی پساند ... به س...لیی وه ناگا بێم و درۆ بی، کت و پر و ابی هه مین له ناو پیخه فیکی گهرم و نه رمدا له ته ک خۆمدا ببینم و له تاوان باوه شی پێدابه کم و به سه ریدا بگریم، بلیم ئۆخه ی که خه ون بووه چه نده ها جار هه ره دووکتان به ده م خه وه وه و پێنه تان کردووه و ... پر به که لاره که له ترسا هاوارتان کردووه، خه ونی ناخۆشتان دیووه، کت و پر تۆ هه مینت بێدار کردۆته وه، یان ئە و رایته کاندووی، شه یتانت به نه فره ت کردووه، ئە وه یان پیشه ی سه ده ها شه وتان بووه، که سه یشتان له وی دیکه زویر و درپۆنگ نه ده بوو، ئای که ژیان خۆی ده بی به مۆته که و خه ونیکی ناخۆش و نه براره، خه ونیک که تیایدا هه زاران جار بکوژییت، به مریت، بخنکییت، بسووتییت، له خویندا بگه وزیت و .. که چی هه موو جاریک بۆ هه مان مه رگ و خوین و کوشتن زیندوو بیته وه، هه ره له و رۆژه وهی به جووته هه له ته بوون ژیان بوو به خه ونیکی پر له ترس و بێم و دلاره وکی....» ل ۱۵۷

هه لبه ت ده کری له سووچیکی دیکه شه وه له م کیشه یه بروانین و له مه سه له که بکوڵینه وه . وه ک ده زانین له نیو خه ونه کانی بایز دا سی رووداوی سه ره کی روو ده دن: ۱- راوی کارمامز - کیژه کان ۲- فرینی بایز و هه مین له گه ل ریشۆله کان ۳- شییت بوونی بایز و راوه دوونانی له گه ل سه گه به ره لالاکان. دیاره رووداوی یه که م و دووه م به ته واوی هه لگری تایبه ته ندی فانتازیایی، به جوړیک که ناتوانین حاشا له خه ون بوونی ئە م رووداوانه بکهین، که چی رووداوی سیهه م که دیاره له درپۆله ی خه ونه که و به دوا ی رووداوه کانی یه که م و دووه م دا (په ره ی ۱۶۴ تا ۱۹۰) دیت، هه لگری بچووکترین خه سه له تی فانتازیایی نیه. به وته یه کی روونتر راسته به سه ره اتی شییت بوونی بایزیش وه ک رووداوه کانی یه که م و دووه م به شیکه له

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

خهونهکهی بایز و بهم پییه ناشی حسیبی واقعی بۆ بکری، بهلام لهو سهروهه که ئەم رووداوه نهک ههر هیچ لیکچوونیکێ لهگهڵ راوی کارمامز - کیژهکان، یان فرینی بایز و ههمین لهگهڵ ریشۆلهکاندا نیه، بهلکو ههر له بنهپهتهوه له تهواوی ئەو تایبهتمهندیانهی که رۆحی ئەم رووداوه به خهون و خهیاڵ و فانتازیا نیشان بدهن بی بهرییه، بۆیه خوینهر ناتوانی به راشکاوی و دلنیاوی دان به واقع بوونی شیتیتی بایز دابنی. پرسیاوی گهوره هیشتاش ههر وا بی وهلامه: «ئایا ئەمه خهوه یان واقع؟»

(٨)

ئهگەر ئەم قسهیهی گۆر ویدال که دهلی: «ژیانی مروّف بریتییه له کۆمهلیک رووداو، که تهنانهت دواین رووداوهکانی ئەم ژیانهش دهتوانن مانای ههمووشتیک بگۆرن.^{٢١}» له ئاست ژیانی مروّف بگوازمهوه بۆ ئاستی ژیانی رۆمان، نالیم «پیدهشتی کارمامزه کوژراوهکان» یهکیک له دواین رووداوهکانی ژیانی رۆمانی کوردیه که دهتوانی مانای ههموو شتیک بگۆری، بهلام دهلیم ئەم رۆمانه یهکیک له ههره گرینگترین رووداوهکانی ژیانی رۆمانی کوردیه که دهتوانی مانای زۆر شت بگۆری، ئەو شته زۆرانهی که من لهم لیکۆلینهوهیهدا ههولم دا که میکیان له سهه بنووسم.

خاکه لیوه تا جوژهردانی ١٣٨١

ئاوریل تا ژۆلای ٢٠٠٢

سه‌رچاوه و په‌راویز:

- ١- هنر رمان، میلان کوندرا، ترجمه پرویز همایون‌پور، ١٣٧٧
- ٢- جنبه‌های رمان، ای.ام. فورستر، ترجمه ابراهیم یونسی
- ٣- یادداشتی درباره زمان و روایت، مرداد فرهاد پور، ارغنون، شماره ٩، ١٠، ١٣٧٥، ص ٢٨ و ٢٩
- ٤- نظریه رمان، مقاله طلوع رمان، ایان وات، ترجمه حسین پاینده، ١٣٧٤
- ٥- هنر رمان، میلان کوندرا،...
- ٦- هه‌مان سه‌رچاوه
- ٧- ه.س
- ٨- ه.س
- ٩- ه.س
- ١٠- جامعه‌شناسی رمان، جورج لوکچ، ترجمه شهید محمد جعفر پوینده، نشر نسل قلم، ١٣٧٥، ص ٢٠
- ١١- هنر رمان، میلان کوندرا،...
- ١٢- ه.س
- ١٣- ه.س
- ١٤- نظریه رمان، مقاله رئالیسم و رمان معاصر، جان هلپرین، ترجمه حسین پاینده، ١٣٧٤، ص ٧٣-٧٤
- ١٥- هنر رمان، میلان کوندرا،
- ١٦- هه‌راستییه حاشا هه‌لناگری زۆرینه‌ی هه‌و بابه‌تانه‌ی تا ئیستا له سه‌ر رۆمانی کوردی نووسراون/به تاییه‌تی له سه‌ر هه‌ر رۆمانه‌ی شی‌رزاد/ خاون دیدیکی ماناناسانه و کۆمه‌لناسانه و مه‌ریفه ناسانه و... بوون، و که‌متر هه‌لکه‌وتوو به بوتیقای رۆمانه‌وه خه‌ریک بن. دیاره ده‌سکه‌وتی هه‌م جو‌ره هه‌لوپسته‌ش ده‌توانی نووسینی هه‌م جو‌ره وتارانه بی که بو نموونه شی‌رزاد هه‌سه‌ن به‌وه شه‌رمه‌زار ده‌که‌ن ژن وه‌ک ئامرازیکی سیکی روت چاو لیده‌کا، له حالیکدا له که‌متر چی‌رۆک و رۆمانیکی شی‌رزادا ده‌بیندری باسکردن له کیشه‌ی سیکی ژن باسکردن له‌و زۆلم و زۆرانه نه‌بی که له ژن و مافی ژن کراوه، هه‌ویش نه‌ک له سه‌ر ده‌ستی هه‌ندی دروشمی زه‌ق، به‌لکو له چوارچیوه‌ی داستانییه‌تی کاره‌کانیدا.
- ١٧- بررسی تطبیقی «خشم و هیاوو» و شازده احتجاب»، صالح حسینی، نشر نیلوفر، ١٣٧٢، ص ٨
- ١٨- ه.س ص ٨
- ١٩- ه.س ص ٨-٩

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

- ^{۲۰} - لیره‌دایه دیسان ده‌بی بلیم زۆربه‌ی ئەو نووسینانه‌ی تائیستا له سه‌ر رۆمانی کوردی نووسراون
 كه‌كه‌له‌ی باسکردن له ئەده‌بییه‌تی رۆمانیان نه‌بووه ئەوه‌نده‌ی خه‌می سه‌لماندن‌ی چاك یان خراپ،
 ره‌سه‌ن یان ناره‌سه‌ن، دزراو یان نه‌دزراو، گه‌شبین یان ره‌شبین بوونی رۆمانیان به‌كۆل داداوه
- ^{۲۱} - مجله‌ی ادبی ، فرهنگ‌ی کارنامه ، شماره ۲۴ ،
 ۱۳۸۰ ، ص ۳۸

دهسه لاتی زمان

له کۆماری

کورتە شیعردا

«نالی» نییه تی سیحری بهیان، حکمه تی شیعره

ئه ماما نییه تی قوووه تی دل، قودره تی ئینشا

دهقێ لاتی زمان له کۆماری کورتە شیعردا رهخنه و لیکۆلینهوه

«شاعر کارکردی جوانیناسانهی زمانه» یان «هیرشیکی گه لاله دارو وشیاره بو سهر زمانی روژانه» ▶ ئەوه قسهی رۆمن یاکوبسن، زمانناس و نووسه‌ری رووسی (۱۸۹۶ - ۱۹۸۶) بوو ئەو کاتهی له ده‌لاقه‌ی زمانه‌وه، ده‌یروانییه‌ دنیای شاعر. یاکوبسن ده‌لی: ده‌ق دوو ده‌سه‌ن:

ده‌سته‌ی یه‌که‌م په‌یام و مانایه‌کی تایبته‌ له ریگای زمانیکی ساکار و بی‌گری و گۆله‌وه‌ ده‌رده‌برن. بو‌ خویندنه‌وه‌ی ئەو جووره‌ ده‌قانه‌ پێویست ناکا چاوی سه‌رنجمان بپرینه‌ زمانه‌که‌ی. له‌م جووره‌ ده‌قانه‌دا، زمان وه‌ک ئاویکی زوڵال وایه‌، ئەوه‌ی له‌ بنی‌دا بی‌ ده‌بینری، به‌وته‌یه‌کی‌تر زمان له‌م چه‌شنه‌ ده‌قانه‌دا «تێداده‌چی» ئەوه‌ی مه‌به‌سته‌، مانای ده‌قه‌و به‌س، زمان چ نیه‌ جگه‌ له‌ که‌ره‌سه‌یه‌ک بو‌ تێگه‌یاندن و تێگه‌یشتنی په‌یامی ده‌ق. ده‌قی زانستی ده‌که‌ویته‌ ریزی ئەم ده‌سته‌یه‌وه‌. رۆلان بارت ئەم زمانه‌ی به‌ «په‌خشانی زانستی» ناودێر کردووه‌. له‌ ده‌سته‌ی دووه‌مدا په‌یام وابه‌سته‌ی شیوه‌ی ده‌رپرینه‌. له‌م ده‌سته‌یه‌دا پێچ و په‌ناو راز و ره‌مزی زمان به‌لایه‌نی باشی ده‌ق دێته‌ ئەژمار. ئەم ده‌قانه‌ زمانیکی زیندوویان هه‌یه‌، زمانیک که‌ دنه‌مان ده‌دا تیی بفرکین و لێی وردبینه‌وه‌. ئەم زمانه‌ جار و باره‌ نا‌ئاسایی و ئەسته‌م ده‌نوینێ، له‌وانه‌شه‌ بلێین له‌مپه‌ریکه‌ له‌سه‌ر ریگای تێگه‌یشتن، به‌لام ئەوه‌ی راستی بی‌ له‌م ده‌سته‌یه‌دا، زمان بو‌ گه‌ لاله‌ دارپشتن و تێگه‌یشتنی مانای بی‌ ئەژماری ده‌ق ری‌ خو‌ش‌ده‌کا. له‌ ده‌قی ده‌سته‌ی یه‌که‌مدا توانا و ده‌سه‌لاتی خوینهر، بو‌ خو‌لقاندنی مانای تازه‌ کویر ده‌بیته‌وه‌، ئەوه‌نده‌ نه‌بی‌ ئەگه‌ر زانست و زانیاریی خو‌ی وه‌گه‌ر بخا، له‌ مانا و مه‌به‌ستی ده‌ق ده‌گا، که‌چی له‌ ده‌قی ده‌سته‌ی دووه‌مدا، خوینهر خو‌ی ده‌بی‌ له‌ ریگای بیرکردنه‌وه‌و خورد بوونه‌وه‌ له‌ پێچ و په‌ناکانی زمان

مانای دهق بخولقیینی، وهك چۆن ياكوبسن دهلی: «مانای رستهی ئەدهبی له شیوهی ده‌رپرینیدا كۆده‌بیته‌وه».

زمانی پراكتیک - ئەو زمانه‌ی بۆ مه‌به‌ستی پێوه‌ندی گرتن به‌کاری دین - زمانیکی رۆژانه‌یه. له‌م زمانه‌دا دهنگ و وشه‌و رسته، خۆیان خاوه‌ن به‌هاو بایه‌خیکی ئەوتۆنین، ئەوه‌نده نه‌بی ئامرازێکن له‌ خزمه‌ت پێوه‌ندی گرتندا، به‌لام سیستمی زمانیکی تریش به‌دی ده‌کری که له‌ودا مه‌به‌ستی پراكتیک زۆر له‌به‌ر چاو ناگیرئ - هه‌ر چه‌ند ته‌واو له‌ بیریش ناگیرئ - و ئەوه‌ی گرینگه‌ ده‌رپرینی زمانناسییانه‌ی ئەو سیستمه‌یه. به‌ پرۆای ياكوبینسکی، شاعر باشترین نمونه‌ی ئەم « سیستمی زمانیکی‌تر» ه‌یه. ياكوبینسکی، سالی (١٩١٩) رایگه‌یاند، زمانی پراكتیک ه‌وی بوونی خۆی له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆی ده‌دۆزیته‌وه، واته‌ له‌ به‌ستینی ئەندیشه‌یان له‌کاتی پێوه‌ندی گرتنی مرۆقه‌کاندا، به‌لام زمانی شاعر، بوونی خۆی له‌هه‌ناوی خۆیدا‌یه. ▶ هه‌ر بۆیه ژان پۆل سارتر - یش له‌ کتیبی «ئەدهب چیه» دا ده‌بیژئ: «شاعر واژه وهك په‌خشان به‌کارناهیئ. ته‌نانه‌ت ده‌بی بوتري هه‌ر به‌کاری نابا واته له واژه «که‌لک» وه‌رناگیرئ، ده‌بی بلیم که‌لکیان پێ‌ده‌گه‌یه‌نی، شاعر نایانه‌وی زمان وهك ئامراز به‌کار بیئن.. به‌ دووی ئەوه‌دا نین جیهان ناودیر بکه‌ن.» ▶

شیوازی ياكوبسن، کاتیک له‌ ده‌لاقه‌ی زمانه‌وه ده‌روانیته‌ دنیاى شاعر، هه‌رگیز حاشا له‌ مانا و مه‌به‌ستی ده‌قی شاعری ناکا. ياكوبسن ده‌یوت بۆ پیزانین و لی‌زانینی مانای ده‌ق، ده‌بی له‌ زمانی شاعره‌وه ده‌ست پێ‌بکه‌ین نه‌ك به‌ پێچه‌وانه‌که‌ی، ▶ هه‌ر بۆیه ده‌یگوت: «لایه‌نی شاعیرانه‌ی ده‌ق له‌وه‌ دایه‌ که‌واژه هه‌ر وهك واژه به‌کاربه‌یئری، نه‌ك جیشینیکی ساده

دەسلەتێ زمان لە کلامی کورتە شیعردا

دەنگی بگۆرینی گەیی رهخنه و لیکۆلینهوه

بۆ شتیك، یان دەربرینی هەستیك». موریس بلانشۆ، وەك بلیی پشتیوانی له بۆچوونی یاکوبسن بكا، دەلێ: «بەرھەمی شاعیرانە دەلالەتیکی مانایی تاقانەیی ھەییە و بونیادەكەیی لیکالاناکریتەوہ.. یەكەمین تاییبەتمەندی دەلالەتی مانایی شیعەر ئەوہییە كە ھیچ چەشنە ئالوگۆرپك لەو زمانەیی كەپیی نووسراوہ، قبول ناكا. لە زمانی ناشاعیرانەدا، ھەر رێك بە پێچەوانەوہ، شیعەر ھەر لەو چوارچێوہییە كە تێیدا نووسراوہ بوونی ھەییە مانایی شیعەر تەنیا لە چوارچێوہیی شیوہیی دەربرینی شیعردا بوونی ھەییە. ھەر كە بیچم و روالەتی ئەم شیوہ دەربرینە بگۆردری، ماناش تێدادەچی و ئاسەواری نامینی. ئەوشتەیی مانا بە شیعەر دەدا راست و رێك لەگەڵ ئەو

زمانەدا كە شیعەر ھەییەتی تاق و جووتن» ▶ ئالیئەدا دەردەكەوی، بۆچی زمانیی شیعەر بەتەواوی بۆ وەرگێران ناشی، چونكی بەقسەیی یاکوبسن: لەوەرگێرانی شیعردا، ئەو تەئویلەیی وەرگێر لە وشەیی دەكا تەرجمە دەكریتەوہ نەك خودی وشەكە. «زمانی شیعەر بەكاری خولقاندنی ماناگەلی چەند لایەنە دیت و گواستەوہیی گشت ئەم مانایانەش لە رێگای وەرگێرانەوہ بۆ زمان یان شیوہ دەربرینیکی نوئی ناگونجی.

كەواتە شاعیر لە رێگای شیعەر نووسینەوہ بەردەوام ھەلی نویبوونەوہ بۆ زمان دەرپەخسینی و لەم رێگایەشەوہ مانای سواو و كۆن و رزیوی واژە فری دەدا و رۆحییکی مانایی تورت و تازە بە بەر واژە و دەستەواژە و بەگشتی زماندا دەكات. لیقی شتراوس دەلێ:

«شاعیر مەیدان و مەودایەكی تازە بۆ راقەیی زمانیی پێكدینی... وەك بلیی شیعەر بەردەوام لە نیوان ئەم دوو یاسا دژوازدەدا دیت و دەچی: ▶ پرۆسەیی ئاویتەكردنی زمانیی و پرۆسەیی لیکالانەوہیی مانایی»

لێره دایه قسهی یاکوبسن وه دی دی، وهختیکی دهلی: «به راستی شاعیر خولقینه ری ئه و په پی زمانه (Meta language)». باشه شاعیر چۆن ده گاته ئه و ئاسته ی پی بو ترئ خولقینه ری ئه و په پی زمان؟! بی شک ئه وشته ی له شیعر دا پیروژه، مانا و مه به ستی پیروژ نییه، به لکوو شیوه ی ده رب رینی هر چه شنه مانایه که. شیعر به یان نامه ی مافی مروّف نییه به چه ند رسته ی ئاخنراو له و وشانه ی ئازاد یخواز و عه داله ت نوین بن ده ست پیبکا و به چه ند داوای ره وای ئینسانیش کو تایی پیبئ. ئه گه ر له ده روازه ی زمانه وه سه ر به ژووری شیعر دا نه که یین، به سه ر بیابانیکی کاکي به کاکي قسه ی نه سته ق و په یامی زه قدا ده که وین. مالارمی وته نی: «ئه وه زمانه ده دوئ نه ک نووسه ر... نووسین گه یشتن به و شوینه یه زمان هه لسوکه وتی هه بی نه ک من.» ▶ به وته یه کی تر واژه و رسته و مانای ده قی شیعی، جیاوازه له گه ل ئه و واژه و رسته و مانایه ی که له قسه یه کی ئاسایی دا ده بیستری یان له نووسراوی هه والئیری کدا ده بینری، چونکه زمانی ده رب رینی ئه م دوو جوړ دواندنه له دوو سه رچاوه ی جیاوازه وه هه لده قولئ: یه که مینیان زه یینیکی دوور له جیهانی واقع و تژی له هه ست و خه یال، دووه میان عه قلئیکی واقع خوازی نیو جهرگه ی جیهانی ماک (ماده). زمانی شیعر به ر له وه ی هه گبه ی هیندیک هه وال و مانا و مه به ست بی، ده رفه تی خو نواندنی لایه نی جوانیناسانه ی ئاخاوتنه. شیعر ئه گه ر بشیهه وی له باری مانایی و فه لسه فییه وه شویندانه ر بی ده شی په نا بو زمان ببا و به شابالی شیوه ی ده رب رین به ره و نیشتمانی ئه ندیشه بال بگری.

ئیمه ئه گه ر (مه حوی) به زه ریای بیری عیرفانی و خیوی ئه ندیشه ی ئینسانی و ده سه لاتداری شیعی ری یازی سو فیگه ری ده زانین، بی گو مان

دهسلاتی زمان له کۆماری کورتە شیعردا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ئهوه زمانی شیعری(مهحوی) بووه دلنیای کردووین کهوا باوه پیمان بهم
 بۆچوونه هه بی. (مهحوی) به مانا یاکوبسینیکیه خۆلقینهری ئهوپه پری
 زمانه، زمانیک که جیهانی عیرفان به شیوهیهکی نوی، بۆ خوینهر، پیناسه
 دهکا و له هه مان کاتدا خوینهر خوشی له ریگای ئه م جیهانهوه زمان به
 روانینیکی تازهوه تاقی دهکاتهوه:

چلۆن ئه و دیته چاوی من که یه کسه ر عونصورری ئاوه

مهحاله من که بچمه دلیهوه دل کیشوهری بهرده

شعیر له دوو ریگاوه شوین له سه رههستی خوینهر دادهنی: یه کهم
 راسته و خۆ واته له ریگای مۆسیقا و ریتمی واژه و رسته کانهوه، دووه م
 ناراسته و خۆ، له پری وینه گهلی خه یالی و ئیماژیکه وه، وه ک خه یالی بینایی
 که باوترین جۆری وینه گهلی خه یالی شیعرن. ئیمه ده زانین هه ر واژه یه ک
 سی پاژی هه یه: (۱) دهنگ (۲) مانای قاموسی -
 فه رههنگی (denotation) (۳) مانای زیمنی یان دهقی (Connotation).
 دهنگی واژه هه لگری باری مۆسیقای و ریتمیکی شیعره که له کاتی
 خویندنه وه دا ده توانی جۆره تام و چیژیکی تایبته بدا به فهزا و مانای
 گشتی شیعره که. مانای فه رههنگی هه ر ئه و مانا و واتایه یه که له
 فه رههنگی وشه دا بۆیان نووسیوه و له قسه و باسی رۆژانه شدا هه ر ئه ویان
 مه به سه ته. به لام مانای دهقی (زیمنی) که ده لاله تی چه مکی - شی پیده لین،
 ئه و واتا و مانایانه ده گریتته وه که واژه ده یگه یه نی، واته شتی ک پتر له وه ی به
 رواله ت له به رچاوه. ده سه لاتی شاعیر له م ریگایه وه ده توانی، مانای زیاتر
 بۆ واژه به رهه م بی نی بۆ نمونه:

له كن پشكووتنی غونچهی دهمی، وهك گول، سهراسهر گویم
گولسی روخساری دهرخا، نیرگس ئاسا، سهربهسهه چاوم

(مهحوی)

له م بهیتهدا دهنگی ئەم واژانه: سهرانسهه، روخسار، نیرگس ئاسا،
سهربهسهه، جوړه مۆسیقایهکی نهرم و نیاں دهخولقینن که مانای
ئهویندارانه و چه مکی عاتیفی ئەو شیعرهیان پتر کردوو. له لایهکی ترهوه
دهبینین «گول» له دپری یه که مدا دهکری هه مان مانای قامووسی خوی
هه بی، که چی گولی دپری دووه م مانایهکی دهقی هه یه و له مانای
فه رههنگی وشه که دوور که وتوتهوه

له شیرینی ئەتۆ، ئەی خوسرهوی تهختی زه مین، رهنگه
بگاته ئاسمانی بیستوون فه رهادی هاوارم

(نالی)

له م بهیتهدا شاعیر خوی فه رهاد نییه، به لکو ئەوه هاواری شاعیره
بووته فه رهاد و به بیستووندا هه لده زنی و رووه و ئاسمان ده پروا. به پرۆای
من لیتهدا (نالی) دوو واژهی فه رهاد و هاواری به شیوه یه کی زۆر نوی، له
زمانی شیعرێ کلاسیکی کوردیدا، به کاره ییناوه. ئیمه چیژ له شیعرێ (نالی)
وه رده گرین، چونکی له کاتی خویندنه وه یاندا به ئەزموونیکێ تازه ده گهین،
ئەزموونیکێ تازه له قه له مپهوی زمان و دوابه دوای ئەو، له قه له مپهوی
مانادا، هه ربۆیه زۆر ئاساییه ئەگه ر بلین ئەو شیعره ی له بۆته ی زمانیکێ
شیعریدا نه توابیته وه ناتوانی سنووری مانای کۆن و واتای سواو ببه زینێ و
به کورتی جیهانیکی نوی شیعرێ به رهه م بینێ.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه
دهسلاتی زمان له کۆماری کورتی شیعردا

کورتی شیعری و زمان

کورتی شیعری له و سه رهوه که جۆره شیعریکی کورتی، مه و دایه کی به رته سکی بۆ نواندنی توانایی تاقیکردنه وه ی زمانی شاعیر هه یه . کورتی شیعری، ناخواری به دریی و به وردی له جیهان و مروّف بدوی، به لکو ده یه وی مروّف و جیهان به کورتی و به گشتی راقهی خو یان بکه ن و بۆ خوینهر بدوین. کورتی شیعری وینه و ئیماژیکه له و شتانه ی ده وره یان داوین و ئەمانه وی بیانین و بیانیننه وه . کورتی شیعری زیاتر له وه ی بابته ی لیکۆلینه وه و شیکردنه وه ی شتیکی بی، ده رفه تی دیتن و دۆزینه وه ی ئەو شته یه: » له چرکه ساته ده گمه نه کانی ژیان و مه رگدا ئیمه هه ر هاوار ده که ین، له شت نا کۆلینه وه « . که واته راسته شاعیر له کورتی شیعردا برووسکه ئاسا ده نووسی، به لام ئەم نووسینه ی له سه ر چاوه یه که وه هه لده قولی که ده کری ناوی بنیین: هه ست و نه ستی شاعیر، واته شاعیر هه ر به چه ند واژه ی که م قوناغیک له میژووی فیکر و فه لسه فه ی شاعیرانه ی خو ی ده نووسیته وه، و به مجوره ئەو شته ی له ماوه یه کی درییژدا پیی گه یشتوو له مه و دایه کی کورتدا ده ریده بری. جار هه ر بۆیه له کورتی شیعردا شاعیر پتر له وه ی له جیهانی میتافیزیک بدوی، زۆرتی باسی شته راسته قینه کانی دنیا ی ده وره به ر ده کا.

* * *

به برۆای من له کورتی شیعردا واژه به راستگۆیانه ترین شیوه له ماناکانی هه ناوی خو ی ده دوی. هه ر به و ریژه یه ش زمانی کورتی شیعری زمانیکی پالیوراو و ره سه ن وبی خه وشه . چونکه له کورتی شیعردا ئەوه ی

زهین دهیدۆزیتتهوه، زمان به شیوهیهکی راستهوخۆ وهری دهگری، واته بابلین زمان له سه ر چاوهی سه رهکی و راستهوخۆی یه که می بابه ت و (مهکشوف) هکانی زهینه وه پاراو ده بی. به واتایهکی تر ئه و موچرکه یه ی به زهیندا هاتوو و له و ریگایه وه زهین له شتیك گه یشتوو و ئه وشته بووه ته بابه ت وههوین و ده سمایه و به گشتی زانیاری شیعی زهین، هر ئه و موچرکه یه به زمانیش دادی و ئه و زانیاریه شیعییه ده گه یه نیته ده قهری واژه و رسته و دیری شیعی. له کورته شیعی زۆر سه رکه وتوودا ته نانه ت ده کری بلیین ئه م دوو قوناغه به رواله ت جیاوازه، ته واو تیکه ل به یه ک ده بن، واته شاعیر هر له و چرکه ساته ی که له زهینی دا شتیك که شف ده کا و به شتیك ده گا، زمانی شیعی شی ده که ویته گه ر و واژه کان به دوا ی یه کدا ریز ده کا زهین و زمان ده بن به یه ک. ئه وهنده ی ئه و شته ی زهین تی ی گه یشتوو و واژه یه، ئه وهنده ش ئه وشته ی زمان ده ریده بری بابه ته. لی ره دایه شاعیر ناتوانی ئه و شته ی که له ده ره وه ی زهینی ته ی خویدایه ئاویته ی شیعه که ی بکا، وه ک ده لیین زمان برووشینی و ده سترکرده دایه بری. واته ئه وه ی له کورته شیعه دا هیه خوکرده، خوکرده به واتای ئه وه ی شاعیر شیعه دانانی، شیعه خوی له هه ناوی شاعیردا ده خولقی، شیعه خوی ده زی، خوی هه لده دا و خوی بالا ده کا، به لام هه مووی له زهینی شاعیردا. ئه وهنده نه بی شاعیر ریگای پی ده دری ره وتی له دایکبوونی شیعی ناو زهینی بنووسیته وه و به واژه بینوینی. «بیژهن جه لالی» کورته شیعه نووسی به ناو

▶ بانگی هاوچه رخی فارس، له کورته شیعیکی دا ده بیژی :

ده ترسم له کوتایی شیعه،

ئه و کاته ی ده ستم

پیتی یه که م

دهنگر بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه
دهسلانی زمان له کۆماری کورتە شیعردا

دهنووسی

ئەو شاعیرهی بهرلهوهی تهنا ته نانته دێری یه که می نووسی، دهزانی
 دهبی دواين دێری شيعره که ی چۆن بی و چ واژه گه لیکی بو ته رخا نکا و له
 سه ر کام کیش و ههوا بیهۆنیته وه، ئەوه ریک وهك ئەو هه والنییره وایه بهر
 له وهی بیهوی هه واله که ی بنووسی و بلاوی بکاته وه دهزانی راپۆرته که ی له
 کوپوه دهست پیده کا و چۆن کۆتایی پیدیت. که واته له دواي نووسینی، به
 شتیکی تازه و نه زانراو نازانی، چۆنکه پیش و پاش نووسینی هه واله که هیچ
 شتیك نه گۆردراوه. هه والنییر شت که شف ناکا، ئەوهی دهیزانی دهینووسی،
 به لام شاعیر دوا به دواي یان هه ر له چرکه ساتی نووسینی شیعردا، ئەوهی
 نایزانی - زانین به و واتا تایبه تییهی خوئی له دنیا ی شیعردا - دهینووسی،
 ئەوهی له وه و پیشیش نه یدیتووه دهخولقیینی:

کهس له شاعر ناگا

به پیی په تی دی و

ئهو کاته ی ئەگه رپته وه

هیشتا قاقه زی سپی

چاوه روانیتی

شاعر داسه پان قبول ناکا، یان با بلین ئەو شيعره ی شتیکی جگه
 له ناوه وهی خوئی به سه ردا بسه پیئری گه وهه ری شاعر بوونی خوئی
 ده دۆرینی. شاعر مندالی (خولقاوی) ناو زگی (میشکی) دایکه (شاعیره)،
 خوئی کاتی خوئی له دایک ده بی، ئەگه ر تو په له ی ئەوه ت هه یه زووتر
 له وه ختی خوئی ژیا نی پیببه خشی بو ئەوه ی په یامیکی پیروزی به گوئی دا
 بچریینی، ناجوامیرانه دهیکوژی. شيعری گه وره ئەو شيعره یه ته نیا به پیی
 پیداوستی له دایک بوون و زه ووره تی زینده بوون بنووسری، ئەو شيعره ی

به بۆنه‌ی بۆنه‌یه‌کی ده‌ره‌وه‌ی بوونی شیعر بنووسری پهبه‌یکه‌ریکی
 ده‌ستکردی بی رۆحه که نه تاقه‌تی دواندنی رۆحی مروقی هه‌یه و نه توانای
 درک‌اندنی رازی جیهان.. نه‌ک به زۆر له دایکیان بوواندبی. شیعر خۆره،
 خوی هه‌لدی، خۆشی ئاوا ده‌بی:

کاری شیعر

نه ئاکامی بو هه‌یه

نه‌سه‌ره‌تا

شاعیر ئه‌و باخه‌وانه‌یه

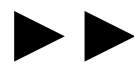
چه‌پکی گول ده‌چنی

بی ئه‌وه‌ی بزانی

ده‌یداته ده‌ست کی

یان ده‌یخاته به‌ر پی کی.

به‌لام داخۆ ده‌بی ده‌وری شاعیر له ره‌وتی نووسینی شیعردا چیبی ؟
 له چرکه‌ساتی خولقاندن و که‌شف و نووسینه‌وه‌دا شاعیریش خوی گشت
 هه‌ست و نه‌ستی ئاویتته‌ی زه‌ین و زمانی شیعره‌که ده‌کا، واته شاعیر ده‌بیته
 ناوه‌ندی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌و ماکانه‌ی که بو خولقان و ئه‌فراندنی شیعر
 پیویستن. من شیعر هه‌میشه به‌و به‌فره ده‌شوبه‌ینم که ویلیام بلییک دل‌داری

خوی پی ده‌شوبه‌ینی و ده‌بیژی:

له ئیواره به‌فریه‌کی ریبه‌ندانا

بو کایه‌و شه‌ره‌ توپه‌ل وه‌ده‌رکه‌وتم.

که کیژی به‌فرم دی وتم:

ئه‌ری بوچ نایته کایه‌وه.

په‌نجه زی‌رینه‌کانی به‌فری نازه‌نین

به گه‌رمای کایه و هه‌لاتن توایه‌وه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهسلاتی زمان له کۆماری کورته شیعریدا و تێ: ئهوهش کارهساتی گهوره

/ئهی نابه کار ئیستا بگری به لایه وه/

شاعیر نابیی له ده ره وهی بازنه ی رهوتی نووسین سهیری شیعر
بکا. چونکی ئه و کات شیعر به دیاردهیهکی جیاواز له زهین و زمانی خوئی
دهزانی. ئه گه ر بپیاره ئالوگۆرپیک له شیعریدا به دیبئی، ده بی هه ر له شیعره که
خوئی که م کریته وه و به خویشی زیاد بکری:

هه ر شیعرئ

له تیکه له روچی من و

من به (هۆنینه) هه ر شیعرئ

مالاوا له روحم ده که م

که واته شاعیر خوئی له کاتی نووسینی شیعریدا، زهین و ئه ندیشه و
هه ست و رسته و پیت و دهنگه. شاعیر کاتی نووسین، خوئی
شیعره.

بۆ شاعیر له و ساتانه دا، ، که شفی شتیك له شیعر واته بوون به وشته له
شیعر. داپران له دنیا ی ماك وئاویته بوونی جیهانی داهینان:

ئه وه بوومه ته پیت و دهنگ و

وهك بالنده یهك

بال لیکته ده م

له ژیر لیزمه ی بارانی واژه دا

* * *

له کورته شیعریدا شاعیر پتر ده رفه تی ئه وهی هه یه له شیعر نزیک
بیته وه. دووراودوور چاوی له تاپۆی شیعر نییه له نزیکه وه هه ست به شیعر
ده کا. ئاویته ی روچی ده بیته و ئه وکات شیعریکێ زۆر راستگۆ - راستگۆ له

گه وهه ری خۆیدا - ده خولقی، شاعر دلسوژانه دهستی شاعیر دهگری
 بینوو سیته وه. شاعیری گه وره، هه میشه سه ری له وه سوور ئەمینی داخو
 ئەو شاعره چۆن خۆی به ژووری خه یالیدا کردوه:

تۆ که ده رکه وتی مه پرسه چی به سه ر دی جان و دل
 حاله تی شه ونم ته ماشا که به وه قتی روژ هه لات

(مه حوی)

که واته ئەوه شاعیر نییه وه ک ده لێن باو ده ش به بووکی شاعیردا ده کا
 و رای ئەمووسی و ده یلاوینیته وه، به لکو ئەوه شاعره وه ک میوانیکی
 ناوه خت، به لام خو شه ویست، سه ر به مالی خه یالی شاعیردا ده کا و
 به سه ری ده کاته وه:

خه یالی شاعر نووسینم

نه بووه،

هه ر ئەوه نده نه بی شاعر

خزیوه ته نیو خه یالم

له کورته شاعیردا زمان راستگو یانه ده وری خۆی ده گپری، چونکی
 راستگو یانه خو لقاوه. ئەوه نده ی شاعر راستر و خاستر بخولقی،
 ئەوه نده ش زمانی ئەو شاعره چر و پرتر ده نوینی. زمانی کورته شاعر
 ناتوانی ته واو ساکار و بی ته م ومژ بی، چونکی ئەو کات کورته شاعر ده بیته
 قسه یه کی نه سته ق، ناشتوانی هه مووی هه ر پیچ و په نابی، له بهر ئەوه ی
 ئەمه وه ک ئەوه وایه، خه ونیکی رووت بگپره وه دریته وه. من پیم وایه
 زۆربه ی شاعیره کانی (نالی) و (مه حوی) و (مه وله وی) و زۆربه ی هه ره زۆری
 شاعره فولکلوریکیه کانمان هه ر تاکه به یتیکیان، خویان کورته شاعیریکی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهنگی زهرا که کلامی کورتی شیعری بهیته شیعری (مهولهوی) ئهوپهپی کارکردی
جوانیناسانهی زمانی شیعری پیوه دیاره:

دل پهی دیدهنت کام خهلوته سازۆ

تۆ دیدهیچم بی مهردوم نمازۆ

لهم بهیتهدا به پیی گۆرینی مانای وشهی «مهردوم» مانا و تهناوته
مهبهستی گشت بهیتهکesh دهگۆردی، واته لهم شیعری (مهولهوی)
واژهی «مهردوم» ی - بهشیك له زمانی شیعری که ی - به شیوهیهک به کار
هیناوه خوینهر ههست به چهندين توژی مانایی ئهم بهیته بکا، به
واتایهکی تر زمانی شیعری (مهولهوی) پهره به سنووری مانا دها و واژه
وهک خولقینهری گهلی مانا و دهلالهتی جیاواز به کار دینی. یان له
شیعری «ههنا» دا که خوی کورته شیعریکی سهرکهوتوه:

شنهفتم دوور با لهیل زوکامشه

دیشوار بالای نهونهمامشه

ههناکهی دل پهر جه دانهی ئیش

پیشای کووری نار عیشق ویش

بهمهودای موژگان سوڤراخش کهرۆ

وهگهرمی نیشان دهماخش دهرو

زمانی ئهم شیعری دوو توژی مانایی بهدی هیناوه: توژیکی ئهدهبی
ئهو کاتهی وشهگهلی لهیل، زوکام، ههنا، دانه. مانای زیمنی - یان دهقی -
یان لهبهر چاو بگیری، توژیکی زانستی ئهوکاتهی ئهم وشه ئاماژه
پیکراوانه به مانای قامووسی - فههنگی خویان وهریانگیرین. لیڤهدا زمان
دهبیته پهیردن به راز و رهزنی دهلالهتهکانی شیعری. کهوايه لیڤهدا مانای
له مهوپیش ئامادهکراو ئاراستهی خوینهر ناکری، بهلکو ئهو دهرفته به
خوینهر دهرهخسی، خوی مانای ئهم دهقه شیعرییه بخولقینی و له رهوتی

داهینانی شیعره که دا به شداری بکا. ته نیا ئەم جوړه زمانه ریځای ئەوه دەدا خوینەر ته واوکه‌ری پرۆسه‌ی ئەفراندنی شیعر بی. به وته‌یه‌کی تر شیعرى نووسراوه، ئەوکاته ده‌بیته ده‌قیکی کاملی شیعرى که بخویندریته‌وه و ماناکانیشى بخولقیندری. ئەوه سىحری زمانه وا له شیعرى کلاسیک ده‌کا، چه‌ندین توپژی مانایى له هه‌ناوى خویدا هه‌شار بدا. یان با زۆر دوور نه‌پۆین، زۆربه‌ی شیعره فولکلۆریکیه‌کانمان کورته شیعرى کى خاوه‌ن زمانى پر له ورده‌کاریى شیعرین:

چوومه ئەو بانه درکى دای له پام

ده‌رزى یه‌خه‌که‌ت بنیره بو لام

* * *

لیقى شتراوس ئاماژه‌یه‌کی وردى به پيوه‌ندیى نیوان شاعیر و زمان کردوووه ده‌لی: «شیعر له‌نیوه‌پى هونه‌ر و زمان دایه، پيوه‌ندیى شاعیر به زمانه‌وه پيوه‌ندیى وینه‌کیشه به بابته‌که‌یه‌وه. زمان ماکی سه‌ره‌کیى کارى شاعیره‌وه به یارمه‌تیى ئەم ماکه کاله تیده‌کۆشى بیر و باوه‌ر و چه‌مکه‌کانى خوی، هه‌رچه‌ند نه‌ک به وردى، ده‌ربپرى» ▶▶ . له کورته شیعردا شاعیر ئەوه‌ی ده‌یکا و ده‌یلى له ریځای زمانه‌وه‌یه. ته‌نیا توانای کورته شیعر، بو ده‌رخستنى مه‌به‌ستى خوی، توانای زمانیه. شاعیر ئە‌گه‌ر له کورته شیعردا سىحری زمان نه‌نوینى، ته‌واوى هه‌وله‌کانى تری - وه‌ک بو وینه‌ توانه‌وه‌ی په‌یامى کى پرۆزى مرۆقاىه‌تى له بوته‌ی شیعردا - پووجه‌ل ده‌بیته‌وه. له‌کورته شیعردا ماناش به زمانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه. هه‌لی که‌شفى ماناکانى کورته شیعر ئەوکاته ده‌ره‌خسى، شاعیر به زمانى کى خولقینه‌رانه دوابى. زمانى خولقینه‌رانه - یان ئەو جوړه‌ی پيشتر ئاماژه‌مان پیکرد، ئەو په‌پرى

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

زمانى زمانى زمانى كورته شيعره مانا ناردن و نامه نووسين نيه، زمانى ئاگادار كردنه وه و زانيارى دهر نيه، زمانى دوزينه وهى مانا شاراوهكانى ههناوى دهقه، زمانى كه هانت دهدا بو توژينه وه له و شتانهى نايانزانى و گه پان به دواى ئه و شتانهدا كه نايانبينى. زمانى كه دهبى به ره و پيرى برؤى، لى نزيك بيته وه و ورد لى پروانى و بيناسيته وه، به لام له و كورته شيعرهى زمان خهسابى و ههلى نواندى توانا بى ئه ژمارهكانى نه ره خسابى و شاعير له چنگ كووت و بهندى زمانى راگهيه نه رى روژنامهوانى نه خه له سابى، ئه وا ههر ئه و زمانه پراكتيكة - به ره و پيرت دى و ههر له يه كه م چاو پيكه وتن دا، ئه وهى بيزانى پاكيت پى دهلى و ئيتر دواى ئه و هيچى پى نامينى. ده بيته تهرميكي بى گيان كه خووى له ته واوى ماناكان هه لته كاندووه و دهبى زوو بينيژى بو ن نه گرى. كه واته ئه و شيعره نه مره كه زمانه كهى نه مر بى، ئه و زمانهى كه پتر له وهى بدوى خوينه ر بينيته دوان. بو وينه با پروانينه ئه م كورته شيعرهى (يونس ره زايى):

هه نده سهى شيعر تيكده شكينم

بنه ماى روانين

ژومارهى سه روا

هه نده سهى مهرگ ده كيشمه وه

وينهى هه ناسهت

ژومارهى بزهت

ج زانستىكى سيعراوييه (ئه وين)

تو بلى زمانى ره مزايوى ئه م كورته شيعره ريگا به خوينه ر بدا ماناى واژهى «مهرگ» هه روا به ئاسانى ليكبداته وه؟! له م شيعره دا مهرگ ريك به پيچه وانهى ماناى قامووسى خووى - به راقهى من - واته جوړيك ژيان

یان تەنانه ت چەشنیک ژیانەو، ژیانەو، یەك بە ودمی ئەوین. هەر که زمانی کورتە شیعەر کەوتە داوی راگەیاندن، ئەو گەورەیی خۆی دەدۆرپینی. بە برۆی من مەنتقی زال بە سەر زمانی ئەم کورتە شیعەرەدا مانایەکی نوێی بۆ واژە ی مەرگ بەرەم هیناوه، مەرگ، بەم زمانە، لە روانگە یەکی تازەو، لیکدراو تەو. (بیژەن جەلالی) لە کورتە شیعریکیدا دەلی:

گول و

شیعەر

لەگەل خاک و

خە یال

دەرۆین

لە زمانی پراکتیکی و رۆژانەماندا: گول دەرۆی، شیعەر دەنووسری، خاک دەبیژری و خە یال دەکری، بەلام زمانی ئەم شیعەرە بە جۆریکی تر راقە ی کار (فعل) ی ئەم رستانە دەکا: گول دەرۆی، شیعەر دەرۆی، خاک دەرۆی و خە یال دەرۆی. کەواتە لەم شیعەرەدا سی واژە ی شیعەر و خاک و خە یال هەریەك بە جۆریک گولن کە دەرۆین، ئەو هاو مانایانە هەمووی تەنیا بەهۆی کاری (دەرۆین) هەو یە و ئەمەش خۆی یەکیک لە توانا سەیر و سەمەرەکانی زمانی شیعەرە و بەتایبەتی کورتە شیعەر. ئەمە لە روانگە ی مانای واژەکانەو، دە ی لە گوشە نیگای مانای گشتیی شیعەرەکەو، زمان چ دەسەلاتیکی هە یە؟ توژی سەرەو ی تەئویلی ئەم شیعەرە پیشاندەری ئەو یە گول و شیعەر و خاک و خە یال هەموو زیندوون و هەناسە دەدەن، بەلام بە خوردبوونەو یەکی پتر ئەو مان بۆ روون دەبیتهو بە دەم رووانی گولەو خاکیش لەگەلیدا دەرۆی و بە دەم نووسینی شیعەرەو، خە یالیش لەگەلیدا دەنووسری. دیسان ئەگەر پتر بەناخی ماناکانی ئەم کورتە

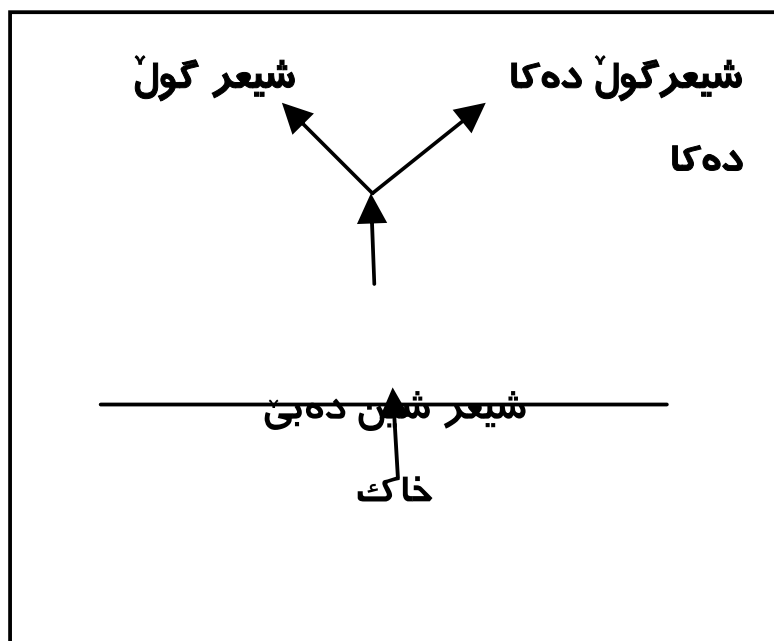
دهسلاتی زمان له کۆماری کورتە شیعردا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

شیعره‌دا رۆبچین، ده‌کرێ بلیین گول له خاک ده‌پوێ و شیعر له‌خه‌یاله‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ، یان با بلیین دایکی خاک گولی ده‌بی و دایکی خه‌یال شیعر، که‌چی به‌ رووانی گول، خاکیش خۆی ده‌پوێ و به‌ بالا‌کردنی شیعر خه‌یالیش خۆی بالا ده‌کا. ئەمه‌ واته‌ زمانی زیندووی ده‌قی شیعر. ئەگه‌ر زۆر فۆرمالیزمانه‌ش بپروانینه شیعره‌که ده‌بینین ئەم شیعره به‌شیوه‌ی ئەستوونییکی باریک نووسراوه‌و وشه‌کان ریز کران که رووان و شینبوون و گول‌کردنی گیایه‌ک یا ده‌رختیک دینیتته به‌رچاو:

زمان گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لاتی

کۆماری بچووکێ کورتە شیعره. زمان له‌ کورتە شیعردا مه‌یدانیکی به‌رفراوان داگیر ناکا، ئەوه‌نده نه‌بی به‌ قوولاییدا رۆده‌چی. زمانی کورتە شیعر واژه‌ ناکاته کرێ گرتە‌ی خۆی ئە‌وشته‌ی زۆرجار له

شیعره درێژه‌کانمان (چامه‌ی شیعر) دا به‌ ئاشکرایه‌ی ده‌بینری. زمانی کورتە شیعر واژه‌ ده‌کاته کارخانه‌ی مانا خولقاندن. واژه‌ خۆی کاربه‌ده‌ست و به‌رپرسی مانا‌کانیته‌ی. به‌مجۆره‌ زمانی کورتە شیعر ده‌بیته‌ ده‌ریایه‌کی مه‌ندو بی بنی ته‌ئویل، پر له‌ مرواری مانا و دوری ده‌لاله‌ت. من کێژه‌که‌ی ئەم کورتە شیعره‌ی یونس ره‌زایی به‌ زمانی کورتە شیعره‌که‌ی خۆی ده‌زانم:

هۆ هه‌نیسک

گه‌وره‌ کچی سه‌رده‌می هه‌لچوون

مه‌مله‌رزینه

- که من لهرزیم تو دهخنکی -

بهردهوام به وه کو کانی

هو کیزه که

که تو سروودی کوتایی بلییهوه

من دهخنکیم.

خاکه لیوهی ۱۳۷۹

مارس ۲۰۰۰

سه‌رچاوه و په‌راویز:

- ۱- ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، جلد اول، صفحه ۶۸.
- ۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۶۹ - ۷۰.
- ۳- ادبیات چیست، ژان پل سارتر، ترجمه ابولحسن نجفی، ص ۱۶.
- ۴- ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، جلد اول، ص ۷۵.
- ۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۷۴ - ۷۵.
- ۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۸۶.
- ۷- از قلب امان...، ع. پاشایی، ص ۲۱.
- ۸- هایکو، احمد شاملو، ع. پاشایی، ص ۳۹.
- ۹- ئەم کورتە شیعراوەی لەمەوبەدوا دین ئی بیژەن جەلالی - ین.مه‌گین ناوی شاعیره‌که‌ی برابن.

- ۱۰- ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، جلد اول، ص ۱۸۶.

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

«تازەگەری ره‌خه‌یی»

و

«ره‌خه‌ی کوردی»

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

جاریکی فهیله سووفیکی فه رهنسهی که گویا زۆر ساده و ساویلکانه و سه ره پیی دهیروانیه دنیا، له هیگیل، فهیله سووفی وریا و وردبینی ئالمانی که زۆربهی بابه تهکانی به زمانیکی پرگری و گۆل و پیچ و پهنا دهه ده بری پرسى: «ئه گهر ده کری به کورتی باسی بیر و باوه رهکانی خۆتم بۆ بکه.» هیگیل توند و تیژ وه لآمی داوه: «کاکى برا! ئەم شتانه نه به کورتی باسیان ده کری نه به زمانى فه رهنسه ییش.» به سه رهاتى ئیمهش - خوینه ر و نووسه رى کورد - له ئاست کیشه ی تیوری و رهخنه ی ئه ده بی به سه رهاتى فهیله سووفی فه رهنسه ییه . له م چند ساله ی دوایی دا و هه ر له ده ور و به رى خۆمان پرسىارى له م ده سته مان که م نه بیستوووه: «ئه رى رهخنه ده یه وى بلى چى؟ باشه ئه گهر ده ق خۆی قسه ی خۆی ده کا رهخنه چکاره یه؟ ئه ی راسته رهخنه گر ئه و نووسه ره دۆراوه یه تۆله له هاوړپییانى جارانی ده ستینیته وه؟ رهخنه گر کیه جگه له و که سه ی ده یه وى مه یلی خۆی به سه ر ده ق دا داسه پینى؟» ئەم پرسىارانه له هه ره ره واترین پرسىاره کانى ئەم چند ساله ن که خوینه رى تیوری نه ژنه فته و رهخنه نه دیده ی کۆمه لگای پيشامۆدیرنى کوردی له خۆی و خاوه ن برۆیانی ئه ده بی ده کا . دیاره ئەم پرسىاره گرینگ و تازه باوانه نه ده بی به کورتى وه لآمیان بدریته وه - تۆمه ز زۆر جار چرکردنه وه ی وه لآمی پرسىارىک له یه ک دوو دیرى بی به ر پرسانه دا نیشانه ی خۆ له قه ره نه دانى ناوکى بابه تی پرسىاره که یه - و نه به و زمانه عاده تییه ی که ئیستا زۆرینه ی خوینه رى کوردی پى راهاتوووه .

بیگومان وه لآمدانه وه ی ئەم پرسىارانه و ده یان پرسىارى تری له م چه شنه روونکردنه وه ی ئه و پیداو یستیه یه که ئیمه له سه ردیرى وتاره که دا

تازەگەری روژنەوێنەوێن رهخنه و لیکۆلینهوه

ناراستهوخۆ ئاماژەمان پێکردووه. به وتهیهکی تر دەسپێکی پرۆژەیی کاری رهخنهیی له مهیدانی ئەدەبی کوردی دا دەبێ تیشك خستنه سەر ئەو هۆیانه بێ که وهگەر خستنی خودی ئەم پرۆژەیه به پێویست دەزانێ. ئەگەر خوێنەر و نووسەری کورد لهوه ئاگادار نهکرینهوه که رهخنه خۆی پاژێکی هههه گرینگی پرۆسەیی تازەگەرییه ئەوهی راستی بێ نهدهتوانین رهخنه وهك چه مکیکی پێویست بۆ ئەدەبی سەردەم پێناسه بکهین و به کاری ببهین، نه دهشتوانین دواچار ئامانج و دەسکهوتەکانی تازەگەری بۆ خۆمان بهرهم بێنین. لێره دایه دهتوانین بڵێین هاتنه ئارای بزوتنهوهی تازەگەری یه کسهه ده به ستریتیه وه به بوونی روانگه یهکی رهخنه گرانه و له ویش گرینگتر کاری رهخنه یی یه وه. ئەگەر بێین شوین پێی ئەم رهوته له رۆژاواش هه لگراین، ئەوا ده بینین له دایکبوونی مۆدیرنیسم هاوکات بوو له گه ل سهره لدانى بیری رهخنه گرانه له ئاست سوننه تی فیکری و فهلسه فیی رۆمانتیسیزم دا، که مۆدیرنیسم و عه قلّ خوازی سهری هه لدا و رهخنه گرتن و دیدی رهخنه گرانه بوو به گوتاری بالآ دهستی سهره تاکانی سه دهی بیست ئەوا ده بینین رۆحی نارەخنه گرانه ی روانگه ی رۆمانتیکی ده مرئ و ئەو سه رده مه به سه رده می تی کپرووخانی مونسیمی که لامی (یه ک شیوه روانینی که لامی) ناو دێر ده کری. ئا له و سه رده مه دایه که خاتوو «ویرجینیا ئۆلف» ی رۆماننوس ده لئ: «پێوه ندی مرۆقه کان هه مووی گۆرانکاری به سه ر داها تووه: «پێوه ندی ئاغا و ره عیهت، ژن و میرد، باب و کور» کاتیکیش پێوه ندی مرۆقه کان ئال و گۆپی به سه ر دابی، شان به شانئ و ئاین، هه لسوکه وتی مرۆف، سیاسهت و ئەده بیهش ده گۆردری.» بیگومان پێوه ندی مرۆقه کان له کۆمه لگای ئیمه ش دا به جاریک گۆراوه و

به رهه می ئەم گۆرانهش له چوار چۆوهی ئەدهبی کوردی دا خۆی گۆرانیکیه له خودی ئەو ئەدهبهدا. گۆرانیکی که ئەدهبی ئیمهیی له ساده بینین و ساکار دهربرپینهوه گوازتۆتهوه بۆ ورد روانین و ورد راقه کردن. گۆرانیکی که رۆشنبیری ئیمهیی له دەم داچهقان له ئاست قهزا و قهدهرهوه گوازتۆتهوه بو تهعبیر کردن له ژیان و مهرگ. گۆرانیکی که خوینهری ئیمهیی له پهسند کردنی تاکهیی مانای - بهزاراوهی بارت - «به رهه می ئەدهبی» رزگار کرد و هینایه سهر وهرگرتنی چه مکی فره مانایی «دهقی ئەدهبی» لیره دایه که له ههناوی ئەم گۆرانکارییهوه رهخنه و زمانی رهخنه و کاری رهخنهیی و تازه گهری رهخنهیی له دایکده بن. له دایکبوونیکی که نیشانهی گۆرپینی پیوهندی نیوان خوینهر و دهق، و خوینهر و نووسهر، و ته نانهت نووسهر و دهقیشه. بۆیه دهبی ئەم راستییه بسه لمینین که هیچ کات کاری رهخنهیی - وهک چۆن هیندیکی ساویلکانه - پینان وایه به واتای دابران له سوننهتی ئەدهبی نیه، به لکوو گۆرانکارییه که به سهر مهیدانی ئەدهبی دا دیت. با نمونه بینینهوه و روونتر قسه بکهین. ئەگه رتا ئیستا له سوننهتی ئەدهبی ئیمه دا وا باو بووه که ته خمیس له سهر شیعریی نالی بنووسری، یا ئەو پهپی، مانا کردنهوهی وشه قورسهکانی شیعریی نالی به لیکۆلینهوهیهکی رهخنهیی له سهر شیعریی نالی له قهله م بدری، ئەوا رهخنهیی مۆدیرن ئەگه ر بییت و به زمانیکی زانستیانه بۆ نمونه باسی چه مکی زمانی شیعریی نالی له گوشه نیگای قوتابخانهی رهخنهیی پیکهاته خوازییهوه (ساختارگرای) بکا ئەوه ته نیا گۆرانکارییه که ئەم رهخنه تازهیه له سوننهتی خویندنهوهی شیعریی نالی دا دهیکا، نهک ئەوهی به جاریک له سوننهته که دابپردری و بۆ نمونه ههر له بنه پرهتهوه حاشا له

د تازەگەری رەخنەیی و..... رەخنە و لیکۆلینەوه

شیعر بوونی شیعی نالی بکا و بەشایانی خویندنهوهی نهزانی. هەر چه‌ند با ئەوه‌شمان له بیر نه‌چی که لایه‌نگرانی دیدی سوننه‌تی ئەده‌بی کوردی زۆر که‌م هه‌لکه‌وتوو هه‌ر نه‌بی به‌ زمانی خۆشیا‌ن شیعی له‌ نموونه‌ی نالی بخویننه‌وه و هه‌لیسه‌نگین.

ئەگه‌ر ئەم پیناسه‌ به‌ رواله‌ت ساده‌ و له‌ راستیدا گرینگه‌مان قبول بێ که‌ رەخنە زمانی جوانی ناسیی ئەده‌به‌، شک له‌ وه‌دا ناکه‌ین که‌ تا ئیستا که‌ متر لایه‌نیکی جوانی ناسیی ئەده‌بی کوردی لیک‌دراوه‌ته‌وه‌ و نیشان دراوه‌. بۆیه‌ سه‌یر نیه‌ ئەگه‌ر ده‌بینین به‌ زمانی رەخنه‌یی هاوچه‌رخ ده‌توانرێ زۆر به‌ وردی ده‌قی چه‌ند سه‌د سالی رابردووش بخویندریته‌وه‌ و شیبکریته‌وه‌. هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ به‌شیکی گه‌وره‌ی ئەو پرۆسه‌یه‌ی زۆرجار به‌ بزاقی تازەگه‌ری له‌ بواری رەخنه‌دا ناوی دینن، خویندنه‌وه‌ و خورده‌بوونه‌وه‌ له‌ ده‌قی کلاسیکی ئەده‌به‌که‌مانه‌. به‌وته‌یه‌کی وردتر تازەگه‌ری له‌ چوار چۆیه‌ی رەخنه‌ی ده‌قی ئەده‌بی‌دا هه‌ر ته‌نیا به‌ راقه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌قه‌ هاو چه‌رخه‌کان نابه‌ستریته‌وه‌، ئەو شته‌ی که‌ به‌ داخه‌وه‌ له‌زه‌ینی زۆر خویننه‌ردا ئەسلایکی حاشا هه‌لنه‌گره‌، بگره‌ خویندنه‌وه‌ و خورده‌بوونه‌وه‌ له‌ ده‌قی کلاسیکی پاژیکی گرینگتری ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌ بێ، چونکی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەده‌بی رۆژاوا و ته‌نانه‌ت تا راده‌یه‌کیش ئەده‌بی دراوسی دیوار به‌ دیوارمان، فارسه‌کان، ئەده‌بی کلاسیکی کوردی چکۆله‌ترین ئاوپری رەخنه‌ی نوێی لینه‌دراوه‌ته‌وه‌ و رووناکایی هیچ چه‌شنه‌ تیۆرییه‌کی رەخنه‌گرانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ نه‌بینیوه‌. ئەگه‌ر به‌و چاوه‌ له‌ کیشه‌که‌ بروانین ده‌بینین ئەو تازەگه‌رییه‌ی که‌ زۆرجار له‌ مه‌یدانی رەخنه‌ی کوردی‌دا بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کری و جاروباریش بۆی له‌ ده‌هۆلی

پرپیاگه‌نده و هات و هاواری له خۆپایی ده‌دری تازه‌گه‌رییه‌کی یه‌کجار
 کۆله‌وار و له‌ر و لاوازه. ئه‌و بزاقه ره‌خنه‌یییه‌ی که توانا و تین و تاوی ئه‌وه‌ی
 نه‌بی ئاسه‌واری کلاسیک و کۆنی خۆی بخوینیتته‌وه، بزاقیکه که دواجار له
 زۆنگی مه‌یدانی ته‌نگه به‌ری هه‌ندی گه‌مه‌ی قه‌له‌می‌دا نوقم ده‌بی و هه‌ر
 په‌له‌قاژه‌یه‌کیشی به‌ مانای هه‌نگاوێک نیزیکتر بوونه‌وه‌یه‌تی له‌تیاچوونی
 خۆی. سه‌رمان سوور نه‌میئێ ئه‌گه‌ر ده‌بینین «رۆلان بارت» تازه‌ترین کیشه
 تیۆریکه‌کانی ئه‌ده‌ب بۆ خویندنه‌وه‌ی سارازین -ی بالزاک ته‌رخانه‌کا، یان
 مه‌سه‌وود محهمه‌د قوولتیرین ره‌هه‌نده‌ فیکرییه‌کانی خۆی به‌ خویندنه‌وه‌ی
 شیعی نالی و لیكدانه‌وه‌ی ژیان و سه‌رده‌م و ئه‌ندیشه‌ی حاجی قادره‌وه
 خه‌ریک ده‌کا. هه‌ر بۆیه ئه‌گه‌ر شان به‌ شانی گوازتته‌وه‌ی ره‌خنه
 له‌په‌راویزه‌وه بۆ ناوه‌ندی مه‌یدانی ئه‌ده‌بی کوردی، له‌ فیکری تازه
 کردنه‌وه‌ی پرۆژه‌ی کاره ره‌خنه‌یییه‌کانماندا نه‌بین بیگومان دیسان ئه‌وه به
 مانایه‌کی دیکه‌و له‌ رواله‌تیکی‌تردا ره‌خنه ده‌گه‌رپینینه‌وه سه‌ر هه‌مان
 په‌راویزی سه‌ره‌تا. که وایه دان پیاانان به‌ پێویست بوونی ره‌خنه له‌ دنیای
 ئه‌ده‌بی کوردی‌دا هه‌ر تاقه‌ روویه‌کی دراوی کیشه‌که‌یه و پێویسته ئه‌م بوونه
 رووته به‌رده‌وام به‌ تازه کردنه‌وه‌وه بلکیندری، به‌ قه‌ولی رامان
 سیلدین: «ئه‌گه‌ر بمانه‌وی چاو نه‌ترس و بویر بین و به‌ دوا‌ی راستیه‌کاندا
 بگه‌رپین ده‌بی ئازایه‌تی بیرکردنه‌وه له‌ ئه‌ده‌بیاتیشمان هه‌بی.» ره‌خنه
 هه‌مان بیرکردنه‌وه له‌ ئه‌ده‌به. ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌ب باسی جیهان ده‌کا ئه‌وا
 ره‌خنه‌ش باسی ئه‌ده‌ب ده‌کا، ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌بی مۆدیرن جیهان به‌ شیوه‌یه‌کی
 نوێ پیناسه‌ ده‌کا، ئه‌وا ره‌خنه‌ی مۆدیرنیش ئه‌ده‌ب به‌ روانینیکی تازه‌وه
 ده‌نرخینێ. ره‌خنه ئه‌وه‌له‌ بۆ خویننه‌ر ده‌ره‌خسینێ که بتوانی له‌گه‌ل

د تازەگەری رهخنه یان رهخنه و لیکۆلینه وه

دهق وتویژبکا و له ئاستی ئەو وهدهنگ بی و وهدهنگی بیئی. ئەگەر خوینەری کورد تا ئیستا هەر ئەدەبی خویندۆتەوه، و که متر، یان بابلیین هەر هیچ بیری له ئەدەب نه کردۆتەوه، ئەوا رهخنه ریگای ئەوهی پێدهدا خودی ئەدەب بکاته بابەت و لپی بدوی و له بارهیه وه بنووسی.

* * *

سووکە ئاورپک له کاری رهخنه گره سوننه تیه کانی ئەم بیست سی ساله ی دوایی مهیدانی ئەدەبی کوردی ئەوه مان لا روونده کاته وه که شیوه روانینی کۆنه خوازانه ی رهخنه یی له دوو لاوه زهبری له دیارده ی ئەدەبی کوردی وه شان دووه: نه خویندنه وه و خراپ خویندنه وه. بۆیه ئەو رهخنه گرانه ی که نالی هەر ناخویننه وه به وه تانباری ده که ن که نالی لهبری کیش و وشه ی خۆمالی له واژه و عهروزی عه ره بی که لکی وه رگرتوو و له کۆت و بهندی سه روا دا گیری خوار دووه، یان ئەوانه ی نالی یان خراپ خویندۆتەوه هەر به وه قه ناعهت ده که ن سی چوار وشه ی عاره بی شیعره که یان مانا کردۆتەوه و مونسبه ی هۆنینه وه ی غه زه لیکیان دۆزیوه ته وه. ئەوانه ی خانی ناخویننه وه بیانوووی ئەوه دیننه وه گۆیا بیستوو یانه خانی چاره سه ری کیشه ی کوردایه تی و نیشتمانی کوردی له ئایدیالۆژی سوننه تی ئیسلام دا ده بینئ و ئەوانه ی خراپیشی ده خویننه وه ئەوه شیان له سه ر زیاده که زانیویانه خانی یه که مین ناسیونالیستی کورده، بۆیه ده بی بلین له م بواره دا نه تازەگه ری رهخنه یی هه مووی هەر خویندنه وه ی شویننه واری کلاسیکیه، نه هه موو جوړه خویندنه وه یه کی ئاسه واری کلاسیکیش ده که ویته ناو خانه ی تازەگه ری رهخنه ییه وه.

كهوايه ئەگەر ئیمة تازهگەری رەخنەیی بە پرۆژەیهکی پیویست و
 پاژیکی لیكدانه براوی تازهگەری ئەدەبی له قەلەم دەدەین، ئەو بە مانایە
 نیە كه ئەم پیویست بوونە هەر له بنەرەتدا شتیکی زاتی و بابەتیکی
 سروشتی دنیای ئەدەبەكەمانە، بەلكو كاتیك ئیمة دین له روانگەیهکی
 دیالیکتیکیهوه رابردووی رەخنەیی خۆمان - یان لانی كهەم ئەو شتانەیی به
 زەینییهتیکی رەخنەگرانهوه نووسراون و ناوی رەخنەیان له سەر داناون -
 دەخوینینهوه دەبینین ئەم پیداوێستیه له نیو دلی ناتەواویی و بۆشایی و
 نەبوونیەکانی رەخنەیی سوننەتیمانەوه سەرھەلدا. ئەو رەخنەیهی كه
 بەردەوام خۆی له قەرەیی تیۆری و قوتابخانە رەخنەییەکانی رۆژاوا نادا
 تەنیا بە بیانووی ئەو هی گۆیا ئەم تیۆریانە له هەل و مەرجی تاییبەت بە
 كۆمەلگای رۆژاوايي دا سەریان هەلداوه و چ فریان بە سەر زەین و زمانی
 نووسەر و دەقی كوردییەوه نیە. ئەو له حالیکدايه كه گوتاری رەخنەیی
 سوننەتیمان، بگره رەخنەیی مۆدیرنیشمان، توانای بەرھەمھێنانی هیچ
 چەشنە تیۆری و ریباژیکی رەخنەیی نەبووه. ئالیڤرە دایە كه بە برۆای من
 بەشیکی گەرە لهو شكستەیی كه گوتاری رەخنەیی سوننەتی داوینگیری
 بوو، یان ئەو قەیرانەیی كه رەخنەیی هاوچەرخی تووشی بووه یەكراست
 دەگەریتەوه بو سەر ئەو زەینییهتە ئالۆزەیی كه رەخنەگری كورد له ئاست
 تیۆری و قوتابخانە رەخنەییەکاندا هەیهتی. چونکی ئەو هی راستی بی
 وەرگرتنی زیرەکانەیی سەرلەبەری ئەم تیۆریانە و پاشان دابەزاندنی
 وردبێنانەیان له سەر دەقی كوردی ئەركیکی ئەوئەندە قورسە كه هیشتاش
 كه متر رەخنەگری كورد وهئەستۆی گرتووه، كهوايه دەكری بلیین یەكیك
 له ستراتیزیەکانی گەشتن بە قوناغی تازهگەری رەخنەیی دانپیانان بە

د تازە گەریزە خەنەکان رهخنه و ليكولينه وه

راستیه که که رهخنه گرانی سوننه تی حاشای لی دهکەن، ئەو راستیه که رهخنه ی کوردی و پرۆژهی تازه گه ییه که ی تا سەر ئیسک پیوستی به و تیوری و قوتابخانه رهخنه رۆژاویانه ههیه، دهنا رهخنه ی بی تیوری زیاتر له شه ره قسه و شه ره سه لیه چه تری پی نیه، وهك چۆن رهخنه ی سوننه تی کوردیش زیاتر له مانه چه پی نیه بۆیه نابێ به شتیکی سهیری بزانی ئەگەر ده بینین زۆربه ی ئەو ئەدیبا نه ی که دوور و نزیك و راسته وخۆ و ناراسته وخۆ پشتی گوتاری سوننه تی رهخنه ده گرن هەر له بنه په ته وه ش له گه ل وه رگی پانی ئەو ده قه تیوریك و رهخنه ییانه ی که دوا جار له سەر پرۆژه ی رهخنه ی کوردیش کاریگه ری خۆیان ده رده خه ن دژایه تی ده کەن و به مه ترسییه کی گه وره ی بۆ ئەده ب و زمان ی کوردی له قه له م ده دن. هه رچه ند نابێ ئەم راستیه شمان له بیر بچێ که گوتاری رهخنه ی سوننه تی زیاتر له وه ی گوتاریکی نووسراوه و ده قی بی گوتاریکی سه رزاره کی و ده می بووه، هه ر چه ند ئەگەر ئەم گوتنانه بکه ویته سه ر قاقه زیش دیسان ناتوانی ببیته ئەو ده قه رهخنه ییه کی که توانای خویندنه وه ی دیارده کانی ده ور و به ری خۆی هه یه، بۆیه زۆر جار ده بی شك له و بکه یین ئایا به راستی ئەده بی کوردی تا ئیستا دیارده یه کی به ناوی دیاره ی رهخنه ی سوننه تی هه بووه؟! ئایا ویناچی گوتاری رهخنه ی سوننه تی هه ر له بنه په ته وه له گه ل خویندنه وه و راقه ی ده ق نامۆ بی؟! ئایا رهخنه ی سوننه تی پتر له وه ی خۆی به خویندنه وه ی ده قه وه ماندوو بکا، جیهانی ده ره وه ی ده قی به کۆل خۆی دا نه داوه؟! ئایا هه ر له بنه په ته وه واژه ی رهخنه بۆ ده سته واژه ی رهخنه ی سوننه تی هه لگری ته واوه تی پیناسه ی خۆیه تی!؟

ئایا رهخه‌ی سوننه‌تی له بری ئه‌وه‌ی پرسیاره‌کانی نیو ده‌ق بدۆزیته‌وه و زه‌قیانکاته‌وه خۆی به‌ دوا وه‌لامی هه‌ر پرسیارێک نه‌زانیه‌وه؟! ره‌خه‌ به‌گشتی و ره‌خه‌ی تازه به‌تایبه‌تی هه‌یچ چه‌شنه‌ گه‌ریانێکی ئه‌ده‌بی به‌ره‌م ناهه‌ینن یا خود ره‌ینوینی ناکه‌ن، به‌لکو گه‌ریانه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان له‌ قوناغی یه‌که‌م دا پۆلێن ده‌که‌ن و پاشان ده‌یانخه‌نه ژیر تیشکی خۆیندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنه‌وه. بێگومان ره‌خه‌ی کوردی تا ئیستا هه‌یچ کام له‌م دوو ئه‌رکه‌ی، به‌و شیوه‌ی که‌ شایان بێ، به‌جێ نه‌هه‌یناوه و به‌ گشتی ده‌کرێ بلیین هه‌شتاش ئه‌ده‌بی کوردی زانسته‌مه‌ند نه‌کراوه، بۆیه‌ ده‌بینین له‌ مه‌یدانی ئه‌ده‌بی کوردی دا به‌ر له‌وه‌ی ره‌خه‌ی کوردی ده‌سه‌لاتی پۆلێن کردن و خۆیندنه‌وه‌ی شه‌پۆلیکی ئه‌ده‌بی په‌یدا بکا، خودی ئه‌و شه‌پۆله ئه‌ده‌بیه‌ ناویکی له‌ سه‌ر خۆی داناوه و پیناسه‌یه‌کی فیکری و فه‌لسه‌فیشی خستۆته‌ پال. بۆ نمونه‌ له‌ کوردستانی عێراق ته‌جره‌به‌ی کفری و روانگه‌بیه‌کان و له‌ کوردوستانی ئێرانیش ئه‌زموونی داکاریه‌کان وه‌بیر خۆمان بێنینه‌وه. ئه‌وه‌ی راستی بێ ئه‌مجۆره‌ ناو له‌ خۆ نان و پیناسه‌ بۆ خۆ داتاشینانه‌ پيشانده‌ری راستیه‌کی تالی رابردوو و ئیستای ئه‌ده‌بی کوردیه‌: ئه‌م راستیه‌ که‌ له‌ مه‌یدانی ئه‌ده‌بی کوردی دا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌دیبه‌ ده‌وری ره‌خه‌گر ده‌گیڕی ئه‌وه‌نده‌ش ئه‌ده‌به‌که‌ی له‌ بری ره‌خه‌ قسه‌ ده‌کا. به‌ وته‌یه‌کی‌تر ئه‌ده‌بی بێ ره‌خه‌ له‌یه‌ک کاتا دوو کار ده‌کا: یه‌ک ئه‌و شته‌ی کاری راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی واته‌ له‌ جیهان دوان، دوو ئه‌و شته‌ی که‌ هه‌ر له‌ بنه‌رته‌وه‌ کاری ئه‌و نیه‌: واته‌ له‌ ئه‌ده‌ب دوان. بۆیه‌ زۆر جار ده‌بینین نووسه‌ر ئه‌و کاته‌ی له‌ زمانی ره‌خه‌وه‌ قسه‌ ده‌کا له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ی

د تازەگەری رهخنه یان رهخنه و لیكۆلینه وه

له سه ر دهقی خۆی وهك دهق بدوی بهرگری له دهقی خۆی دهكا یان بۆی دهپاریته وه یان پاساوی بۆ دینیتته وه.

گه ورهترین ئهركی ئیستای تازەگەری رهخنه یی ئهدهبی كوردی وه دهسهینانی شان و شكۆی دۆراوی رهخنه یه له نیو زهینییهتی ئالۆزی نووسه ر و خوینه رهكانمان دا. ئهگه رهخنه ی سوننه تی به پیناسه خه ساو و خه ساره كانی خۆی له رهخنه، خوینه ری له راده ی مانا كرده وه ی بۆ نمونه دوو سی بهیتی ئهسته می شیعرێکی نالی دلخوشی ده داوه، ئیستا ئهركی رهخنه گری مۆدیرن ئه وه یه كه به تهقاندنه وه ی لایه نه جوانی ناسیه كانی شیعر ی نالی مه ترسی نه ناسینی یهك له سه دی تایبه تمه ندیه كانی جیهانی نالی بخاته دلی هه ر ئه و خوینه ره وه. رهخنه ی كوردی له ساته وه ختی هه نووكه ی دا ئه وه ندیه ی پپووسته له په راویزه وه بگوازیته وه بۆ ناوه ندی زهین و زمان و قه له م و قاقه زه كانمان، سه د ئه وه ندیه پپووستره له پیکهاته ی كۆنی خۆی دامالدری و بهرگی تازەگەرییه کی بویرانه ی به بهردا بکری به قه ولی ئاندری ژید: «هه موو شتیك تا ئیستا وتراوه، به لام له بهر ئه وه ی گوئییه کی ژنه وا ده سناکه وی هه مووکات ده بی سه ر له نوێ ده سپیکه یته وه.» رهخنه سه ر له نوێ وتنه وه ی شته كانه.

گه لاویژی ۱۳۸۰

ئاگۆست ۲۰۰۲

وهرگيران
و
رهخه
و
شەش پرسیاری دیکه

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

(۱)

۱ - ۱ زۆر له میژه، نووسه‌ری به ناوبانگی ئالمانی، «گۆته» گوتووویه‌تی: «به‌ره‌میك تا ئه‌و کاته‌ی وه‌ر نه‌ده‌گیڤدریټ شتیکی که‌مه». ئه‌م قسه‌یه‌ی گۆته ده‌توانیټ دوو پرسیا‌ری گرینگمان بخاته به‌رده‌م:

۱- بۆچی ده‌بی به‌ره‌میك وه‌رگیڤدریټ تا شتیکی که‌م نه‌بیټ؟

۲- ئه‌و که‌مایه‌سی و ئه‌و شته که‌مه چیه که به‌ره‌میکی وه‌ر نه‌گیڤدراو له هه‌ناوی خۆی دا هه‌لیده‌گریټ؟

« بزاقی وه‌رگیڤران له یه‌قینیکه‌وه ده‌سپیده‌کات، یه‌قین به‌وه‌ی «شتیک» هه‌یه که شایانی ئه‌وه بیټ وه‌رگیڤدریټ. یه‌که‌مین مانای ئه‌م یه‌قینه دان‌پیانان به‌ بوونی «شتیکی» خاوه‌ن به‌ها و بایخه له لای «ئه‌ویتر» (The other)، ئه‌و شته‌ی کولتووری «خۆمالی» خاوه‌نی نیه. که‌واته ده‌سپیکی وه‌رگیڤران، رۆیشتنه به‌ره‌و «ئه‌ویتر»، بارگه و بنه تیکه‌وه پیچان و کۆچ‌کردن به‌ره‌و ده‌قه‌ری کولتووریکی تر و زمانیکی تر و نیشته‌جی بوون له هه‌ناوی ده‌قیکی تایبه‌تی دیکه و له‌نیو جیهانیکی تایبه‌تی دیکه‌دا.»

که‌ واته به‌ره‌م وه‌رده‌گیڤدریټ بۆ ئه‌وه‌ی له بازنه‌ی تاقه یه‌ک کولتوور و تاقه یه‌ک زمان ده‌رباز بیټ و باوه‌ش به‌ کولتوور و زمانه‌کانی دیکه‌ش‌دا بکات. به‌ره‌م، له ریگای وه‌رگیڤرانه‌وه جه‌غزی ده‌سه‌لات و کاریگه‌ریټی خۆی به‌ر‌فراوانتر ده‌کات و له بری ئه‌وه‌ی ته‌نیا له نیو ئه‌و زمانه‌دا بژیټ که‌تییدا له دایکبووه، له‌نیو ته‌واوی ئه‌و زمانانه‌دا ده‌ژیټ که وه‌رگیڤران به‌ سه‌ری کرد‌بیټنه‌وه. که‌وايه ئه‌و که‌مایه‌سی‌یه‌ی که له‌پرسیاری دووه‌م‌دا باسی هاته‌گۆڤی خه‌سه‌له‌تی پیوه‌ندی (communication) گرتنی به‌ره‌مه به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ی دنیاوه که ته‌نیا له ریگای وه‌رگیڤرانه‌وه ده‌سته‌به‌ر

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

وهرگیڕان و رهخنه و شهش پرسباری دیکه

دهکریت. «وهرگیڕان، به شیوهیهکی زۆر تایبەت، «تیپه‌پینی سه‌رله‌نوی»ی
 وهرگیڕه به سه‌رله‌به‌ری قۆناغه‌کانی زمان‌دا... زمان، هه‌م پێوه‌ندی
 ده‌هه‌نده‌یه، هه‌میش جیاکه‌ره‌وه، و وهرگیڕان، سه‌لماندنی به‌رده‌وام
 پێویست و هه‌میشه دووپاتنه‌بووه‌ی ئەم تایبەتمه‌ندییه دیالیکتیکی‌یهی
 زمانه. «. که‌واته له نیو نه‌ستی ئەو رسته‌یهی گوته‌دا دوو مه‌به‌ستی
 گرینگ خۆیان هه‌شارداوه که له یه‌ک گوته‌دا چ‌ر ده‌بیته‌وه: پێداویستی
 ده‌رباز بوونی به‌ره‌م له بازنه‌ی «خود» و پێوه‌ندی گرتن و تیکه‌ل بوون به
 «ئه‌ویتر» له ریگای وهرگیڕانه‌وه.»

(٢)

١-٢ - له ئەده‌بی کوردی‌دا وهرگیڕانی ئاسه‌واری ره‌خنه‌یی و تیوری ئەده‌بی
 تا چه‌ند ده‌ربازبوونی ئەو ئەده‌به‌بووه له بازنه‌ی «خود» و ئاوێته‌بوون
 له‌گه‌ل «ئه‌ویتر»؟

٢-٢ - پێداویستی چ‌ جوهره پێوه‌ندییه‌ک وهرگیڕی ئیمه‌ی دنه‌داوه
 شوینه‌واری ره‌خنه‌یی و تیوری ئەده‌ب بکاته کوردی؟

٣-٢ - ئایا وهرگیڕانی بابه‌ته‌کانی ره‌خنه‌ی رۆژاوی له پیناوی داهینانی
 ره‌خنه‌ی کوردی‌دایه، یان خود ئەم شیوه وهرگیڕانه هه‌ر له زاتی خۆی‌دا
 پێداویستییه‌کی بنه‌رته‌یه؟ به‌وته‌یه‌کی‌تر، وهرگیڕانی ئاسه‌واری ره‌خنه‌یی
 ئامرازه یان ئامانج؟

٤-٢ - وهرگیڕانی بابه‌ته‌کانی ره‌خنه‌ به‌بی وهرگیڕانی بابه‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه،
 که پالپشتی حاشاهه‌لنه‌گری ره‌خنه‌یه، تا چه‌نده ره‌وايه؟

٥-٢ - وهرگیڕانی شوینه‌واری ره‌خنه و تیوری ئەده‌بی له زمانی
 نائه‌سلی‌یه‌وه تا کوی ریگای پێدیری و تا چه‌نده جیگای باوه‌ر بیته؟

٦-٢ - رهخهگری کورد تا چهنده شوینی له بزاقی وهرگیپانی ئاسهواری
رهخهیی به کوردی وهرگرتوووه؟

(٣)

١-٣ ئەگەر بمانهوی وهك بزاق له وهرگیپانی ئاسهواری رهخهیی بۆ سهه
زمانی کوردی بپوانین، دهبیته بگهپینهوه بۆ سهههتای نهوهدهکان(دهیهی
١٩٩٠) ی ئەدهبیاتی کوردستانی عیراق. دیاره له کوردستانی ئییران تهمهنی
ئهم بزاقه له وهش که متره، و بۆ نمونه تا ئیستا هیچ کتیبیکی سهههخۆ
له بابته رهخه و تیوری ئەدهبی وهرنهگیپدراوته سهه کوردی. کهوايه ئەم
بزاقه له بازنه ی کاری گوڤارهکان تیینه په پاندوووه، و دیاره دهشیته هه ره به و
پییهش ئاست و کاریگه ریته ئەم بزاقه دهسنیشانبکریته. له لایه کی دیکه وه
زۆربه ی ئەو بابته که م بارستایانه ی له و ماوه کورته دا وهرگیپدراون به پیی
پروژه و بهرنامه و مه بهستیکی دیاریکراو نه بوونه، و به گشتی زهینیه تیکی
ناسیستماتیک بزاقی وهرگیپانی ئاسهواری رهخهیی به کوردی به پیره
دهبات. نمونه بۆ ئەم بۆچوووه ناهاوسهنگی نیوان وهرگیپانی رهخه و
تیوری ئەدهبییه بۆ سهه زمانی کوردی. زۆربه ی دهقهکانی وهرگیپاوی ئەم
چهنده سهاله له مه پ تیوری و باسهکانی رهخهیی بوون، و زۆر به دهگمه ن
دیتوومانه له سهه دهقی رهخهیی و نمونه باشهکانی رهخهیی ئەدهبی
جیهانی بابته بکریته کوردی. به وتهیه کی دیکه له بزاقی وهرگیپانی ئەو
ئاسهواره دا لایه نی تیوریک (نظري) به سهه لایه نی پراکتیک (عملي) دا
زاله، و هه ره بویه خۆینه ری کورد که متر شارهزای باس و خواسهکانی
رهخهیی پراکتیکیه و زیتر به شیوهیه کی روت (و ئینتیزاعی) له
چه مکهکانی رهخه دهگات..

وهرگێرانی و رهخنه و شهش پرسپاری دیکه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ئاشکرایه ئەم شیوه ههلوێست گرتن و رووبه رووبوونهوهیهی وهرگێرانی کوردی له ههمبر رهخنه و تیۆری ئەدهبی بۆته هۆی پیکهینانی پیوهندییهکی ناتهواو و نیوهچل و له زۆر جیدا بهر تهسك له گهڵ ئەدهبی جیهانی. به تهعبیریکی تر ئیمه له ریگای وهرگێرانهوه، له سۆنگهی ئەو هۆیانهی ئاماژه مان پیکردن، نهمانتوانیوه ئەو «خود» ه پیراهاتوو و ئاشنایهی خۆمان وه لانیین و تیکهڵ به «ئهویتتر» بین، چونکی ئیمه هیشتا ئاسۆکانی زمان و مانای رهخنهی ئەدهبی جیهانیمان به تهواوی نه دۆزیوه تهوه و وهرنه گرتوووه تا دوا جار بمانه ویت تیکه لیان بین و تیاندان بژین. له ساته وهختی ئیستای ئەدهبی ئیمه دا، وهرگێرانی ئاسه واری رهخنهیی پتر بو ئاشنا بوون له گهڵ «ئهویتتر» ه تا ئاویتته بوون و یه کگرتنه وه. ههر بۆیه ئەم بزاڤه پیویستی بهو وهرگێره شاره زایانه ههیه که بۆ دانانی بهردی بناغه ی ئەم یه کانگیری یه ههولی بی وچان بدهن.

۲-۳- ده کری بلیین وهرگێرانی ئاسه واری رهخنهیی ده توانیت لهو که لکه له فهلسه فییه وه به ره هاتبیت که ئیمه پیویسته بکه وینه سهر هیلی پیوهندی ئەدهبی جیهانی یه وه. واته ئەگه ره ئەدهبی کوردی تا ئیستا به هۆی بی ئاگا و نه شاره زا بوونی له باسه کانی رهخنهیی به شیوه یه ک له شیوه کان له ته نیایی دا ده ژیا و ته ریک که وتبوو، ئەوه هه نووکه پیویسته له ریگای وهرگێرانی ئەو شوینه واره رهخنه ییانه وه هه م فییر بیت له خۆی بدویت و پتر خۆی بناسیت، هه میش تیکه ل به باسه کانی ئەدهبی سهرده می جیهان بیت. که وایه وهرگێری ئیمه ئەو خه مه فهلسه فییه دنه ی ده دا که ئەدهبی ئیمه ئەده بیکی بی باس و خواس بووه، نه قسه یه کی هه بووه له سه ر خۆی بیکات، نه رهخنه یه کی بووه له سه ر ده قه کان قسان بکات. که

وايه ئەگەر لەم گۆشەنیگایەوه لە دیاردەیی وەرگیڕانی ئاسەواری رەخنەیی بروانین، تێدەگەین رەخنەیی ئەدەبی ئیمە بۆ ئەوەی فێر بییت لە سەر ئەدەبی خۆی قسە بکات، یان وەقسەیی بیئیت، دەبییت سەرەتا خۆی فێر بکات چۆن قسە بکات و چ قسەیهک بکات. وەرگیڕانی بابەتەکانی رەخنە، وەك سەرچاوەیهکی مەعریفی، دەتوانی پالپشتیکی بەهیز بییت بۆ ئەو رەخنەگرانی که نایانەویت دید و بۆچوونی رەخنەیی خۆیان لە جەغزی بچووک و بەرتەسـکی خواستی شەخسی و ویستی تاکەکەسییاندا ببەستنهوه، بەلکو بەپێوانە زانستی و ئەدەبییهکانەوه بنووسین و لەریگی ئەوانەوه لە سەر دەقی ئەدەبی بنووسن.

۳-۳- بە برۆی من ناکریت بە شیۆهیهکی رەها لە سەر ئامراز یان ئامانج بوونی وەرگیڕانی بابەتەکانی رەخنەیی حوکم دەرکەین. ئەو جییهی پێویستە بۆشاییه مەعریفهکانی رەخنەیی کوردی لە ریگی وەرگیڕانەوه پربکریتەوه وەرگیڕان ئامرازە. واتە لێرەدا ئیمە، بۆ نمونە، بابەتەکانی رەخنەیی رۆژاویی دەکەینه کوردی بۆ ئەوەی دواجار بیکەینه بەشیک لەسامانی رەخنەیی خۆمان، و هەر لە سەر دەستی ئەو بابەتانهوه لەسەر ئەدەب قسان بکەین. بەلام لەو شوینەیی پێوسیته زمانی کوردیش خاوەن ئەو باس خواسانه بییت که ئیمرۆ ئەدەبی جیهانی خاوەنیی، وەرگیڕانی بابەتەکانی رەخنە و تیۆری ئەدەبی دەبیته ئامانج . لێرەدا بۆمان هەیه وەك پێداویستییهکی بنەرەتی که لە زاتی خۆیدا خاوەن بنەمایهکی مەعریفییه لەبزاخی وەرگیڕانی ئاسەواری رەخنەیی بروانین. لە لایهکی دیکهوه وەرگیڕانی ئەم شیۆه بابەتانه بۆ پرۆپاراو کردنی زەرفییهت و دەرەتانه جۆراوجۆرهکانی زمانی کوردیش پێویسته و لەم روانگەیهشهوه

وهرگێڕان و رهخنه و شهش پرسباری دیکه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

وهرگێڕانی شوینەواری رهخنەیی وهك ئامانج چاوی لیدەکریت، لیڕەدا وهرگێڕان یانی جوان کردنی زمانی کوردی بهو واژه و دهستهواژه و مانا و چه‌مکانەیی که تا ئیستا به خۆیه‌وه نه‌دیتوون و ته‌جره‌به‌یی نه‌کردوون. دیاره جوان‌کردنی زمان ئامانجی گه‌وره‌یی نه‌ده‌به، نه‌و زمانه‌یی هه‌یدگێر گوتەنی ده‌بیته «مالی بوون» مان.

٣- ٤. ره‌خنه‌یی نه‌ده‌ب بو قسه‌ کردن له‌ سه‌ر ده‌قی نه‌ده‌بی پشت به‌ ریساکانی تیۆری نه‌ده‌بی ده‌به‌ستیت. نه‌و ره‌خنه‌یه‌یی له‌ سه‌ر چاوه‌یی تیۆری پاراو نه‌بیته، به‌ ره‌خنه‌یه‌کی زانستیانه و داهیننه‌رانه له‌قه‌له‌م نادریت ئینجا تیۆری نه‌ده‌بی خۆیشی پشت نه‌ستووور به‌ سی سه‌رچاوه‌یی سه‌ره‌کی‌یه: نه‌ده‌ب، فه‌لسه‌فه، زانست. تیۆری نه‌ده‌بی چونکی باسی چه‌مک و ریساکانی گشتی نه‌ده‌ب ده‌کا بیگومان ده‌شیته‌ بو نه‌م باسانه‌ پشت به‌ ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی به‌ستیت. به‌ وته‌یه‌کی دیکه تیۆری نه‌ده‌بی بو نه‌وه‌یی چوارچۆیه‌یی ریساکانی خۆی، له‌مه‌ر پیناسه‌یی نه‌ده‌ب، دابریژیت، له‌ ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی که‌ک وهرده‌گریته. له‌لایه‌کی‌تره‌وه تیۆری نه‌ده‌بی بو نه‌وه‌یکه له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی مه‌نتقی و به‌ پێی کۆمه‌لیک چه‌مکی فیکری له‌ چه‌مکه‌ گشتیه‌کانی نه‌ده‌ب بدووته‌ ده‌سته‌وداویینی باسه‌کانی فه‌لسه‌فه ده‌بیته. به‌گشتی تیۆری نه‌ده‌بی له‌ دوو لایه‌نه‌وه پێویستی به‌ فه‌لسه‌فه‌یه:

١- باس کردن له‌ نه‌ده‌ب که‌ خۆی تیکه‌ل به‌ فه‌لسه‌فه‌یه، و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک پێیان وایه‌ خۆی جوړیک فه‌لسه‌یه که‌ به‌ بی پالپشتی فیکری - فه‌لسه‌فی به‌ به‌ره‌میکی بی ناوه‌رۆک و بی به‌ری له‌ مانا زیاتر، ده‌ر ناچیت

٢- هه‌یچ تیۆرییه‌ک و لیڕه‌دا تیۆری نه‌ده‌بی ناتوانیت بی ئاوێردانه‌وه له‌ چه‌مکه‌کانی فه‌لسه‌فی بیته‌ تیۆری. بۆیه‌ نه‌بوونی فه‌لسه‌فه‌ واته‌ نه‌بوونی

تیۆری. تیۆری ئەدەبی له فەلسەفەوه دەسپێدەکات و له سەر دەستی
 فەلسەفە بالا دەکات و لهوانهیه هەر به دەستی فەلسەفەش رهتبرکریتهوه.
 دوایین سهراوهیهك كه تیۆری ئەدەبی پشتی پێدەبهستی هەر به دەستی
 فەلسەفەش رهتبرکریتهوه. دوایین سەر چاوهیهك كه تیۆری ئەدەبی پشتی
 پێدەبهستی، زانست و پێوانهکانی زانستییه كه چۆن پێوهندی به
 سهرباسی وتارهکهمانهوه نیه به سهریدا بازدهدم.

کهوايه رهخنه بهبی تیۆری ئەدەبی و تیۆری ئەدەبی بهبی فەلسەفە
 بوونیان نیه. لیژهدایه دهردهکهویت وهرگیڕانی ئاسهواری رهخنهیی و
 تیۆری ئەدەبی به بی وهرگیڕانی فەلسەفە، به مانای بیخه بهر هیشتنهوهی
 خوینهره له یهکیك له گرینگترین سهراوهکانی رهخنه. زۆرینهی خوینهرانی
 دهقه وهرگیڕاوهکانی رهخنهیی له مهیدانی ئەدەبی کوردی، له ناکاو به سەر
 کۆمهلیک واژه و دهسته واژهی نوێ و نامۆی رهخنهیی دا دهکهون که
 ههموویان رهگ و ریشهی فەلسەفییان ههیه، و تیگهیشتن له کاربردی
 رهخنهییان به بی تیگهیشتن له مانای فەلسەفییان ههولیکی زۆرجار
 لهخۆپاییه. بهمجۆره دهکری بلیین لهسۆنگهی بزاقی وهرگیڕانی دهقی
 رهخنهیی، به بی ئاوپردانهوه له وهرگیڕانی دهقی فەلسەفی یهوه، دوو
 مهترسی ههپهشه مان لیدهکهن:

۱- بیزار بوون و حاشا کردنی خوینهری کورد له خویندنهوهی دهقی
 وهرگیڕاوی رهخنهیی

۲- خراپ تیگهیشتن و به وردی فامنهکردنی بابهتهکانی رهخنهیی له سەر
 دهستی ئەو دهقه وهرگیڕاوانه و بههۆی له بنج و بناوان نهکۆلینهوهی
 لایهنی فەلسەفی رهخنه و زاراوهکانی رهخنهیی. ▶

وهرگێرانی و رهخنه و شهش پرسپاری دپکه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

بۆ نموونه ئەگەر دهقیکی رهخنهیی بیهوێت پیکهاتهی دوانه لیکدژهکانی دهقیکی ئەدهبی ههلبوهشیینیتهوه، دهبیّت پێشهکی خوینهری ئەم بابته لهگهڵ کۆمهڵێک چه مکی فهلسه فی وهک: ئایدیای (مُثل) ئەفلاتوونی، مه دلوولی بالادهست (متعالی)، میتافیزیکی ئاماده بوون (حضور) ، لۆگۆسینترالیـزم

(کهلام تهوهری) و.. ئاشانا بیّت. دیاره بزاقی وهرگێرانی ئاسه واری رهخنهیی به بیّ بزاقی وهرگێرانی شوینه واری فهلسه فی له باری زمانیه وه کۆمهڵێک خهساری به دواوهیه، که ئەم باسهش خۆی ههوین و هه لگری نووسینیکی سه ره به خۆیه و لیره دا باسی ناکهین.

۵-۳ - هیچ نه بیّ له سه دا نه وه دی دهقی وهرگێرانی ئاسه واری رهخنهیی بۆ کوردی له و زمانانه یه که خۆیشیان وهرگێراون، واته ژیده ری وهرگێری کورد بۆ وهرگێرانی بابته تهکانی رهخنه ژیده ریکی ناراسته وخۆ و دهسته دووه، و ئەمهش بیگومان چهند خهساریکی گه وره ی به دواوهیه که به کورتی له و دوو خاله دا کۆیان ده که مه وه:

۱- وهرگێری کورد کاتیکی له زمانی دهستی دووه وه دهقیکی رهخنهیی یان تیۆریکی وهرده گیپیت له جیاتی ئەوهی به ره و رووی زمان و دهسته واژه و زاراوهکانی ئەسلی بیّت و هه ولی بۆ راسته وخۆ وهرگێرانی ئەم بابته تانه بیّت، خۆی به زمان و هاوتا دانراو و جار و بار داتاشراوهکانی زمانی دهستی دووه وه، که زۆر جار جیگای باوهر پیکردن نین، ماندوو دهکات. بۆ نموونه وهرگێرانی دهقیکی رهخنهیی یا خود تیۆریکی رۆژاواپی له زمانی فارسییه وه، له هه ندی شوین گرفتگی گه وره بۆ وهرگێری کورد ساز دهکات، و ته نانه ت زۆر جار تووشی هه له ی ئاشکرای دهکات، چونکی هه ر زمانیک

خاوهن ئيمكان و دهره تانه كانى فۆرمى و مانايى تايبهت به خۆيه تى، و له وانه يه بۆ ويّنه ئەو واژه يه ي زمانى فارسى بۆ دهر بپرينى چه مكيك هه يه تى زمانى كوردى نه يبيّت، يان ئەو زهرفيه ته ريژمانيه ي كه زمانى كوردى بۆ ساز كردنى دهسته واژه يه ك هه يبيّت زمانى فارسى خاوهن نه يبيّت. بۆ نمونه «رۆلان بارت» بۆ دهستنيشان كردنى جياوازي نيوان دهقى رىاليستى كلاسيك و دهقى مۆديرن له دهسته واژه كانى داهينراوى خۆى، واته (Readerly text) و (Writerly text) كه لك و هه رده گرّيّت كه له م ره گه زانه پيكهاتون:

Writerly = Writer (ناوى بكه ر) + ly (پاشگري ئاوه لكار)

Readerly = Reader (ناوى بكه ر) + ly (پاشگري ئاوه لكار)

زمانى فارسى بۆ وه رگيپرانى دروست و ده قاوده قى ئەم دهسته واژانه زهرفيه تى ريژمانى پيويستى نيه، واته . زمانى فارسى ناتوانيّت - ليّره دا - ناوى بكه ر به پاشگري ئاوه لكاره وه بلکينّيّت و دهسته واژه يه كى مانادار بخولقينيّيّت. كه وايه له فارسيدا ناتوانين بنووسين:

نويسنده + گانه = نويسنده گانه هه ر بۆيه وه رگيپرى فارس هاتون ئەم

دهسته واژانه يان به «متن نوشتني» و «متن خواندني» وه رگيپراوه . جا ئەگه ر وه رگيپرى كورد بيّت و له روى دهقى دهستى دووى فارسىيه وه ئەم دهسته واژانه بكاته كوردى دياره به «دهقى شياوى نووسين» و «دهقى شياوى خويندنه وه» وه ريانده گيپريّت، ئەوه له حالّيكدايه زهرفيه تى زمانى زگماكى خۆى، واته كوردى، ريگاي ئەوه ي پيده دات دهسته واژه كه ي بارت، راسته وخۆ و دهقاوده ق و دروست بكاته كوردى، چونكى ليّره دا زمانى كورديش، وهك ئينگليزى، بۆى هه يه ناوى بكه ر به پاشگري ئاوه لكاره وه بلکينّيّت و دهسته - واژه يه كى مانادار و دروست ساز بكات، واته

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه
وهرگیڕان و رهخنه و شهش پرسیاری دیکه

نووسەر + انه = نووسه رانه خوینەر + انه = خوینه رانه

ئێستا ئەگەر بێین له بهرامبەر (writerly text) دا «دهقی شیاوی نووسین» و «دهقی نووسه رانه» دابنێین، ههقیقهتی ئەو خهسارانهی له وهرگیڕانی سەر چاوه دهستی دووه کانهوه خۆیا دهبن دهرده کهوێت.

۲- وهرگیڕی کورد کاتیگ دهقیگه رهخنهیی یان تیۆریگ له زمانی نائهسلویه وهردهگیڕیت له بری ئهوهی لهسەر تاقه یهک هاوتای زاراوویهکی رهخنهیی کار بکات، ناچاره به رهو روی چهندین هاوتای ئەو زاراوویه بێتهوه، له لایهکی دیکه وه چونکی له زاراوویه نئهسلویه کهش به وردی ناکۆلێتهوه، نازانیت کام هاوتا به راست بزانییت، و کام هاوتا وهلابنیت. بۆ نمونه وهرگیڕی فارس بۆ زاراوویه (deconstruction) چهندین هاوتایان داناوه وهک ساختار شکنی، شالوده شکنی، و اساسی، بنافکنی. لێره دا وهرگیڕی کورد له بری ئەوهی ههموو تواناکانی خۆی هههه بو وهرگیڕانی خودی زاراوویه (deconstruction) وهگه پ بخت، ناچاره ئەم تواناییه به سەر چوار هاوتای فارسی ئەم زاراوویه دا ببهشیتهوه که دلنیش نیه لهوهی کامیان راستتره لهوانی تر و کامیان ههه بۆ ئەوه نابیت ئاوپی لیبدا تهوه. بهم جوړه وهرگیڕی کوردیش دیت هاوتای وهک: بنه ماشکینی، هه لوه شانده وه، ته شک شکینی و هه لوه شانده وهی دهق داده نیت که چونکی هیچ کامیان له سەر بنه مای کارکردن له سەر خودی زاراوویه (deconstruction) به رهه منه هاتوون جیگای متمانه پیکردن نین.

به باوپی من زاتی وهرگیڕان له زمانی نائهسلویه خۆی خهساریکی ئاشکرا و حاشا هه لئه گره، جا دیاره خهساره کانی خودی ئەم

خه سارهش، وهك لهو دوو خالهي سهره وهدا به كورتى باسمان كرد، بارىكى قورسى ديكهيه به سهر شانى بزاقى وهرگيپرانى ئاسه وارى ره خنه ييه وه، ههر چند حاشا لهو راستييهش ناكريت كه له ساته وهختى ئيستاي ئه ده به كه ماندا، كه بيگومان ئه ده بيكى كه م ئه زموونه له بوارى كارى وهرگيپران دا، ناچار ييهك ده بينريت له قبول كردنى ئه م خه ساره، به لام دياره ئه وه به و مانايه نيه كه بو چاره سهر كردن و دوا جار بنبر كردنى ئه م خه ساره ههول نه دهين، ههولدانىك كه ده شيت له خو نيزيك كردنه وه و وهرگيپران له زمانه ئه سلويه كانه وه ده سپي بكات.

٣-٦ ره خنه گر له سوڠه گه ئه رك و وه زيفه ي تايبه تى، زياتر له هه موو كه س به ره ورووى ده قى وهرگيپراوى بابته تى ره خنه يى و تيوريك ده بيتته وه، و دياره به م پييهش له هه موو كه س زياتر شوين له و بابته وهرگيپردراوانه وهرده گريت. كه وايه ليڤه دا پرسيارى سهره كى شوين وهرگرتن يان وهرنه گرتنى ره خنه گر نيه له و بزاقه، به لكو پرسيارى هه ره گرینگ چلونايه تى و راده ي شوين وهرگرتنه له م بابته تانه كه بيگومان مشت و مڤ هه لگرتو و جيگاي باس و خواسيكى فره تره.

ره خنه گرى كورد به حوكمى ئه وه ي كه ده شيت له سهر ده قى ئه ده بى قسان بكات ده قى ئه ده بى ده خوينايتته وه، و به حوكمى ئه وه ي كه ده شيت له سهر ده قى ئه ده بى ده قى ره خنه يى بنووسيت بابته تى ره خنه يى و تيوريك ده خوينايتته وه. سهرچاوه ي ئه ركى يه كه مى، كووى به ره مه ئه ده بيه كانى به رده سته، و به شيكى سهرچاوه ي ئه ركى دووه ميشى بابته ره خنه يى و تيوريكه وهرگيپردراوه كانن. دياره ئيمه له سه ره ئه و به شه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

لوهرگیپران و چهخته و کاشهش بۆسیاری دیکه ووه می رهخنه گر قسه دهکهین که پیوهندی بهوهرگیپرانی کوردیهوه هه بیئت.

به پیی ئەو خه سارانەهێ که بۆ بزاقی وهرگیپرانی رهخنه به کوردی قایل بووین، وهک وهرنه گیپران و خراپ وهرگیپرانی: نموونه سه رکه وتوووه کانی دهقی رهخنه ی جیهانی، بابه ته کانی فهلسه فه شان به شانی بابه ته کانی تیۆری، ئاسه واری رهخنه یی له زمان ئەسلییه وه و هتد، به گشتی ده کری بلیین ئەو بزاقه هیشتا نه گه یشتوته ئەو شوینه ی که وهک ژیده ریکی دهوله مند و جیگای باوهر، بۆ قسه کردن له سه رده قی ئەده بی، پشتی پیببه ستریت. بزاقی وهرگیپرانی رهخنه به کوردی چ وهک ره چاو کردنی ستراتیییه کی مه نتقی بۆ هه لبژاردنی بابه ته پیویسته کانی رهخنه به کوردی چ وهک به کارهینانی زمانیکی که م و زۆر ستاندارد و تا راده یه که دهستی زانستیانه و شیاوی تیگه یشتن، لاوازتر له وهیه له قوئاغی ئیستادا کاریگه ریتییه کی ئاشکرا و باشی له سه ر رهخنه گری کورد هه بیئت، ئەوه جیا له وهی ئاستی چه ندایه تی ئەم بزاقه ش ئەوهنده به رته سکه که زۆر باس و بابه ت و چه مکی رهخنه یی هیشتا نه کراونه ته کوردی. بۆیه رهخنه گری کورد ئەگه ر بیه ویت هه ر ته نیا پشت به سه رچاوه رهخنه ییه وهرگیپراوه کان ببه ستیت، بیگۆمان بۆ قسه کردن له سه ر دهق شتیکی شیاوی باسی دهس ناکه ویت. ئەگه ر هه ر ئەم هه قیقه ته تال و له سه ردل گرانه وه بیر خۆمان بیینه وه که تا ئیستا، وهک کتیب، هیچ چه شنه شوینه واریکی رهخنه یی گرینگی ئەده بی جیهانی نه کراوه ته کوردی په ی به ئاستی تراژیکی بوون و که م دهسته لاتی و له ر و لاوازی بزاقی وهرگیپرانی رهخنه به کوردی ده به یین. بیگۆمان خه ساره تی بزاقیکی که م دهسه لاتی له م دهسته هه ر ئەوه نیه

وهرگري ئەم بابەتە وەرگێردراوه رهخه‌ییه چه‌واشه ده‌کریت و زۆر جار چه‌مکه‌کانی به ئەندازه‌ی پێویست و له هه‌ندی شویندا به دروستی ناکه‌وێته به‌رده‌ست، به‌لکو خه‌ساره گه‌وره‌تره‌که‌ی ئەوه‌یه که ره‌خه‌گرێکی کورد بێت ده‌سکه‌وته‌کانی ئەم گه‌رپانه بکاته یه‌که‌مین و دوایین پالپشتی قسه‌کانی خۆی له‌سه‌ر ئەده‌ب، و له‌م رێگایه‌وه ده‌قیکی ئەده‌بی پێبخوینێته‌وه.

که‌وايه پێش گریمانه‌ی شوین وەرگرتنی پۆزیتیڤانه‌ی ره‌خه‌گری کورد له‌بزاڤی وەرگێرانی ره‌خه‌ به‌ کوردی ئەوه‌یه که ئەم بزاقه له‌باری چه‌ندایه‌تی و چۆنایه‌تی‌یه‌وه گه‌یشته‌بێته ئەو شوینه‌ی که‌خاوه‌ن خه‌سله‌ته‌کانی سیستماتیک بوون و زانسته‌ند بوون و جیگای باوه‌ر بوون بێت. هه‌ر چه‌ند به‌ئاشکرایه‌ی هه‌ست به‌غیابی ئەم خه‌سله‌تانه له‌ مه‌یدانی وەرگێرانی ئاسه‌واری ره‌خه‌ییه‌ی و تیۆریک به‌ کوردی، ده‌کریت، و هه‌ر بۆیه ره‌خه‌گری جیدی و هه‌لسووپێ کورد بۆ قسه‌ کردن له‌سه‌ر ئەده‌ب به‌ گشتی و ئەده‌بی کوردی به‌تایبه‌ت ناتوانیت ته‌نیا پشت به‌ سه‌رچاوه ره‌خه‌ییه‌ به‌ کوردی کراوه‌کان ببه‌ستیت، به‌لام پێزانین به‌ دوور و درێژی ئەو رێگایه‌ی هێشتا ماومانه، له‌م پێناوه‌دا، بیگرینه‌به‌ر، له‌ به‌رامبه‌ر ئەو مه‌ودا کورت و که‌مه‌ی بریومانه‌ هانه و هانه‌ریکی گه‌وره‌یه بۆ هه‌راوتر کردنی ئاسۆکانی بزاقی وەرگێرانی شوینه‌واری ره‌خه‌ییه‌ی.

ره‌زبه‌ری ۱۳۸۱ — ئۆکتۆبری ۲۰۰۲

وهرگێڕان و رهخنه و شهش پرسباری دیکه

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ژێدهر و پهراویزهکان:

۱- انسان حیوان مترجم، مدیا کاشیگر، فصلنامه فرهنگی،
ادبی نگاه نو پاییز ۱۳۷۷، ص ۲۴۶
۲- ه. س، ص ۲۴۵

۳- لهوانهیه خوینهریش، وهك من، ههست به هه ره شهی ئه و دوو مه ترسییه له و نمونه
وه رگێڕانه دا بکات (لێره دا دهقی ئه سلێشم هیناوه ته وه، و به راوردده کهیم له وتاریکی
جیادا - ئاینده، ژماره ۱۵، ل ۶۵ - ۷۱ پێشتر کردووه.)

دهقی ئینگلیزی:

«The idea that literature had its being or essential meaning independent of criticism is one which Matthew Arnold fostered in his concept of disinterestedness of the critic, criticism should see the object as in itself it, really is, he insisted.»

دهقی کوردی:

«ئهو بیر بو چوونهی که پێی وایه ئه ده ب بوونی خوئی هه بووه یان مانای بنه پهرتی
خوئی هه بووه بی په یوه ستببون به ره خنه وه بیر و بوچوونیکه که ماتییۆ ئارنولد
له تیگه یشتنی خویدا بو «بی باخیتی» ره خنه برهوی پێدا و سوور بوو له سه ره ئه وهی
که ده بی ره خنه «بابه ته که وه کو ئه وهی خوئی له راستیدا چۆنه وه ها ببینی.»

گوڤاری سه رده م، ژماره ۷، شوباتی ۲۰۰۲، وتاری «تیوری ئه ده ب چیه؟»، رۆجیر

ویبستر، وهرگێڕانی په یوه ند فایه ق، ل ل ۸۶ - ۸۰

۴- فرهنگ اصطلاحات نقد ادبی، بهرام مقدادی، ۱۳۷۸، ص

۴۴۱ - ۴۴۴

هه‌ندی تاپه‌تمه‌ندی

ده‌قی وه‌رگه‌پراوی قورئان

به‌قه‌له‌می «هه‌زار»

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

میژووی نووسینی کوردی به دریژایی ته مەنی کورتی خوئی هیچ کات
 بزاقیکی به گور و تینی داهینه رانهی له بواری وەرگیڕاندا به خوئیەوه
 نەدیوو، و بیگومان بەشیکی هەرەزوری بی دەسەلاتی و لاوازی فیکر و
 فۆرمی نووسینی کوردی ئەگەر پیتەوه بۆ سەر له ئارادا نەبوونی وەها بزاقیک.
 هەموومان دەزانین سەرله بەری شوینەواری فەلسەفی یۆنانی
 کەونارا، زۆرینەیی دەقە کلاسیکیه کانی ئەدەبی رۆژاوا و رۆژەلات، زۆر بەی
 دەقە ئایینە یەکتاپەرەستە کانی دنیا، بەشیکی هەرەگرینگی ئاسەواری
 میژووی و دوا جار فرەیهک له دەقە کانی ئەدەبی و زانستی سەردەم
 نەکراونەتە کوردی، و خوینەری کورد، یان هەر له بنەپەرەتەوه ئەم
 بەرەمانەیان نەبینیوه، یان ئەگەریش چاویان پئی کەوتوو بە زمانیکی
 جگە له زمانی زگماکی خوئیان خویندوو یانەتەوه. ئەم گۆرەپانە بەتالەیی
 نووسینی کوردی هەندی رۆشنبیری وردبینی ئیمەیی دنە داوه له پیناوی پر
 کردنەوهی ئەم هەموو بۆشاییه له بواری کاری وەرگیڕاندا دەست بەدەنە
 ئەرکی تاقەت پرووکیینی وەرگیڕانی ئەو ئاسەوارانەیی کە بیگومان
 وەرەنەگیڕانیان زیانیکی گەورەیی بۆ میژووی نووسینی کوردی بە داوایه.
 هەژاری موکریانانی لهو رۆشنبیره دەگمەن و هەولکەوتانەیه کە بە
 وەرگیڕانی قورئان کەله بەریکی گەورەیی بزاقی وەرگیڕانی کوردی
 پرکردەوه. له راستیدا وەرگیڕانی قورئان بە زمانی کوردی و بە قەلەمی
 هەژار نەک هەر بیر و ئەندیشه کانی قورئانی بۆ نیو میشکی مرۆقی کورد
 گوازتەوه، بەلکو بووه هۆی تەقاندنەوه و دەرخیستنی زەرفیەت و دەرەتانە
 جوانی ناسییە کانی زمانی کوردی له بواری ئایین ناسی و خواپەرستی دا. بە
 گوته یەکی تر وەرگیڕانی قورئان بە دەستی هەژار تەنیا بە کوردی کردنی

قورئانی ههزار
دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهقی عاره‌بی قورئان نیه، به‌لکو تیروته‌سه‌ل کردنی زمانی کوردیشه به‌و واژه و دهسته‌واژه و بیر و بیروکه ئایینه‌ی که به‌ر له‌م کاره نووسینی کوردی، به هۆی نه‌ره‌خسانی هه‌لیکی له‌م دهسته بۆ خو له قه‌ره‌دانی ده‌قیکی مه‌زنی دینی، به خۆیه‌وه نه‌بینیوو. دیاره بۆ سه‌لماندنی ئەم قسه‌یه ونرخاندن و سه‌نگ و سووک کردنی ئەم کاره‌ی هه‌ژار ده‌کرۆ له‌ده‌یان ده‌لاقه‌وه بۆی بروانی و له سه‌دان لایه‌نه‌وه لییکۆلیته‌وه.

له‌م وتاره‌دا هه‌ول ئەده‌م هه‌ندی له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم وه‌رگیڕانه‌ی هه‌ژار بخرمه‌ تای ته‌رازووی تاوتوی کردنه‌وه:

۱- که‌ک وه‌رگرتن له واژه و دهسته‌واژه و ریسا ریزمانیه‌کانی

زۆربه‌ی زاراوه‌کانی کوردی:

پۆیست به‌ گوتن ناکات ئەگه‌ر هه‌ژار بۆ وه‌رگیڕانی قورئان ته‌نیا پشتی به‌ گه‌نجینه‌ی واژه و توانا‌کانی ریزمانی تاقه‌ یه‌ک زاراوه‌ی کوردی ببه‌ستایه‌ زمانی وه‌رگیڕانه‌که‌ی ئەو ده‌سه‌لات و هیژ و برشته‌ی نه‌ده‌بوو بیتوانیبا ده‌ره‌قه‌تی ئەم هه‌موو دژواریانه‌ی واژه و چه‌مکه‌کانی قورئان بی‌ت. له لایه‌کی دیکه‌وه هه‌ژار له‌و وه‌رگیڕ و نووسه‌رانه‌یه زۆری باوه‌ر به‌ ده‌ستاوده‌ست کردنی واژه و ده‌سته‌واژه‌ی زاراوه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی کوردی هه‌یه، و له‌م بواره‌دا خۆی وه‌ک پێشه‌نگ شیوازیکی تایبه‌تی وه‌رگیڕانی کوردی ره‌چاو کرد که تا ئیستاش وه‌رگیڕیکی به‌ توانای وه‌ک شوکۆر مسته‌فا ئەم ریبازه‌ی به‌ر نه‌داوه و به‌رده‌وام کاری پێده‌کات. هه‌ر بۆیه ده‌قی کوردی قورئان لیوانلیوه له‌و واژه و ده‌سته‌واژه و رسته‌نه‌ی که هه‌ژار له زاراوه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان خواستوونی و به‌ کاری هی‌ناون. هه‌لبه‌ت هه‌ژار سه‌ره‌پای ئەم باوه‌ره‌ی، نووسینی پێوه‌ر یان ستانداردی کوردی که به

زاراوهی کرمانجی ناوه‌پراست بیټ به ئەسل زانیوه و لەم ریگایه لاینه داوه.
 دیاره هەر لاپه‌ره‌یه‌کی قورئانی هه‌ژار هه‌لده‌یته‌وه نموونه، وه‌ک شاهیدی
 ئەم قسانه، به لیشاو هه‌یه^۱:

■ ئەوانه‌ی خودا نه‌ناسن، ئیژن: بووچه به‌لگه‌یه‌کی له خواوه بو
 نه‌هاتگه. (ل ۲۵۲، سووره‌ی ره‌عد، ئایه‌ی ۲۷)

■ نون، سووند وه بنووس، به‌وه‌ش که دیته نفیسین
 (ل ۶۴، سووره‌ی

قه‌له‌م، ئایه‌ی ۱)

■ ئەوی گوتیان: «له خواوه پین سپی‌راوه که باوه‌ری به هیچ
 پیغه‌مبه‌ریک نه‌که‌ین، مه‌گین ئەوه‌ی به مه‌یوانی قوربانیه‌وه بیته لامان،
 ئاگر بیخوا.» (ل ۷۴، سووره‌ی ئالی عیمران، ئایه‌ی ۱۸۳)

■ ... پیغه‌مبه‌ر هیندی له‌و نه‌ینییه‌ی گوت و له هیندیکی وازی

هیئا. وی گو: ئەمه کی به تو‌ی گوت؟ گوتی: زانای ئاگادار پیی راگه‌یاندم
 (ل ۳۱۸، سووره‌ی تاها، ئایه‌ی ۹۰)

۲- به‌کار هیئانی زمانیکی ئەده‌بی سفت‌وسۆل و به‌شان‌وشکو بو
 پاراستنی ده‌سه‌لاتی زمانیی قورئان: پسپۆرانی بواری قورئان ناسی له‌ سه‌ر
 ئەم رایه‌ کوکن که ئەو زمانه‌ی له قورئان‌دا به کار هاتوه‌وه زمانیکی توکمه‌ی
 ئەده‌بییه که بی‌شک به بنچینه‌ی زۆربه‌ی گۆرانکارییه گه‌وره‌کانی ئەده‌بی
 عاره‌بیش دیته هه‌ژمار. بۆیه بیگومان زمانی هەر ده‌قیکی وه‌رگێراوی
 قورئانیش ده‌شی به‌م ریژه‌یه یان لانی‌که‌م نیزیک به‌م ریژه‌یه خاوه‌ن

^۱ دیاره ئیمه له هەر شوینیکی پیوست بیټ ده‌قی عاره‌بی ئایه‌ته‌کان دینینه‌وه، چونکی مه‌به‌ستی
 سه‌ره‌کی ئیمه له‌م وتاره تاو تو‌ی کردنی وه‌رگێرانه‌که‌ی هه‌ژاره، نه‌ک روونکردنه‌وه‌ی ریژه‌ی دووری و
 نیزیکی دوو ده‌قه‌که له یه‌کتر، که ئەمه باسیکی دیکه‌یه.

قورئانی ههزار دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ئەدەببیهت و تۆکمەیی و شانوشکۆ بیّت بۆ ئەوێ خۆینەری دەقی وەرگیپراویش هەست بە کاریگەریتی دەقی سەرەکی بکات. هەولێ ههزار لەم بوارەدا هەولێکی شایانی سەرنجە. ههزار سینتاکسی زمانی کوردی نەك هەر بە وردی زانیوه، بەلکو بە سەر بەشیکی فراوانی زەرفیەتە جوانی ناسی و ماناناسییەکانی دا دەسەلاتی بووه و بەکاری هیئاون، بە جۆریك که خۆیندنهوهی دەقیکی وەرگیپدراوی ههزار زۆر کهم هەلەکهوی بە مانای خۆیندنهوهی دەقیکی خۆمالی نەبیّت. جیا لەمە، ههزار باوەری بە چوارچۆیهی سەربەخۆی زمانی کوردی بووه و هەرگیز وەرگیپرانی وشە بە وشە پێ دروست نەبووه، هەر بۆیه بە ئاشکرای دەبینری پیکهاته و ساختاری رستهکانی له هه مان کاتدا که مانای رستهی دەقی ئەسلی نادۆرپین، سەر بە خۆی زمانی خۆیشیان دەپاریزن و سنووری سینتاکسی رستهی کوردی نابەزین. له لایهکی ترهوه ههزار زۆرجار بۆ راگوپزانی سهج و سهروای دهقی عارهبی بۆ کوردی، سهرلهنوی ئەم سهج و سهروایانهی له قهوارهی زمانهکهی خۆی دا داپشتۆتهوه، و خۆینەری کوردی له چپژی ئەم جوانکارییانهی زمانی ئەسلی بیبەش نەکردوه. بۆ وینه: هەر بینا، ئاگری بەگر دەیسووزین، ژنهکەشی دەستهچیلە بە کۆل دینی. (ل ٦٠٣، سوورە ی مەسەد، ئایه ی ٣ و ٤)

■ ئەوهی لیّت بە ناتۆرهیه، بۆ خۆی وهجای کۆرهیه.

(٦٠٢، سوورە ی کهوسەر، ئایه ی ٣)

٣- پاراستن و راگوپزانی وردەکاری و مەبەستە شاراوەکانی قورئانی:

وهك دهزانين هەر دهقیکی ئەدەبی هەندی جار هەلگری کۆمهلیک وردەکاری و مەبەستی شاراوەیه، بەجۆریك بۆ دۆزینەوه و پەردە له سەر

لادانیان خوینەر دەشی توانای خویندنهوه و شرۆقه کردنی خۆی بۆ بخاته گەر و له رهوتی خولقاندنی مانای ئەو دهقه دا دهستی هه بیته. قورئان له زۆر جیگادا مه بهسته کانی خۆی راشکاوانه نه درکاندوو، و ته م و مژی تیکه ل به گوته کانی کردوو. لیڕه دا ئیتر وه رگیڕ بۆی نیه ئەم حاله تی ته م و مژاویه، که بیگومان مه بهستیکی جوانی ناسی له پشته، به هۆی وه رگیڕانی خراب روون بکاته وه و دهستی دهقه که رووبکات، به لکو ده بیته هه ول بدات به شیوه کی ئەده بی ئەم حاله ته له زمانی وه رگیڕانی خویشی دا بپاریزی، به جۆریک خوینەر بتوانیت له زمانی خویشی دا په ی به و ورده کاری ومه بهسته شاراوانه بیات. بۆ وینه له م ئایه ته پروانین:

» _____ . « شانازیتان به فره یی (مال و مندال) ئیوه ی

به خۆیه وه خافلاند. تا هه مووتان بوونه میوانی گۆرستان.

« ل ۶۰۰ سووره ی ته کاسور، ئایه ی ۱ و ۲ »

له م ئایه ته دا ته وس و ته شه ریك له کاری «زرتم» دا ده بینری که بیگومان بۆ سووک و چرووک کردنی ئەو که سانه یه که وا مالی دنیا خافلایان ده کات تا له پر تووشی مه رگ ده بن. هه ژار لیڕه دا «زیاره ت کردنی قه برانی» به ته عبیری «بوونه میوانی گۆرستان» وه رگیڕاوه که ئاشکرایه له حاله تی ئاسایی دا که س به میوانی ناچیته گۆرستان مه گین ئەو قسه یه به ته وس بگوتریت یان ئەم ئایه ته:» _____ «

■ ئەدی نه ت دی په روه رهنده ت چه ندیکی به سه ر فیل سواره کان هیئا؟

(ل ۶۰۱، سووره ی فیل، ئایه ی ۱)

کاری «فَعَلَ» مه بهستیکی له هه ناودا شار دۆته وه که هه ژار له ریگای به کار هیئانی دهسته واژه ی «په ند به سه ر داهینان» توانیویتی تا

قورئانی ههزار

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

رادهیهکی زۆر ئەم مەبەستە شاراوێه بە میشکی خوینەری کورد بگهیهنیت. ئەوه له حالیکدایه که ئەگەر ئەم کاره تهنیا به «به سهر داهینان» وهگێردابا، ئیتر خاوهن هیچ وردەکارییهکی مانایی و چه مکی نه دهبوو، چونکی دهزانین له م سووریهدا ئەسحابی فیل به دهست پۆلیک بالنده تیا دهچن، که وایه ئەم رووداوه به جۆره پهنه به سهر داهینانیک له قهله م دهردی.

٤- وهرنه گێرانی ههندی واژهی تایبته:

له قورئاندا ههندی واژهی تایبته هه ن که دهست تیبردن و وهرگێرانیان رۆحی به شیکی زۆر له مانا و مەبەست و هه ر وهتر دهنگ ومۆسیقای ئەو واژانه دهپوشین و دهبیته هۆی ئەوهی خوینەر به نیوهچلی و ناتهواوی له واتای ئەو واژهیه بگات، و دواجار مەبەستی سه رهکی رسته کانی پیش و پاشی ئەم واژهیه نه پیکیت. لیڕه دا وهرگێر ئەم واژهیه به بی دهسکاری و وهك خۆی ده نووسیته وه و ههول نادات به بی هیچ چهشنه هۆیهکی مهنتقی و دروست، راقه ی تاکه که سی خۆی به سهر ناوه رۆک و رواله تی واژه که دا بسه پین. له م باره یه وه بریاری وهرگێر بۆ ئەوهی کام واژه به وه ها واژه یه کی شیاوی وهرنه گێران دابنیت زۆر گرینگه، وهك چۆن ههندی واژه له ههندی دهقی وهرگێراو وهرگێردراون و له دهقی دیکه دا وهرنه گێردراون. به بریاری من زۆربه ی ئەو واژانه ی هه ژار نه یکردوون به کوردی شیاوی وهرگێران نین و پێویسته خوینەر به هه مان شیوه ی عاره بی خۆیان بیانخوینیته وه و بۆ دۆزینه وه ی مانا کانی هه ول بدات:

■ نانا، باوا خه یال نه کا، بئ شک فری دهریته ناو «حوته مه» وه. کا

دهزانی نیاز له «حوته مه» چیه؟ ئاگریکه خودا هه لی گیرساندیه

. (ل ٦٠١، سووره ی هومه زه، ئایه ی ٤، ٥، ٦)

■ ههر که سیکیش له کیشانه سووکی هیئا. ئه وه ئه نوای «هاویه» یه.

کوو زانیوته له «هاویه» مه بهس چیه؟ ئاگریکی به نیله یه.

(ل ٦٠١، سووره ی قاریعه، ئایه ی ٨، ٩، ١٠، ١١)

وهك ده بینین له م دوو نمونه یه ی سهره وه دا، «حوته مه» و «هاویه»
وهك دوو ناوی تایبته (اسم خاص) هاتوون و دیاره ناگری ناویکی تایبته
وهربگیړه وهینه سهر زمانیکی دیکه بو ئه وه ی ماناکه ی ئاشکراتر بیته. جیا
له مه، وهك له م دوو نمونه یه دا ده بینری، دهقی قورئان خو ی دوا جار مانا و
مه بهستی ئه م ناوانه ی شیکردو ته وه، وهك ئه وه ی بلئی دوا رسته کانی ئه م
دوو نمونه یه له راستیدا خو ی جوړه وه رگیړانیکی ئه م دوو ناوه بیته.

٥ - وه رگیړانی هه ندی رسته له دوو گوشه نیگاوه:

دهقی قورئان له هه ندی شوین دهقیکی فره دنگ و فره تویره، و
ههر وه رگیړانیکی، خو ی دهرخستنی یه کی له و لایه نانه و هه لکولینی یه کیکی
له و تویره یه. هه ژار له وه رگیړانه که ی خو ی دا هه ولی داوه ئه و ئایه تانه ی
هه لگری دو شیوه یان زیاتر خویندنه وه ن ته نیا له یه ک گوشه نیگاوه
وه رنه گیړی، و ئاماژه به شیوه کانی تریش بکات. له راستیدا، ئه م کاره زیاتر
پیوه ندی به کاری ته فسیر و شروقه کردنی قورئانه وه هه یه به لام هه ندی
شوینی دهگمن هه ن بو زانیاری وردی خوینه ر پیویسته ئه م فره تویره یه ی
قورئان ههر له وه رگیړانیش دا له به رچاو بگری و ئاماژه به چه مکه جوړاو
جوړه کانی بگری:

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیكۆلینهوه

قورئانی ههزار ■ نهخیر، ئیمه گه ره کمانه پڕو پووچ له بهین بچیت و راستی جیگهی بگریتهوه. وا وهیلا ههه بۆ ئیوهیه لهو باسی خودا کردنهو.

یان: نهخیر، راستی بهره و ناههق دههواوێژن، ههتا تیکی بشکینیت و له بهین بچی.

(ل ۳۲۳، سوورهی ئهنبیا، ئایه ۱۸)

■ بیژه: ئهه ئهوانهه که جوون!...

یان: بیژه ئهه ئهوانهه که بوونه جووله که! (ل ۵۵۳، سوورهی جومعه، ئایه ۶)

■ ئیمه ههه تۆ دهپهرستین، پشتن ههه به تۆ دهبهستین.

یان: ئیمه ههه تۆ دهپهرستین، ههه له خوشت ئاریکاری داوا دهکهین

(ل ۱، سوورهی فاتیحه، ئایه ۵)

۶- به کارهینانی دهسته واژهی خو مالی و ئایدیۆمی تایبته به زمانی کوردی: وه رگیپان هونه ریکه تییدا ههول ده درئ پیکهاته و ئازای ئه ندامی زمانی ئه سلی یان سه رچاوه له زمانی وه رگیپاو یان سه ره نجام دا، سه ره له نوئ ساغ بگریته وه، به جوړیک خوینه ری دهقی وه رگیپا ویش تا راده یه کی زۆر بیته خاوهن هه مان هه ست و هه لو یست که خوینه ری زمانی دهقی ئه سلیش خاوه نیتی. ئه مه ده سه که وتیکی هه ره گرینگی وه رگیپانه که زۆر جار ده یکه نه کی شان هه و پیوانه ی نر خاندنی ده قیکی وه رگیپاو، و له م روانگه یه وه ئاستی به رزیتی ونزمی تی ئه و ده قه ی پی دیاری ده که ن. یه کی که له که لکه له گه وره کانی هه ژار بۆ وه رگیپانی دهقی قورئان کورداندنی ئه و دهقه بووه به ته واوی لایه نه ئه سته م و دژواره کانی یه وه و له گه ل هه موو گیر و گرفته له دوا نه هاتوو ه کانی ئه م ئه رکه تاقهت پڕووکی نه، به تایبته ئه گه ر ئه م راستیه بیینه بهر چاوی خو مان که هه ژار بۆ راپه راندنی ئه م کاره ی هه یچ پالپشتیکی دهقی و هه یچ پیشینه یه کی نووسینی له م بابته ی شک

نەبردووە کە پشتی پێبەستی و ئاورپی لیبداتەو، یەکیک لەو شیوازانی هەزار بۆ کورداندنی ئەم دەقە ئایینیە بە کاری هیناوە کەلک وەرگرتن لە دەستەواژەیی خۆمالی و ئایدیۆمی تاییبەت بە زمانی کوردییە، بە جۆریک خۆینەر لە کاتی خۆیندەوێ دا هەست بە خزمایەتی لەگەڵ زمانە کە بکات و بەم شیوەیە لە ماناکانیشتی زیاتر نیزیک بێتەو:

■ **نەقلی ئەو خاوەناسانە وەک نەقلی ئەو ئازالەییە کە دەتگ دەدەرێ، جیا لە خورپن و چرپنی هیچ نابیسن. کەرپن لالێن، چاویان کوپەرە و لە تلپاتی تەرپیش ناگەن.**

= لە تلپاتی تەرپیش ناگەن = هیچ نافامن

(ل ۲۶، سوورەیی بەقەرە، ئایەیی ۱۷۱)

■ **وختی کاروان رەوانە بوو. بایان گوتی: ئەگەر نەیزن هاتەران پاتەرانی وت، من بۆنی یووسفم بۆ دی.**

= هاتەران پاتەرانی وت = قسەیی بێمانا و هیچ و پووچی وتن.

(ل ۲۴۶، سوورەیی یوسف، ئایەیی ۹۴)

■ **ئەمانە ئەو دەتگ و باسانەیی نادیارن، کە بە تۆی رادەگەیینین، ئەوسا ئەوان کاکە و برالەیی خۆیان کرد فیلی بکەن، تۆ هەر ئاگاشت لی نەبوو.**

= کاکە و برالەیی خۆیان کرد = بە نەینی و بۆ مەبەستیکی

ناپەسند راویژیان کرد و ریککەوتن. (ل ۳۰۹، سوورەیی مەریەم. ئایەیی ۶۲)

■ **چەلتەیی لابلە نابیسن و هەر سلأو، هەموو بەیانی و ئیواران ژەمیان هەیی.**

= چەلتەیی لابلە = قسەیی قور و خوار و خییچ

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

(ل ٣٨٧، سوورهى قهسهس، ئايهى ١٥)

قورتانى ههزار

له دوابهشى ئەم وتارهدا ههول دەدهم بهراوردیك بکهه له نیوان
قورتانى وهرگیپاوی ههزار به کوردی و قورتانى وهرگیپاوی ئارتۆرجان
ئاربیی به ئینگلیزی که به برپاوی من باشترین دهقی ئینگلیزی قورتانه. بۆ
ئەم مهبهسته دوو سوورهه ههلبژاردوووه و ههول دەدهم ئەم دوو دهقه له
بهريهك رابنيم و لايهنه جوړاوجۆرهکانيان بخهمه بهر چاوی خوینهر، له
ههمان کاتدا که لاچاویکيشمان له دهقه عارهبيهکانيان دهبيت:

A - سوورهى فهلهق

دهقى ئینگلیزی	دهقى کوردی	دهقى عارهبی
DAYBREAK	فهلهق	
Say: , I take refuge with the Lord of the Daybreak From the evil of what He has created, From the evil of darkness when it gathers, From the evil of women who blow on knots From the evil of an envier when he envies.	١ - بیژه: من خو دهپاریزم، به وهدی هیینی زاله ماک، ٢ - له وهزهنی ههرجی دروستی کردوووه، ٣ - له رووشهه شهو، کاتئ تاریکیی دادئ، ٤ - له تۆشی جادووگه رانئ پف دهکه نه چهند گرییهك. ٥ - له گیچهلی ئیرهیی بهر، وهختئ که ئیرهیی دهبا.	« » « » « » « »

- ١- هه ژار واژهی «رب» ی راقه کردووه و بـه «وهدی هیئی»
 وهرگیپراوه. ئاربییری راسته وخۆ له جیاتی «رب» «Lord» ی داناوه.
- ٢- هه ژار وشه ی «شر» ی که چوار جار دوویات بۆته وه هه ر جار ه و
 به وشه یه ک وهرگیپراوه.
- ئاربییری وه ک دهقی عاره بی، هه ر جار ه له بری «شر» یه ک
 هاوتـا، واتـه «evil» ی داناوه.
- سه رنج: به بروای من لیـره دا هه ژار ده بوایه ئه و راستیه ی له بهر
 چاوگرتبا که له چه ند پات بوونه وه ی «شر» دا مه به ستیکی تایبته هیه که
 له وانیه راکیشانی سه رنجی خوینهر بیـت بۆ باری مانایی ئه م واژه یه . ئه وه
 جیا له وه ی ره نگه ئه م چه ند پات بوونه وه یه بۆ زه قکردنه وه ی ده نگ
 ومۆسیقای ئه م واژه یه ش بیـت. بۆیه چاتر وابوو له به رامبه ر وشه ی «شر»
 هه ریه ک واژه ی دانا با. به تایبته به خاتری ئه وه ی ویناچی له م سووره یه دا
 هه ر «شر» ه و به مانا، یان مه به ستیکی تایبته ها تبیـت. ئه وه له حالیکدایه
 که هه ر ریـک پاش ئه م سووره یه ، واته له سووره ی «ناس» دا هه ژار له بری
 «ناس» که پیـنج جار دوویات بۆته وه هه ر واژه ی «مه ردم» ی داناوه، وه ک
 چۆن ئاربییری ش هه ر وشه ی «men» به کار هیـناوه.
- ٣- هه ژار » به «جادووگه ران» وهرگیپراوه.
- ئاربییری «women» واته «ژنان» ی داناوه.
- سه رنج: دیاره ئه م جیاوازییه له جیاوازی راقه کانیا نه وه سه رچاوه
 ده گری.

POWER	قەدر	
Behold, We sent it down on the Night of Power, And what shall teach thee what is the Night of Power?	<p>١- ئیمة که ئەم قورعانه مان له شەوی هەرە بەرپێژدا ناردۆتە خوار.</p>	()
The Night of Power is better than a thousand months, In it the angels and the Spirit descend, by the leave of their Lord, upon every command.	<p>٢- کوو دەزانسی ئەم شەو بەرپێژە کامە؟</p> <p>٣- شەوێکە هیندە بە قەدرە، هەزار مانگ بارتە قای ناکا.</p>	()
peace it is, till the rising of dawn	<p>٤- لەو شەویدا فرشتەکان و جـوـبرائیل - بە ئیزنی پەرورندهیان - دائەوهزن و هەموو کار جی بە جی دەکەن.</p> <p>٥- هەر خۆشی و هیمنایە تیه هەتا بولیلە ی بەیانی.</p>	()

١- هەزار جیناوی «ه» له «انزله» دا راقە کردوو و له بری ئەو،
«قورعان» ی داناوه.

ئاربییری دەقاودەق له جیاتی ئەم جیناوه «it» ی به کار هیناوه.
سەرئنج: هەلبەت پیویست بوو ئاربییری بو ئەوهی «it» له بەر چاوی
خوینەر زەق بکاتهوه و به شیوهی ناراسته و خوۆ تیبگه یه نی مه بهست له م
جیناوه، قورعانه، ده بوايه به پیتی کاپیتال بینوو سیبایه، واته به م
شیوهیه: «It»

٢- هەزار » « به «شەوی هەرە بەرپێژ» و «ئەو شەو
بەرپێژە» و «شەوێکی هیند بە قەدر» وەرگێراوه.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

ناربیری هه موو» «هکانی کردوو به (The Night of Power)

سه رنج: ناربیری بۆ نیشانسانی گرینگی تاقانهیی ئەم دهسته واژهیه، پیتی یه کهمی واژهکانی به پیتی کاپیتال نووسیوه. هه ر چه ند ئەم دهسته واژه ئینگلیزیه زیاتر له وهی مانای «به ریز بوون» بدات مانای «به هیژ و به دهسه لات بوون» ده گه یه نی.

۳- هه ژار «الروح» ی به جوپرائیل مانا کردۆته وه.

ناربیری ته رجه مهی واژه به واژهی ره چاو کردوو و له بری «الروح» «the Spirit» ی داناوه که دیسان بۆ نواندنی تاقانهیی ئەم واژهیه پیتی یه کهمی به پیتی گه وره نووسیوه.

۴- به پیچه وانهی سوورهی «فه له ق» هه ژار له م سووره یه دا له بری «رب» «په روه رنده» ی داناوه. ناربیری هه میسان وه ک سوورهی «فه له ق» له جیاتی «Lord» ی به کار هیناوه.

گه لایژی ۱۳۸۱

ئاگوستی ۲۰۰۲

قورئانی هه ژار

سه رچاوه کان:

۱- قورئانی پیروژ، وه رگیپاوی هه ژار، نه شری ئیحسان، ۱۳۸۰

۲- The KORAN, A.J. ARBERY, New york, macmill, ۱۹۵۵

لهپه‌ئێشی تازه‌گه‌ری‌یه‌وه

تا

پروژه‌ی تازه‌گه‌ری

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

تازەگەری لای ئیমে زیاتر لەوەی پرۆسەییەکی چالاکی داھینانی دەق و رەخنەیی ئەدەبی و سەرجهەم گوتاری ئەدەبی بێ، پەیف و دەمەتەقە و مەلانیی نەگوراوی ھەندی قسەیی و گوتەیی زارەکی و نازارەکی یە پرسیار گەلیکی قورسن ئەگەر لە خۆمان بپرسین، ئایا تازەگەری پێویستی بە پێناسەیی ئیমে ھەیە؟ ئایا تازەگەری رەوتیکە خۆمان دەخولقیین یان شەپۆلیکە لە پێداویستیەکانی سەردەم کە ئیمش دەگریتە خۆی؟ ئایا تازەگەری ئەو چەمکەیی پێویستە ھەموومان ریمان لە سەری کۆک بێ، یان نا بە پێچەوانە تازەگەری دالیکە کە دەشی چەندین مەدلوولی جیاواز و لە ھەمان کاتدا دروستی ھەبێ؟ ئایا تازەگەری، ئەدەبی مۆدیرن لە ئەدەبی سوننەتی دادەبڕێ، یان شتیکی بە ئەدەبی سوننەتی زیاد دەکا، یان لێی کەم دەکاتە، و دەیکاتە ئەدەبی مۆدیرن؟ ئایا تازەگەری کۆی ئەو باسانەن کە مۆدی رۆژن و زیاتریش بە ism کۆتاییان پێدێ، یان نا تازەگەری نەك ھەر بە سەردەمی ھاوچەرخی، بەلکو بە ھیچ سەردەمیکی میژوووییەو نەبەستریتەو؟

کەلکی ئەمجۆرە پرسیارانە تەنیا لەویدا نیە کە کەلکەلەیی دۆزینەوہی کۆمەلێک وەلاممان تێدا بەدی دینێ تا لەم رینگایەوہ لیکۆلینەوہ و وتار و ..پیشکەش بکەین، بەلکو زیاتر لەوہدایە کە گرینگایەتی باسیک بە ناوی «کیشەیی تازەگەری» لە پەراویزی زەین و قاقەزەکانمانەوہ دەگوازیتەوہ بۆ ناوہند. بەلام بۆ نالییم «باسی تازەگەری» و بە پێداگرییەوہ دەلییم «کیشەیی تازەگەری». بێگومان لە کۆمەلگایەکا کە ھیشتا سوننەت زۆر بە دەماختر لەوہیە وەکی «باسیک» لە پیکھاتەیی کولتووری گشتی ئەو کۆمەلگایەدا رەنگبەداتەوہ، وەکی «کیشەییەکا» لە ناو کۆمەل و کۆمەلگادا دەنگدەداتەوہ.

له به بئیر تازه گهری بهوه تا دهنگی بئوریمی دهنگی رهخنه و لیکۆلینهوه

بۆیه تازه گهری لای خوینهر و نووسهری کورد زیاتر له وهی باسیک بی بو لیدوان کیشهیه کی ئەسته مه، بو رووبه روو بوونه وهیه کی ئەسته متر. لیڤه دایه که ئەوهندهی خوینهر یان نووسهری سوننه تخوازی کورد دژی تازه گهریه وه کیشهیه کی نارپهوا، که وهک خوین دهلین فری به سهر رهسه نایه تی ئەده بی کوردیه وه نیه، ئەوهندهش لای خوینهر یان نووسهری مؤدیرنی کورد، کیشهی تازه گهری کیشهیه کی رهوایه که پیویسته به خهست و خۆلی باسی لیبکری و دواچار دابه زیته سهر دهقی کوردیش. واته ئەوهی له ههر دوو بار دا تازه گهری ههر «کیشهیه». کیشهیه که له سه ریکه وه حاشای لیده کری و له سه ریکی تره وه به بالای دا هه لده گوتری. به لام گری پووچکه ی ئەم دژایه تییه له وه دایه که خودی ئەو سوننه تخوازانهی که حاشا له تازه گهری دهکن - که زیاتر به مؤدیرنیزم و پۆست مؤدیرنیزم ناوی دینن - خوین زۆر زیاتر له وانیتر به تازه گهرا ده زانن و حاشا کردنیان له تازه گهری به حاشا کردن له تازه گهرا بوونی خوین له قه له م نادهن. لیڤه دایه که تازه گهری له حاله تی «بابه تیگ بو باسکردن» ده ترازنی و ده بیته «کیشهیه که بو خو سه لماندن»، واته لادان له وه به ستینه سروشتیه ی که تازه گهری پیویستی پییه تی تا دواچار له پیکهاته ی کولتووری گشتی دا گه شه و نه شه بکا و پیبگات. ئەم لادانهش، به نۆبه ی خۆی مانای ئەوهیه تازه گهری که وتۆته نیو بارودۆخیکه وه که ناتوانی گه وههری واقیعه کانی خۆی بنوینی، یان به وتهیه کی وردتر، له وهها پانتاییه که دا که پانتایی بالآ کردنی تازه گهری نیه، تازه گهری ههر له رهگ و ریشه وه، له وه هیزه له ناخدا هه لگهری که ده توانی رۆژیک به کرده وه ئال و گۆر به دی بینی، داده مالدری و جگه له له شیکی شه که تی بی رۆح چیتری لی نامینی، به

ته عبیری میلان کۆندیرا، به هاواریک مه‌رگی له کتوپری خوی دوا ده‌خا تا له بیده‌نگی دا مه‌رگی هیوری خوی به چاو ببینی.

بیگومان لهو شوینه‌ی تازه‌گه‌ری نه‌بووبیته په‌یقیک بۆ دارپشتنی بنه‌ماکانی پیناسه‌یه‌کی تیۆریک، ناشتوانی - هه‌رگیز - ببیته پرۆسه‌یه‌ک بو چالاکیه‌کی پراکتیک. ئە‌گه‌ر چی به‌ختیاره‌لی گوته‌نی: «باس له تازه‌گه‌ری خوی نابیته تازه‌گه‌ری» به‌لام شک له‌وه‌دا نیه که سازکردنی چوار چیوه‌یه‌ک بۆ په‌یقی تازه‌گه‌ری یه‌که‌مین و‌گرینگترین هه‌نگاوه به‌ره‌و دامه‌رزاندنی پرۆسه‌ی تازه‌گه‌ری کاتیکی تۆ نه‌توانی به‌زمانی کولتووری تازه‌گه‌ری بدوی، کاتیکی تۆ له زاراوه‌کانی تایبه‌تی تازه‌گه‌ری ناگه‌ی، بیگومان ناشتوانی درگای ژووری په‌یف و پرۆسه‌ی تازه‌گه‌ری بکه‌یته‌وه. بۆیه سه‌یر نیه ئە‌گه‌ر زۆربه‌ی رۆشنبیرانمان با باس له تازه‌گه‌ریش وه‌ک بزوتنه‌وه‌یه‌کی پیویست بکه‌ن، به‌لام دیسان هه‌ر ده‌که‌ونه‌ی خانه‌ی سوننه‌تخووانی دژی تازه‌گه‌ری‌یه‌وه چونکی ئە‌وان ناتوان به‌واژه تایبه‌ته‌کانی قامووسی تازه‌گه‌ری قسه‌بکه‌ن یان بنووسن، بۆیه ئە‌وه‌ی ده‌ریده‌برن زیاتر له‌وه‌ی پێدا هه‌لگوتنیکی فریوده‌رانه‌ی رۆشنبیر نوینانه بی، خۆنواندنیکی هه‌لخووانه‌ی به‌په‌له‌یه. لی‌ره‌دایه که ده‌بینین لای ئیمه‌ زمانه‌ی په‌یقینی ئە‌وه کاتانه‌مان که باسی تازه‌گه‌ری ده‌که‌ین زمانیکی ئیفلیج و سه‌قه‌ته که نه‌ده‌ره‌قه‌تی پیناسه‌کردنی تازه‌گه‌ری وه‌ک چه‌مکیکی روت دی، نه‌ده‌توانی تازه‌گه‌ری له‌زه‌مینه‌ی کۆمه‌لگا و ئە‌ده‌بی کوردی دا بخوینیته‌وه. ئە‌گه‌ر تووشی سه‌دان بۆ چوونی لیک وه‌رگیراوی دووپاتکراوی بی سه‌ره و به‌ره‌ی نازانستی دین، ئە‌گه‌ر چاومان به‌ده‌یان شیعر و چیرۆکی ناهونه‌ری و بی

له په بڼه تازه گهري بهوه تا ده نكي بوزي مي دهی ره خنه و ليكولينه وه

هونه ري و دژه هونه ري ده كه وي، دواچار هويه كه ي ده گه رپته وه بو ته و زمانه سه قه ته ي كه باسي تازه گهري كردو ته بنيشته خوشه ي خوي.

كه وايه تازه گهري وهك پرؤسه، بووني به بووني په يقي تازه گهري به وه به ستر او ته وه. چونكي بيگومان تازه گهري كايه به كه كه ريسا و ياساي خوي هه به، زمانيكه كه ئه لف و بي خوي هه به. ئه گه ر فيري ته و ئه لف و بي و ياسا و ريسايانه نه بين، بي شك له زماني كايه ي تازه گه ريش ناگه ين. ئه گه ر نالي سه رده مي خوي به شيوه به كي تازه له زماني شيعري كوردي روانيوه هويه كي ته وه به كه له زماني تازه گهري روژگاري خوي گه يشتووه، ته و زمانه تازه گهري به كه خوي داهينه ري بوو. كه وايه په يقي تازه گهري، زماني كايه ي تازه گهري، له زهين و ميشكي نالي دا بووه، بويه دواچار ته و پرؤسه تازه گه ريه ش، كه شيعري نالي بي، ديته ئاراوه.

ئه ده بي كوردي، ته وه ي راستي بي، ئه ده بيكي بي په يقه، ئه ده بيكي بيدهنگ و به سته زمان. هر بويه ته و ته ده به هه لگري زوربه ي ته و ره گه زانه به كه يان ده بنه هوي دژايه تي كردن له گه ل ره وتي تازه گهري يان واز ليه يناني. ئه ده بي بي په يف ته ده بيكي بي هه لويس ته. ئه ده بي كه زياتر له و جيهانه ي كه تيا ده ژي يان له وانه به باشر بي بليين تيا ده مري، جيهانيكي تر به دي ناكا، يان ته گه ر به ديشي بكا، داني پياناني و حاشاي ليده كا. رووبه رووبوونه وه ي ته ده بي كوردي له گه ل كيشه ي تازه گهري رووبه رووبوونه وه ي ته ده بيكي بي هه لويس ته له گه ل جيهانيكي تر. رووبه رووبوونه وه ي كه پتر له وه ي پيشانده ري گرينگي بابه تي تازه گهري بي نيشانده ري نااماده يي ته ده بي كورديه بو وه رگرتني ته م بابه ته

گرینگه. ناامادهییەك كه دەبی زیاتر له وهی رقمان له م دان پیاوانه هەستینی، فیکرمان بۆ چاره سەرکردنی ئەم نهخۆشییه بخاته کار. چونکی ئەدەبی کوردی ئیستا له قوناغیکدا دهژی که تا سەر ئیسک پئویستی به تازه گەری هەیه، ئەو تازه گەرییهی بتوانی نهك هەر شیوازی خویندنهوه ونووسین، به لکو بنه ماکانی جوانی ناسیمان بۆ خویندنهوه و نووسینیش بگۆری.

لیره دایه دەبی بلین باس له هاتنه ئارای تازه گەری ئەدەبی باس له مودی رۆژ نیه، چونکی ئیمه باسی بیر و هزر و ئەندیشه دهکەین نهك جل و بەرگ و خوارده مەنی. تازه گەری شتیك نیه له دەرەوه بۆمان هاتبی، یان له لایه نیکه وه به سه زمان دا داسه پابی، تازه گەری بابەتیکه بهر له وهی به گرینگى خوی بزانی، دەبی به گرینگى پئویست بوونی له راده به دەری بزانی. ئەگەر گێرانه وهی هیلی و یه کره هەندی به یته کان ئوخزنت نادهنی، تازه گەری له گێرانه وه دا پئویسته. ئەگەر گوشه نیگای ریالیسمی سوسیالیستی وینەیهکی شیعری ئوخزنت نادهنی، تازه گەری له روانینی شیعری دا پئویسته. ئەگەر شیوه دارشتنی چوار چپوهی که سایه تیهکی سادهی رۆمانی کلاسیک ئوخزنت نادهنی، تازه گەری له شیوازی خولقاندنی که سایه تی رۆمان دا پئویسته. ئەگەر خویندنه وهی ئایدیالۆژیکی دهقیك ئوخزنت نادهنی، تازه گەری له ریبازی رهخنه پئویسته... ئەمانه پیداو یستیگه لیك نین له رۆژاواوه بۆمانی بنیرن، یان دوژمنانی کولتووری کوردی به سه زمان دا دایسه پینن، به لکو هەندیک نیازی جوانی ناسانهن که له نیو دلێ خودی ئەدەبه که مانه وه هەلده قولین و پئویستیان به وهیه بهر له وهی پاساویان بدهینه وه، بیانخووزین و تازه یان بکهینه وه.

له به یه یه تازە گەری بهوه تا رهخنه و لیکۆلینهوه

لێره دایه «کێشهیه کی مه ترسیدار به ناوی تازە گەری» - ئەو شتهی که به ره ی سوننه تخواز له سه ری سوورن - ده بیته «باسیکی پیویست به ناوی تازە گەری» - ئەو باسه ی که تا ئیستا که متر که سیك خۆی له قه ره داوه و شانی داوه ته ژیر ئەرکی هینانه ئارای.

تازە گەری نه به هۆی لایه نه باشه تیۆریکه کانی شتیکی دلخوازه، نه به خاتری هه ندیک ده سکه وتی ناله بار و ناشیرینی دیارده یه کی نگریسه، تازە گەری به هه ر دیدیکه وه لیی بروانی پیداو یستییه کی هه ره گرینگی سه رده مه. له سه رده میك که مرۆف ده یه وی جاریکی تر و به شیوه یه کی تر به خۆی دا بچیته وه و له خۆی بروانی؟! به راستی له مرۆفی کۆردیش گرینگر کام مرۆفه که بیه وی به خۆی دا بچیته وه و له خۆی بروانی؟! تازە گەری ئە ده بی ته نیا ده رفه تیکی زیڕین نیه بۆ تازە کردنه وه ی بوتیقای ئە ده ب، به لکو هه لیکی که م وینه شه بۆ نوێ کردنه وه ی فه لسه فه ی بوونی مرۆف. ئە وانه ی خۆ له تازە گەری ده دزنه وه نه بوتیقای ئە ده ب ده ناسن، نه فه لسه فه ی بوونی مرۆفیشیان لا گرینگه. ئە ده بی کوردی کام ریگا ده گریته بهر: خۆ له تازە گەری دزینه وه یان خۆ له تازە گەری دا دۆزینه وه؟!

سه رماوه زی ۱۳۸۰

دیسامبر ۲۰۰۲

«خـوازه» له

وهـرگـیـرانی

شـیـردا

خوازه له وهرگێرانی شیعردا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

گشت تیوریست و بیرمه‌ندانی هونه‌ری وه‌رگێران له سه‌ر ئه‌و باوه‌رهن که‌وه‌رگێرانی شیعر ئه‌گه‌ر غه‌یری مومکینیش نه‌بی لانی که‌م گه‌لێک ئه‌سته‌مه‌.

به‌ برۆای «رابی‌رت فراست» شاعیری ئامریکایی، شیعر به‌ شیوه‌یه‌کی زاتی له‌ گه‌ل وه‌رگێران دژایه‌تی ده‌کا. «شیللی - shelly» له‌ وتاری «به‌رگری له‌ شیعر» دا ده‌لێ، ته‌نانه‌ت وشه‌یه‌کیش به‌ره‌می هه‌ست و رۆحی شاعیره‌، که‌ وایه‌ به‌ باوه‌ری ئه‌و وه‌رگێر هه‌رگیز ناتوانی ئه‌و کاتانه‌ سه‌ر له‌ نوێ ته‌جره‌به‌ کاته‌وه‌ که‌وا شاعیر به‌ره‌مه‌که‌ی تیدا خولقاندووه‌. فراست ده‌لێ: «دره‌خت ده‌بی سه‌ر له‌ نوێ شین بیته‌وه‌، ده‌نا شکۆفه‌ ناداو گول ناکا». کرۆچه‌ (croce) فیله‌سووفی به‌ ناوبانگی هاوچه‌رخ‌ی ئیتالیا‌ییش ده‌لێ: «له‌ هونه‌ردا ئه‌وه‌ی که‌ ده‌رده‌برداریت (شه‌هودی) ه‌ و هه‌ر شتی‌کیش شه‌هودی بی بو وه‌رگێران نابیت».

به‌لام ده‌سته‌یه‌کی تر وه‌ک «ئیدوارد ساپیر» (Eduard sapir) و «ئوگدین» (Ogden) پێیانوایه‌ وه‌رگێرانی شیعر شتیکی ئاسایی و مومکینه‌. به‌ برۆای «ساپیر» زمان دوو لایه‌نی هه‌یه‌: لایه‌نی شاراوه‌ (مکنون) یا غه‌یری زمانی (latent content) و لایه‌نی زمانی. ئه‌و له‌ ولامی «کرۆچه‌» دا ده‌لێ: «گشت مانا و مه‌به‌سته‌کانی هونه‌رمه‌ند له‌ فۆرمی «زمانی» دا به‌ شیوه‌ی «شه‌هودی» هه‌ستیان پیده‌کری و بی‌شک ئه‌مانه‌ بو وه‌رگێران نابن... ئه‌ده‌بیات ئامرازی زمانی له‌ به‌ر ده‌سته‌، به‌لام ئه‌م که‌ره‌سته‌یه‌ دوو لایه‌نی هه‌یه‌، لایه‌نی شاراوه‌یی زمان که‌ هه‌مان شیکردنه‌وه‌ی ته‌جره‌به‌ی «شه‌هودی» ئیمه‌یه‌، و لایه‌نه‌که‌ی تر واته‌ لایه‌نی «زمانی» چلۆنایه‌تی تایبه‌تی شکل‌گرتنی زمانیکی ده‌ست نیشان کراوه‌».

«ئۆگدین» له زمان ساپیره وه دهلی: «ئو شته ی که له وه رگیپانی دهقی (text) ئه دهبی دا له زمانیکه وه بۆ زمانیکی تر ئالوگۆر ده کردری، ناوه رۆک یان هه مان لایه نی شاراوه یه که غهیری زمانیه. که وایه وه رگیپانی دهقی ئه دهبی کاریکی غهیری مومکین نیه». ساپیر ئه م ناوه رۆکه غهیری زمانیه به راستیه کانی زانستی ده شو بهینی که ده توانین به هه ر زمانیک باسیان لی بکهین. وته کانی ساپیر ئه وه ده گه یه نن که وه رگیپ له راستیدا ناوه رۆکی زمان وه رده گیپته وه نه ک فۆرم و رواله ته که ی.

دیاره له م وتاره دا ناتوانین به شیوه یه کی به ربلاوتر له مه ر وه رگیپانی شیعر به وردی بدویین، به لام وه ک کردنه وه ی ده لاقه یه ک به ره و ئه م باسه گرینگانه، هه ول ده دهین باسیک له سه ر «خوازه» و ده وری «خوازه» له وه رگیپانی شیعر دا بیینه ئاراوه. ئه م باسه یه کی له تایبه تمه ندیه کانی گرینگی کاری وه رگیپانی شیعره، هه روا که وه ک پیناسه یه ک بۆ وه رگیپان ده لئین: «وه رگیپان یانی نزیکایه تی له خوازه».

له وه رگیپان دا خوازه وه ک پردیکی پیوه ندی وایه له نیوان زمانی سه رچاوه (source Language) و زمانی سه ره ئه نجام دا (Traget language). (له زمانی فارسی دا بۆ ئه م دوو زاراوه یه «زبان مبداء» و «زبان مقصد» مان هه یه).

به سه رنجدان به گرینگیه تی ئه م پیناسه یه ئاشکرایه یه کیک له پی داویسته یه کانی کاری وه رگیپری شیعر ناسینی ره چه له کی خوازه یه. ئه وه ی راستی بیته زمانی خوازه یی له «له په نا یه که وه هاتنی» (collocation) دوو «وشه» پیک دی. به لام له هه موو هاو نشینه کیش خوازه وه دی نایه ت، بۆ ویینه له هاو نشینی دوو وشه ی «گه وره» و «زه ریا»

خوازه له وهگرانی شیعردا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکولینهوه

دهسته واژهی «زهریای گه وره» پیک دیت که خوازهیی نیه، به لام کاتیك له دوو وشهیی «په ژاره» و «زهریا» دهسته واژهی «زهریای په ژاره» دروست دهکهین، به زمانیکی خوازهیی دهگهین، واته له خوازه دا شیوه گورانکارییه که به سهر رواله تی سهره کی وشه و ماناکان دا دیت که ههستی مروّف دهه ژینی.

«پیتیر نیو مارک - Piter New Mark» پیی وایه، خوازه دوو جووری

ههیه:

۱- ئەو خوازانهی به که لک وهرگرتن له سه نه تی «گیان به بهردا کردن - Personification» پیکدین. وهک بلین «قه ندیل ئەژدیهایه کی پی له زنجیره» یان «ژیان سه گیکی دوو رووه».

۲ - ئەو خوازانهی که له نیوان ناوی (واتا) و ناوی (زات) دا پیوهندی پیک دینن، که له راستی دا شوبهاندنی ناوی واتایه به ناوی «زات - Reification»، وهک «بالای به رزی خه م» یا «په نجه ره یه که شادی».

خوازه بزوینه ری خه یال و ههست و سۆزه و ئەمه خوی قوناغیکی تر له شیکردنه وهی دهوری خوازه دایه، با بزاین کام «ته داعی» (هینانه بهرچاوی مه بهستیکی زهینی) له خوازه یه کی تاییه ت به سهر ئەوانی تر دا زاله. وهرگیر ده بی بزانی که چلونا یه تی کارتیکردنی دوو لایه نی خوازه به سهریه کدا به شیوه یه که که له هه ر دهسته واژه یه کی خوازه یی دا، یه که یا چهند «ته داعی» تاییه تی لایه نی «مشبه (ویکچوو)» هه لده بزیردری و ئەوانی تر وه لا ده نری.

«ژان پۆل رۆسو» له زمان «ریچاردز» هوه له کتیبی «فهلسه فهی

ماناکانی ده رپرین» دا ده لیت:

«خوازه له دوو بهش پیک دیت «مشبه - Renor» و «مشبه به - Vehicle». بۆ وینه له م رسته یه دا «رۆسته م شییره» رۆسته م «مشبه» و شییر «مشبه به» رۆسته م له نیوان ته داعی یه جۆراو جۆره کانی «شییر» ته نیا ده مارگرژی، هیژ و ئازایه تی یه که ی دینیتته بهرچاو و ئیتر له نیوان «ته داعی» یال و رهنگی پیست و جۆری خوراک و ... له بهرچاو ناگیردرین. به واتایه کی تر: «رۆسته م» ته نیا به شییک له تایبه تمه ندییه کانی «شییر» هه لده بژیی.

«نیو مارک» دهسته به ندییه که ی «ریچاردز» به ربلاوتر ده کات و بۆ زمانی خوازه یی چوار بهش قایل ده بی: خودی خوازه، مه بهست، وینه و ناوه رۆک. بۆ وینه له دهسته واژه ی خوازه یی «بزه ی ئاسمانی» دا، خوازه «ئاسمانی»، مه بهست «بزه»، وینه «ئاسمان» و ناوه رۆک چتگه لی وه ک «رووناکایی» و «سامال بوون»، «پاکی» و «ئه وینداری» یه.

ئه رکی تری وه رگیپر، ناسینی جۆری خوازه یه. خاوه ن برپایان وه ک نیو مارک چوار جۆر خوازه مان پی ده ناسینن:

۱. خوازه ی مردوو (Fossilized Metaphor).

۲. خوازه ی قالبی (Stock Metaphor).

۳. خوازه ی نوی (new metaphor).

۴. خوازه ی سه ره تای (Original Metaphor).

له م وتاره دا ته نیا باسی دوو جۆری یه که می ئه م چه شنه خوازانه ده که یین که بۆ مه بهستی وتاره که مان پر بایه خترن. خوازه ی مردوو ئه و خوازانه ن که هینده زۆر به کار هیئراون، ئیتر سه رنجیک به حاله تی خوازه ییان ناده یین، وه ک «داویینی دهشت»، «سنگی چیا» و ... له

خوازه له وەرگیرانی شیعردا

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

وهرگیرانی ئەم خوازانه دا که ندوکۆسپییکی زۆر له سهر ریگای وهرگیر نیه، چونکو بایه خی خوازه ی ئەم دهسته واژانه - به هۆی کۆن بوونیان - چ له زمانی سه رچاوه (مبدأ) و چ له زمانی سه ره نجام (مقصد) دا هیند زۆر نیه که وهرگیر به خۆیه وه ماندوو بکات، مه گهر ئەوه ی که به هه لکه وت وهرگیر بیهه وی خوازه یه کی تازه و زیندوو له زمانی سه ره نجام دا جی نشینی خوازه یه کی کۆن و مردوو له زمانی سه ره تا دا بکات. بۆ نمونه له وهرگیرانی دهسته واژه ی ئینگلیسی (Hard Hearted) بۆ سه ر زمانی فارسی، ده توانی به «سخت دل» ته رجه مه بکریته وه، به لام له بری «سخت» ده توانین له «سنگ» که «سختی» یه کی که له تایبه تمه ندی یه کانی به رچاویتی که لک وهربگرین و به خوازه ی جوانتر و ئەده بیتری «سنگدل» بگه ین. به لام له م بابه ته دا ده بی ناگاداری جیاوازییه «کاربوردی» و «مانایی» یه کانی ئەم شیوه خوازانه له کاری وهرگیران دا بین که دیاره له هه ر زمانیکدا تایبه ت و سه ره به خۆن. چونکی بۆ وینه هه ر له زمانی کوردی دا بۆ نمونه که ی سه ره وه ده توانین له دهسته واژه ی تازه و زیندووی «دل رهق» که لک وهربگرین که هه مان مانای وشه به وشه ی دهسته واژه کۆن و مردوو هه کی «سخت دل» ی فارسی ده گه یه نی.

به لام جاری وا هه یه وهرگیرانی وشه به وشه ی خوازه ته رجه مه ی شیعر سه قه ت ده کات له م حاله ته دا باس له سه ر وهرگیرانی، مانایی «Meaning» یان حاله تی پیوه ندی (Communicative) شیعر نیه، به لکوو سه رنج ده دریته جیاوازی نیوان مه به سه ته ری زمانیه کانی (Grammatical purpose) دوو زمانی (سه رچاوه و سه ره نجام). یاکوبسن «Jacobson» له سه ر ئەم باوه رپه یه که زمانگه ل له واقع دا

جیاوازیان لهو چتگه له دایه که ده بی دهست به دهستی بکه ن نهک له و
 شتانه دا که ده توانن بیگورنه وه. بو نمونه سه رنجیک بدهنه ئەم
 شیعره ی «ویلیام بلیک - ۱۷۵۷ - ۱۸۲۷»:

- ❖ I walked abroad in a snowy day.
- ❖ I asked the soft snow with me to play,
- ❖ She played and she melted in all her prime
- ❖ and the winter called it a dreadful crime.

له ئیواره به فریبه کی ریبه ندانا،

بو کایه و شه ره توپه له وه ده ره که وتم،

که کیژی به فرم دی وتم،

ئه ری بوچ نایه کایه وه،

په نجه زی رینه کانی به فری نازهنین،

به گه رمای کایه و هه لاتن توایه وه،

[زستان وتی: ئە ی نابه کار، ئیستا بگری به لایه وه]

ده بینین که جیناوی «I» (من) - که به ئەستیره دهستنیشان کراون - بو
 وه رگیپر گرتیک پیکناهینن، به لام جیناوی «She» و هه روه ها «Her» (ئه وی
 می) - که ئەوانیش ئەستیره یان له سه ره - بو وه رگیپری کوردزمانی زاراوه ی
 کرمانجی ناوه راست گرتی جنسیه تی جیناوی و جیاوازی ئەم مه سه له یه له
 نیوان دوو زمانی ئینگلیسی و کوردی به زاراوه ی کرمانجی ناوه راست
 دینیته گوری. ئایا وه رگیپر ده توانی «she» به به فر یان «ئه و» ی رووتی
 ته رجه مه کاته وه و له هه مان کاتیش دا دلنیا بی که ناوه روکی راسته قینه ی
 شیعره که ی خسوته روو؟ بلیک له م شیعره دا به شیوه یه کی ساکار و له
 هه مان کات دا زور شاعیرانه باس له دوو جنسی نیرو و می دهکا و وشه ی
 «She» وهک ئامازه یه ک بو خوازه ی کیژیکی جوان و نازهنین هیناوه ته وه،

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه
خوازه له وهرگێرانی شیعردا

بهلام ئایا له زمانی وهرگێردا(سه‌ره‌نجام) «ئه‌و» یان «به‌فر» - به‌تاقی ته‌نیا وه‌ها «ته‌داعی» یه‌ك له زه‌ینی خوینه‌ردا جیگیر ده‌كا؟ جیناوی «She» مانایه‌کی ئی‌حساسی و عاتیفی تایبته‌ت ده‌دا به‌کاری «Melted» (توانه‌وه)، كه‌ واته‌ به‌گشتی ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌كه‌ باسی دوو ئه‌ویندار ده‌كا كه‌ له ژواندا خه‌ریکی دل‌دارین. ئایا زمانی كوردی توانایی شیکردنه‌وه و نیشان‌دانی ئه‌و ساته‌وه‌خته‌ی هه‌یه‌؟ بیگومان ده‌لێین به‌لێ، ئه‌وه‌ی راستی بی‌ ده‌بی‌ هینده‌ خۆمان به‌ جیناوی «She» یه‌وه‌ خه‌ریك بکه‌ین تا ئه‌و سات و فه‌زایه‌ دووباره‌ سازی بکه‌ینه‌وه، واته‌ هه‌ر له‌ وه‌ریم و چوارچیوه‌ی شیعه‌ره‌كه‌دا كه‌ سایه‌تی «She» پر ره‌نگتر نیشان بده‌ین چونكو‌ فۆرم و قالبی تایبته‌تی زمانی خوازه‌یی له‌ زمانی سه‌ره‌نجامدا هه‌لی ئه‌م پێداویستی‌یه‌ ده‌ره‌خسینی. كه‌ وایه‌ شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی وه‌رگێر پێشانده‌ری ئه‌وه‌یه‌ كه‌ «به‌فر» لێره‌دا كیژیکه‌ له‌ شسپی و ناسك و په‌نجه‌كانیشی زی‌رین و زه‌ریفن و هه‌روه‌ها گه‌لی جوان و بزۆزیشه‌. له‌ ئاوا بابه‌تگه‌لیك‌دا كه‌ ناتوانین واتایه‌کی هاوسه‌نگی پر به‌ پێست بۆ وشه‌ یا مه‌به‌ستیکی زمانی سه‌ره‌تا بدۆزینه‌وه، ده‌كری له‌ ته‌كنیکی «اطناب» (پێزیادکردن) كه‌لك‌ وه‌ربگرین. ئاشکرایه‌ یه‌كی له‌ چه‌ند ریگای وه‌رگێرانی «She» له‌م شیعه‌ردا «اطناب» یا پێزیادکردنه‌ «Periphrasis» به‌ شیوه‌ی ئیزافه‌ کردنی «ئاوه‌لناو» و «ئاوه‌لكار» وه‌ك پاشگری مانایی به‌ «ناو» و «كار» ه‌كانه‌وه‌. به‌لام گرفتێ هه‌ره‌سه‌ره‌کی له‌ وه‌رگێرانی خوازه‌ی قالبی‌دا دێته‌ سه‌ر ری.

به‌ برۆای «نیو مارك» له‌ وه‌رگێرانداندا، ئه‌م چه‌شنه‌ خوازه‌یه‌ گه‌لی له‌مپه‌ر و ته‌گه‌ره‌ بۆ وه‌رگێر دینیته‌ پیش، چونكو‌ ئه‌م جووره‌ خوازه‌ و

مه‌به‌ستانه له‌نیوان نه‌ته‌وه جۆر به جۆره‌کان‌دا به شیوه‌یه‌کی تایبته و سه‌ربه‌خۆ له‌ فه‌ره‌ه‌نگ و باوه‌ری گشتی کۆمه‌لدا سه‌قامگیر بوونه و هه‌ر به هۆی ئەم جیاوازیانه‌وه، دیاره دۆزینه‌وه‌ی خوازه‌یه‌کی پرپه‌په‌ست له‌ زمانی سه‌ره‌نجام‌دا کارێکی ئەسته‌م و چه‌توونه، به‌لام جاری واش هه‌یه ئەم خوازانه له هه‌ر دوو زمان‌دا به‌یه‌ک شیوه به کار دین، وه‌ک «نور امید» له فارسی‌دا که ده‌توانین به «تیشکی هیوا» له کوردی‌دا ته‌نانه‌ت به «The ray of hope» له ئینگلیسی‌دا ته‌رجه‌مه‌ی که‌ینه‌وه، یان «The top of mountain» له ئینگلیسی‌دا به «نوک کوه» له فارسی و «دوندی کیو» له کوردی‌دا وه‌ر‌ب‌گ‌یر‌ه‌وه‌ینه‌وه. خۆ ئە‌گه‌ر هه‌موو خوازه‌ی قالی‌یه‌کان به‌م شیوه‌یه بووایه‌ن، ئیتر گرفتێکی ئەوتۆمان نه‌ده‌بوو، به‌لام زۆربه‌ی ئەم خوازانه هه‌میشه‌ خاوه‌نی ئەم «ویکچوونی فۆرم» ه‌ نین، به‌لام دیسان ئەمه‌ش نابێته هۆی ئەوه‌ی وه‌ر‌گ‌یر، له وه‌ر‌گ‌یرانی ئەم چه‌شنه‌ خوازانه‌ خۆ ببوێری، به‌ل‌کو له وه‌ها بارودۆخێک‌دا وه‌ر‌گ‌یر ده‌بی بۆ دۆزینه‌وه‌ی نزیکترین خوازه‌ی «زمانی خۆی» که وی‌کچوونی فۆرمی و ده‌روونی له‌گه‌ڵ خوازه‌ی «زمانی سه‌ره‌تادا» هه‌بی هه‌ول‌بدات. بۆ وینه ته‌رجه‌مه‌ی وشه به وشه‌ی رسته‌ی:

«His life hangs by a thread» ئاوايه: (ژیانی ئەو به په‌تیکه‌وه هه‌ل‌واسراوه) یان به‌ زمانێکی خوازه‌یی (ژیانی ئەو به په‌تیک به‌نده) که دیاره ئەم خوازه‌یه به‌م شیوه‌یه له‌ زمانی کوردی‌دا زۆر ناموویه، و خوینه‌ر تووشی سه‌ر‌لی‌شی‌واوی ده‌کا، به‌لام ئە‌گه‌ر خوازه‌یه‌کی هاو سه‌نگ بۆمانا کردنه‌وه‌ی ئەم رسته‌یه بدۆزینه‌وه، خوازه‌یه‌کی کوردانه و ئاشنا ده‌خه‌ینه به‌ر ده‌ست خوینه‌ری کورد، وه‌ک بلیین «ژیانی ئەو به موویه‌ک به‌نده» که

خوازه له وهرگیرانی شیعردا دهنگی بلورینی دهق

..... رهخنه و لیکۆلینهوه

هه م خوازهیهکی زیندووتره، هه میش رسته که به شیوهیهکی گشتی له قالبی
زمانی کوردی دا جیگیرتره.

به سه رنج دان بو ئه و بابه تانه ی له مه پ خوازه و فۆرمی شیعره وه
باسمان لیکرد، ئاشکرایه که وهرگیری شیعر ناتوانی ته نیا به له بهر چاو
گرتنی زنجیره یاسه گه لیکه له وه پیش دارپژراوی دهسته بهندی کراو، له
کاره که ی دا سه رکه وتوو بی، به لکوو ده بی جیا له م زانیاریه گشتی یانه،
ئه م شیوه و یاسا و ریسیایانه له شوینی تایبته و له کاتی خۆیدا به کار
بیئی، و به م جوړه چاوه پروان بین وهرگیر بتوانی له ئه نجام دانی ئه رکی
قورسی وهرگیران دا سه رکه وتوو بی.

له کو تایی ئه م وتاره دا سی ته رجه مه ی به ندیک له
شانۆنامه ی «مه کبیس ی - Macbeth» شیکسپیر ده خهینه بهر چاو تا
خوینه ر له روانگه یه کی وردبینه تهره وه بنوارپته باسی وتاره که

Thunder and lightning, Enter three witches
I which when shall we three meet again
In thunder, lightning, or in rain?
۲ which when the hurlyburlys done,
When the battles lost and won
۳ which thst will be ere the set of sun

ترجمه فرنگیس شادمان:

(رعد و برق. سه جادوگر داخل می شوند)
جادوگر اول - کی باز یکدیگر را ببینیم
ما سه نفر
هنگام باران یا برق یا تندر؟
جادوگر دوم - وقتی که آشوب غوغا به سر
رسیده
جادوگر سوم - این پیش از غروب خورشید
خواهد بود

ترجمه داریوش آشوری:

(تندر و آذرخش، سه جادوگر وارد
 ميشوند)
 جادوگر يكم: كدامين گاه ديگر بار خواهد
 بودمان ديدار
 به تندر كوب و رخس انداز و باران بار؟
 جادوگر دوم: بدان هنگام كاین آشوب
 بنشيند شكست آيد يكي را ديگري روي ظفر
 بيند
 جادوگر سوم: و پيش از آنكه خورشيد از
 افق دامن فروچيند.

(گرمه‌ی هه‌وره تریشقه. سی جادوو باز وه ژوور ده‌که‌ون)

جادووبازی یه‌که‌م: داخۆ ئیمه‌ که‌ی به یه‌کتر بگه‌ینه‌وه

له نیۆ تۆف و باپوسکه‌دا یا خۆ بۆران و به‌فرو و با؟

جادووبازی دووه‌م: له کاتیکی که‌ف وکولی ئەم ئاژاوه‌یه دامرکی

هه‌ندیك به سه‌ربه‌ری بژین و هه‌ندیکیش به سه‌ر شوپری

جادووبازی سیه‌ه‌م: به‌ر له‌وه‌ی هه‌تاوی زیپین، کۆشکی ئاسۆ به

جی بیلی

ره‌زه‌ری ۱۳۷۵

سیپتامبر ۱۹۹۶

سه‌رچاوه و په‌راویز:

۱. بررسي مسایل ترجمه، انتشارات
 دانشگاه تبریز، اسفند ۱۳۶۹.

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

۲. شماره های ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۶ ، فصلنامه
مترجم ۱۳۷۲-۱۳۷۳ .

۳. A Glossary of literary. by M.H. Abrams, third
edition. ۱۹۷۰

۴. مکتب، شکسپیر، ترجمه داریوش
آشوری، چاپ دم ۱۳۷۳

مکتب، شکسپیر، ترجمه فرنگیس
شادمان، چاپ دوم ۱۳۶۵ .

۶. وه‌گیرانی کوردی دوو دهقی شیعریی ئینگلیسی ئەم وتاره ئی
نووسه‌ری ئەم کتیبه‌یه .

دهق

و

ره خنه

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

دهق:

«دهمینهوه له نیو تاریکایی دا»

نووسینی: میترا ئیلیاتی

که درگا که ده کاته وه رووناکایی ده پزژیتته سهر په تووی کوره که مان.
کاتی که دیتته ژووری، هه ره هه مان کراسه سوورخابیه که ی له بهر دایه. که
چاویشی به میزه بچوکه که ده که وی، دوگمه کانی داده خا. هه روا چاوی
تیبریوم و لیم ده پروانی.

میژده تازه که ی له ده ره وه بانگی ده کا:

«دیسان چووی بو کوئی؟»

داده نیشی له په نا قه ره ویله که. له بهر ده م میزه بچوکه که. چاوم لیده کا.
وینه هه لگره که وتبووی:

«پیکه نن»

پیکه نیبووم له بیده نگیدا.

وه رمده سوورپینی به ره و دیواره که، به جوړیک به شکم نه یبینم.

چاوم به نه قاشی کوره که مان ده که وی به دیواره که وه. رهنگی ئاوه که ی
خوله میشی کردووه. وتبووم: ده شیت ئاوی بیته.

ده لی: ده ته وی چیرۆکیکی خوشت بو بخوینمه وه. خهوت لی بکه وی؟

میژده تازه که ی له ده ره وه بانگی ده کا:

«نایه ی. بخه وی؟!»

که ده ست ده داته کتیبه که، ده که وم.

«شکانت؟!»

دەق و رەختە رەختە و لیکۆلینەو

کۆرە که مان ئەو دەلی.

هەلمدە گریتهو. چاوم لیدەکا. پیدە که نم هیشتا.

دەلی:

«وسس! مەگری. بابە توورە دەبی.»

«ئەو باوکی من نیه!»

وهرده سووپی. چاوم لیدەکا کهو توومه ته سەر بالنجە که. له پەنای

پیدە که نم هیشتا.

هەلدەستی. وهك بلیی برۆا. دەمه وی بلیم:

«مەرۆ!»

وا نالیم. پیدە که نم هیشتا.

چاو له کۆرە که مان دەکا. که دادە نه ویتهو پەتوو که ی ریک کات قژی

دەرژیتە سەر شانی. پاشان چراکه دەکوژینیتەو و دەپروا.

دەمینینەو له نیو تاریکایی دا.*

ژیدەر:

ماهنامه ی فرهنگی، اجتماعی، ادبی «کارنامه»، دوره اول شماره ۱۰ اردیبهشت ۱۳۷۹،

ص ۴۶

* - پیوسته بگوتریت «میترا ئیلیاتی» ژنه چیرۆکنووسی هاوچه رخی فارسی و

کۆمه له چیرۆکی «مادمازیل که تی» ی لی بلاو بوتهو.

رەسەنایەتی دەق لە «دەمێنەوێهە لە نیۆ تاریکایی دا»

«لە ریگای خوێندنەوێهە وە بەرەو هەناوی دەق ری دەبرین.
 ئەو دەقەیی که لە یەکهەم هەنگاو لە گەلماندا نامۆ بوو.
 هەناوی دەق بە شوکرانەیی تیگەیشتن دەبیته سامانی خۆمان.»
 پۆل دیمان

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

رۆلان بارت له کتیبیـکیـدا به ناوی S/Z که رهخهیهکی پیکهاتهخووانهیه له سهـر چیرۆکی «سارازین»ی بالزاک باسی دژوازی نیوان دوو جوړ رۆمان دهکا¹: رۆمانی کلاسیک و رۆمانی نوی. به برۆای بارت دهقی رۆمانی ریالیستی کلاسیک دهقیکی خوینـهـرانهیه (Readerly text). له دهقی خوینـهـرانهدا بنهـمای پرۆسهی خولقانی مانا له سهـر زهینیهتی خوینـهـر دانامهـرزی، چونکی نووسهـر پیشهکی له ریگی دهسهـلاتی خوئی به سهـر دهق دا و ههـر وهـها له ریی به کار هیـنـانی ههـندی زهـمینه و و پیشـهـرزی زهینیهتی خوئی ههـر له سهـرهـتاوه مانای دهقهکهو ئهـرکی خوینـهـری - که پهـسند کردنی ئهـو مانایه بی - روونکردۆتهوه. له دهقی خوینـهـرانهدا خوینـهـر مافی بیر کردنهوه و داهینانی مانایی لی زهوت دهکری و تهـنیا وهـزیفهـی ئهـوهیه دهقهکه بهو شیوهیهی نووسهـر مهـبهـستی بخوینـهـتهوه.

بهـلام له دهقی نووسهـرانه دا (Writerly text) پرۆسهی خوینـهـنهوه له سهـر بناغهـی توانایی بیرکردنهوه و داهینانی مانایی خوینـهـر داریژراوه. له مجۆره دهقانهدا خوینـهـر له ریگی ئهـفراندنی مانایهکی تایبته به زهینیهتی خوئی سهـر له نوی دهقهکه دهـنووسـیتهوه، رهنگه دهقیکی تر و دنیایهکی تر. بارت نووسهـرانه بوونی دهق به تایبتهـمندی بهر چاوی دهقی نوی دهزانی.

بهـمجۆره له کتیبی S/Zدا بارت ئهـدهب به دوو دهسته دابهـشدهکا²: له دهستهی یهکهـمدا خوینـهـر دهـوریکی ئهـوتۆ ناگیـری، ئهـگهـر ئهـرکیکیشی

¹ - مقدادی، بهرام، فرهنگ اصلاحات نقد ادبی، تهران ۱۳۷۸، صص ۲-۴۴۱

² - ه.س.پ، ص ۴۴۳

دهق و ربهينه دهق رهخنه و ليكولينه وه

هه بي ته نيا سه لماندن يان نه سه لماندن دهقه كه يه. واته ته وه ي خوينه ر ته نيا كاويژ كه ره وه ي ته و شته يه كه نووسه ر ده ر خواردي داوه. ته مجوره ته ده به ته ده بيكي خوينه رانه يه، ته ده بيك كه ته گه ر بته وي بيخوينيته وه ده بي پيشه كي ته سليمي ويست و خواسته كاني ته و بي. له م چه شنه ته ده به دا به ساكاري له داله وه ده گه ي به مه دلوول. به بي هيچ تيپرامان و ليوردبوونه وه يه ك.

به لام له ته ده بي ده سته ي دووه مه دا ته ركيكي تايبه ت ده كه ويته ته ستوي خوينه ر. خوينه ر ده بيته پاژيك له پاژه كاني دهق، به وته يه كي تر خوينه ريك بووني نيه له ده ره وه ي دهق. له م چه شنه ته ده به دا خوينه ر هان ده ري بو خويندنه وه يه كي ناگادارانه و وردبينانه، ده قي ته مجوره ته ده به پيويستي به به شداريكردي خوينه ر له گه يشتن به داله وه تا تيگه يشتن له مه دلوول. له م چه شنه ته ده به دا نووسين پرؤسه يه كي خاوه ن سه ره تا و كو تايي نيه، يه كجار ده ستي پيبكه ي و يه ك جاريش كو تايي پيبيني، ده روازه يه كي هه ميشه ناواله يه به رووي خوينه ردا، تاييت و به شيوه يه ك له شيوه كان ده وري نووسه ر بگيري. له ده قي نووسه رانه دا دال راسته وخو تامازه به مه دلووله كه ي ناكا و مه وداي نيوان دال و مه دلوول پيچ و په نا و كه ند و له ندي زوره .

ده قي خوينه رانه ده قيكي راوه ستاوه و له جيهان وه ك سيمايه كي نه گوپ ده دوي، به لام ده قي نووسه رانه ناخوازي نيمه له ده لاقه ي زمانه وه بپروانينه جيهاني واقيع، به لكو هه ول ده دا هانمان بدا له گه وه ر و سروشتي زمان وردبينه وه. كه وايه له ده قي نووسه رانه دا ته گه ر بريار بي جيهانيكيش

هه بئ ئەوه تهنیا ئەو جیهانهیه که خوینەر خۆی له کاتی خویندنه وهدا
دهخولقیینی.³ * * *

له ژانری چیرۆکدا سئ جور گوتار دهبینری: گوتاری واقع، گوتاری
مرۆف و گوتاری دهق. له چۆنییتی و چهندییتی گرینگیییدان بهم سئ جور
گوتاره شهوه سئ جور رهسه نایهتی له دایک دهبی: رهسه نایهتی
ئۆبژه (بابهت)، رهسه نایهتی سووژه (زهین) و رهسه نایهتی تیگست (دهق).⁴
له رهسه نایهتی ئۆبژهدا ئەوهی گرینگیی پیدری واقع و جیهانی
واقیعه. ئەمجور رهسه نایهتییه پیی وایه نووسین واته خولقاندنه وهی واقیعی
دهور و بهرمان. تۆ که له چیرۆکدا دهنووسی پشیله به قهولی نۆرتروپ
فرای واته هه ره ئەو گیانله به رهه که ده میاویینی. زۆرینهی چیرۆک و رۆمانی
کوردی به تایبته پیش نه وه دهکان - دهچیتته ئەم خانهیه وه. بۆ نمونه
«غهاره»ی عهزیزی مهلا رهش دهقاودهق رهسه نایهتی دهدا به واقع.
نوسهر هیچ شتیکی به واقع زیاد ناکا، هیچیشی لی کهم ناکاته وه.
گریمانهی سهرهکی و هه میشهیی نوسهری لهم دهسته ئەوهیه ئەو شتهی به
واژهی «پشیله» ناوی دینی دهبی هه مان پشیله میا و میا و که ره کهی واقع
بی له نیو زهینی خوینهریشدا.

له رهسه نایهتی سووژهدا ئەوهی سهرنجیکی شایانی پیدری لایهنی
خودئاگایی بگیڕ (راوی) و خودی تویرهکانی زهینه له خودئاگاییه وه تا
ره ههنده پر پیچ و په ناکانی ناخودئاگایی. له ئەدهبی رۆژاوادا نمونهی بهر
چاو کارهکانی «جیمز جویس» ه و هه لبهت «ویرجینیا ئولف» یش. (بۆ

3 - ئۆمیترتوئیکو له بری دهسته واژهی دهقی نوسهرانه له دهقی کراوه و له بری دهقی

خوینهرانه له دهقی داخراو که لکی وه رگرتوه.

4 - گلشیری، هوشنگ، کارنامه، شماره 10، ص 5

دەق و رەقە رەخنە و لیکۆلینەو

نمونه له رۆمانی «بەرەو فانووسی دەریایی» دا) له چیرۆکی کوردی دا ئەگەر بمانهوی نموونهیهکی کهم و زۆر سەرکەوتوو بۆ ئەم خانەیه بدۆزینەو دەبی ئاماژە بە کارەکانی شیڕزاد حەسەن بکەین وەک بۆ وینە له چیرۆکی «من و قاله و سهگه کهی پاقلوڤ» دا.

له رەسەنایەتی دەق دا ئاشکرایە ئەو هی دەکەوێتە ناوەندی سەرنجەو، دەقە و هەر وەتر پیوەندی دەق بە خوینەر و پیوەندی دەق بە دەقەکانی پیشووەو. لهمجۆره روانینه بۆ چیرۆک، له نیوان نووسەر و خوینەر و دەق دا گەمەیهکی هاریکارانهی سیقۆلی بۆ نووسین و خویندنهوی دەق دەسپێدەکا و بەردەوام درێژهی دەبی. لێرەدا یه که دەق بەردەوام له حالی نووسینهو دا دەبی. له هەمان کاتدا بەردەوام له حالی خویندنهو دا دەبی. نه نووسەر دوا بریاری خۆی له سەر نووسینی دەق دەردەکا نه خوینەر له سەر خویندنهوی. به قهولی هوشهنگی گولشیری ئەگەر له رابردوودا دهقیکمان بوو به ناوی که له دەق که بهر له ئیمه نووسرا بوو، ئیستا ورده دهقگه لیکمان ههیه که له سەر دهستی ئیمه ی خوینەر دەنووسرینەو. چیرۆکی کوردی زۆر به دهگمەن له م بواره دا ههولی بنهوشهیی داوه. ئەو هنده دهگمەن که هی ناوهی یهك دوو نمونهش کاریکی ئەسته م دەنوین. له ئەدەبی رۆژاوا کاره پۆست مۆدیرنیستهکان دهکونه ئەم خانەیهو. ئەسلی «نه بوونی قهتعیته» ی باوهری پۆست مۆدیرنیزی له گەل ئەم چهشنه روانینه بۆ چیرۆکنووسی یهك دهگریتهو.

(۱)

له چیرۆکی «دەمینینەو» له نیو تاریکایی دا» دەق پانتاییهکی کراوهی ههیه چیرۆکهکه بهم رسته سادهیهو دهسپێدهکا: «که درگا که

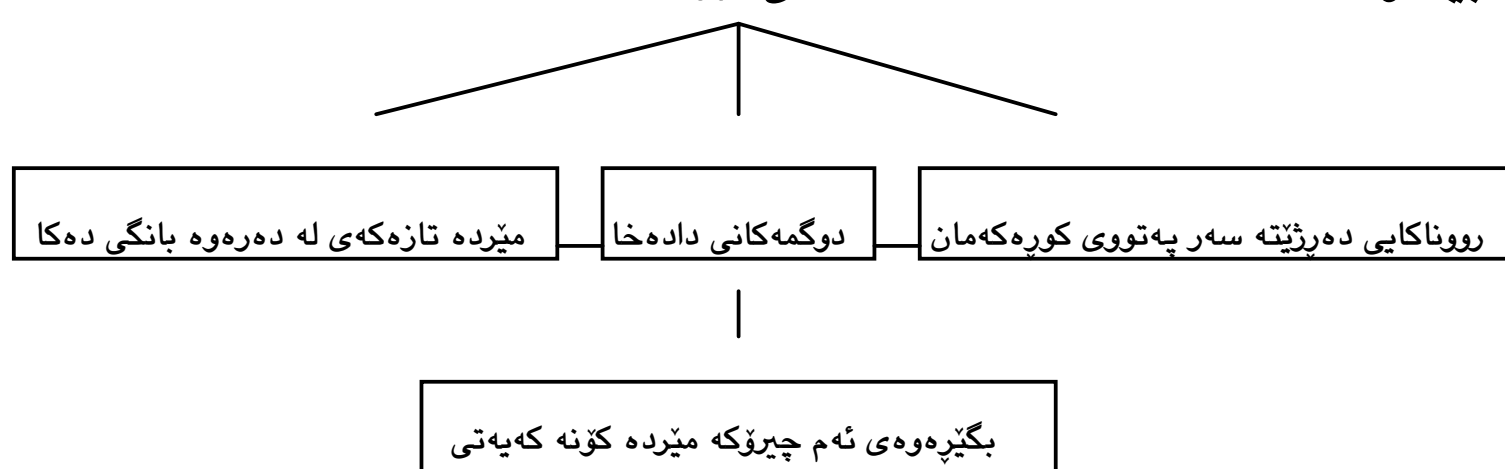
دهکاتهوه...» لیږدهدا خوینەر دهزانی که ئەم چیرۆکه دهیتوانی بهر له م درگا کردنه وهیهش دهسپیکایان رهنگه بهبی ویستی خوینهریش دهستی پیکردبی، بهلام گرینگ ئەو شتهیه که له مهو بهدوا - واته دواي درگا کردنه وه که - رووده دا، به وتهیهکی تر خوینەر مافی ئەوهی ههیه چیرۆکه که بهر له م دهسپیکهش دهسپیکایا، چونکی نووسەر له ریگای به کار هیئانی ورده واژهی پیوهندی (حرف ربط) «که» مافی ئەم گه پانه وه و پیوهندانهی خوینهری به رابردوو داوه. که وایه لیږدهدا خوینەر ئەوهندهی مافی خویندنه وهی سه رهتای چیرۆکه که ی ههیه ئەوهندهش مافی چۆن خویندنه وه و هاوکات چۆن نووسینه وهی ئەم سه رهتایه ی ههیه.

(۲)

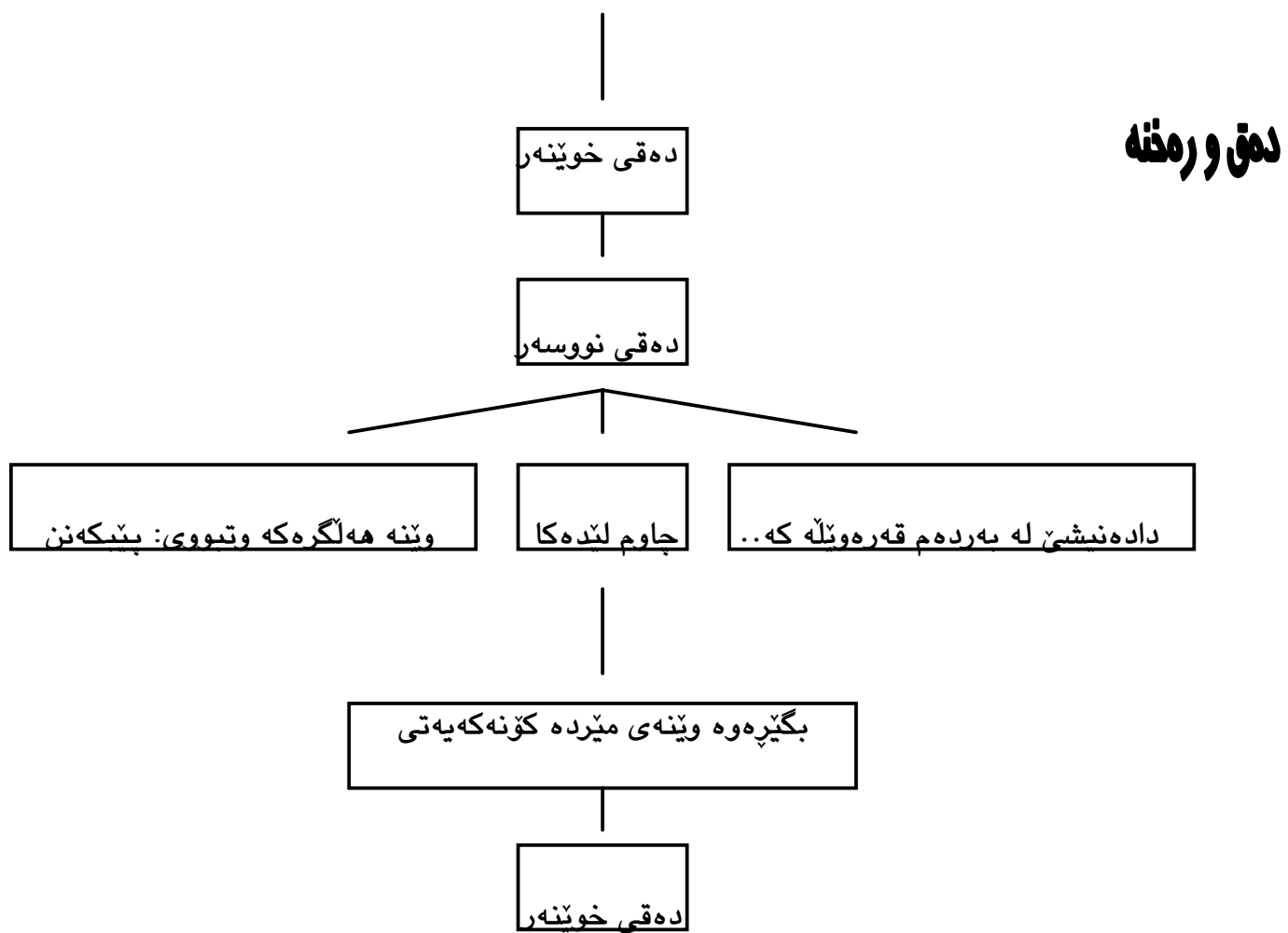
چیرۆکی «دهمینینه وه له نیو تاریکایی دا» له ریگای پیوهندی نیوان هیندیک ئیماژ و ئاماژه وه چه ندین بۆشایی تیگه یشتن پیکدینی که دوا جار ئەو هه له بۆ خوینەر ده ره خسینی له پر کردنه وه و نووسینه وهی ئەو بۆشاییانه دا به شدار بی. به وتهیهکی تر لیږه شدا ره سه نایه تی دهق ده بیته هوی ره سه نایه تی خوینەر، ره سه نایه تی خوینهریش به واتای به شداریکردنی تی له ره وتی نووسینه وهی ئەو دهقه دا، له ره وتی خویندنه وهی دهقیکی نووسه رانه دا. با له هیندیک له م پیوندیانه ورد

بینه وه:

دهقی نووسەر

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

دهكرى ئەم پيوهنديانه زياتر و بهر بلاوتر بى و بهم پييهش
به شداريكردى خوينه له رهوتى داهينانى دهقى تاييهت به خوى دا پتر بى.

(۳)

شيوهى دارشتنى كه سايه تيهكان له م چيروكه دا ناراسته وخويه، له
ريگاي كه لك وهرگرتن له كرده وهى كه سهكان و ههروهها بارى مانايى
شتهكان وهك نيشانه. نووسه رليړه دا نه كه سيك پيناسه دهكا و نه وهسفى
شتيك. نووسه ته نيا دهگيرپته وه. كه سايه تيهكان زور كه م ده دوين. ئەوه
نيشانهكانن قسه دهكهن. خوينه رهنگه پشت به قسهى كه سايه تيهكان
ببهستى به لام له بابته نيشانهكانه وه ئەوه خويه تى قسه يان له سه ر دهكا.
كه سايه تيهكان قسه بو خوينه رهكهن. نيشانهكان خوينه ره وه قسه دينن.
نيشانهكان ليړه دا دهبنه پردى پيوهندى و ديالوگى نيوان دهق و خوينه.
خوينه رليړه دا له سه ر نيشانهكان داوه رى دهكا. شت له دهق وهرناگرى،
شت ده دا به دهق. جيمز جويس له چيروكه كانى خوى دا كه لكيكى زورى له م

تهکنیکه وهگر تووه بۆ نموونه ئەو بەفره‌ی که له دوابه‌شی چیرۆکی «مردوووه‌کان The dead» دا سهرتاسه‌ری ئیرله‌ندی داگرتوووه نیشانه‌ی مه‌رگی ئاواته‌کانی «گابریه‌له» ئەو کاته‌ی به‌و راستییه‌ ده‌زانی که خیزانی، ئەوی به‌ هۆی وی‌کچوونی ره‌نگ و رواله‌تی له‌گه‌ڵ دۆسته‌ کۆنه‌که‌ی خۆش‌ویستوووه.

له‌ چیرۆکی «ده‌مینه‌وه‌ له‌ نیۆ تاریکایی‌دا» نه‌قاشی کورپه‌که‌ ده‌توانی نیشانه‌یه‌کی باش بی‌ بۆ ناسینی که‌سایه‌تی و ده‌روونی کورپه‌که‌. خۆله‌میشیی بوونی ئەو نه‌قاشیه‌ پیشانده‌ری په‌ژاره‌ی ناخی کورپه‌که‌یه‌ به‌ هۆی نه‌بوون (یان ره‌نگه‌ نه‌مانی) باوکی. له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ له‌ به‌رکردنه‌وه‌ی کراسه‌ سورخابیه‌که‌ پیشانده‌ری رازی بوونی ژنه‌که‌یه‌ به‌ ژیان و می‌رده‌ تازه‌که‌ی، وه‌ک چۆن ئەو سه‌ر و به‌نده‌ی که‌ به‌ می‌رده‌ کۆنه‌که‌ی رازی بوو هه‌ر ئەم کراسه‌ سورخابیه‌ی له‌ به‌رکردبوو.

نیشانه‌ ئەگه‌ر قسه‌یه‌کیشی پیبی‌ پیمانده‌لی قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ین.

(٤)

دوانه‌ لی‌کدژه‌کانی (binary oppositions) ئەم چیرۆکه‌، به‌ مانا دریداویه‌که‌ی، ره‌وتی به‌شدار بوونی خوینهر له‌ پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی ده‌ق‌دا خیراتر ده‌که‌ن. ده‌قی «ده‌مینه‌وه‌ له‌ نیۆ تاریکایی‌دا» وه‌ها له‌ فه‌زایه‌کی یه‌کجار دوور له‌ هه‌لویست گرتنی ئەخلاق‌دا ده‌خولقی که‌ ده‌ستی خوینهر ته‌واو ئاواله‌ ده‌بی‌ بۆ ئەوه‌ی پیوه‌ندی نیوان دوانه‌ لی‌کدژه‌کان وه‌ک خۆیان یان به‌ پیچه‌وانه‌ په‌سند بکا. به‌ وته‌یه‌کی‌تر خوینهر بۆی هه‌یه‌ به‌ ئازادی ته‌واوه‌وه‌ دوانه‌ لی‌کدژه‌کان پیکهاته‌هه‌لوه‌شی‌نی (Deconstruction)

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بكاو له شيوهى باو لابدا. بو نمونه با له م دوانه ليكدژانهى خوارهوه
بروانين:

دهق ورمته
رووناكايى / تاريكايى
ئاوى / خو له ميشى
پي كه نين / گريان

بو ويته له دوانه ليكدژى رووناكايى / تاريكايى، له حالتهى ئاسايى دا
وا باوه رووناكايى به سهر تاريكايى دا زال بى. به لام له م چيروكه دا دهكرى
بو نمونه به م جو ره راقهيه (كه دياره يه كيكه له چه ندين راقهيه مومكين)
ئه م دوانه ليكدژه پي كه اته هه لوه شيىنى (شالوده شكنى) بكرى: له دوا به شى
چيروكه كه دا ژنه كه چراكه ده كوژينيته وه و ده روا. تاريكايى ده مي نيته وه بو
كو ره كه و وي نهى باوكى.. رووناكايى (كه له ده سپيكي چيروكه كه دا رژابووه
سهر په تووى كوره كه) ده مي نيته وه بو ژنه كه و مي رده تازه كهى. كه وايه
ده كرى بلين لي ره دا تاريكايى ئه م ژوره كه كورپك و وي نهى باوكى له كيس
چووى ئه مه گدارانه تييدا ده مي نه وه له رووناكايى ئه و ژورهى كه ژنيك
مي رده كو نه كهى لانه ماوه يان جى هيشتووه (به كام هو؟) باشتره. بويه
ئه م دوانه ليكدژه به م چه شنه پي كه اته هه لوه شيىنى ده كرى و ده بيته:
تاريكايى / روناكايى. هه لبت وهك ئاماژهى پي كرا خوينه ر ده توانى ئه م
دوانه ليكدژه هه ر به شيوهى باوى خويشى قبول بكا. كي شه كه له وه دايه
خوينه ر بوى هه يه ئازادى ئه م هه لباردنه له دهق وه ريگرى.

(5)

به وتەى رۆلان بارت «له دایکبوونی خوینەر به قیمەتی مەرگی نووسەر تەواو دەبێ»⁵ که دەق نووسرا نووسەر دەمری، کەوایه ئەو کۆتاییەى نووسەریش بۆ دەقەکەى دایدەنێ لەگەڵ مردنی نووسەر دەمری. دوا ئاکام لەو دەقانه وەرناگیری که رەسەنایەتی بدری به خودی دەق. چونکی ئەگەر ئەم کاره بکری واتە ئەوەی رەسەنایەتیمان له دەق ساندۆتەوه. بۆیه دەبینین له شوینەواری کلاسیکدا، دوا بریار نووسەر دەریدەکرد که هەمان پەيامیکی زەقی - زۆرجار ئەخلاقى و ئینسانى - دوا بەشى چیرۆکه که بوو. کهچی له دەقی نوێدا جووره تەم و مژیک ئاخرو ئۆخری چیرۆک دادەپۆشی، بۆ ئەوەی خوینەر خۆی در بەم تەمه بدا و ریگای خۆی بدۆزیتەوه. ژۆزى ساراماگو له «کویری» (Blindness) دا دوا لاپەرەى رۆمانەکەى به سپیى هیشتوتەوه بۆ ئەوەى خوینەر خۆی، ئەگەر پێی خوش بێ ئاکامیک هەبێ، ئاکامی رۆمانەکه بنووسیتەوه.

له دوا بەشى چیرۆکی «دەمینینەوه لەنیو تاریکاییدا» هیچ قەتعیەتیکی نابیندری. خوینەر بۆی هەیه سەر له نوێ چراکه هەلکاتەوه و له خولقاندنی گەمەیهکی هاریکارانهی تر لهگەڵ دەقدا بەشدارى بکا، یان کەسەکان هەروا له تاریکاییدا بهیلتەوه. خوینەر مافی ئەوەى هەیه چیرۆکهکه به نیوهچل بزانی و پێی وا بێ ئەم چیرۆکه دەبێ چەند بەشیکی تریشی بێ. خوینەر دەتوانی هیچ کام لەم گریمانانە پەسند نەکا یان به پیچەوانه هەموویانی پێ راست بێ. خوینەر تەنیا له ریگای ئەو گەمەیهوه که لهگەڵ دەق دەیکا دەق دەکاتە سامانی خۆی به شوکرانهی تیگەیشتن.

⁵ - 120, p. 1997, K.M.Newton, Twentieth century literary theory. London.

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

ئهو دهقهى نامويى له گه لّ ده كردين له ههنگاوى يه كه م دا. با ريگه بپرين
به ره و ههناوى دهق له ريگاي خويندنه وه.

ره شه مهى ١٣٧٩

مارس ٢٠٠١

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

دهق :

«تەم و مژ»

نووسینی: عەزیز مەحموود پووور

دایکم چاوی له سەریهك دادەنا و كاكەسوار دەم بە بزەوه بە سەر چاره‌وێیه‌کی سپی كه یالە درێژه‌کانی بە لاملی دا شوڤر ببوونه‌وه له تەم و مژ دەهاته دەری. دادەبەزی پەیکەرەیه‌کی بالابەرز دەتکوت له بەرد داتتاشیوه. چاوه ره‌شه‌کانی له دایکم دەبەری و دەیکوت:

«مەحسە! لیم جوانه؟»

تەم ومژ ولات دادەگری.

كاكە سوار له بەر ئاوینه له خۆی دەپوانی... «سواره، شیلان کلاویکی جوانی بۆ چنیوی.» دەستی بە ئاوینه‌ی خەیاڵیدا هینا شیلان دەستی کرد بە پیکه‌نین.

دیسان بە دزی دایکیه‌وه هاتبوو بۆ لای كاكە سوار، سویندخۆری یه‌ك بوون. دەسره‌یه‌کی گۆلدۆزی کراو و کلاویکی له پیش دانا و کوتی: «دیاری شوان ئالەکوکه، قابیلی تۆیان نییه» ئەویش پیکه‌نی و دەسره گۆلدۆزی کراوه‌که‌ی کرده‌وه و تیپ‌پاما. گۆله میلاقه‌یه‌ك، چۆله‌که‌یه‌کی له سەر هەلنیشتبوو. نیوچاوانی رامووسی، گۆله میلاقه‌که هەلفری و له سەر گۆنای شیلان گیرسایه‌وه.

حاجی‌ژن چەند رۆژ بوو دەهات بۆ مالی ئیمه. شتیکی له دلدا بوو، نەیدەدرکاند هەتا رۆژی له بانگی گریانیدا. دەستی کرد بە بەرۆکیدا و وینه‌یه‌کی دەرھینا: «وینه‌ی شیلانه.» دایکم بە وردی لیی ورد بووه، خۆی بوو شیلان، بە سەرچاره‌وێیه‌کی سپی‌یه‌وه، له سەر گردیك راوه‌ستابوو، پر

دەق و رەقە

بە چاوە لە ئاسۆی دەروانی کە خۆر لێوی بە لێویەووە نابوو و خەریک بوو دەپشکوت.

پیر و تێکشکاو دیاری دەدا، سووچی چاوی گنجی وردوردی تێکەوتبوو بەلام نیگای پیر لە هیوای وەک بزماری لە سەر رووناکایی ئاسۆدا کوتابوو. بە گریانەووە لە وینەکە هاتە دەری. بۆنی بە لیباسەکانی کاکە سوارەووە کرد و کوتی: «تۆ خوا چۆنە قسە دەکا؟»

- ویشک هەلاتوووە شیلان گیان، چاوە رەشەکانی تەمیان لە سەر نیشتوووە. لێو بە بار زەق زەق دەروانی تە بن میچ و لەگەڵ تۆ دەراوینی. «بە پرتاوی خۆی بە باوەشی دایکما کرد و هەریکیان تیر تیر گریان...»

شیلان لە دایکی دەپاراووە، بە لاقیدا دەنووسا، دەگریا و خوی دەپنی. حاجی ژنیش تەنیا دەیکوت: «دامەزری براکانت سەرت دەتاشن» ئەویش وەک ئاور کە ئاوی پێداکە ی داتەمرکا، فرمیسک بە سەر گۆنایدا قەتارە ی دەبەست. بە گریانەووە دەیکوت: «لە زمان منەووە لێی بپرسن».

دەچووین بۆ نەخۆشخانە و سەرمان دەدا. کایە ی بە کاکۆلەکانم دەکرد، دەیکوت: «شەیتان شمشالی لێدا و وام لێهات» لێوەکانی دەتکوت زەوییه و لە بەر بی ئاوی قەلەشیووە. نەیان دەهیشت ئاو بخواتەووە.

- «مەحسە! شتیکم بۆ بیئە با لێومی پێ چەور کەم».

کاتی بە جیمان هیشت بۆنی بە دەسرهکە ی شیلانەووە دەکرد. ئیواری شیلان کریمیکی و مستیک میخەکە ی دا بە دایکم بەیانی بیبا بۆ کاکە سوار. لیم وەرگرت و کوتم: «هەر ئیستا دەبیەم» بەرەو نەخۆشخانە هەلاتم.

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

رندووى تاريكى به سهر ولاتدا ههرهسى هينابوو. بوني ميخهكه كان سهر
سنگميان داگرتبوو به پهله خوّم به نه خوشخانهدا كرد به لام كاكه سوار
لهوي نهبوو!

دهسره گولدووزى كراوهكهى شيلان كونيكى تيببوو. لهسهر تهختهكه
به جي مابوو. سهري چولهكهكه پهريبوو له ژير ميلاقهكه ههلهبهزى و باله
پرژهى بوو. به گريان بهرهو مال گه پامهوه، ميخهكه كانم بهرهو ئاسمان
تووربهلهدا. هه موو بوون به پهپوله و له دهورى ئه و پوله ئه ستيرهيهى،
كاكه سواريان له ئاميز گرتبوو ههله خولان.

شيلان فرميسكه كانى سري، له غاوى ئه سپهكهى گرت و له قان
له قان چوه نيو ويينهكه و له ته م و مژدا ون بوو.

هاويى ٧٦ - بوكان

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

گيرانهوهى ساتهكانى

دواى كارهسات

له نيو دلى «تەم و مژ» دا

دهق و رهنه

ئاماژە: «حەشری رەنگەکان» یەكەمین كۆمەڵە چیرۆکی چیرۆکنووسی بۆکانی عەزیز مەحموودپوورە كە زستانی ۱۳۸۰ (۲۰۰۲) بڵاو بوو، و هەشت چیرۆکی گرتۆتە خو. لە «حەشری رەنگەکان» دا عەزیز دەیهوێ لە حازر بە دەستترین كەرسەکانی واقعی جیهانی مرقۆفی كورد خەیاڵنامیترین چیرۆك بخولقینێ. بە وتەیهکی تر لەم چیرۆکانە دا واقع بەردەبازی گەشتن بەو خەیاڵانەیه كە بی شك هەم باری ئەدەببیهتی چیرۆكەکان قورس دەكەن، هەمیش خۆیان دواچار دەبنە پیناسەیهکی دیکە بۆ هەر هەمان واقیعهەکان. زۆربەیی هەرە زۆری كەسایهتییهەکانی «حەشری رەنگەکان» كۆمەڵێك مرقۆفی تێكشكاو و دۆپاوی كوردن كە لە پیناوی گەشتن بە رهواترین ئامانجهەکانیان - وهك دیاری كردنی چارهەنووسی خو - لەسەرەتاییترین مافی ئینسانی خۆیان - وهك دەستەبەر كردنی ژیانیکێ جوان - دەست هەلدهگرن، جا یان ژیانێ تێكەل بە جهزربه بە سەریاندا دادەسەپێ، یان باوہش بە مەرگیکی خوکرد دادەكەن. عەزیز لە «حەشری رەنگەکان» دا هەولێ داوہ ئەم مانا و مەبەستانە لە دوو توویی زمانیکێ داستانیی تۆکمە و لە قەوارەیی كۆمەڵێك تەکنیکی گێرانهوہیی نوێ دا دەربیری.

«حەشری رەنگەکان» لەو هەولە جیدیانیە چیرۆکنووسی كوردستانی ئێرانە كە لێرە دا تێدەكۆشین ئەم نووسراوہیە بكەین بە هەولدانیکێ رەخنەگرانە بۆ خویندنهوہی دەقی سیههەمین چیرۆکی ئەم كۆمەڵە چیرۆكە، واتە چیرۆکی «تەم و مژ».

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

(1)

چيروكى «تهم ومژ» لهو چيروكانهيه كه باس له ساتهوهختهكانى
 دواى كارهساتيكي گهوره دهكا. ئەو كارهساته، وهك ناوى چيروكهكه
 سووكه ئاماژهيهكى پيدهكا، خوئى له تهم و مژ دايه. كاكه سوار بوچى
 برينداره، يان بوچى «نهياندههيشت ئاو بخواتهوه»، ههر چهند بيگومان بو
 خوينهري وردبين و ههلسوورپى دهق له تان و پوى زمان و گيپرانهوهى ئەم
 چيروكهدا نيشانهى سهردهرهينان، هيچ نهبي له بهشيك له نهينى ئەم
 كارهساته، دهست دهكهوي. بهلام ئەوهى ليپرهدا گرینگ و شايانى سرنج
 پيدانه، دوان لهو ساتانهيه كه كارهساتهكه كوئايى پيهاتووه، و ئيستا -
 واته ئيستاى گيپرانهوهى دهقى داستانهكه - بگيپرهوه (راوى) باسيان
 ليدهكا:

«دهچووين بو نهخوشخانه و سهزمان دهدا. كايهيه به كاكولهكانم
 دهكرد، دهيكوت: «شهيتان شمشالى ليذا و وام ليهاث.»»

(2)

لهم چيروكهدا كارهساتى بوونى كاكه سوار له ريگاي گيپرانهوهى
 وهسفى يان گيپرانهوهيهكى گوزارشتى ناگيپردريتهوه، بهلكو به هوى ديالوگى
 نيوان «مهحسه» و «شيلان» وه دهردهكهوي:

«بوونى به ليباسهكانى كاكه سوارهوه كرد و كوتى: «تو خوا چونه
 قسهدهكا؟»»

- ويشك ههلاتووه شيلان گيان، چاوه رهشهكانى تهميان له سهر
 نيشتووه. ليو به بار زهق زهق دهپوانيته بن ميچ و لهگهلا تو دهپاوينى.»

دەق و رەقنە

بە پرتاوی خۆی بە باوەشی دایکدا کرد و هەرکیان تیترتیر
گریان...»

چیرۆکنووس بۆ ئەوەی گەورەیی و گرانی ئەم کارەساتە لە
چوارچێوەی بۆتیقای داستانی دا بە شیوەیەکی ئاشکراتر لە بەر چاوی
خوینەر زەقبکاتەووە لە تەکنیکی گێرپانەووەیی تایبەت کەلک وەردەگری،
ئەو تەکنیکە ی کەمن ناوی دەنیم «وینە ژیانەووە»، واتە کەسایەتیەکی
داستانی لە ریگای وینەکە یەووە بیته نیو یان بگەریتەووە بۆ نیو دەقی چیرۆک
و بەم شیوەیە لە نیو جیهانی داستان دا بژیت:

«حاجی ژن چەند رۆژ بوو دەهات بۆ مائی ئیمە. شتیکی لەددا بوو،
نەیدەدرکاند هەتا رۆژی لە بانگی گریانی دا. دەستی کرد بە بەرۆکیدا و
وینە یەکی دەرھینا: «وینە ی شیلانە»

دایک بە وردی لێی ورد بوو. خۆی بوو، شیلان، بە سەر
چارەوہیەکی سپی یەووە، لە سەرگردیک راوہستا بوو، پڕ بە چاوە ئاسۆی
دەرپوانی کە خۆر لێوی بە لێویەووە نابوو و خەریک بوو دەپشکوت.

پیر و تیکشکاو دیاری دا، سووچی چاوی گنجی وردی وردی
تیکەوتبوو بەلام نیگای پڕ لە هیوای وەک بزماری لە سەر رووناکایی ئاسۆ
داکوتابوو. بە گریانەووە لە وینەکە هاتە دەری»

کە وایە شیلان لەم چیرۆکە دا دوو جۆر دەژی:

۱- ژیان ی بەر لە وینە هاتنە دەر

۲- ژیان ی دوا ی لە وینە هاتنە دەر.

ئەو ژیانە ی شیلان «دیشان بە دزیەووە هاتبوو بۆ لای کاکە سوار»
ژیان ی بەر لە وینە هاتنە دەری بوو، و ئەو ژیانە ی تیدا بە خەبەری بریندار

دهنگى بلورىنى دهق رهخنه و ليكولينهوه

بوونى كاكه سوار دهزاني ژياني دواى له ويينه هاتنه دهرييه تي. ژياني يه كه م
ژياني بهر له كاره ساته، ژياني دووهه م ژياني دواى كاره ساته. چيروكنووس
ئه م دوو جور ژيانه ي به دوو ره مزي يه كسان (گولاميلاقه و چوله كه) به لام له
دوو حاله تي جياوازدا ويينا كردوه، له حاله تي يه كه م دا:

«گوله ميلاقه يه ك، چوله كه يه كي له سهر هه لنيشتبوو. نيو چاوانى
رامووسى، گوله ميلاقه كه هه لفرى و له سهر گوناي شيلان گيرسايه وه.»

كه چي له حاله تي دووهه م دا:

«سهرى چوله كه كه په پيپوو له ژير ميلاقه كه هه لده به زى و باله پرژه ي بوو»
له بيرمان نه چي هوشهنگ گولشيري ش له «شازاده ئيحتجاب» دا به
خهست و خو لي ئه م ته كنিকে ي (ويينه ژيانه وه) به كار هيئاوه، به لام
جياوازييه كي گه وره كه له م نيوانه دا به دي ده كرى ئه وه يه كه عه زيز
مه حموودپوور لي ره دا شيلان له ريگاي ويينه كه يه وه ده ژينيته وه تا له
ساته كاني دواى كاره ساتيكي گه وره دا به شدار بي، كه چي له كاره كه ي
گولشيري دا ويينه كان بو وه بيرهيئاوه وه ي كو مه ليك رووداوى رابردوو زيندوو
ده بنه وه و شازاده ده دوينن.

هاتنى كاكه سواريش بو نيو ده قى ئه م داستانه له ريگاي جيهانى
واقيعه وه نيه، به لكو له ريگاي زهين و ياده وه رى يان خه يال و خولي اي
دايكي بگيره وه ي يه كه م كه سى تا كه وه يه:

«دايكم چاوى له سهر يه ك داده نا و كاكه سوار ده م به بزه وه به سهر
چاره وه ييه كي سپى كه ياله دريژه كاني به لاملى دا شو پر ببوونه وه له تم
ومژ ده هاته ده ري. داده به زى په يكه ره يه كي بالابه رز ده تكوت له به رد

دهق و رهنه

داتاشیوه. چاوه ره شه کانی له دایکم ده بپی و ده یکوت: «مه حسه! لیم جوانه؟»

بۆچی چیرۆکنووس له سه ره تایی چیرۆکه کهیدا، ئه و کاتهی «مه حسه» چاوی له سه ر یه ک داده نی کاکه سوار له ته م و مژ دینیتته ده ری، و بۆچی شیلان، ئه و کاتهی به مهرگی کاکه سوار ده زانی، له دوا به شی داستانه کهیدا ده خاته وه نیو وینه کهی و له ته م و مژ دا ونی ده کا؟!

(۳)

ئه م چیرۆکه دوو بگیڕه وهی (راوی) هه یه: بگیڕه وه یکی دیار (یه که م کهسی تا ک یان هه مان کوپی مه حسه)، بگیڕه وه یکی شاراوه (سیهه م کهسی تا ک یان هه مان بگیڕه وهی هه مووشت زان):

دهنگی بگیڕه وهی یه که م کهسی تا ک:

«... به گریان به ره و مال گه پامه وه، میخه که کانم به ره و ئاسمان

تووڕه ه لدا...»

دهنگی بگیڕه وهی هه مووشت زان:

«شیلان فرمیسه که کانی سپی، له غاوی ئه سپه کهی گرت و له قان

له قان چۆوه نیو وینه که و له ته م و مژ دا ون بوو.»

به وته یه کی دیکه گیڕانه وه له م چیرۆکه دا دوو دووربینی هه یه. دووربینی یه که م که به ئاشکراییی له دهقی داستانه که دا خۆی ده نوینی و له چاوی کوپی مه حسه وه له رووداو و که سه کان ده پوانی، و دووربینی دووهه م

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

كه به نهينى و له گوشه نيگاي بگيريهوهى هه مووشت زانهوه به سه رهاته كان دهگيريهوه.

ئه و شوينانهى كورپى مهحسه تيكه ل به رووداوه كانه چيروكه كه له زمان ئه وهوه دهگيردريتهوه:

«ئيواري شيلان كرئيميك ومستيك ميخهكهى دا به دايكم به يانى بيبا بو كاكه سوار. ليم وهرگرت و كوتم: هه ر ئيستا دهيبه م..»

به لام ئه و جيگايانهى له دهرهوهى ديدى كورپى مهحسه دان له زمان بگيرى هه مووشت زانهوه باسيان ليده كرى، هه ر چند خوينه ر له وانه يه پيى وابي ئه مانه ش هه ر گيرانه وهى كورپى مهحسه ن:

«دايكم به وردى لى ورد بووه،» ————— دهنگى بگيرى به كه م كهسى تاك
خوى بوو، به سه ر چاره وييه كى .. و خهريك بوو دهپشكوت.» ————— دهنگى بگيرى هه مووشت زان

كه واته له م چيروكه گيرانه وه كه رهسه يه ك نيه بو داسه پاندنى دهنگى زالى نووسه ر به سه ر دهقى داستانه كه دا، به لكو به دوو به ستيني جياواز و له هه مان كاتدا پيوه نديدار به يه كتر تيده په رى و ريگا به خوينه ر ده دا له ده لاقه ي دوو دووربينه وه له رووداوه كانى ئه م چيروكه بروانى، بى ئه وهى بخريته پانتاييه ك له گيرانه وه كه تييدا ته نيا دهنگيك ده سه لاتدار بى و مه جبوور بى وهك وهرگريكى خه ساو رووبه رووى دهقى داستانه كه بيته وه. لي ره دا يه كه ده بى بلين له ريگاي گيرانه وه وه ته نيا جيهان و ئيسان نابيين، به لكو ده شيان بينينه وه. گيرانه وهى ساته كانى دواى كاره ساتى مه رگى كاكه سوار ته نيا ديتنى ئه و ساتانه نيه، به لكو ديتنه وه و دووزينه وهى رازى مه رگى كاكه سواريشه. گيرانه وهى چند دهنگى، به مه رجى

به شداريکردنی چالاكانه ی خوینەر له پرۆسه ی خویندنه وه دا، دهرفه تی ئەم
دیتن و دیتنه وه یه ده ره خسینی.

دهق و ربهینه دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

(٤)

چیرۆکی «تەم و مژ» له و چیرۆکانه یه ههول ده دا خو بژیو «خودبسند»
بمینی و رهسه نایه تی بدا به دهق، به و مانایه ی که خوینه ر بو ئه وه ی له دهق
بگا ده بی به دهق بگا و هه ر له ده قیش دا بمینیتته وه. له چیرۆکی خو
بژیو دا ناسینی نیشانه و پیزانین به مه دلوه له کانی نیشانه به واتای کایه
کردنه به نیشانه کان هه ر له بازنه ی خودی دهق دا:

«ئیوارئ شیلان کریمیك و مستیك میخه که ی دا به دایکم به یانی بیبا

بو کاکه سوار»

له م رسته یه دا نیشانه ی «کریم» به پی ئه و پیوه ندیه ئۆرگانیکه ی
که له نیوان ئه م داله و سه ر له به ری داله کانی تری ئه م ده قه دا به دی ده کری
ده توانی ئاماژه بکا به ئاواتی دلی شیلان که ساریژ بوونه وه ی برینی لیوه
قه له شیوه کانی کاکه سواره، هه روا که ده کری نیشانه ی «میخه که، هه ر به م
پیودانگه ده لاله ت بکا بو به رده وام بوون ئه وینی نیوان شیلان و کاکه
سوار. «کریم» له م چیرۆکه دا ته نیا به هو ی ئه و کاره ساته ی به سه ر کاکه
سوار دا هاتوو و ئه و ئه وین و عه شقه ی له نیوان کاکه سوار و شیلان دا
هه یه خاوه ن مانا و مه دلوه لی خو یه تی، هه روا که «میخه که» که ش ته نیا له
سۆنگه ی ئه وه ی شیلان له ترسی براکانی خو ی ناویری بجیته دیده نی
کاکه سوار مانا په یدا ده کا. وه ده نگ هینانی نیشانه له چیرۆکی وه «تەم
ومژ» دا به مانای وتویژ کردنه له گه ل ئه و نیشانه. خوینه ر له مجوره
چیرۆکانه دا ده بیته لایه نیکی دیالۆگ، دیالۆگی نیوان دهنگی نیشانه و
دهنگی خویندنه وه، یان دهنگی دهق و دهنگی خوینه ر.

(٥)

«تەم و مژ» دەخوازی - بە مانا «رۆلان بارت» ییەکهی - هەم بخویندریتهوه هەمیش بنووسری. ئەو دەقه داستانییه «خوینەرانه» (Readerly text) یه ی که له هەناوی خویدا تواناکانی دەقیکی نوورسەرانه (Writerly text) شی هەلگرتبی دەشی له هەر جار خویندنهوه دا به شیوهیهکی نووی بخویندریتهوه و له گوشه نیگایهکی دیکهوه ببیندری، و تەنانەت خوینەر له نووسینهوهی خویدا بەشدا ربکات. کاکه سوار، ئەو تیشکهی له نیو دلی تەم و مژ دا دیتە دەری و دواجار تیکەل به پۆلیک ئەستیره دەبیت، بۆی هەیه به هەزار شیوه گیان بدا، و ئەم گیان سپاردنه له هەزار روانگهوه بگێرەوه دریتهوه. و به هەزار شیواز بنووسری، ئەو کاکه سوارهی سەر به ولاتی هەزار داستانی مەرگ و ژیانەوهیه.

جۆزەردانی ١٣٨١

ژوئن ٢٠٠٢

دهنگى بلورينى دهق رهخنه و ليكولينهوه

فهرهه نگوک

فارسی

کوردی ئینگلیزی

	وهرگر، بهردهنگ	مخاطب addressee
addressor	بیژهر	گوینده
aesthetics	جوانی ناسی	زیبایی شناختی
alliteration	هاوپیته	واج آرایه
automatisation	خودکاری	خودکاری
binary opposition	دوانه لیکدژه کان	تقابلهای دوگانه
capital letter	پیتی گهوره	حرف بزرگ
code	رمز	رمز
collocation	له پهنا یه کهوه هاتن	اجتماع
communicative	بهستینی پیوهندی	مجرای ارتباطی
conative	هاندهری	ترغیبی
connotation	مانای زیمینی یان دهقی	معنای ضمنی - متنی
content	ناوه کی (بابهت)	درونه (موضوع)
context	زهمینه/بهستین	زمینه
deconstruction	پیکهاته هه لوه شینی	ساختار شکنی
denotation	مانای قامووسی	معنای لغوی
descriptive	وهسفی	توصیفی
deviation	لادان	هنجارگریزی / انحراف
emotive	عاتیفی	عاطفی
extra regularity	ریسا زیاد کردن	قاعده افزایی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

expression	دهره کی	برونه
flash back	گه رانه وه بو رابردوو	فلاش بک
foregrounding	زهق کردنه وه	برجسته سازه
form	فورم/روخسار	فرم
fossilized metaphor	خوازه ی مردوو	استعاره ی مرده
function	ئه رک	نقش
grammatical	مه به سته ریزمانیه کان	اهداف دستوری
		purposes
irony	ته شهر/ته وس	کنایه
latent content	لایه نی شاراوه	جنبه ی مکنون
linguistic	زمانی	زبانی
linguistical	زمانناسانه	زبان شناختی
literary	ئه ده بی	ادبی
message	په یام	پیام
meta language	ئه وه پر زمانی	فرا زبانی
metaphor	خوازه	استعاره
meter	کیش	وزن
narrator	بگیره وه	راوی
narration	گیرانه وه	روایت
new metaphor	خوازه ی نو	استعاره جدید
original metaphor	خوازه ی سه ره کی	استعاره ی اصلی
paradigmatic axis	ته وه ره ی جینشینی	محور جانشینی
parallelism	هاوریکی	توازن
periphrasis	په زیاده کردن	اطناب
personification	گیان پیدان/ته شخیص	تشخیص
phatic	هاودلی	همدلی
phoneme	واج	واج
phonetics	دهنگ ناسی	آواشناسی

poetics	بو تیقا/شیر	بو تیقا/شعر
poor reader	خوینهری دهستکورت	خواننده منفعل
prose	پهخشان	نثر ادبی
prosody	عهرووز	عروض
psychological novel	رومانی دهرونشیکاران	رومان روانکاری
pun	جیناس	جناس
readerly text	دهقی خوینهرانه	متن خواندنی
reconfiguration	دارپشتهوهی دووباره	بازپیکربندی
referential	گهراڤهوهی	ارجاعی
reification	ناوی زات	اسم ذات
	ویکچوو	مشبه
		renor
repetition	دووپاتکردنهوه	تکرار
representative	دهربرین	بیانی
rhetoric	بهدیغ/جوانکاری	بدیغ
rhyme	سهروا	قافیه
satire	تهنز	طنز
semantics	ماناناسی	معنی‌شناسی
sense	واتا/مانا	معنی
simile	شوبهاندن	تشبیه
sours language	زمانی سه‌رچاوه	زبان مبدأ
speech	ئاخاوتن	گفتار
chain speech	زنجیره‌ی ئاخاوتن	زنجیره گفتار
stream of consciousness	شه‌پولی زهین	سیال ذهن
stock metaphor	خوازه‌ی قالبی	استعاره قالبی
structure	پیکهاته	ساختار
syllable	برگه	هجا
synonymy	هاو واتایی	هم‌معنایی

دهنگی بلورینی دهق رهخنه و لیکۆلینهوه

syntagmatic axis	تهوه‌ره‌ی هاونشینی	محور همنشینی
syntax	نه‌حو	نحو
target language	زمانی سه‌ره‌نجام	زبان مقصد
text	دهق	متن
vehicle	ویکچوو‌او	مشبه‌به
verse	هونراوه	نظم
نووسه‌رانه	دهقی	متن نوشتنی writerly text